

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړن چوپړي (ریسرچ پانې)

لومړی ټوک

ماسټر انجینیر

صفي الله فردوس

Ketabton.com

کورس: اتنلوی بولنه
څېړونکی: د کوشنیوالي احساس
پېڅلیک: د وري ۱۴، ۱۴۰۳ لېږدی

د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو انگر
څېرنه چوپړي (ریسـرچ پانې)

بسم الله الرحمن الرحيم

د الله په نوم پیل کوم چې پوره رحم کونکی او پوره رحم لرونکی دی؛ مهرباني
د پینۍ پنځونکي څښتن بر لورینه ده.

۲. لیکي پوهه

سرلیک: د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو انگر

څېرنه چوپړي (ریسـرچ پانې)

لومړی ټوک له څلورو

ماسټر اېنجنیېر صفي الله فردوس

د محصول اوږدوالی،

سوروالی او پېروالی: ۲۹۰ * ۲۱۵ * ۱۸.۳۲ ميلي مېټر.

۱۹ څپرکي

د کښلې غټ ټکي: د کښلې د چوپړو گڼه: وړلو وزن: وټ نه يا پرته له وټه د اېبڅو

۲۹۶ چوپړي (مخه)

ځای نیونه لري

۷۴۰ گرام

،، منشور: د رسمي سند ور

کونه مستعمراتو ته د حقوقو

ور کونه: درېست نیونه

(د اېبڅو او نورو) پرانټ،،

د اېبڅو او نورو) پرانټ،،

۲۷۵،۶۰۵.۰۰ دانې

۳۶۰،۲۳۴.۰۰ دانې

۳،۷۶۸.۰۰

منشوره يې له وټ سره: سرلیکه:

لینونه (خطه، کرښې له

لیکي هرپی، لاندنی یادوني

او پاینی یادوني سره، سره)

۱۱،۱۶۶.۰۰

گڼه: ویزېر مه (پښتو په پښتو وی

يا ویویکي يا لغاتونه، ویکی)

۷۸،۴۲۳.۰۰

گڼه: ویزېر مه (پښتو په پښتو وی

د کښلې د ابڅي پیل او پای: د دې کښلې پیل په دې و، د، سره شوی او پای یې په یې و، ی،، اوږدې یې سره شوی دی.

کڼه: پېنځم کتاب
لیکوال استوگنځای: بغل، تره خیل، کچور شمټی، مهترلام، لغمان، افغانستان

خپرنډوی: مومند خپرنډویه ټولنه
اېډېټور: ماسټر اېنجینېر صفي الله فردوس
طراح او ډیزان: ماسټر اېنجینېر صفي الله فردوس
کښلې د پیل پېر: پیلنی وار: د رییس غلام حسن بابا کور، نمبر اول ښوونځي ترڅنگ، ختیځ نوی ښار، مهترلام، لغمان، افغانستان؛
تله ۱۵، ۱۳۷۲ لېږدی

(زېږدی ۱۹۹۳ October ۰۷)،
دوېم وار: زموږ کور، نمبر اول ښوونځي
ترڅنگ، ختیځ نوی ښار، مهترلام، لغمان،
افغانستان؛

غبرگولی ۱۹، ۱۳۸۸ لېږدی
(زېږدی ۲۰۰۹ June ۰۹)،
درېم وار: زموږ کور، نمبر اول ښوونځي
ترڅنگ، ختیځ نوی ښار، مهترلام، لغمان؛
کب ۲۰، ۱۳۹۵ لېږدی

(زېږدی ۲۰۱۷ March ۱۰)،
څلورم وار: ۷ کور، درېم پور، ۵۳ بلاک،
اماراتو ښارگوټی، کسبه، ۱۵ سیمه، کابل،
افغانستان؛

کب ۰۱، ۱۳۹۹ لېږدی
(زېږدی ۲۰۲۱ February ۱۹)،
جوهریزاده سرک، میدگار دوک، دوشنبې ښار،
دوشنبې، تاجیکېستان؛

کښلې د پای پېر: .

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

پسرلی، وری ۱۴، ۱۴۰۳ لېږدی

(زېږدی ۲۰۲۴ April ۲)

وری ۱۴، ۱۴۰۳ لېږدی

(زېږدی ۲۰۲۴ April ۲)

پسرلی، وری ۱۴، ۱۴۰۳ لېږدی

۱۰۰۰ ټوکه

لومړی

ادبیات او هنر (لیکنی ارت، ادبیات او فن،
ادبیات او عملي مهارت، ادبیات او صنعت،
لیکنی او صناعي قدرت ضد، ادبیات او د بنکلا د
تخلیق فن، د تخلیقي تخیل اثر، ادبیات او د پوهې
یوه څانگه په تېره د اجتماعي علومو د موسیقي
یا ټنگټکور برخه؛ لیکنی او مهارت یا تخصص؛
لیکنی او استعداد؛ ادبیات او ځیرکي؛ گړني
پېپلي) ټولگه

خپرېدو نېټه:.

چاپ نېټه:.

چاپشمېر:.

چاپ وار:.

ډول:.

ژبه:.

ژباړونکی:.

پوخ بڼه:.

تر:.

رپ ځای:.

یادونه:.

بیه:.

د لیکوال گرځنده اړیکه:.

برېښنالیک:.

له پاره:.

پښتو

هېڅ یوه

اساسي

تازه

A ٤

د گډون کولو بېلگه

۵۰۰ افغانی

۹۳۷۸۶۹۰۴۷۹۹+

Safiullah_firdows@yahoo.com

د ټول پښتون پښت (نسل) له پاره دی چې لږ او

بر ټول پښتنو له پاره کښل شوی، یانې د

۷۰۰۰۰۰۰۰ او یا میلیونو وگړو له پاره.

زر ټولگي دی، ټول پښتون پښت به ترې گټه

پورته کړي چې د یوه تود بڅري (پرتون) په

اندازه هم د یوه پښتون د پرمختگ سبب شي؛ نو

کښلي د گټني گور:.

اویا مېلېونه تنه پښتون پښت ته یې گټه ور
رسیږي.

د پښتون پښته! زما گټه په کې نه شته؛ په ۵۰۰
افغانۍ یې له مالې سره را وباسم، ۵۰۰ دانې یې
وریا وېشم او پاتې نور پلورم.
په ۵۰۰ افغانۍ چې له یوه کرډیټ کارټ سره
برابرېږي بیه یې ده.

گټه خو یې نه شته که دا لږ پیسې په لاس راغلي
نو بل کتاب به پرې چاپ کړم.
د پښتو ورم دی چې د لیکوال گټه د شپانه گټه ده.
که مو ډډه ورته روغه وه د خپرولو له پاره یې
و درېږئ. (له چاپ روغ تېر شوی نه دی.)

د اي في اي (APA) کالډ په بڼه د اخځوک یا
ریفریس له پاره ترې گټني اجازه شته.

زما د الواک اغېزښندنې په څېړنه کې څلور
سنتي شاملې دي: خلاص ډیټا، خلاص کوډ،
کاغذونو ته خلاص لاسرسی او خلاصه (وازه)
بیاکتنه. د خلاص پښتو گړني ادب د ودې له پاره
د ټاټوبي ټولو پوگرو وگړو، د معلوماتو
ټیوټوریلونه کوربه کړئ، په اوبیانو کې خپور
کړئ، ترڅو و گرو سره مرسته و کړي، ټولو
وگړو ته د خپل پښتون پښت دودې دود لیکدود
کارولو او پوهیدو کې د مرستې له پاره وسیلې
رامنځته او لا کوربه کړئ.

د چاپ رښت له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي
دي، بي اخځ ښووني ترې د گټې اخیستنې اجازه
نه شته!.

یادونه:

٣. تیسس څرگندونه

تر روانپېره (اوسمهاله) پورې، د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر لا پښتون پښت (نسل) ته څرگند نه دی. د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو ترمنځ بېلوالی؛ ځانگړي ځانگېرني؛ انځورونه؛ تعریفونه (څرگندوني، ښکاروني، د یوه توري یا سکالو تشریح کول یې)؛ څپيزي او زورني؛ ځمکچپوهني (هندسي) رغښت؛ سپړني؛ زما څرگندول چې روڼوي کتنه داسي؛ څه بڼه لوری سپیني ته را وباسم؛ د رنگونو ښکاروندي (د رنگونو کوڼه)؛ د پښتو پېيلو د رنگونو څېري، د رنگونو بورولو کرنلاري او لښتيلیکي یې؛ د اوازنو ټېتوالي او لوړوالي کې اورمنگي شننه؛ دفتنگونه؛ د کچي اندازې یې چې ما خپله ربېڅ کړي (جاروبکري) او ربخ کړي (برسکري)؛ سیمه یيزي پایلي؛ اړوتی (شرط)، آر (اصل)، پيخليک (تاریخ)، پېر (وخت) او بېبړه (حاصل یا ثمره) یې هم ستونځمن کار وو.

د دې هر یوه څېړلو ته زما اوږدپېړی (اوږد پړاوی) او اوږدمنگی (اوږد عمری) لید لوری.

٤. غټ ټکي

١. پڅښتنی..... ١
٢. لیکي پوهه..... ٢
٣. تیسس څرگندونه..... ٦
٤. غټ ټکي..... ٦
٥. د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو بېلوالی..... ١١
٦. اي (١، الف): لنډی..... ١٥
٦. ١ د لنډی ځانگړي ځانگېرني..... ١٦
٦. ٢ د لنډی انځورونه:..... ١٨
٦. ٣ د لنډی تعریف (څرگندونه، ښکارونه، لنډی د یوه توري یا سکالو تشریح کول)...... ٢٢
٦. ٤ د لنډی څپيزي او زورني..... ٢٣
٦. ٥ د لنډی ځمکچپوهني (هندسي) رغښت..... ٢٣
٦. ٦ د لنډی سپړنه..... ٢٤
٦. ٧ د لنډی بېلوونکي نڅښی..... ٢٥

۷ چوپړی

د لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

- ۲۶..... ۷. بي (ب): ټپه
- ۲۹..... ۱. ۷. د ټپې ځانگړې ځانگېړنې
- ۳۰..... ۲. ۷. د ټپې انځورونه: ۳۰
- ۳۱..... ۳. ۷. د ټپې تعريف (څرگندونه، بنکارونه، ټپې د يوه توري يا سکالو تشریح کول). ۳۱
- ۳۲..... ۴. ۷. د ټپې څپيزې او زورنې ۳۲
- ۳۲..... ۵. ۷. د ټپې ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت ۳۲
- ۳۳..... ۶. ۷. د ټپې سپړنه ۳۳
- ۳۴..... ۷. ۷. د ټپې بېلوونکې نخښې ۳۴

- ۳۵..... ۸. بي (پ): ټیکۍ
- ۳۶..... ۱. ۸. د ټیکۍ ځانگړې ځانگېړنې
- ۳۷..... ۲. ۸. د ټیکۍ د چارپېريال انځورونه: ۳۷
- ۳۸..... ۳. ۸. د ټیکۍ تعريف (څرگندونه، بنکارونه، ټیکۍ د يوه توري يا سکالو تشریح کول). ۳۸
- ۳۹..... ۴. ۸. د ټیکۍ څپيزې او زورنې ۳۹
- ۳۹..... ۵. ۸. د ټیکۍ ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت ۳۹
- ۴۰..... ۶. ۸. د ټیکۍ سپړنه ۴۰
- ۴۱..... ۷. ۸. د ټیکۍ بېلوونکې نخښې ۴۱

- ۴۲..... ۹. تي (ت): مصری
- ۴۵..... ۱. ۹. د مصری ځانگړې ځانگېړنې
- ۴۶..... ۲. ۹. د مصری انځورونه: ۴۶
- ۴۹..... ۳. ۹. د مصری تعريف (څرگندونه، بنکارونه، مصری د يوه توري يا سکالو تشریح کول). ۴۹
- ۵۰..... ۴. ۹. د مصری څپيزې او زورنې ۵۰
- ۵۰..... ۵. ۹. د مصری ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت ۵۰
- ۵۱..... ۶. ۹. د مصری سپړنه ۵۱
- ۵۲..... ۷. ۹. د مصری بېلوونکې نخښې ۵۲

د لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

- ۱۰. ۱. د رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کود) ۵۴
- ۱۰. ۱. ۱ پښتو پېپلو د رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کود) ۶۴
- ۱۰. ۱. ۲ د پښتو پېپلو د رنگونو څېره ۶۵
- ۱۰. ۱. ۳ لنډۍ د رنگ ښکاروندی ۶۶
- ۱۰. ۱. ۴ ټپي د رنگ ښکاروندی ۶۶
- ۱۰. ۱. ۵ ټیکۍ د رنگ ښکاروندی ۶۶
- ۱۰. ۱. ۶ مصری د رنگ ښکاروندی ۶۶
- ۱۰. ۱. ۷ د پښتو پېپلو د رنگونو بورولو کر نلاري ۶۷
- ۱۰. ۱. ۸ د پښتو پېپلو د رنگونو لښتلیک ۶۸

- ۱۱. ۱. ۱ د اوازنو ټیټوالي او لوړوالي ۷۰
- ۱۱. ۱. ۱ ای (ا، الف). وازه څپه: ۷۲
- ۱۱. ۱. ۲ بی (ب). ترلی څپه: ۷۲
- ۱۱. ۱. ۳ د اوازنو ټیټوالي او لوړوالي کې اورمنگي شننه ۷۳
- ۱۱. ۱. ۴ غرونو د لوړوالي غورځېدونکي د اواز پورته والی او ښکته والی: ۸۰
- ۱۱. ۱. ۵ غرونو د لوړوالي د اواز پورته والی او ښکته والی: ۸۰
- ۱۱. ۱. ۶ د اواز پورته والی او ښکته والی په لړ شویو غونډلو کې: ۸۰
- ۱۱. ۱. ۷ د اواز پورته والی او ښکته والی په ورسټاري پوښتنو کې: ۸۱
- ۱۱. ۱. ۸ د اواز پورته والی او ښکته والی د خوبونو پوښتنو کې: ۸۱

- ۱۲. ۱. ۲ دفتنگونه ۸۵
- ۱۳. ۱. ۳ لور د پلورلو وړ ۹۰

- ۱۴. ۱. ۴ د کچي اندازي ۹۳
- ۱۴. ۱. ۱ د دې موخي اړوند لومړی باید خپل ځاني پانگه، خپلي پلټني په خپلو پانگو چي زما دي، کښلي مي دي، څرک يي داسي دی او داسي په ډاگه کيږي. ۹۳
- ۱۴. ۱. ۲ د کچي اندازي يي چي ما خپله ربيځ کړي (جاروبکړي)، ربيځ کړي (برسکړي)، اوربډلي، لوستلي، ليدلي او ليکلي په لاندي بڼه دي: ۹۶

د لنډۍ یو، تپو، ټیکو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانـي)

۱۴. ۳ د پښتو لنډۍ یو، تپو، ټیکو او مصری یو ټول ټال ټولې سره گډې، د کچې گڼه یې ۲۱۹،۵۶۴ دوی سوه او نولس زره او پینځه سوه او څلور شپېته دانې دي. ۱۰۲
۱۵. ۱. د لنډۍ یو، تپو، ټیکو او مصری یو سیمه ییزې پایلې ۱۰۵
۱۵. ۱ ای (الف). گل باچا الفت داسې لیکلي دي لکه: ۱۰۴
۱۵. ۲ بی (ب). صدیق الله رښتین د پښتو ټولني مشر داسې لیکلي دي لکه: ۱۲۱
۱۵. ۳ بی - ۱. پښتو څېړنو د نروال مرکز، نروال سیمینار د مقالو مجموعې، ۱۳۵۴ لېږدې کې پوهاند صدیق الله رښتین په اووه مه گڼه مقاله پښتو پېژندنه کې کښلي دي: ۱۲۴
۱۵. ۴ پی (پ). پوهاند دوکتور سید بهاء الدین مجروح نظریه داسې سپینې ته راباسې. ۱۲۵
۱۵. ۵ تی (ت). سلیمان لایق د لنډۍ یو په اړوند چې څه سپینې ته راباسلې. مور ته یې په پوخ کې کړي دي، په دې بڼه بوروي. ۱۲۹
۱۵. ۶ تی - ۱. سلیمان لایق کښلي او ویلي په قلم ټولنه کې چې لایق په لنډۍ یو باندې کنفرانس ورکوي، زما د ادبي بهېر د ۱۳۸۳ لېږدي اشنا د باز محمد عابد ثبت او کښلی متن، ۱۳۸۷ لېږدی. ۱۴۶
۱۵. ۷ تی (ټ). پوهیالی محمد اسماعیل یون په دې بڼه کښلي دي او روڼ وي داسې. ۱۵۹
۱۵. ۸ جې (ج). څېړنوال دوست محمد دوست شینواری روڼوي داسې. ۱۶۲
۱۵. ۹ چې (چ). جانان د پښتو لنډۍ یو کې د محرومیت پر موضوع کښلي دي. ۱۶۶
۱۵. ۱۰ ځې (ځ). فیاض علي شاه اخونزاده له پام سره لږ څه گډوم. ۱۴۱
۱۵. ۱۱ ځې (ځ). محمد حامد حلیمي لنډۍ د گلونو په سمندر کې تر خپل پام لاندې راوستي دي. ۱۴۶
۱۵. ۱۲ ځې (ځ). ولایت خان خدران د پښتو لنډۍ یو په اړه یوه څو خبرې. ۱۸۵
۱۵. ۱۳ دې (د). حبیب الله رفیع د المان یرغ راډیو ته د مرکې له پاره داسې کښلي و. ۱۹۱
۱۵. ۱۴ د - ۱. حبیب الله رفیع د هارون حکیمي د مرکې د پوښتنو ځوابونو کې د پښتو لنډۍ یو ژوند څلورنیمو زرو کلونو ته رسوي. په لاندې بڼه یې کښلي و. ۱۹۵
۱۵. ۱۵ دې (د). محمود نظري په لنډۍ یو کې طنزي او خندونکي توکي داسې په ډاگه کړي. ۲۰۵

۱۵. ۱۶ ري (ر). سرباز خان و، پښتو ادب کي د ټپي يا لنډۍ مقام،، په دې
ليکنه کي داسي کښلي دي. ۲۱۱
۱۵. ۱۷ ري (ر). پوهنمل سرفراز مومند څخه د ډيپلوم اېنچينېر عبدالکادر
مسعود غوښتنه. ۲۲۳
۱۵. ۱۸ ز. پوهندوی لال باچا ازمون د لنډۍ او دوبيتي پر تله! کړې، ما ځني
لنډۍ او د پر ترښتۍ راخپستۍ، دوبيتي او تله يي پاتې. ۲۲۶
۱۵. ۱۹ ژي (ژ). عبدالباري جهاني يوه ځل بيا د لنډۍ يو په باره کي تر
سرليک لاندي په مقاله کي په لاندي بڼه کښلي دي. ۲۳۶
۱۶. د انځورونو، څېرو او لښتيلیکو لړليک: ۲۵۳
۱۷. د کره ليکنۍ پښتو په پښتو تشریحي ويیکو چوپړي، د پښتو اېبڅي
په سټه په لاندي لښتيلیک کي کښل شوي: ۲۵۹
۱۸. بيبلو گراپي Bibliography د هغو ليکونو لېست چي په يوه سکالو
يا پورونکي او کښونکي پوري اړه و لري. ۲۸۸
۱۹. د پڅښتۍ سټ ۲۹۶

۵. د لنډۍ یو، ټیو، ټیکي یو او مصری یو بېلوالی

د دې څېړنې د چوپړو بڼه یا د دې ریسرچ پانې د کالب بڼه د اي في اي (APA) په کالب کې شوی دی. او د نوموړي لارښود څخه گټه اخېستل شوي.

و، خپور شوی لارښود د امریکا اروا پوهنې ملگرتیا، پېنځمه گڼه. ۲۰۰۱، (لیونل، ۲۰۰۱م کال، ۱۰۱ چوپړی). چې امریکا د ماچيگن مطبوعاتو له پوهنتون څخه خپرېږي. کټ مټ کړی دی. زه باید هڅه و کړم چې دا لاندې شيان د خپلې لیکنې له پاره و وینم او وي منم. له خپل ځان نه داسې پوښتنې و کړم چې ایا زه د لنډۍ یو، ټیو، ټیکي یو او مصری یو بېلوالی کوی شم:

- ایا ما دی خپلو سوالونو ته ځوابونه برابر موندلي دي؟
- ایا دا ټول شيان چې لیکل شوي وړ دي؟
- ایا دا اسانه ده چې دا لیکنه دې درکړل، څارل یا تعقیب کړل شي؟
- ایا ما په ډېره ښه کچې د پښوې، پېبلي او د ویبویو څخه گټه اخېستې؟

په دې پوهېدل چې څه شي ته اړتیا چې وي لیکي، هغه شي ته چې زه اړتیا لرم چې وي لیکم پرې پوهېږم. دا تر ټولو غوره وړم دی د علمي لیکنې له پاره، ځان ډاډه کړه چې ته پوهېږي په ډاډمنه بڼه کله چې ته یې اړتیا لري چې وپکړي، هر کله چې ته په رښتني نړۍ کې یوه څه کارې په ازموینه کې نه، په دې ځان پوی کړه چې ته پوهېږي چې ته یې په کومه بڼه کارې او موخه د لیکلو مو څه ده.

او همدارنگه تاسو اړتیا لرئ چې د خپلو لیکولو ډول ته مو ځواب ورکړئ. د لیکو ډول مي داسې نه دی لکه یوه خپل ملگري ته چې په برېښنالیک کې څه لیکم. دا علمي زیارایستل له هغو څخه ډېر توپیر لري. تاسو به و مومئ د علمي پښتو ژبه کې او همدا رنگه چې خلک په کومه بڼه د ریسرچ پانې په پوهنتونو کې لیکي. د لیکلو فکر مو په دې بڼه کړئ، کله چې څه لیکم، زه اړتیا لرم چې څو جلا شيان د لاندېنو سربرېره پام کې نیسم:

- په اندونو فکر او پر دې پرېکړه کوم، د کوم شي زه تکل لرم د لیکلو
- پلان او برابروم خپلې لیکنې
- لیکمه یې
- کنټرول، نیونه، تمبونه یا د سمولو له پاره یې پلټنه کوم د خپلو لیکلو، ښایي داسې شونې وي چې بدلون او یا و منم همغه.

ما به پر دې ځان ډاډه کړه چې له لیکلو نه وړاندې به مي پلان و نیوه، پر دې به مي پام کوه چې کوم شيان په کومو لرونو یا څپرکو کې وي. وخت به مي پرېښوده

چې په پای کې زه خپلې کښلې و منم. جغات می کاره چې کښلې می په زړه پورې او ښې شي.

د خپلو کښلو د منلو له پاره می ګرندیتوب او بیره اسانه نه وه، ګواکې داسې پام می کوه چې زه به نور هم بریالی وم، کله چې وار په وار می پورتنی شیان د پرمختلو له پاره چارچول او د خپلې زده کړې له پوهې می کښل.

ګواکې دا ده چې کنه نو هر هغه څه چې می لیکل لومړی می هغې ته ښه فکر کو، بیا می پلان جوړه و ورته، بیا می لیکل پیلول، بیا می کتل چې څه می زړه و هغه می لږ پکول او یا پر ځای پرېښودل. د لیکلو پام می په دې ښه د بریا له پاره چارچولو. سر بېره پر هغو د پښتو داسې غونډلې د ریسرچ پانې (د څېړنې چوپړي) کې راسره لا ملا ټینګوله. ترې ګټه می اخیستې.

لکه:

۱. له هغه سره سم
۲. د هغه په اند کې
۳. د هغه څرګندول چې روڼوي کتنه داسې
۴. هغه نظریه داسې کوي
۵. لکه څنګه چې دا وايي
۶. لکه څنګه چې راپور شوی د هغه په واسطه
۷. زده کړه داسې ښايي
۸. د هغې پلټنه داسې په ډاګه شوې، یا د هغې څېړنه داسې ښودل شوې.
۹. دا څېړنه داسې سپینې ته باسې
۱۰. د دې پیله ساده برابر وي دا
۱۱. له ټولو نه وړاندي
۱۲. بل لوري ته
۱۳. زما په نظریې
۱۴. په ټولو کې همداسې
۱۵. په دې پوښ (قضیه) کې
۱۶. دا به داسې ښکار پوري
۱۷. د دې بېلګه داسې ده
۱۸. دا نو داسې نه ورته نه شو ویلی.

دی ته به زه نغوته و کرم چې ځینې پښتو شعرونه د لوستلو، لیکلو په دوران کې ما څېړلي او سپرلي دي. ښه بېلگه یې دا ده چې په ټوله پندوسکه کې د ټول پښتون پښت ۷۰ میلیونه و گړي دي.

د دوی ۴۰٪ له سلو څلوېښت وگړي یې زده کړي لري، ښه مثال یې هم دا دی چې د شعرونو لوستلو او ویلو ترمنځ نظریې یې په ډاگه کړم. لاندې هغه څه دي چې په وار، وار په مکرر ډول د لنډۍ یو، ټپو، ټیکو او مصری یو په علمي بڼه لوستلو او لیکلو توپیر څرگندوي. دا به زما یا په راتلونکي کې د پیلوم اېنجینېر صفي الله فردوس خان د څېړنې (ریسرچ) بېلگه وي.

که چېرې لومړۍ څېړې ۱. الف ته زېر شو په وار، وار د ۱۰,۰۰۰ لیکل شويو شعرونو کې د گراپ لوړوالی لږ دی؛ نظر دویمې څېړې ۱. ب ته. په دویمه څېړې ۱. ب کې بیا د همدغو شعرونو چې لوستل کېږي گراپ لوړوالی لوړ دی؛ دلته دا موندل کېږي چې د دغو پېنځه څلوېښت بڼه شعرونو او ۱۶۰ نورو بېلا بېلو شعرونو کې چې ټول وار په وار لوستل کېږي ډېر لږ یې لیکل کېږي.

له دې څېرو څخه را څرگندېږي چې د پیلو (شعرونو) د لیکلو او لوستلو ترمنځ ډېر توپیر شتون لري. دلته غزل ډېر مشهور دی، خو دومره نه لیکل کېږي، لکه چاربیته، ایزی، د بنادۍ نارې، کاکړۍ، د اتن نارې، لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ.

په څېړنه کې داسې ده چې که ۳۰ زره داني غزل په ټول پښت کې لیکل شوي وي، نو ۱۵ زره یې ویل شوي دي چې د لوستلو کچې یې هم کمه ده. ترې سروکي، کاکړۍ، د اتن نارې، لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ ډېرې هم دي. د گراپ له نیمه ملا څخه او لوستلو کې د گراپ سر پورې تر ۹۵,۸۰۰ پورې لوستل شوي دي. عادي لیک چې په لیست او بازار کې د چاته ادرس ورکولو له پاره ور کول کېږي. له هغو د ازموینو پارچو، عریضي او شکایتونو څخه مې موخه نه ده.

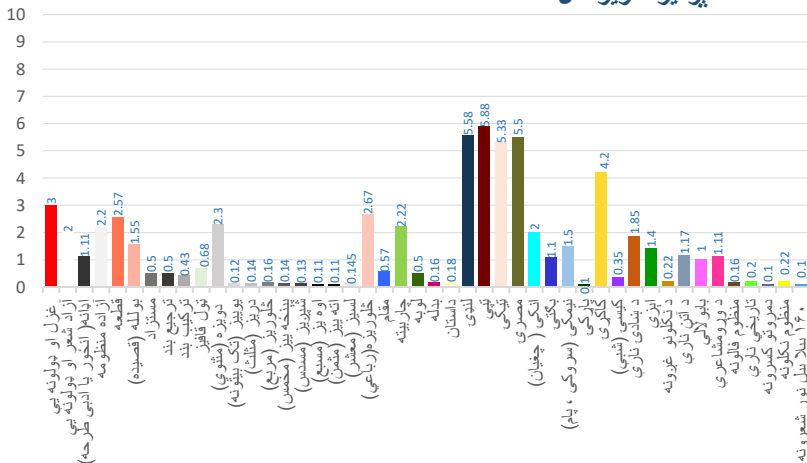
که چېرې تاسو داسې پام کوئ نو بیا د ځان له پاره مو یوه سکالو (مضمون) ورکړئ، چې کوم شعرونه ستاسو ډېر خوښ دي.

په لیکلو او لوستلو یې د یوې اونۍ شپه او ورځ له پاره پیل کړئ، او له ۱۰۰,۰۰۰ ډېر چوپړي له پامه تېر کړئ.

بیا یې پر تله کړئ سره چې تاسو څومره شعرونه لیکلي او څومره مو لوستلي. د همدې له پاره پام و کوئ چې دا بڼه د هر یوه له پاره څنگه ده؛ منۍ یې.

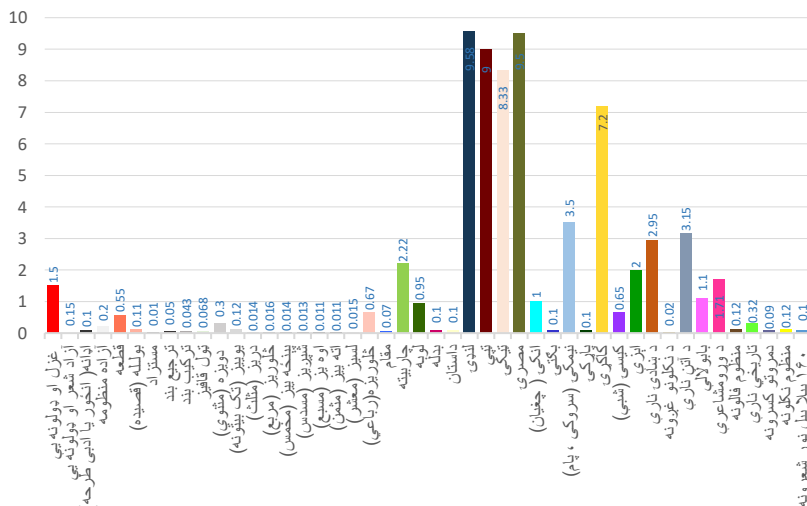
د لنډیو، تپو، ټیګیو او مصریو انګر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

څېره ۱. الف په وار، وار (د هرو ۰,۰۰۰ لیکل شوي شعرونو)،
۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

۱. څېره ۱. الف په وار، وار (د هرو ۰,۰۰۰ لیکل شوي شعرونو)، ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

څېره ۱. ب په وار، وار (د هرو ۰,۰۰۰ اويل شوي شعرونو)،
۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

۲. څېره ۱. ب په وار، وار (د هرو ۰,۰۰۰ اويل شوي شعرونو)، ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

شعرونو د رنگونو بنسکاروندي (شفرونه يا کوډونه) په څېره ۱. ۲. ۱ کي وگورئ.

۶. اي (ا، الف): لنډی

د دې له پاره چې ماران ښه و پېژنو، الله عظیم په ډېر ښه بڼه د ټولو مخلوقاتو غوندې، دوی یې هم جوړه، غبرگونې سرونه پیدا کړي دي، لکه ځینې ژوي، (انسان، حیوانات، دوی سره غبرگونې ماشومان، انجونې یا الکان، ژوي، لکه پسونه او خوسیان...).

د مارانو د لا سپرلو له پاره ما خپل اصلي د پښتو متل چې وايي ،، گوسنه له گوسني څخه زېرپړي او لټکه له لټکې څخه، دا متل یا مثال چې په عربي ژبه کې متل ته مثال وايي. مور یې هم د مثال په بڼه یاد وو، زموږ سیمه مهترلام کې، دغه متل زموږ د تربورانو یوه پښتون قوم و تخیل (هودخیل) یې ډېر کار وي، خپلو بچیانو د روزنې او هڅونې د غښتلتیا له پاره خپل زوزات ته وايي.

چې تاسو ځانونه، بیدار، گړندي، تېز، چټک، کړئ!!! لکه د لټکې مار په شان، خپل د پلارو په پل ځی، خپل اصلیت مو له لاسه مه ورکوئ، د ژوند په هرو څارو کې...، ورته وايي د گوسني نه مه کیږئ، لټ، سست، بې غوره، بې گرمیا (مسولته)، چې په هېڅ څه نه وېره غورځوي او نه هم ترې وېره کوم ژوی کوي.

ما د مارانو ځانگېرنو د څېړنو له پاره چې زموږ نیکونو په لرغوني زمانه کې لکه څنگه چې د لټکو ځانگېرنې وي، هغه ماران یې هم له ځانگېرنو سره پېژندل، د پښتو هغه پېبله (اشلوک، پیران، شېر یا شعر) چې ډېر ورته د لټکې غوندې و، په لټکې و نومه وو، چې هغه لټکه یا لنډی هم همغه څې د ځانگېرنې در لودونکې ده.

ما د نړۍ غوره د ژویو پېژندونکو پوهانو خبرې چې د دوی په اړه یې کړي کټ مټ راخستې او بیا مي ژباړلي دي خپلې ژبې ته: ،، دوی د لېندۍ ژبې او د تنې څلور سترگې، چالباز وېشتونکي د زهر و سر یې پیل کېږي او د دې چې سیالي کوي د هر ډول جگړې له پاره چې پابښت (ژوندي پاتې شي، بقا) و کړي. عجیبه احساساتي ده دوي سرو لرونکی مار یا لټکه. تېره ورځ و نیول شوه د هوټل په بڼ په پالما، ماجورکا کې. ساینس پوهان نه پوهیدل چې دوی ته د حشر و لنډپېړي(موقتي) خواړه چې په خوښه یې و خوري تیار کړي.

د رومي نوم مکر و پروټوډن د حساب کې ناڅاپي بدلون و کړه. خو تجربه لرونکي پروفیسور گارډن بر غاړدېت، تینسي، و ویل چې دوي سره هېڅ له یوه سره غوره نه وي. هغه داسې ور ځایاته کړه: ،، دوي سري ماران یا لټکې ډېرې اومچکې وي، خو نه اوریدلو ځواک یې غلی نه وي. خنډ یې پر دې کې وي چې دواړه ډېر ښه مشکل لري. په پرېکړه کولو کې چې په کومه لاره تله و کړي، نو گړندی ځواب نه شي ورکولی.

جاپانیان وايي چې دوي سرى مار دوي برابره وپروونكى وي. ۲۷ سانتي
مېټره اوږد، هر سر يې ۲ سانتي اوږوالى لري، دوي سرى مار دوي نيولى دى او
د ټيگاشيما بناوالى كې يې په حكمتي حال كې د نندارې له پاره وړاندې كړى. په
وينا يې ډېرى وگړي په حيرانونكي بڼه نندارې ته راځي. ، (اېمين، ۲۰۱۰م كال).

،، ژوند د دوي سرو مارانو له پاره وارخطا وي. لټكه پورته شوله كوچنى هټى ته
او هغې ډېر بڼه فكر كوه. برغارېت درلوده دوي سره لرونكى تور مېرك خوړونكى
مار چې هغه لا پوره شل ۲۰ كلن وو. د اړېزونا حكومتي پوهنتون د دوي سرې
سلطان مار كور و، دا يې په دښته كې د يوه ماشوم په اندازه موندلى و، دې مار
نږدې ۱۷ كاله په پوهنتون كې تېر كړه. سلما او لوييسو د غلي دوي سرې مار د
سانډيگو په ژوبڼ كې تر مرگه پورې ژوند كوه، او ۱۵ دانې يې سالم نارمل بچيان
درلودل،، (هېلاري، ۲۰۰۲ م كال، ۱ سرليک).

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپيني ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نيكونو
خپل د ژبې يوه دوي سرې پېپله (شېر يا شعر) يې د لنډۍ نوم باندې نومولې وه،
چې دې پښتو دوي سرې پېپلي له لټكې سره ډېري ورته ځانگړي ځانگېرني لرلي.
لكه:

۱.۶ د لنډۍ ځانگړي ځانگېرني

- ۱ :- بڼه ډول لري، ۲:- بند، بند دي ۳:- گړندى حمله كوي ۴ :- تېز زهر لري
- ۵:- تېز زورور زهر شيندي ۶:- اوږد عمر لري. ۷:- بڼه غږ يا پشھارى كوي
- ۸:- په حيرانوكي بڼه دي خوښ راځي چې وې وينې. ۹:- د ليدلو تلوسه پيدا كوي
- ۱۰ :- سالم بچيان راوړي، گڼه يې ډېر پېري. ۱۱:- هر سر يې بڼه فكر كوي او د
بل اوز اوړي. ۱۲:- دوي د لېندى ژبې يې پر دوښمن وېره اچوي. ۱۳:- د تنې
څلور سترگې وي (هر څه رانه وينې) ۱۴:- چالباز وپشتونكي د زهر و سر يې
پيل كېږي د دې چې سيالي كوي د هر ډول جگړې له پاره چې پابښت و كړي. ۱۵
:- عجيبه احساساتي.

مور ته يې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه يې پوښ كې كړي.
هرې ټپې، ټيكي او مصرى چې دغه پورته ځانگېرني و درلودلي نو هغو ته لنډى
وايي. تاسو لنډۍ يو، ټپو، ټيكيو او مصرى يو ته بڼه غور و نيسئ!! پام ورته و
كړئ! نو بيا يې پېژنى چې دا لنډى دي چې د لټكې ځانگېرني لري. ټپې، ټيكي او
مصرى دا پورته ۱۵ ځانگېرني نه لري. ټپې، ټيكي او مصرى نه دي، بېلوالى
يې پر همدې كې دى.

د دې د بېلولو له پاره زه یوه بېلگه تاسو ته له خپل شعري ليکي څخه را اخلم چې د سر مؤلف مرستیال محمد عزیز تحریک صیب د ۷ اووه می پوښتنې ځواب کي می ورته کښلي و.

و، ۷. د تا په نظر د: مصري، لنډی، تپي او ټيکي تر منځه توپیر څه دی؟
[[۷:- هو هر نوم يي ځانته دی. لکه لنډی، تپي، ټيکي او مصري او هره یوه يي ځانته ځانگړې فلسفه لري.

(ځکه دا به ته هېڅ و نه مني، د دې له پاره یوه مثال درته وایم: یوه کس په امریکا کي پولیسو ونیوه او سیده يي ستا کور ته بوتلو نوم يي عزیز وو، تخلص يي تحریک وو، ستا د پلار هم نامی هم وو، خو هغه د فاریاب ولایت وو او د نیکه نوم يي خان باقر وو، ستا د کور دروازه يي وټکوله، له کوره ورته وریندار وویل چې څوک يي؟ هغه ورته و ویل زه عزیز یم، تخلص مي تحریک دی. خو وریندار له اواز نه وپېژنده چې دا بل څوک دی او دواړو ته يي و ویل تاسو ځای غلط کړي دی.

د دې تن ډېري ځانگړني به له تا سره برابري وي خو هغه خو ته نه شي کېدلی. که دننه ورشي خدايرو چې سر خو ورته مات کړي.

هم داسي ځانگړي فلسفه چې مصري، لنډی، تپي او ټيکي له خپل نوم سره يي لري. ترې معلومېږي او پېژندل کېږي. لکه: لنډی له لټکي څخه اخیستل شوي چې لټکه هغه دوه سره مار ته وايي چې ډېر کړندی او چټک وي. په چټکي سره خوله لږوي، دوی سره لري، په کال کي یوه واري پوستکی اچوي، لټکي ته ځکه لنډی وايي چې د سیلا بونو له مخي لنډه او د مانا له پلوه ډېره اوږده او غښتلې وي. یا دا چې لومړی نیم بیټی يي د دویم نیم بیټی نه لنډ وي، لکه دا زما لاندې لنډی چې د پوست د فکیرانو کلی، لښکرگاه، هېلمند ، ۰۳۰ HLM Roshan BTS site ۲۹/۱۲ ۲۰۰۷ کښلي وه :..

وطن تم ټول کافران راغله

ژر را پاڅېږه چې جوړه جهاد له ځونه ...،،،
(صفي الله، ۱۳۸۸ ل ل کال، ۵۴ او ۲۲۶ چوپړی).

۲.۶ د لنډی انځورونه:

دا لاندې د لنډیو انځورونه مې د جنوري په ۳ درېیم، ۲۰۱۱ زېږدي کال کېښته کړي وو.

۲:- دوي سره مار (# ۲ انځور)

۱:- د لټکې یا دوي سره مار (# ۱ انځور)

۳:- د لټکې یا دوي سره مار (# ۳ انځور)

۴:- د لټکې یا لنډی (# ۴ انځور)

۵:- د تور دوی سره مار یا چورنیا د
نریوالی گنی گنه ۶۱۰۷۶ یا توره
لټکه، یا توره لنډی (# ۵ انخور)

۶:- لنډی (# ۶ انخور)

۷:- د لنډی (# ۷ انخور)

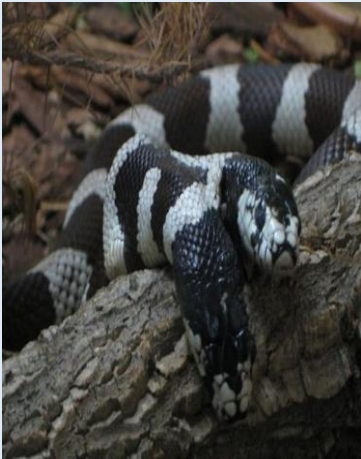
۸:- د دوی سره مار، لټکه یا لنډی
(# ۸ انخور)

۱۰:- لنډی خپل خواره خوري
(# ۱۰ انخور)

۹:- لنډی (# ۹ انخور)

۱۲:- لنډی په ډډ دمه ده او خوب
کوي (# ۱۲ انخور)

۱۱:- د لنډی ایکسري
(# ۱۱ انخور)

۱۳:- لنډی خپل لوري ته بدلون ورکوي، چې په کومه لاره سپڅه شي، زموږ لرغونو پښتنو نیکونو لټکه له یوه بڼه پېیلی یا شعر سره تشبېح کړی دی.
(# ۱۳ انځور)

۱۴:- ښکلی او خوږه لټکه، لنډی یا دوي سره مار، لنډی چمتو ده، څارنې کوي. روڼ بورم چې داسې می و کښل د لنډیو له پاره، کتب مت پي همدا فلسفي اړخ وندی دی، زموږ لرغونو پښتنو نیکونو لټکه له یوه بڼه شعر سره تشبېح کړی دی. چې ورته لنډی وايي او ټولې ځنگېرني يې سره ورته دي.
(# ۱۴ انځور)

۳.۶ د لنډۍ تعریف (څرگندونه، بڼکارونه، لنډۍ د یوه توري يا سکالو تشریح کول).

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنګه چې ۶ سرلیک وايي او پیله یې ساده برابروي داسې:

لنډۍ

په لغات کې لنډۍ هغه دوی سرې شعر ته وايي چې د لټکې سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري. او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی، هېښونکی، سندرېز، خوږ، ګڼلی، منلی، له اند، پند، احساس (ولوله) او واند یا تخیل ډک شعر دی چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د اېڅو وو، بڼ، ډ، ږ، ن، ی او ... ،، څخه وړاندې زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له زوکړې له پېدايښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې بڼې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

لنډۍ د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له دفتنگونو او پارنویکيو پرته. (دفتنگونه د لنډۍ توکي دي لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا الله، یه، وا!، وای!، وه!، وه الله، الله وی!، ای!، وه الله وی!!، وا وی، وای وای، ګرانه، وروړه، یه کربانه! کنه او داسې نور) د قافیې کلمې یا غونډلې نه لري. خو د دویمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړ وي. هره لنډۍ باید ده (زموږ خپله وه، هیا هی،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنی ه، لنډه ه، دوی سترګې ه، وه، دوی سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، وه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، ګڼه اېڅې ده. په واول یا غرن اواز پای ته رسېدلي وي، لنډۍ د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول شعر (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د لنډۍ په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو لنډۍ یو، باندې یوه رښت (قانون) د تطبیق وړ دی، یانې دا چې د هرې لنډۍ لومړۍ مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته او دویمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې لنډۍ، د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دویمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، څخه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له

سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري. لکه:

▲ ای! گڼو ژنو میرڅمنو

څنې له څنډو سازوی خندا راینه

د پورتنۍ لنډۍ څپیز (څپه، سېلاب، هجا ،و سیلیبل Syllable،، د ابېڅو شمېرلو) - خجیز (زورنه، خج، اکسنت ، و لفظ، د موسیقي نوټ: د خج نښه: د توري په سر نښه ، چې د تلفظ د جگوالي او ټېټوالي زور، اوږدوالي، څه رنگوالي یا کیفیت ښه یي،: ټینګه ، لهجه،: تاکید: بېلوونکي نښه: د وینا ، ځانګړی، خاص او بېل ، ډول: Accent, Morpheme،،) جوړښت په دې ډول دی:

۴.۶ د لنډۍ څپیزې او زورنې

U-UUUU-UUUU

U-UUUU-UUUU-UUUU

ای! - گه - نو - ژه - نو - میر - څه - مه + نو

څه - ني - له - ځن + ډو - سا - زه - وی + خن - دا - را - ځي + نه

۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹

۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

۵.۶ د لنډۍ ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت

ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت یې داسې دی:

الف. _____

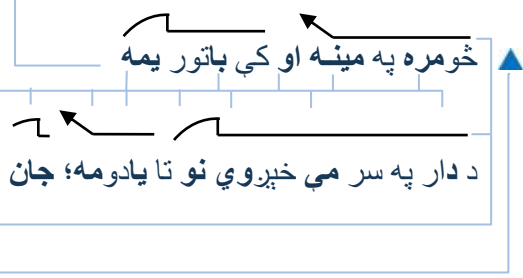
ب. _____

۶.۶ د لنډۍ سپړنه

د هېواد سرغندوی تکره هېښنده انقلابي سندر غاړی عبدالله مقری وايي:

د دې لنډۍ سپړنه
 لومړی مسره $۲ + ۹ = ۱۱$ څپې چې وو، او، او ه
 دفتنگونه دي په لومړی مسره کې.
 دوېمه مسره $۲ + ۱۳ = ۱۵$ څپې چې وو، نو، او وو
 جان،، دفتنگونه دي. دلته ټوله لنډۍ ۲۶ سیلابه یا
 څپې شوي ده او ولس کی دفتنگونه لرغن دود دي.

۱. لومړی مسره
۲. دوېمه مسره
۳. ۱. او ۲. یوه لنډۍ
۴. دفتنگونه او، ه، نو، جان
۵. گن تورڅکی شین رنگ
بي د رنگ ښکاروندی
دی.
۶. څپې (سیلابونه)
۱. مسره $۲ + ۹$
۲. مسره $۲ + ۱۳$
۷. زورنه (خجنه) بولد
۸. د اواز تپوالی او لوړوالی
خطونه
۹. نرانو ته منسوبی
(اړوند)

۶. ۷ د لنډۍ بېلوونکې نخښې

له پورتنۍ یو بېلو الو څخه لکه څنگه چې ۶ سرلیک وايي او پيله يې ساده برابر وي داسې:

اي (۱). لنډۍ

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوی سرې پېيله (پېیرن، شېر، شعر یا اشلوک) یې د لنډۍ نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو دوی سرې شېر یا پېيلي له لټکې سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگړنې لرلې. لکه:

۱. بڼه ډول لري
۲. بند، بند دي
۳. گړندۍ حمله کوي
۴. تېز زهر لري
۵. تېز زورور زهر شیندي
۶. اوږد عمر لري
۷. بڼه غږ یا پشهاری کوي
۸. په حیراونکې بڼه دې خوښ راځي چې وي ویني
۹. د لیدلو تلوسه پیدا کوي
۱۰. سالم بچیان راوړي، گڼه یې ډېرېږي
۱۱. هر سر یې بڼه فکر کوي او د بل اوز اوري
۱۲. دوی د لېندۍ ژبې پر دوښمن وېره اچوي
۱۳. د تنې څلور سترگې وي (هر څه رانه ویني)
۱۴. چالباز وېشتونکې د زهر و سر یې پیل کيږي د دې چې سیالي کوي د هر ډول جگړې له پاره چې پایښت و کړي
۱۵. عجیبه احساساتي (ولولیز)

موږ ته یې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه یې پوښ کي کړي. هرې ټپې، ټيکۍ او مصرۍ چې دغه پورته ځانگړنې و درلودلې نو هغو ته لنډۍ وايي. تاسو لنډۍ یو، تپو، ټيکيو او مصری یو ته بڼه غوږ ورته و نیسئ!! پام ورته و کړئ! نوبیا یې پېژنی چې دا لنډۍ دي چې د لټکې خصوصیات لري. ټپې، ټيکۍ او مصرۍ دا پورته ۱۵ ځانگړنې نه لري او ټپې، ټيکۍ او مصرۍ نه دي، بېلوالی یې پر همدې کي دی.

۷. بی (ب): تپه

تپه له تپ څخه اخیستل شوي، او تپ دی چې درد پیدا کوي. د انسان په تن کې چې درد وي، نو بیا سم د کار نه وي، خوښي یې ځي، خفگان یې ډېرېږي. په هېڅ څه پام نه راوړي، چې درد په کې پیدا شي بیا ورته رنځور وايي، رنځور تن ته الله ج خپل ځان په یاد راولي، ولس یې پوښتنې ته راځي، له درده د لري کېدو دعا ورته کوي. تپه له تپ یا زخم څخه اخیستل شوي ده. چې سري ته تپ ورکوي، په دردونو یې اروي دا هم یوه د تسمیې وجهه لري.

هغه دا چې د تپي تاثیر د سري په زړه تپ جوړه وي .
یانې که تورې او توپکي ښکاره تپونه جوړه وي، نو تپه بیا پت زخمونه د انسان په وجود کې جوړولی شي، چې یوازې احساس یې کېږي، خو لیدل کېږي نه.

د رسول الله ص څرگندول چې رونوي، د درد کتنه داسې. و، جندب رض وايي چې رسول الله ص گوته په یوه جنگ کې ویني شوي وه، وي ویل : ته یوه گوته یې چې ویني شوي یې – تاته دا درد ، تکلیف، د الله په لار کې رسېدلی دی.،، (فرهاد، ۲۰۰۳ زېږدی، ۱۴ چورۍ).

د دې زده کړه داسې ښه یې چې دردونه وځمغی، د الله عظیم په حق لار کې تاسو ته رسېدلي دردونه وزغمی، بدله او ثواب یې هغه لوی، قوي حکمت لرونکي، الله ج درکوي.

که په ژویو کې الله ج درد نه وی پیدا کړی نو بل ژوی به یې ځنګه پیدا کوه؛ همدا درد دی چې انسان له انسانه څخه زوکره کېږي، که پام مو کړی وي چې یوه مېرمن امیدواره وي، د درد ضد درمل ورته رنځور پوهان نه ورکوي، ترې لري یې ساتي، داسې هم شوني ده چې که داسې ونه کړی، نو نس به مو په چاره غوڅ شي او ټول عمر به عیبي گړځی (داسې هم شوني ده چې ډېری روغتونونه د پیسو منډلو په خاطر پرې کوني کوي چې د پرې کوني ډېرې پیسې واخلي، د طبعي یا پنځي زېږون په خلاف)، له دردونو سره یې اموخته کوي،

او د ۲۴ نی یا شپږمیاشتینی امیدواری څخه پرې دردونه د الله په حکمت پیل کوي، چې څومره نهومیاشتو ته نږدې کېږي چې زېږون پای وي. په همغه کچې دردونه هم درانه کېږي. مېرمنې یې د مرګ په سرحدونو سره غاړه په غاړه کړې وي، ښه مېرمن همغه وي چې دا سخت دردونه چپه او پټه خوله و زغمي؛ په زړه کې الحمد الله وايي او له یو الله ج څخه د اسانۍ مرسته وار په وار و غواړي؛ په همدغو دردمندو شېبو کې مېرمنو تپي ویلي وي.

د لنډیو، تپو، تیکو او مصریو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

دا پلټنه داسې په ډاگه کوی شي یا دا څېړنه داسې بنودل شوی. ،، د ستاسو ویجنا (د خاوند زردکي پوښ) چې خلاص کرل شي یا کله چې ډېر خلاصېږي بېخي ډېره ورته بڼه لري، لکه د شونډو گونځې چې پوښلي وي. سره اېلیزیټ ناتالي،،. (ماک فادن چې خپله څېړنه یې د ویجينا د اندازو له پاره کړي وه په سانتي باندي)

،، چې د لیفت لایبا لږ تر لږه منځنی حد یې داسې وو، له دې اندازې سره ۲.۱ سانتي اور، له ۰.۴ – ۶.۴ پورې ټوټووني (قطر) اندازې ، سمه اندازه یې بیا له دې اندازې سره ۱.۹ سانتي اور، له ۰.۳ – ۷.۰ پورې رینج، اندازې دي. او د هغې اورډوالی څومره وو؟ چې د لیفت لایبا لږ تر لږه منځنی حد اورډوالی یې ۲.۱ سانتي (د ماشوم د زردکي په اندازه)، له ۱.۲ – ۷.۵ پورې اندازې کچې وه، سمه اندازه یې ۳.۵ سانتي اورډوه او رنج یې له ۰.۸ – ۸.۰ سانتي پورې دی.

بروک ماک فادن، ایم. دي، د پروفیسور مرستیال، د مېرمنو د جراحی او کون غپ د رملو (پیلویک درملو) په برخه کې، د دوباره عملیاتونو ماهر یا جراح د اوهایو سټیټ پوهنتون کې وه.

په ۲۰۰۵ کال کې د اېنگلېستان ژورنال د قابله گی یوه زېږنتون کې یې د ۵۰ مېرمنو شخصي غړو کې کړې وه؛ خو بروک ماک فادن ۱۶۸ مېرمنو چې عمر کچې یې ۵۷ کاله وه کړې ده. ۹.۶ نارمال رنج ۶.۵ – ۱۲.۵ د ټوټووني (قطر) اندازه د ویجينا له پاره : ۲.۱ – ۳.۵ سانتي پورې.

څېړونکو دا تر څونه ده موندلې چې له ځاني اېکسټل شویو انځورو نو دي گټه پورته کرل شوي وي.

،، داسې کومه لاسته راغلي ډاټا په لاس نه ده راغلي، نو ځکه دا یوه ډېر ټېټ او بې بنسټه سرلیک دی،، مک فادن ویلي دي. (زهرا بارنيس، ۲۰۱۴) د یوې مېرمنې د ځانگړی برخي نارمال کچې بروک ماک فادن په وینا تر ۵۰ – تر ۵۳ اوږد ماشوم چې له ۲.۷ څخه تر ۴.۱ کبلو گرامه په تول ماشوم چې د سر اندازه یې ۳۳ څخه تر ۳۵ سانتي مېټرو پورې وي راوځي، دا ټول د درد زور دی چې الله یې نوی ماشوم پنځوي. (اصزیف، غوره اندازه گېږي د نوي زوکړه شویو، څخه زما ژباړه. ۲۰۱۴ م کال، ۲ چوپړي).

د نر لمن ۳.۸۱ سانتي ټوټووني، ۱۴.۲ نارمال ختل، دوباره گرځیدنه یې ۱۲.۱۹، د ۱۵٪ له سلو یې ۱۷.۷۸ او د ۳ سلو یې ۲۰.۳۲ سانتي کښلی دی. (لېزېټي، د سلامتۍ ژوند، له طبي ورځ پانې زما ژباړه. ۲۰۱۴، ۲ سرلیک).

په ټوله کې به دا ټوله کړم چې، د خاوند زردکې پوښ ۳.۵ سانتي ټوټوونې له ۳.۸۱ سانتي ټوټوونې زردکې سره په درد کې وي، نو چې ۳۵ سانتي ټوټوونې د نوي ماشوم سر خاوند زردکې پوښ ۳.۵ سانتي ټوټوونې څخه راوځي نو دا اسانه خبره نه ده، همدا درد دی چې دا راوباسي.

و، که چېرې تاسو ته الله ج له لورې څه درد یا تکلیف یا غم وي، یا د کوم، د ادم ع د ازامنو څخه درته درد یا تکلیف یا غم رسېدلی وي، هغه دې دا ایت لولي و، سلم علیکم بما صبر تم فنعم عقبی الدار،، (ربنیتیا ویلي الله عظیم) انشا الله چې د هغه له پاره به په دین او په دنیا کې د بریاوو وروڼه خلاص وي.
(قاري فضل، ۳۱ چوپړی).

د دې ژباړه بیا سید عبدالسلام داسې کړي ده،
و، (وايي به) سلام دې وي په تاسو باندې په سبب د صبر کولو ستاسو نوښه انجام د کور د اخیرت دی،، (سید عبدالسلام، ۱۳۹۲ لمريز لېږدی، ۵ ټوک، ۲۸۲ چوپړی).

او سلطان عزیز بیا داسې ژباړه کړي ده، و، (او ورته به وايي چې) په تاسو باندې د دې کبله سلام (سلامتیا) وي چې تاسو (په دنیا کې) صبر کړی وو، نو په (دې اخروي) کور کې ډېره ښه نتیجه ده (چې تاسو ته جنتونه درکړی شوي)،، (سلطان عزیز، ۱۳۹۱ لېږدی، ۶ ټوک، ۱۳ سپاره، ۱۳ سورت، الرعد، ۲۴ ایت ۴۱۲ چوپړي).

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوی سری شعر یې د تپه په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو شعر له تپ سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې لرلې. لکه:

۱.۷ د تپې ځانگړې ځانگېرنې

۱ :- درد پیدا کوي، ۲:- د انسان په تن کې چې درد وي، نو بیا سم دکار نه وي، ۳:- خوښې له منځه وړي، ۴:- خفگان ډېره وي، ۵:- په هېڅ څه پام نه راوړي، ۶:- انسان په دردونو اړوي، ۷:- تاثیر یې د انسان په زړه تپ جوړه وي، ۸:- پت زخمونه د انسان په وجود کې جوړ وي چې یوازې احساس یې کېږي، خو لیدل کېږي نه، ۹:- بې واکه کړنې په انسان کوي، بېواکه خوښحالي څرگندوي چک چک کوي، ۱۰:- تاثیر یې د انسان رنگ پرک زېر اړوي، ۱۱:- غم ډېر وي، ۱۲:- د انسان سپینې تختوي، ۱۳:- ولس پرې خبرېږي، رسوايي کوي، ۱۵:- کرو زیاتوي، ۱۶:- د تپ باندنۍ برخه کوچنۍ وي او د تپ دننۍ برخې رېښه اوږده وي، ۱۷:- انسان رنځور وي.

مور ته یې دا همداسې را پرېښې دي او په همدې بڼه یې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، ټيکۍ او مصری چې دغه پورته ځانگېرنې و درلودلې؛ بڼه غور ورته و نیسې؛ پام ورته و کړی؛ نوبیا یې پېژنی.

دا تپې دې چې د تپ یا زخم خصوصیات لري. لنډۍ، ټيکۍ او مصری نه دي، بېلوالی یې پر همدې ځانگړيو ځانگېرنو کې دی.

لکه دا لاندې زما تپه چې د ملا باکي غونډۍ په سر، د موسی کلا ولسوالۍ، هېلمند ۲۰۰۷ / ۰۱ / ۱۶، ۰۱۲، Roshan BTS site HLM د روشن ۰۱۲ نمبر ښادې ساحه کې کښلې وه.

،، دا سترگې ما وژني جانانه

چې ترمې اوښکې یې سهار کې و وینمه ،،
(صفی الله، ۱۳۸۸ ل ل کال، ۲۲۸ چوپړی).

۲.۷ د تپي انځورونه:

دا لاندي د تپو انځورونه مي د جنوري په ۳ درېيم، ۲۰۱۱ زېږدي کال کېښته کړي وو.

۱۶:- ۶۸۸۲۹ وونډس، تپ،
(68829 wounds).
(# ۱۶ انځور)

۱۵:- وړان تپ ۱۴۷۱-
۱۴-۱۰۰-۸-۲۴۷۴
(# ۱۵ انځور)

Day 1
۱ ورځ

Day 52
۵۲ ورځ

۱۷:- د رنځور يار تپ
(# ۱۷ انځور)

تپ. روڼ بورم چي داسي مي و کښل د تپو له پاره، کټ مټ يي همدا فلسفي اړخ وندی دی،
زموږ لرغونو پښتنو نيکونو تپ له يوه ښه شعر سره تشبېح کړی دی. چي ورته تپه وايي، او
تولي ځنگېرني يي سره ورته دي. (# ۱۷ انځور)

۳.۷ د تپې تعریف (څرگندونه، بنکارونه، تپې د یوه توري یا سکالو تشریح کول).

له پورتنۍ یو بېلو الو څخه لکه څنګه چې ۷ سرلیک وایي او پيله يي ساده برابروي داسې:

بې (ب). تپه

د وۍ یا ویکي له پامه (په لغات کې) تپه هغه دوي سرې پېيلې (پېپرن، اشلوک، شېر یا شعر) ته وایي چې د تپ سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري. او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی، هېښونکی، سندرېز، خور، ګڼلی، منلی، له اند، پند، احساس او تخیل ډک شېر دی چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو، وین، ډ، ر، ن، ی او ...، څخه وړاندې زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له زوکړې له پېدايښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکي بڼې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

تپې د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له دفتتګونو او پارنویکیو پرته. (دفتتګونه د تپې توکي دي لکه: وۍ، او، نو وۍ!!، جان، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا الله، یه، وای، وای!، وه!، وه الله، الله وۍ!، ای!، وه الله وۍ!!، وا وۍ، وای وای، وروره، یه الکه، یه پښتونه، یه کرپانه، کنه او داسې نور ...). د پښلې یا قافيې کلمې یا غونډلې نه لري. خو د دویمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره تپه باید ده (زموږ خپله، وه، ه یا هی، چې ورته وره، روغه، کوشنی، لنډه، دوي سترګې ه، ه، دوي سترګې والا، یا عینکو والا، عصري او ځانښودي، وه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. په اول یا غزن او از پایته رسېدلې وي، تپه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي.

په نورو ژبو کې د دې ډول پېيله (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د تپې په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو ټپو، باندې یوه رښت (دودی یا قانون) د تطبیق وړ دی، یانې داچې د هرې تپې لومړۍ مسره باید ۹ له دفتتګونو پرته، او دویمه ۱۳ څپې وي له دفتتګونو پرته.

د هرې تپې، د لومړۍ څلورمه او اتهمه څپه؛ د دویمې مسرې څلورمه اتهمه او دولسمه څپه، خجنه وي؛ ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سیمه

بیزو غړو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري.
لکه:

▲ یار په ولاړه کرېکه وکره

تېر شوی عمر په ډالرو نه راځینه

د پورتنۍ ټپي څپيز (څپه، سېلاب، هجا ،و سيليل Syllable،، د ابېڅو شمېرلو) -
خجيز (زورنه، خج، اکسنت ،و لفظ، د موسيقي نوبت: د خج نېنه: د توري په سر نېنه
, چې د تلفظ د جگوالي او ټېټوالي زور، او ردوالي، څه رنگوالي يا کيفيت بڼي،:
ټينگه , لهجه ،: تاکيد: بېلوونکی نېنه: د وينا , ځانگړی، خاص او بېل ، ډول.
Accent, Morphemel،،) جوړښت په دې ډول دی:

۴.۷ د ټپي څپيزي او زورني

U-UUUU-UUUU
U-UUUU-UUUU-UUUU

يار - په - وه - لا + ږه - کړي - که - وک + ږه
تېر - شه - وی - عو + مر - په - ډا - لا + رو - نه - را - ځي + نه

۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹
۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

۵.۷ د ټپي ځمکچپوهني (هندسي) رغښت

ځمکچپوهني (هندسي) رغښت يې داسي دی:

الف. _____

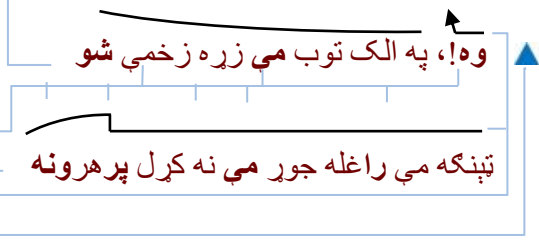
ب. _____

۶.۷ د ټپي سپړنه

ابنخړی اوستاد (د هېواد تکره هېښنده بنجوماری او سندرغاری) وایي:

د دې ټپي سپړنه
لومړی مسره $1 + 9 = 10$ څپي چې و، و، ده!،، دفتنگونه
دی په لومړی مسره کې.
دویمه مسره $13 = 13$ څپي ده. دلته ټوله ټپه ۲۳
سیلابه یا څپي شوي ده، او ولس کې دفتنگونه لرغن
دود دي.

- ۱. لومړی مسره
- ۲. دویمه مسره
- ۳. ۱ او ۲. یوه ټپه
- ۴. دفتنگونه و، و، ده!،،
- ۵. څیگرې رنگ بي د
رنگ ښکاروندی دی.
- ۶. څپي (سیلابونه)
1. مسره ۹ + ۱
- 2. مسره ۱۳
- ۷. زورنه (خجنه) بولد
- ۸. د اواز ټپوالی او لوړوالی
خطونه
- ۹. ترانو ته منسوبی
(اړوند)

۷.۷ د ټپي بېلونکي نخښي

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنگه چې ۷ سرلیک وايي او پيله يې ساده برابروي داسې:

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبي یوه دوي سری شعر يې د ټپه په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو شېر يا بېبلي له ټپ سره ډېر ورته ځانگړې ځانگېرنې لرلې. لکه:

۱. درد پيدا کوي
۲. د انسان په تن کې چې درد وي، نو بيا سم د کار نه وي
۳. خوښي له منځه وړي
۴. خفگان ډېره وي
۵. په هېڅ څه پام نه راوړي
۶. انسان په دردونو اړوي
۷. تاثیر يې د انسان په زړه ټپ جوړه وي
۸. پټ زخمونه د انسان په وجود کې جوړوي چې يوازې احساس يې
۹. کپړي، خو ليدل کېږي نه
۱۰. بې واکه کړني په انسان کوي، بېواکه خوشحالي څرگندوي چک،
۱۱. چک کوي
۱۲. تاثیر يې د انسان رنگ پرک زېر اړوي
۱۳. غم ډېر وي
۱۴. د انسان سپينې تختوي
۱۵. ولس پرې خبرېږي، رسوايي کوي
۱۶. کرو زياتوي
۱۷. د ټپ باندنۍ برخه کوشنۍ وي او د ټپ دننۍ برخې رېښه اوږده وي
۱۸. انسان رنځور وي

مور ته يې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه يې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، ټيکۍ او مصرۍ چې دغه پورته ځانگېرنې و درلودلې؛ ښه غور ورته و نيسئ؛ پام ورته و کړئ؛ نوبيا يې پېژنئ. چې دا ټپي دي چې د ټپ يا زخم خصوصيات لري. لنډۍ، ټيکۍ او مصرۍ نه دي، بېلوالی يې پر همدې ځانگړيو ځانگېرنو کې دی.

۸. پی (پ): ټیګی

رون بوروم چې داسې مې کښلې وو، د ټیګی له پاره، ټیګی ښه برابر، سم پوره، ټیګ، سم سبې ته وايي چې یوازې د ناوې ستاینه په کې و شي، پلار د کور د ناویتوب په شپه، او یا د خاوند، ساتونکي، مېره، د ژوند ملګري د کور د ناویتوب په شپه یې ټولې پېغلې یا ځوانان، زاړه او واړه، زړې او وړې ښه برابر شعرونه چې برابر وي، د ناوې ستاینه په کې و کړي.

دا چې له لرغوني پېر څخه د یوې پېغلې تر ټول غوره، په ټول ژوند کې د خوښې شیبې د واده شپه وي، ټول وګړي او وګړي یې درناوی کوي، د دې د باچاپي ورځ یې بولې، تازه گلونه یې په سر کړي، گردی او نیمې کوي. غوره خټې په تن کوي، هر څه د ناوې برابر وي، ښه سینګار یې شوی وي، ټولې ملګري یې څنګ کې شتون لري، د دې له پاره چې هر څه یې ښه باربر وي د ناوې، نو مېرمنې ترې چارچارپیره دوره وي، ټولې راغلو مېرمنو باندې د ناوې ټول برابر شیان ډېر تاثیر اچوي، د ابولېشر زوزات ټول یوازې د ناوې ستاینه په کې کوي. پاتې شونې دې نه وي چې د پېغلو په دوره کې یوازې کوژده شوې او مېروښه پېغلې وي. انجونې، بې مېروښه او ستري مېرمنې په کې ګډون نه کوي.

کټ مټ یې همدا فلسفي اړخ وندی دی، زموږ لرغونو پښتنو نیکونو ټیګی له یوه ښه پېیلې سره تشبې کړی دی. چې ورته ټیګی وايي، سم برابر، د ټولو پام د ناوې ناویتوب درناوي ته چې په همغه شېبه کې ویل کېږي نومولې دي او ټولې ځنګېرنې یې د ښادۍ د دې شېبو سره ورته وي.

له بیولالو یې تو پیر په سم برابروالي او کوشنیوالي د پېیلې یا شعر کې دی. و، هغه شی چې ښه برابر وي؛ یا سم برابر ته وايي؛ چې ډېری یې مېرمنې په ښادۍ یو کې وايي؛ چې ناوې ودروي او چارپېره ترې پېغلې ولاړې وي؛ یوه یوه ټیګی ورته وايي؛ د ناوې تعریف په کې کوي او د همغې داېرې د وینا برابرې وي.، (صفی الله، ۱۳۸۸ لیردی کال، ۵۷ چوپړی).

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوی سرې پېپله یې د ټیګی په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو شعر ټیګ، رټ رمت یا سم برابر سره تشبېح کړی دی. چې ورته ټیګی وايي، د ټولو پام د ناوې ناولټوب درناوي ته چې په همدغه شېبو او چارپېریال کې ویل کېږي نومولې دي. ټولې ځنګېرني یې د بنادۍ د دې شېبو سره ورته وي؛ هر څه د ناوې برابر وي، سم برابر، یوازې د ناوې ستاینه په کې کوي همدغه چارپېریال سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرني لري. لکه:

۱.۸ د ټیګی ځانګړې ځانګېرني

۱:- ناوې د ناوېټوب درناوي په کې وي، ۲:- د ټولو پام د ناوې سپېڅلتیا ته اړوي، ۳:- رټې رمتې وي، ۴:- خوښې ډېره وي، ۵:- ډېر خور تاثیر لري، ۶:- ډېر پام د خلکو ورته اوږي، ۷:- تر ډېره ستایل کېږي، ۸:- تاثیر یې ټینګ وي، ۹:- مېرمني یې ډېرې وايي، ۱۰:- په ودونو کې ډېرې اوږول کېږي او یادول کېږي، ۱۱:- د پال په بڼه یې پېغلې وايي، ۱۲:- په ګډه یې وايي سره، ۱۳:- پېغلو لاسونه سره یوه تر بلې ورکړي وي، ناوې یې په منځ کې وي، د لاسو نو په ټال سره په خورو اوزو ناوې په ټال زنگوي، ۱۵:- ناوې پرې ډېره خوشحالیږي، ۱۶:- د ناوې ستاینه په کې وي.

مور ته یې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه یې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، ټپې او مصری چې دغه پورته ځانګېرني و درلودلې؛ ښه غور ورته ونیسئ؛ پام ورته وکړئ؛ نوبیا یې پېژنئ. چې دا ټیګی دي؛ چې سمې برابر وي، د ناوې ستاینه په کې شوي وي او د واده د شپې چارپېریال زوکړې خصوصیات لري. لنډۍ، ټپې او مصری نه دي، بېلوالی یې پر همدې ځانګړيو ځانګېرني کې دی.

لکه دا لاندې زما ټیګی چې په مهترلام، لغمان کې مې په خپل کور کې په ۲۰۰۷ زېږدي کال کې کښلې وه. دا زما خپله ټیګی ده، زه نریم، خو ډېرو مېرو، مېرمنو به ویلي وي او دي. لکه یوه زړه مېرمنه په بنادۍ کې ولاړه ده د ناوې ننداره کوي، د ناوې ښې اړخ ته یوه پېغله ولاړه ده، ډېره ښکلې هم ده، هغه پېغله یې ډېره خوښه راغلي ده، له وړاندې ځایه څخه ټیګی اچوي، په دې ټیګی سره ناوې هم خوشحالیږي، چې د ملګرې ستاینه یې هم و شوه او د واده پېرودونکي یې هم پیدا شوه. نورې مېرمني پرې ډېرې خوشحالیږي او بیا یې له واده ورسته هم وايي، چې هغې پلانکۍ مېرمني ښه ټیګی د بیستانکۍ له پاره هم و ویشته، لکه څې خپل کوم زوی، مسې، وراره او خوریه ته یې په ګوته کړه. دا ټیګی د ناوې د شپې د چارپېریال زوکړه ده او وايي لکه لاندې ټیګی:

که یې بوغان راباندې پلوري

زه پپرودونکي د ابی د گسټ گل بڼه ،،

(صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی کال، ۵۷ او ۲۲۹ چوپری).

۲.۸ د ټیکي د چارپېریال انځورونه:

دا لاندي د ټیکي چارپېریال انځور لږ استازیتوب کوي، د لغمان مخکېني ولسوالی نورستان انځور دی. زموږ د ټیکي یو سم برابر محیط انځور په لاس راکوي.

۱۸:- د نورستانی مېرمنو د واده انځور دی، چې د ټیکي چارپېریال انځور وي. رون بورم چې داسې مې و کینل د ټپکي یو له پاره، کټ مټ یې همدا فلسفي اړخ وندی دی، زموږ لرغونو پښتنو نیکونو ټیک له یوه بڼه پېیلی شعر سره تشبېح کړی دی. چې ورته ټیکي وايي، او ټولي ځنگېرني یې سره ورته دي. (# ۱۸ انځور)

کانتیوا او د نورستانی مېرمنو د گډې نڅا انځور ،، پیرو مړندي، ایټالیایو دره گرځندوی په کافرستان کې، د انسان پېژندنې دوره او د توکم پېژندنې موزیم ټولونه، ۱۰ څېره، د نڅا تیارول ،، (پیرو مړندي، ۱۹۶۸ زېږدی، ۱۴۱ چوپری)

۳.۸ د ټیکي تعريف (څرگندونه، بڼکارونه، ټیکي د یوه توري یا سکالو تشریح کول).

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنګه چې ۸ سرلیک وایي او پیله یې ساده برابروي داسې:

پي (پ): ټیکي

د وۍ له پامه ټیکي هغه دوي سري بېبلي ته وایي چې د ټیک سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی، هېښونکی، سندرېز، خور، ګنلی، منلی، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه پیله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو و، بڼ، ډ، ږ، ن، ی او ... ، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پیدایښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکي بڼې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

ټیکي د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له دفتنگونو او پارنویکیو پرته. (دفتنگونه د ټیکي توکي دي لکه: وۍ، او، نو وۍ!!، جان، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا الله، یه، وای، وای، وه، وه الله، الله وۍ، ای، وه الله وۍ!!، وا وۍ، وای وای، وروره، یه پښتونه، یه کربانه، کنه ...)، د پښلې (قافيې) کلمې یا غوندلې نه لري. خو د دوېمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره ټیکي باید ده (زموږ خپله وه، هیا هی ، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوي سترګې ه، ه، دوي سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، ه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهوېشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول یا غږن اواز پایته رسېدلې وي. ټیکي د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غږیز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول پیله (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د ټیکي په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو ټیکي یو، باندي یوه رښت د تطبیق وړ دی، یانې داچې د هرې ټیکي لومړی مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته، او دوېمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې ټیکي د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دوېمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خجنه وي. ډېرې وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري. لکه:

▲ ناوی رو، رو کدم اخله

د ولس پیغلي په کتار درسره ځینه

د پورتنۍ ټیکې څپیز (څپه، سېلاب، هجا ،, سیلیل Syllable، د ابېڅو شمېرلو) - خجیز (زورنه، خج، اکسنت ، و لفظ، د موسیقي نوټ: د خج نښه: د توري په سر نښه ، چي د تلفظ د جگوالي او ټېټوالي زور، اوردوالي، څه رنگوالي یا کیفیت ښهيي: ټینگه ، لهجه ،: تاکید: بېلونکی نښه: د وینا ، ځانگړی، خاص او بېل، ډول. Accent, Morphemel:) جوړښت په دې ډول دی:

۴.۸ د ټیکې څپیزې او زورني

U-UUUU-UUUU

U-UUUU-UUUU-UUUU

نا - وئ - رو - رو + که - دم - ا - څه + له
د - و - لس - پیغ + لي - په - که - تار + در - سهره - ځي + نه

- ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹
- ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

۵.۸ د ټیکې ځمکچپوهني (هندسي) رغښت

ځمکچپوهني (هندسي) رغښت يې داسي دی:

الف. _____

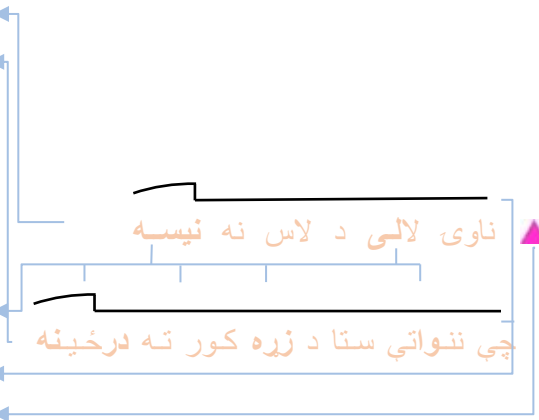
ب. _____

د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

٦.٨ د ټیکي سپړنه

د دې ټیکي سپړنه لومړۍ مسره ٩ = ٩ څپي چې دفتنگونه نه لري، په لومړۍ مسره کې. دویمه مسره ١٣ = ١٣ څپي دلته ټوله ټیکي ٢٢ سیلابه یا څپي شوي ده،

- ١. لومړۍ مسره
- ٢. دویمه مسره
- ٣. ١ او ٢. یوه ټیکي
- ٤. دفتنگونه نه لري
- ٥. بادامي رنگ یې د رنگ پنکاروندی دی.
- ٦. څپي (سیلابونه)
 - ١. مسره ٩
 - ٢. مسره ١٣
- ٧. زورنه (خجنه) بولد
- ٨. د اواز ټپوالی او لوروالی خطونه
- ٩. بنڅو ته منسوبې (اروند)

٧.٨ د ټيکۍ بېلوونکې نخښې

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنګه چې ٨ سرلیک وايي او پبله یې ساده برابر وي داسې:

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوې سرې پبله یې د ټيکۍ په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو شعر یا پبله ټيک، رت رمت یا سم برابر سره تشبېح کړی دی. چې ورته ټيکۍ وايي، د ټولو پام د ناوې ناوې ټوب درناوي ته چې په همغه شېبو او چارپېریال کې ویل کېږي نومولې دي. ټولې ځنګېرنې یې د بنادۍ د دې شېبو سره ورته وي. هر څه د ناوې برابر وي، سم برابر، یوازې د ناوې ستاینه په کې کوي او همدغه چارپېریال سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې لري. لکه:

١. ناوې د ناوې ټوب درناوي په کې وي
٢. د ټولو پام د ناوې سپېڅلتیا ته اړوي
٣. رتي رمتي وي
٤. خوښې ډېره وي
٥. ډېر خور تاثیر لري
٦. ډېر پام د وګړيو (خلکو) ورته اوري
٧. تر ډېره ستايل کېږي
٨. تاثیر يې ټينګ وي
٩. مېرمنې يې ډېرې وايي
١٠. په ودونو کې ډېرې ليکل کېږي، اورول کېږي او يادول کېږي
١١. د پال په بڼه يې پېغلې وايي
١٢. په ګډه يې وايي سره
١٣. پېغلو لاسونه سره يوې تر بلې ورکړي وي ناوې يې په منځ کې وي، د لاسو نو په تال سره په خوړو اوزو ناوې په تال زنگوي
١٤. ناوې پرې ډېره خوشحاليږي
١٥. د ناوې ستاینه په کې وي

مور ته یې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه یې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، ټپې او مصری چې دغه پورته ځانګېرنې و درلودلې؛ بڼه غور ورته و نیسې؛ پام ورته و کړی؛ نوبیا یې پېژنی. چې دا ټيکۍ دي؛ چې سمې برابر وي، د ناوې ستاینه په کې شوي وي او د واده د شپې چارپېریال زوکړې خصوصیات لري. لنډۍ، ټپې او مصری نه دي، بېلوالی یې پر همدې ځانګړيو ځانګېرنې کې دی.

٩. تي (ت): مصری

مصری یا مصره، د مصری توري سره تشبېه ده. د ادم ع ځامنو جوړې کړي، په خپله گټه يې په هرڅه کې کاروي. له ټولو نه وړاندې د مصری پيله ساده برابره وي دا چې الله ج ادم ع ته ډاډ گېرته ورکړه، چې د ځمکې د خلافت له پاره ما پيدا کړی يې. د دې له پاره نه چې په جنت کې تل مدام ووسي، و خوري او و څښي او ارام کېښي په جنت کې.

همدغه يوه ستر اړخ او وصيله وه چې الله ج داسې وکړه. يوه څه شيان يې ورته هم ورکړه چې په ځمکه کې ژوند وکړي، چې هغه دغه نهه دانې وو؛ چې ادم ع له اسمان څخه ځمکې ته راوړه، و، ١:- توره تېره يا حجر اسود د کوزولو په وخت کې له واورې هم ډېره ځلېده او اوس د سعدي په مکه کې د کعبې په کوچ کې اېښي ده، په منځ کې سوري لري ٢:- جنت د گلونو يا ونو پانې ٣:- توکان يا امسا چې د جنت د آس له ونې څخه جوړه وه ٤:- بېلچې ٥:- کلنگه يا کوداله ٦:- د جنغوزي او څېړی ونه ٧:- سندان يا يوه درنه اوسپنه چې لاندې پرته وي ٨:- تير يا څټک ٩:- چمتا يا چې د گرم شيانو نيولوله پاره پکارېږي ،، (برهان دين، ٢٠٠٦ م کال، ٤٧ چوپړی).

د دې له پاره چې ژوند وکړي په نوموړي اسابو باندې او په هره بڼه په هر ځانگېرنو تړي گټه واخلي. لکه څنگه چې د ادم ع زوزات د عمر به تېرېدو سره، توري ته هم په ژوند کې اړتيا پيدا شوه چې څه پرې، پرې کړي، دا اړتيا لومړی مصريانو پوره کړه، د تن زري، دال، توره يا سوار د يې جوړ کړه، داسې نور جنګي زربېي اساب يې ساز کړي دي، زموږ يې توري يا مصری سره کار دی، چې په پيل کې دوی له تېزې برخې چې دواړو خواوې يې تېرې او په پای کې لرگېنه برخه درلودله، لومړی له ميسو، چې بيا له جستو يا ژېړو، څخه جوړه کړي وي، چې هم گرانه وه، نو اړتيا يې و مونده چې سختې او ارزاني جوړې کړي، له اوسپنې څخه يې جوړه کړه چې د مصريانو ١٩ کورنۍ پورې اړه درلوده. و، د خيفيش يا د خوفيش (*khepesh or khopesh*) په نامه مصر کې جوړېږي؛ د لومړي نوي سلطانت کې د بحر په غاړه کېښی کې هم وه، چې ٧٥ سانتي اوږده وه چې ١٣ پېړۍ له ميلاده (نن څخه وړاندې ٣,٧١٧ کاله) وړاندې، همدغه لومړۍ د اوسپنو د جوړولو تخنيک و، چې له مصره اروپاته هم تللی دی او له دې وړانې اسيا ته هم ،، (ژۍ لرونکې وسلې، ٢٠٠٩ م کال).

و، د اسلام دين لومړۍ توره چې کلکه، دواړو خواو ته تېره، چې په دې بڼه په ټوله نړۍ کې تر درېو پورې ايله شتون ولري، چې ويل کېږي، زموږ د پيغمبر حبيب الله، محمد رسول الله ص ده، بيا هر خليف د اسلام شوي وه، چې لوټ شوه

له مملوک څخه د کټګي یا عثمانی خلافت د ۱۵۱۷ م کال په جنگ کې، د ژوندي پاتېکودو هغه اودا او په ډالی کې ورکړه،

، مبارکه توره یا سیف المبارک ،، چې په مصر کې جوړه شوې او ۱۳- ۱۵ عیسوي پېړۍ کې د لندن په ملي میوزیم کې خوندي ده، په هغه وخت کې ۶۰۰,۰۰۰ څخه تر ۷۰۰,۰۰۰ اېنگلېسي پونډه بییه درلوده، ۹۵ ساتي اوردوالی لري. د بولی نېغه بییه یې یا د پېرودونکو په تېر پري کړې بییه: ۱۲۱,۲۵۰ اېنگلېسي پونډه پېروده. د اسلامي نړۍ رسامۍ، د لیلام گڼه: ایل ۹۷۲۱، ۰۰، ځای: لندن، بولی پېخلیک، لومړیوار، دونۍ، د اپریل میاشت، لومړۍ ورځ، ۲۰۰۹ میلادي کال، لس نیمې بجې. ،، (مملوک توره...)، (ایلوگاد، ۱۹۷۹ م کال، ۲۰۳ چوپړی) او (عماني، ۱۵۱ بولی، ۲۰۰۷ م کال، ۷۹ چوپړی).

مصری توره د حضرت ابو داود المزاني رض هم وه، هغه وایي چې : د بدر په لویه غزا کې ما مشرکان په خپله توره وهل، چې سر به یې غوص شو او پر ځمکه به ولويد؛ خو په وینه به ککره شوي هم نه وه، ما به توري ته و کتل چې زه یې دومره په تېزه وهم، یا زما توره دومره تېره ده چې د مشرکانو سر پرې کوي او دا په وینو کېرې هم نه. چې ورسته رسول الله ص دا ایت مور ته و ویل : ،، زه مو په ۱۰۰۰ ملاییکو باندي ملاتړ کوم. چې په تاسو پسي به وي.،، (القران الکریم، انفال سورت، ۹ ایت).

دا کپسه مور ته لسم ټولګي کې په ۱۹۹۷ زېږدي کې، د پېښور شمشتو د کډوالو کمپ کې مولوي شاه محمد کړي وه، خو په الرحیق المختوم کې داسې دي: -، ،، ابو داود المزاني وایي: ما د یوه مشرک پسي هڅه و کړه چې و یې وهم خو د هغه سر زما له توري له ورسیدو وړاندي غوڅ شو. نو پوه شم چې له ما پرته بل چا و واژه.،، (جانباز، ۲۰۱۳ م کال، ۳۱۶ چوپړی).

لکه زموږ د پښت کرونده گر، چې د گرونده گرو په ورځ، کې بېلچې، رمبۍ، سپاره، ښاښۍ، کلنگه، باد دکۍ، غالبېل، چجج، ژغونډۍ، اوبه تېنۍ، نندارې ته وړاندي کوي، د وگړو په وړاندي یې ننداره چیانو ته ښه یې. په ورته ښه په مصر کې په هره ملي مصری ورځ کې، مصری پېغلي، مصری تورو سره نڅا کوي، ننداره چیانو ته یې وړاندي کوي. د سر له پاسه یې اېښي وې په تېرو، د اړخ په لېکه د لوڅ نس او ملا ترمنځ د اړخ په لېکه په تېرو برخې د توري باندي نڅا کوي، توري به یې په تېرو یا په سر او یا په ځان وي، د وجود غړې به داسې ډېر لرځوي.

لکه: کله چې څوک د برېښنايي چاپي کولو څوکۍ کې لرځېږي او د انسان ټاکلي غړي لرځېږي. دوی بې کچې سپیني، ښایسته ژېړوښتانو لرونکي هم وي، د دوی

بنايست خو يوسف ع، سارا بي بي، د ايوب ع مېرمن دوی خو هم مصريان وو، بي کچي بنايسته دي، په ټوله دنيا کي، داسي بنايسته اوس هم په کي شته چي انسان ورته گوته په غاښ کېږي، چي الله ج دوی څومره بنايسته پيدا کړي دي، چي خپله به و وایی چي دا د الله ج ملايیکي به څومره بنايسته وي.

په لومړي وار سره مصريانو د هرمو اندازي و کړي (تر ننه پوري د مصر هرمو جوړونکي نه دي معلوم) په پرو باندي، اټکلي غوټو باندي واټن پوره معلوم کړه، ۹۰ درجه زاويه يي هم وپېژندله، ۶،۰۱۷ کاله نن څخه وړاندي يي مسو څخه گټه پورته کړي وه. ۷،۶۰۱ کاله وړاندي ابوالبشر حضرت ادم صفي الله د سرنديف په غره راښکته شوی دی.

دامي کره لاندي زما څېړني داسي سپيني ته باستلي و، لکه څنگه چي پيټري وايي ،، تاريخ ليکونکی وايي په نږدو لرغونو جگړو کي چي، مصريانو په ميديتراني د جگړو لړۍ پيل کړي، ډېره تکنیکي جگړي يي کولي او جگړه يي له کيروس او کرو يسوس (*Cyrus and Croesus*) سره کوله، ... ، هېنديانو ويل، هند ته د بحر له لاري ۱،۲۰۰،۰۰۰.۰۰ تته داسي انسانان وو، چي توري يي تر پښو رسېدې، تر اړخو به يي تړلي وې، اوسپنېزي د تن زري يي اغوستي وي او لکه د دوی مذهبي ورځ چي وي يا د دود تر سره کولو ورځ يي وي... ،، (پيټري، د مصريانو تاريخ، ۱۵۵ چوپړی).

لکه څنگه چي دا له خپل زور کښلي ليکي څخه راواخلم.

،، مصري ته مصره هم وايي، دا ځکه چي په پخوا زمانو کي د توري او ډال جنگونه وو، د هغو جنگونو په پېر د جنگ ښه او پياوړي توره به په مصر کي جوړېدله. نو د مصري توري شهرت ډېر زيات وو، هغه به ډېره تېره او ځلانده هم وه، ډېري لنډي ښي يي هم لرلي، نو د مصري تاثير او ښکلا يي د مصري توري سره تشبيه کړي.،، (صفي الله، ۱۳۸۸ ل ل کال، ۵۶ چوپړی).

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوی سری بېبله (پېران، اشلوک، شېر یا شعر) یې د مصری په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو دوی سری بېبلي له مصری توري او مصری سره ډېرې ورته ځانگړي ځانگېرنې لرلې. لکه:

١.٩ د مصری ځانگړي ځانگېرنې

١:- ډېرې بڼایسته وي، ٢:- بڼه نادره توازن لري. (چې لومړی د لاستي برخه یې لنډه او دوېمه برخه یې چې تېره وي اوږده، د مېچې منځه (ټکل مرکز) یې د مصری دواړو مسرو ته ورته وي.)، ٣:- ډېر ژر تاثیر کوي، ٤:- انسان په یوه وار له منځه وړي، ٥:- یوه وار یې سری ته بس دی، ٦:- بېلابېلي بڼې لري، ٧:- درې خواوې یې سری پرې کوي، ٨:- په پام او ناپامی کې انسان نه کړېکې باسي، ٩:- ډېرې لرغونې دي، ١٠:- لرغونې اندازه کړل شوي، ١١:- لرغونې څېړل شوي، ١٢:- د مصر هرمو غونډې جوړونکی یې معلوم نه دی، ١٣:- لکه هرم پوره برابر شکل لري چې د الله کوم مخلوق رغولي دي، ١٥:- زوروري دي، ١٦:- په هر ځای کې ترې گټه اخېستل کېږي، ١٧:- د نندارو شیان دي، ١٨:- وهم لري، ١٩:- زور دی، ٢٠:- په مینه ساتل کېږي، ٢١:- تل انسان سره وي، ٢٢:- مکارې وي لکه لنډې مصری توري، ٢٣:- د مېرمنو د مستی او د سرو د سرلوری توکي دي، ٢٤:- درنډي دي، ٢٥:- سختي دي، ٢٦:- جوړول یې گران دی، ٢٧:- ډېر ارزښت لري، ٢٨:- نندار چیانو ته یوه ابلاغ وي، ٢٩:- مینه ناکي وي، انسان مینه پرې راځي، ٣٠:- په ډېره باریکی او مینه جوړېږي، ٣١:- په خپل ځای کې کارول کېږي، ٣٢:- ډېرې لنډې دي.

موږ ته یې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه یې پوښ کې کړي.

هرې لنډې، ټپې، ټیکی چې دغه پورته ٣٢ ځانگېرنې و درلودلې. بڼه غور ورته و نیسې، پام ورته و کړئ، نو بیا یې پېژنئ. چې دا مصری دي چې د مصری تورو او مصری خصوصیات لري. لنډی، ټپې، ټیکی نه دي، بېلوالی یې پر همدې ځانگړو ځانگېرنو کې دی.

،، لکه دا لاندي زما مصری چې د کابل پولې تخنیک پوهنتون شپه غاله، پنځم بلاک، لومړي پور، دوېمه کوټه کې د لېږدي کال، ١٠:٠٠ pm ١٠/٠٢/١٣٨٥ E١٠٢ کې کښلې وه:

په سپینه ږیره سودايي یې
جومات کې کې نه عبادت و کړه رینه ،،
(صفي الله، ١٣٨٨ ل ل کال، ٢٢٨ چوپړی).

د دې مصری تاثیر همدومره ډېر دی. چې سری یې پرې غوڅ کړی هم وي، خو توره لا په وینو نه وي شوی. خو دی وروسته پرې پوهېږي، چې ترې وینې ځي، دی خبر هم نه وي. د دې مصری به ايله لس کاله کېږي، چې زما له پښتنه پښت جنټیک زهن زوکره وي، خو پورتنی ټولې ځاګېرني د مصری لري، نو ځکه ورته مصری وايو او مصری یې بولو. انسان چې زور شي باید د هر څه نه د کورنۍ ژغورونکی وي، له تېرو سرو او تودو څه و لري، په دومره عمر ناوړي و نه کړي، له سپین رېږې څخه الله ج حیا کوي، ځکه ټول عمر یې اسلام دین کې تېر کړی وي، په سپین رېږیتوب کې باید گناهو نه توبه و کړي، نور پرې کړ نه شي، د هر انسان د سرلوری ځای مسجد دی، په مسجد کې ناسته د دنیا او اخیرت بریا ده، غوره ځی مسجد دی، په مسجد کې ناسته، صبر، انتظار د الله ج په ثنا کې په ټول مخلوق کې د مینې ارتباط پیدا کوي، یوازې عبادت په جومات کې خوند کوي، په نه کړو یې تن لېرجن، لارجن، ناوولی، چې له خولې یې لېر ځي، همغه وي او رین وي.

٢.٩ د مصری انځورونه:

دا لاندې د مصری یو انځورونه مي د جنوري په ٣ درېيم، ٢٠١١ زېږدي کال کېښته کړي وو.

١٩:- ډاګیر - سره زرو- له یوآر څخه- ٢٥٠٠ مخزېږدي. له نن څخه ٤,٥١٧ کاله وړاندې ده. (# ١٩ انځور)

٢٠:- لورستان - اوسپنزه- ژيرو- ډاګیر- ١٥٠٠ مخزېږدي. له نن څخه ٣,٥١٧ کاله وړاندې ده. نن د فېبروري، ٢٨، ٢٠١٧ زېږدی دی. (# ٢٠ انځور)

٢١:- ویسکس- رافیار - تیسټود - همفیشیري مصری. (# ٢١ انځور)

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر څېړنـچوپری (ریسـرچ پانې)

٢٤:- خوندي شوی انځور د مصری
نڅاگرې له مصری توري سره. چې د
انځور شاه سپین بگروند لري، گڼه يي
(# ٢٤ انځور) ٤٣٢٧١١٢

٢٣:- خوندي شوی انځور د مصری
نڅاگرې له مصری توري سره. چې د
انځور شاه سپین بگروند لري، گڼه يي
(# ٢٣ انځور) ٥٠٠٦٣٤٥٢

٢٥:- مصری سکیمیتارا ٢ ایل جي (# ٢٥ انځور)

٢٢:- ماراکون سپینو زرو مصری ١ ایل جي. په دانگ پيلي روڼ بورم چې داسي مي و
کښل د مصری یو له پاره، کت مت يي همدا فلسفي اړخ وندی دی، زموږ لرغونو پښتنو
نیکونو مصری له یوه بڼه پېيلي (پېران، اشلوک، شېر یا شعر) سره تشبې کړی دی. چې
ورته مصری وايي، او ټولی څنگېرنی يي سره ورته دي. (# ٢٢ انځور)

د لنډیو، ټپو، ټیګیو او مصری یو انګر
څېړنـچوپری (ریسـرچ پانـی)

۲۶:- یو آر - سیمبټار - د- ډبلیو ای بی. مصری (# ۲۶ انځور)

۲۷:- ډاګیر - د هډوکي لاستي والا مصری (سپین موتي مصری) (# ۲۷ انځور)

۲۸:- مملوک - نېکمر غه - مصری - د محمد رسول الله مصری (# ۲۸ انځور)

۲۹:- توره - املاش - دودیزه - زر مخزپردي کالنه (# ۲۹ انځور)

۳۰:- می سینین - ډاګیر - د ځمريانو د بنګار مصری (# ۳۰ انځور)

۳۲:- د لېکاني یا کلم په بڼه څو خوري مصری . (# ۳۲)

۳۱:- د محمد رسول الله مصری (انځور)

(# ۳۱ انځور)

٣.٩ د مصری تعریف (څرګندونه، ښکارونه، مصری د یوه توري یا سکالو تشریح کول).

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنګه چې ٩ سرلیک وایي او پیله یې ساده
برابروي داسې:

تي (ت): مصری

د وی یا ویبکي له پامه مصری هغه دوی سرې پېیلی ته وایي چې د لرغون
مصری توري، مصری سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنگوالی او
څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړې، غښتلي، هېښونکي، سندرېزه، خوږه، ګڼلي،
منلي، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او
نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو ،، ښ، ډ، ر، ن، ی او ... ،، د مصری لرغون اهرمو
غوندې چې ترننه یې نه جوړونکو او نه د هغوی نومونه معلوم نه دي څخه وړاندې
زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له زوکړې له پېدايښت سره جوښت یې جوت کړي دي.
پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکي ښي) یې پرته له ادبي بیرغي کولو
(فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

مصری د مسرو شمېر یې ٢، د څپو شمېر یې ٢٢ له دفتتګونو او پارنویکیو
پرته. (دفتتګونه د مصری توکي دي لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه،
ګرانه، یا الله، یه، وای!!، وای!!، وه!، وه الله، الله وی!!، ای!، وه الله وی!!، وای،
وای وای، نو، یه کرېانه!، وروره!، کنه، ولي اواسي نور ...)، د پښېلي (قافيي)
غوندې (کلمې) نه لري. خو د دوېمي مسري په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې
دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره مصری باید ده (زموږ خپله ،وه، هـ یا هي ،، چې
ورته وره ه، روعه ه، کوشنی ه، لنډه ه، دوی سترګي ه ،هـ، دوی سترګي والا ه، یا
عینکو والا، عصري او ځانښودې، هـ، وایو) چې د پښتو ژبې ،نهویشتم، ګڼه ابېڅې
ده.

په واول یا غرن اواز پای ته رسېدلي وي، مصری د پښتو ژبې د فونولوژیکي
(غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول
پېيلي (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د
مصری په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو مصری یو، باندي یوه
رښت (دودی یا قانون) د پلي (تطبیق) وړ دی، یانې دا چې د هرې مصری لومړی
مسره باید ٩ له دفتتګونو پرته، او دوېمه ١٣ څپي وي له دفتتګونو پرته.

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

د هرې مصری، د لومړۍ څلورمه او اتهمه څپه؛ د دویمې مسرې څلورمه اتهمه او دولسمه څپه، خجته وي. ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سیمه بیزو غرو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري. لکه:

▲ په خپلې ژمنې ټینگار وکړه

ولس جرگې به ننوتې درلېږمه

د پورتنۍ مصری څپیز (څپه، سېلاب، هجا، سیلابیل Syllable)، د ابېڅو شمېرلو) - خجیز (زورنه، خج، اکسنت، و، لفظ، د موسیقي نوبت: د خج نښه: د توري په سر نښه، چې د تلفظ د جگوالي او ټېټوالي زور، اوردوالي، څه رنگوالي یا کیفیت ښه یي،: ټینګه، لهجه،: تاکید: بېلونکې نښه: د وینا، ځانګړی، خاص او بېل، ډول: Accent, Morpheme)، جوړښت په دې ډول دی:

۶.۹ د مصری څپیزې او زورنې

U-UUUU-UUUU
U-UUUU-UUUU-UUUU

په - خپ - لي - ژمه + ني - ټين - ګار - وک + ږه
و - لس - جر - ګي + به - نه - نه - وا + تي - در - لي - ږه + مه

۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹
۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

۵.۹ د مصری ځمکچپوهنې (هندسي) رغبت

ځمکچپوهنې (هندسي) رغبت یې داسې دی:

الف. _____

ب. _____

۶.۹ د مصری سپړنه

د مهترلام سرغندوی سندر غاړی عبدالهادي (قاري لغمانی) اوستاد او سید احمد اوستاد وايي:

د دی مصری سپړنه
لومړی مسره $1 + 9 = 10$ څپي چي ،، وه!،، دفتنگ
دی په لومړی مسره کي.
دویمه مسره $13 = 13$ څپي دلته ټوله ټپه ۲۳
سیلابه یا څپي شوي ده، او ولس کي دفتنگونه لرغن
دود دي.

۱. لومړی مسره
۲. دویمه مسره
۳. ۱ او ۲. یوه مصری
۴. دفتنگونه ،، وه!،،
۵. تټ نصواري یي د رنگ بڼکاروندی دی.
۶. څپي (سیلابونه)
 1. مسره $9 + 1$
 2. مسره ۱۳
۷. زورنه (خجنه) بولد
۸. د اواز ټپوالي او لوروالي خطونه
۹. نرانو ته منسوبی (اروند)

وه! له دي خواپره اواز د زار شمه ▲

وايي خوته خومزه ماته راکوينه ▲

الکه توري جامي و کړه ▲

توري جامي درسره ډپري خوندي کوينه

۷.۹ د مصری بېلوونکې نخبنې

له پورتنۍ یو بېلوالو څخه لکه څنګه چې ۹ سرلیک وایي او پېله یې ساده برابر وي داسې:

نو د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوی سري بېبېله یې د مصری په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو دوی سري شعر یا بېبېلې له مصری توري او مصری سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې لرلې. لکه:

۱. ډېرې ښایسته وي
۲. ښه نادره توازن لري. (چې لومړی د لاستې برخه یې لنډه او دویمه برخه یې چې تېره وي اوږده، د مېچې منځه (ثقل مرکز) یې د مصری دواړو مسرو ته ورته وي.)
۳. ډېر ژر تاثیر کوي
۴. انسان په یوه وار له منځه وري
۵. یوه وار یې سري ته بس دی
۶. بېلابېلې ښې لري
۷. درې خواوې یې سري پرې کوي
۸. په پام او ناپامی کې انسان نه کړېکې باسي
۹. ډېرې لرغونې دي
۱۰. لرغونې اندازه کړل شوي
۱۱. لرغونې څېړل شوي
۱۲. د مصر هر مو غونډې جوړونکی یې معلوم نه دی
۱۳. لکه هرم پوره برابر شکل لري چې د الله کوم مخلوق رغولي دي
۱۴. زوروري دي
۱۵. په هر ځای کې ترې ګټه اخېستل کېږي
۱۶. د نندارو شیان دي
۱۷. وهم لري
۱۸. زور دی
۱۹. په مینه ساتل کېږي
۲۰. تل انسان سره وي
۲۱. مکارې وې لکه لنډې مصری توري

د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانـی)

- ۲۲. د مېرمنو د مستی او د سرو د سرلوری ټوکی دي
- ۲۳. درنډي دي
- ۲۴. سختي دي
- ۲۵. جوړول يې گران دي
- ۲۶. ډېر ارزښت لري
- ۲۷. نندار چيانو ته يوه ابلاغ وي
- ۲۸. مينه ناکي وي، انسان مينه پرې راځي
- ۲۹. په ډېره باريکی او مينه جوړول کېږي
- ۳۰. په خپل ځای کې کارول کېږي
- ۳۱. ډېري لنډي دي

مور ته يې دا همداسې را پرېښي دي او په همدې بڼه يې پوښ کې کړي.
هرې لنډی، ټپي، ټیکي چې دغه پورته ۳۲ ځانگېرنې و درلودلې. ښه غور ورته و
نیسي، پام ورته و کړی، نوبيا يې پېژنی. دا مصری دي چې د مصری ټورو او
مصری خصوصيات لري. لنډی، ټپي، ټیکي نه دي، بېلوالی يې پر همدې ځانگړيو
ځانگېرنو کې دی.

۱۰. د رنگونو بنکاروندی (د رنگونو کوډ)

د دی له پاره چې پبیلو (پېرانو، اشلوکو، شېرونو، شعرونو) ته د رنگونو بنکاروندی جوړ کړم؛ دا یوه ډېر پیچلی او دروند کار دی، ډېری درنې، ستړي پوهي ځیرکتیا، غښتلتیا، سپېڅلتیا او بېلوالی د رنگونو ته اړتیا شته، ځکه چې د رنگونو بنکاروندی (د رنگونو کوډ) په هر علمي تران کې دننی ځانگېرنې، موخي، منځپانگې، څرگندوالي، څه رنگوالي (کوالتي)، څرنگوالي (کومه بڼه) ته اړتیا وي، چې په ټاکلي توکي یې د رنگونو بنکاروندی تمبونی گرځوي. بېلگې:

۱. د برېښنا انجینېري په نړوال بنکاروندي کې یا (IEC International Electrical Cod, BS British Standerds, NEC National Cods Electrical)

۱.۱. ای (ا). سپېن: د سور (منفي یا یخ) رنگ دی؛ خوندي رنگ دی، د ودانیو دننه سپین برېښنايي پړې او سپینه رڼا لرونکي څراغونه او کلوبونه څخه گټه اخېستل کېږي.

۱.۲. بی (ب). سور: د وېرې؛ خبرداري؛ خطر او لومړي فاز رنگ دی (لومړي گرم پړی یا کیبل، لین، لیکي او کرښي رنگ دی، چې تر ۲۰۰۹ زېږدي کال پوري د لومړي فاز بنکاروندی وو، له ۲۰۰۹ زېږدي کال پیل ورسته یې بدلون و موند، لومړي فاز رنگ په ځیگري رنگ او برون و منل شو).؛ د اوروژني د ټولو توکو؛ د خبرداري د ټولو توکو رنگ دی.

۱.۳. پی (پ). ژېړ: د پاملرنې؛ توجع؛ پام؛ څېړتیا او دوېم فاز رنگ دی (دوېم گرم پړی، یا کیبل، لین، لیکي او کرښي رنگ دی، چې تر ۲۰۰۹ زېږدي کال پوري د دوېم فاز بنکاروندی وو، له ۲۰۰۹ زېږدي کال پیل ورسته یې بدلون و موند، دوېم فاز رنگ په تور رنگ و منل شو).؛ د توکو بنکته پورته کولو، د ټولو اسبابو او کرنیون؛ د خبرداري د ټولو توکو رنگ دی؛ ژېړه رڼا لرونکي څراغونه د ودانیو نه باندې، په ازاده فضاء کې ترې گټه اخېستل کېږي او اړینه ده چې بېرني څراغونه ژېړه رڼا لرونکي وي.

۴. ۱. تي (ت). اسماني: د نرانو؛ سپڅلی؛ لوی؛ پراخ؛ پلن؛ پېر؛ نږدې او درېيم فاز رنگ دی (درېيم گرم پری يا کييل، لين، ليکي او کرښي رنگ دی، چې تر ۲۰۰۹ زېږدي کال پوري د درېيم فاز ښکاروندي وو، له ۲۰۰۹ زېږدي کال پيل ورسته يې بدلون و موند، درېيم فاز رنگ په خورين رنگ او گري و منل شو).

۵. ۱. تي (ت). تور: د سويي خوندي؛ ورسته پاتي؛ تياري؛ گړنگ؛ سوري او سوري رنگ دی؛ (د سور (منفي، نيوتزل يا يخ) کييل يا لين، ليکي او کرښي رنگ دی، چې تر ۲۰۰۹ زېږدي کال پوري د سور کييل ښکاروندي وو، له ۲۰۰۹ زېږدي کال پيل ورسته يې بدلون و موند، د سور کييل رنگ په اسماني رنگ و منل شو.)؛ تور رنگه برېښنايي پړي يا کييلونه د ودانۍ یو نه باندي يا د باندي د گټي اخېستلو وي.

۶. ۱. جي (ج). شين: د تلو؛ وتلو؛ ارامتيا؛ هوساينې؛ دمي او ځمکن پړي رنگ دی (ځمکن پړي يا کييل شين - ژېر رنگ هم لري. په شين رنگ کې ژېري ليکي. لکه د زيبرا يا برگ افریکايي خره توري او سپيني کرښې چې يوه له بله ټاکلی واتن لري).

۷. ۱. نوبت: د دندې په ساحه کې د مزدورانو روغي سپيني خولي او ختو رنگ وي، د برېښنا د مزدورانو روغي سري خولي او ختو رنگ وي، د ميخانيکي مزدورانو روغي اسماني خولي او ختو رنگ وي. د کيمياوي توکو د مزدورانو او د ژغورونکو خوديتوب ډلې د مزدورانو روغي ژړي خولي او ختو رنگ وي. د لوړو اېنجينېرانو روغي سپيني خولي او ختو رنگ وي چې پړي پر سره رنگ د لوړ مديريت ټاپي او ليلبونه تمبل شوي وي.

۲. د سرکونو په نړوال ښکاروندي کې، سپين: د خوندي؛ بي وېرې؛ بي خطره؛ سويي ډار رنگ دی، ژېر: د پاملرنې؛ توجه؛ پام؛ د خېرتيا رنگ دی، تور: د سويي خوندي؛ ورسته پاتي؛ تياري؛ گړنگ؛ سوري او سوري رنگ دی، سور: د وېرې؛ خبرداري؛ خطر رنگ دی، شين: د تلو؛ وتلو؛ ارامتيا؛ او هوساينې، دمي رنگ دی.

۳. د هنر او ادبیاتو، ټولنپزو علومو اووم هنر په رسامي او خطاطي کي راته ماهر بنوونکي مولوي محبوب الله محبوب د اووه ډوله لیکونه او رسامی هنر څلور کاله زده کوونکی پاتې شوی یم د برهان الدین رباني په باچاهي کي. د اته کلونو په عمر به وم. د ادبیاتو اووم هنر یا رسامي او خطاطي مي څلور کاله شاگردې په لغمان کي له محبوب اوستاد څخه کړي وه. تر ټولو کوشنی شاگرد یې زه وم،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی کال، ۴۸ چوپړی). نوموړي بنوونکي مي د رسامي او خطاطي لوړې زده کړې د انقلاب په دوران ایران کي کړې وې.

هغه ویل: د رسامی له ماهرۍ او پوهې څخه د رنگونو کارول په لاندې بڼه دي:

۱. سور رنگ: د عاشقي؛ مستوالي او خوښگنوکي رنگ دی. ۲. تور د غم؛ اندېښني؛ پېښماني رنگ دی. ۳. ژېړ: د بېلتانه؛ جلاتوب او لري والي رنگ دی. ۴. سپین: او ۵. شین: د سپېڅلتيا؛ زرغونتوب او رښتینولي رنگ دی. له دغو ټولو پېنځو رنگونو څخه ټول رنگونه چي دنيا کي دي تري جوړېږي، دا پېنځه په ماهر ت او تجربو سره گډ کوه سره نو هر رنگ چي غواړي درته په لاس راځي.

۴. د زده کړیالی په دوران د کابل پولي تخنیک پوهنتون د برېښنا اېنجنېري د الکترونیکس ښوونکي الله بختېلي پوهنيار محمد رفیق میاخیل صیب. په ۲۰۰۳ زېږدي کال کي له خپل لوستليکي څخه راته داسي ويلي وو.

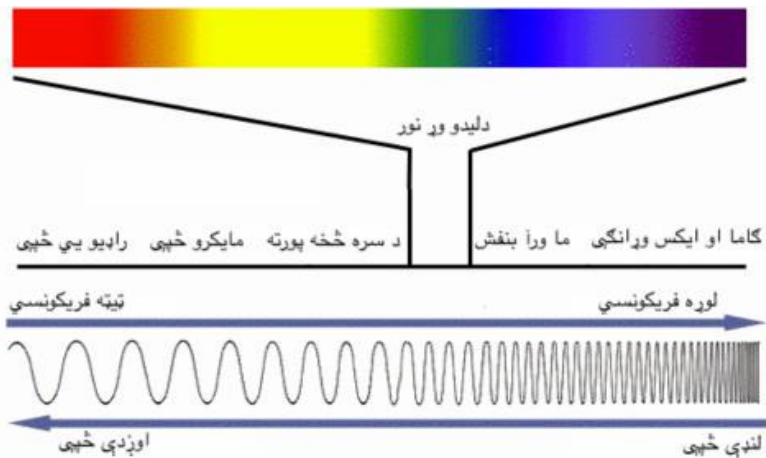
زما په یادښت چوپړو کي شته دي. په ټولگي کي مي ورسره يوه نادره توکه و کړه د رنگونو په پېژندنه يا د رنگونو تشخیص کي و کړه، ټولو ټولگيوالو مو را برق وهل په کرسکرس په خدا شول.

کت مټ د کابل پوهنتون اوستاد پوهنيار محمد رحمت الله تنها د دي سرليک لاندې: مور په بي رنگه نړۍ کي ژوند کوو.

له الېده بسني سره د بي بي سي له پانې د خپرېدو وخت: ۲۱:۲۱ گرینويچ - شنبه ۱۵ ډسمبر ۲۰۱۲ - ۲۵ ليندۍ ۱۳۹۱ لېږدي داسي خپور کړه.

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

» مور په بی رنگه نړۍ کې ژوند کوو.

۳.۱۰ روښنایی یا رڼا د لنډې څپې او اوږدې څپې ترمنځ د رنگونو څرنگوالی

نور یا رڼا یوه ډول انرژي ده چې د بېلا بېلو فریکونسی لرونکو الکترو مقناطیسي څپو په بڼه څرگندېږي. اوږدې څپې ټېټې فریکونسی او لنډې څپې لوړې فریکونسې لري. فریکونسي د څپې د تکرار کچې ته وايي. هر څومره چې فریکونسي زیاته شي په هماغه اندازه څپه قوي کېږي. د الکترو مقناطیسي څپو طیف چې د څپو د اوږدوالي مقیاس دی له مثبت لایتناهي څخه پیل او تر منفي لایتناهي پورې رسېږي چې په دغه طیف کې د لیدو وړ نور د څپو اوږدوالی له ۴۰۰۰ څخه تر ۸۰۰۰ مایکرو مېټرو پورې رسېږي. د لیدلو وړ نور اووه رنگه لري چې له سره څخه پیل او په بنفش باندې ختمېږي.

هر شی په حقیقت کې بی رنگه دی خو کله چې د لیدلو وړ نور په مقابل کې واقع شي نو ځینې رنگونه جذبوي او ځینې هم منعکسوي چې د دې عملي په ترڅ کې مور شیان رنگین وینو. د نور هغه برخه چې جذب نه شي او بېرته منعکسه شي نو زموږ د سترگو کسي ته را رسېږي چې د نور دغه برخه یوه ځانگړی رنگ لري او مور نوموړی شی هم په همدغه منعکس شوي رنگ کې وینو. د بېلگې په ډول نباتات رنگ نه لري خو کله چې د لیدو وړ نور ورباندې ولگېږي نو د نور د شین رنگي څپې په استثنا نور ټول رنگونه جذبوي او شین بېرته منعکس کوي چې دغه منعکس شوی نور زموږ سترگو ته را رسېږي او په پایله کې مور ته نباتات شنه ښکاري.

همدا راز مور فکر کوؤ چې تور شی تیاره دی او هېڅ رنگ نه لري، سپین شي ته یوه ځانگړی رنگ چې هېڅ په رښت کې موجود نه دی مانا سپین رنگ قابل یوه خو په حکيکت کې موضوع په بشپړ ډول معکوسه ده.

سپین رنگي شيان ټول اووه رنگونه په بشپړه توگه منعکس کوي، خو سترگي په یوه وخت دا ټول رنگونه نه شي تشخيص کولای او مور شی بي رنگه وینو.

همدا راز تور رنگي شيان ټول رنگونه جذبوي او د منعکس کولو له پاره څه نه لري چې زموږ سترگو ته يي را و لېږي ځکه خو مور ته تور ښکاري چې په حکيکت کې تور رنگ هم رښت کې وجود نه لري.

بله بېلگه يي دا ده چې لمر د سهار او مازديگر له خوا سور ښکاري هغه ځکه چې سهار او مازديگر لمر له مور نه لري وي او کله چې وړانگي له لمر څخه تر مور پورې واټن وهي په لاره کې ځينې بڅرکي شته چې د لمر سور رنگ نه شي جذبولای او هغه منعکس کوي چې په پایله کې مور ته لمر سور ښکارېږي.

دا ټولې څرگندونې مور ته ښه يي چې زموږ د ليدلو او يا هم نور حواس حکيکت نه بلکې مجاز احساس وي او مور ته تل مجازي مالومات راکوي نه حکيکي مالومات نو پر همدې بنسټ ويلی شو چې نړی ټوله په اصل کې بي رنگه ده او يوازې سترگو ته را رسېدونکي منعکسه څپي دي چې هر شي ته رنگ ورکوي.

په دې رنگ ورکولو کې مور انسانان او زموږ ټول حواس هېڅ رول نه لري. هر څه چې همدا څپي، خپله شيان د جذب او انعکاس په پایله کې مور ته را لېږي نو زموږ حواس يي د يوه ځانگړي رنگيني پديدې په شکل مني. ، (محمد رحمت الله، ۱۳۹۱ لېږدی، ۱ چوپری.)

زموږ د الکترونيکس ښوونکي الله بخښلي پوهنيار محمد رفيق مياخيل صيب چې دا و ويل: زموږ د ليدلو او يا هم نور حواس حکيکت نه بلکې مجاز احساس وي او مور ته تل مجازي مالومات راکوي نه حکيکي مالومات نو پر همدې بنسټ ويلی شو چې نړی ټوله په اصل کې بي رنگه ده او يوازې سترگو ته را رسېدونکي منعکسه څپي دي چې هر شي ته رنگ ورکوي. په دې رنگ ورکولو کې مور انسانان او زموږ ټول حواس هېڅ رول نه لري او هر څه چې

همدا څپي او خپله شيان د جذب او انعکاس په پایله کې مور ته را لېږي نو زموږ حواس يې د يوه ځانګړي رنگينې پديدې په شکل مني. بله داچې په ټولو حيواناتو کې خر هغه حيوان دی چې د رنگونو تشخيص نه شي کولی.

نو ما ته بې له ځنډه په لغمان کې اووه اته خره د غلام محمد کرمي ماما چې هغه د کروندې د کرکېلې درندو کارو ته ساتل او ټوله ورځ به د نميره اول بڼوونځي په ډاګه کې څرېدل، راغلل چې زه يې څو ورارې غورځولې وم. ما پام وکړه چې بڼه نو که داسې وي چې دوی خرو ته هر څه واچوي، که چېرې وچ هم وي لکه پرورې، نو هغه به ورته د شنو شمخو، د شولو د تازه وينو غوندې بڼکار پېري. نو ما اوستاد ته و ويل: چې د خرو سترګې خو غټې هم دي او سترګې يې بڼي سترې عدسيې هم لري، چې په ټپو، کرونده کې چېرې لري بڼځي له رنگه جامو سره و وينې نو خپل اوزونه او سامان راوباسي، دا خو هم حکيکت دی. که خره د رنگونو تشخيص نه شو کولی نو ولې، بيا داسې کار فطري کوي. دا خو سول (اکل يا عقل) نه مني.!. په دې وخت کې ټولو ټولګيوالو پرک وهه.

۵. په اصل کې که ټوله دنيا بې رنگه ده، خو مور د اسنتيا او د چټکې پوهېدنې له پاره د رنگونو بڼکاروندي جوړو. چې وګړو ته ژر پوهه په لاس کې ورکوي، رنگ يوه بې نومه او ګونګ شى دی، خو انسان ته دا ګونګ بې ژبې شى، د خبرو په نه کولو باندې هم پوهه راکوي. او له مور سر غږېږي. بېلګه يې: کله چې پر کشونو يا سرکونو موټر بيا يو؛ په سرک کې د هرو شپږ مېټرو په واټن د سرک په ډارو بڼې او ګسې اوږې او منځ کې کوشنې نښې لګولې وي. زموږ په خپل لاس ټلو لورې ته ژېړ رنگ وي، په منځ د سرک کې سپينې او د ګسې لورې ته سرې نښې بڼکار پېري چې هر څومره ورباندې زموږ د موټر د څراغونو رڼا ډېره پرې وځي په همغه کچې نښې ډېرې رڼا منعکس کوي او نښه همغومره ډېره روښانه بڼکار پېري.

زموږ د لاس نښې مور سره غږېږي چې زېره رڼا رابښي چې پام او توجه کوه، په منځ کې ليکې سپينه رڼا رالېږي چې بې خنډه دی، خو پام به د سرک نورو ليکو ته کوو چې د هغو په وړاندې خپل پلان و لرو. او ور تېر لور يا بل لاس ته بيا سره رڼا رالېږي چې مور ته وايي چې دې لورې ته خنډ دی، وېره ده، خطر دی، ځکه چې يا به بل موټر تېرېږي او يا دا د راتلونکو موټرو د ځغاستې ليکه ده.

بله بېلگه یې: د ژوندۍ برېښنا په هر توکي او اسبابو باندې په ژېر رنگ په سره پانه کې کښلې وي. چې ځان ترې لرې ساتئ. په ماضي لاس ور رسیدو مو په ۰.۰۳ سانډو کې ژوند اخلي. د دې له پاره د رنگونو ښکاروندی مور ته په چټکۍ سره پوهه راکوي.

٦. ما د افغانستان په لس کلنه د اېنجینېري په خدمتي دوره کې، د هېواد دننۍ یو او باندنۍ یو سترو کمپنۍ یو سره، له ۴۰۰ ډېرو د هېواد دننه او له تر ۲۰۰ له هېواد باندې د مخابراتي سائیتونو کې، تر ۵۰ ډېرو امنیتي قوماندانۍ یو، ۵ سرحدي لیواگانو، ۵ د ملي پوځ ستري لیواگانو، په پرتو ودانۍ یو لکه: سرکونو، هوايي لیکي، او ډاکرونو، د چټلو اوبو د پاکول، لوی ویلو او د نښه وېشتونځی کې.

په ولاړو ودانۍ یو کې لکه: په خونو، ودانۍ یو، بارکونو، پارکونو، پخلنځیو، روغتونونو، سترو پخلنځیو، د اوروژني ودانۍ یو، ساتونکو ځلی یو، ساتونکو چورگه مېنو، د چټک غبرگون ځواک د ودانۍ یو، وریا (شاور) وو، چرچوبو (تشنابونو)، د اوبو زېرمو، د برېښنا زېرمو، د وسلو زېرمو، د موټرو زېرمو، د موټرو تمځیونو، د اسبابو زېرمو، سرپټولوبغالو او بېلابېلو برخو کې د رنگونو په غوروي او خوښونه کې د نوموړي برخو د مېرانو، لویانو او باندنۍ یو مشاورینو سره پرې د رنگونو په ټاکنه کې مصلحتونه کړي دي.

٧. د رنگونو په ټاکنه کې مې د لاندو ښکاروندو پخوا لوستلي وو، سه په منده او څه په دمه لکه دا لاندې.

٧.١. په پینځه کلنه د ډیپلوم په اېنجینېري دوره کې ټول لوستلیکي.

٧.٢. د افغانستان د شلو بېلا بېلو پوهانو کتابونه او د دوی لوستلیکي.

٧.٣. د جمهوري اسلامي افغانستان د ملي سټنډرډ ادارې بېلابېل ښکاروندي چې ځینې یې کټ مټ له اېنگلېسي کاپي فست کړي دي، په زرو پاڼو کې د څپرکو او سرلیکو د افغانستان په ملي پښتو ژبه را ژباړلي نه دي؛ یوه ټاڼیه به یې هم پرې ځان ستړی کړی نه وي. لکه د تورکي هېواد د برېښنا د پړو، مزو، کېلونو او لینونو ټول ښکاروندی به یې راخپستی وي او کټ مټ پرته له علمي څېړني او شنني به یې په ملي سټنډرډ کې د ښکاروندي غوندي روغ رمټ له پردی ژبې سره دننه کړي وي.

٨. دغه ٤٠ لاندېني بېني والو بنسکاروندو بنه بنایسته له سلو ٦٣٪ زما د سر وېښتان رزولي دي، د لسو کلونو په موده کې، چې ټول چوپړي یې په میلیونو دي، په یوه شپه او ورځ کې په ډېریو ورځو او شپو د کال کې له زرو چوپړو ډېر لوستلي دي، څه په منډه او څه په کراره. چې له خوبه به راوېښ شوم نو خپلو رزېدلو ٥ پېنځو یا ٦ شپږو وېښتانو به راته اسلام علیکم ویل.؟!

٨. ١. My Acadmic studies Cods Soccer Field: .١

٨. ٢. National Institute of Building Sciences (NIBS);

٨. ٣. Air Force Civil Engineer Support Agency (AFCESA);

٨. ٤. Naval Facilities Engineering Command (NAVFAC);

٨. ٥. Unified Facilities Guide Specifications (UFGS) of

٨. ٦. the Corps of Engineers (USACE);

٨. ٧. American Water Works Association (AWWA);

٨. ٨. American Concrete Institute (ACI);

٨. ٩. International Building Code (IBC);

٨. ١٠. National Fire Protection Association (NFPA);

٨. ١١. Unified Master Reference List (UMRL) (PDF version);

٨. ١٢. American National Standards Institute/
Telecommunications Industry Association/Electronics
Industry Association (ANSI TIA/EIA);

٨. ١٣. United States Department of Agriculture Rural
Utilities Service (RUS Bulletin);

- USACE-AED Afghanistan Engineering District .۱۴ .۸
Design Requirements;
- Unified Facility Criteria (UFC); .۱۵ .۸
- Underwriters' Laboratories (UL) Fire Protection .۱۶ .۸
Equipment Directory (۲۰۱۰);
- CMAA ۷۴ Specification for Top Running Bridge .۱۷ .۸
and Under Running Single Girder Electric Overhead
Traveling Cranes Utilizing Under Running Trolley
Hoist (Crane Manufacturer's Association of America);
- EIA ANSI/TIA/EIA-۶۰۷ (۱۹۹۴) Commercial .۱۸ .۸
Building Grounding /Bonding Requirement Standard;
- Factory Mutual (FM) Approval Guide-Fire .۱۹ .۸
Protection, latest edition;
- IBC International Building Codes, ۲۰۰۹ edition .۲۰ .۸
(including the Referenced Standards in Chapter ۳۵ or
the latest editions of those Standards);
- IEEE C۲ National Electrical Safety Code .۲۱ .۸
(NESC), latest edition;
- IFGC International Fuel Gas Code, latest edition; .۲۲ .۸
- IMC International Mechanical Code, latest .۲۳ .۸
edition;
- IPC International Plumbing Code, latest edition; .۲۴ .۸
- Lighting Handbook IESNA, latest edition; .۲۵ .۸

- International Mine Action Standards latest .۲۶.۸
edition;
- TM ۵-۸۰۲-۱ Economic Studies; .۲۷.۸
- TM ۵-۸۰۵-۴ Noise and Vibration; .۲۸.۸
- TM ۵-۸۱۱-۱ Electrical Power Supply and .۲۹.۸
Distribution;
۲۸. A/E/C CAD Standards, V۴,۰
- ACI ۳۱۸ Building Code Requirements for .۳۰.۸
Structural Concrete, American Concrete Institute;
- ACI ۵۳۰/ASCE ۵/TMS ۴۰۲ Building Code .۳۱.۸
Requirements for Masonry Structures;
- AISC ۳۴۱ Seismic Provisions for Structural Steel .۳۲.۸
Buildings including Supplement No. ۱, American
Institute of Steel Construction;
- AISC ۳۶۰ Specification for Structural Steel .۳۳.۸
Buildings, American Institute of Steel Construction;
- ASCE ۷ Minimum Design Loads for Buildings .۳۴.۸
and Other Structures;
- ASTM American Society for Testing and .۳۵.۸
Materials;
- ASTM-D-۱۵۸۶ Standard Test Method for .۳۶.۸
Standard Penetration Test;
- ASTM-D-۵۲۹۹ Standard Guide for .۳۷.۸
Decommissioning Ground Water Wells;

AWS D1.1 Structural Welding Code – Steel, ۳۸.۸
American Welding Society;

BS۷۶۷۱ Requirements for Electrical Installations, ۳۹.۸
Institution of Electrical Engineers (IEE), Wiring
Regulations, Seventeenth Edition;

CMAA ۷۰ Specification for Top Running Bridge ۴۰.۸
and Gantry Type Multiple Girder Electric Overhead
(Crane Manufacturer’s Association Traveling Cranes
of America);

Specifications for UFGS :Specsintact Software ۴۱.۸
are in SpecsIntact format. SpecsIntact is government
to edit specifications for sponsored software used
government contracts;

۱.۱۰ پښتو پېیلو د رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کوډ)

پورتني يو اته گڼه لرونو په پام کې نيولو سره، ما د پښتو ژبې پېيلو (شعرونو) ته د رنگونو ښکاروندي (د شعرونو د رنگونو کوډ) چې د هر شعر له پاره ده وټاکه. ښايي چې په راتلونکي کې څه ورگډ شي په کې او څه په کې بدلون و مومي.

لکه د ايفون د کمپنۍ د نازکو توکو رنگونه، چې سور، سپين، سروزرو رنگی د مېرمنو له پاره. تور، ځمکن او د سپينو زرو رنگی د درانو له پاره ټاکي.

ورسره د تورکيې د ختو کمپنۍ رنگونه چې ټولې نړۍ ته ښي ختې تيار وي، چې د ختو رنگونه يې ښه درانده دي. د سپرو له پاره، اسماني رنگ، د مېرمنو له پاره گلابي رنگ تود هټوڅی لري. په هر علمي تران کې دننی ځانگېرنې، موخي، منځپانگې، څرگندوالي، څه رنگوالي او څرنگوالي ته اړتيا وي، چې په ټاکلي توکي يې د رنگونو ښکاروندی تمبونی گرځوي. په لاندې ښه زما څېړنه دا جوت روڼوي داسي:

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر څېرنه چوپری (ریسچ پانې)

۱.۰. ۴ څېره ۱. ۲. ۱ پېنځه څلوېښتو پښتو شعرونو او یوه سلو شپېته بېلا بېلو نورو پښتو شعرو
رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کود)، ۳۹۵ الپرډیز لمړیز کال

۱.۰ ۳ لنډی د رنگ ښکاروندی

لنډی یو د رنگونو ښکاروندی: گن تورڅکی شین رنگ دی.
آسماني رنگی هرم یې نرانو ته د منسوبتیا نښه ده.

۲۶ لنډی	من تورڅکی شین	Color model: RGB, Red: ۲۲, Green: ۵۶, Blue: ۸۶
---------	------------------	---

▲ ای! گنیو ژنو میرڅمنو

څني له څنډو سازوی خدا راځینه

۱.۰ ۴ تپي د رنگ ښکاروندی

د تپي د رنگونو ښکاروندی: ځیگري رنگ دی.
آسماني رنگی هرم یې نرانو ته د منسوبتیا نښه ده.

۲۷ تپي	ځیگري	Color model: RGB, Red: ۱۱۲, Green: ۰, Blue: ۰
--------	-------	--

▲ راځه وصال ته غاړه کېردو

نور له هجرانه توبگاره شوم مینه

۱.۰ ۵ ټیکی د رنگ ښکاروندی

د ټیکی د رنگونو ښکاروندی: بادامي رنگ دی.
گلابي رنگی هرم یې میرمنو ته د منسوبتیا نښه ده.

۲۸ ټیکی	بادامي	Color model: RGB, Red: ۲۵۱, Green: ۲۲۹, Blue: ۲۱۴
---------	--------	--

▲ بډی ملگري دي خوشحاله

واده د ستا دی ژړا دوی د دروغو کرینه

۱.۰ ۶ مصری د رنگ ښکاروندی

د مصری د رنگونو ښکاروندی: تت نصواري رنگ دی.

آسماني رنگی هرم بي نرانو ته د منسوبتیا نښه ده.

۲۹	مصری	تت نصابري	Color model: RGB, Red: ۱۰۳, Green: ۱۰۹, Blue: ۴۱
----	------	-----------	--

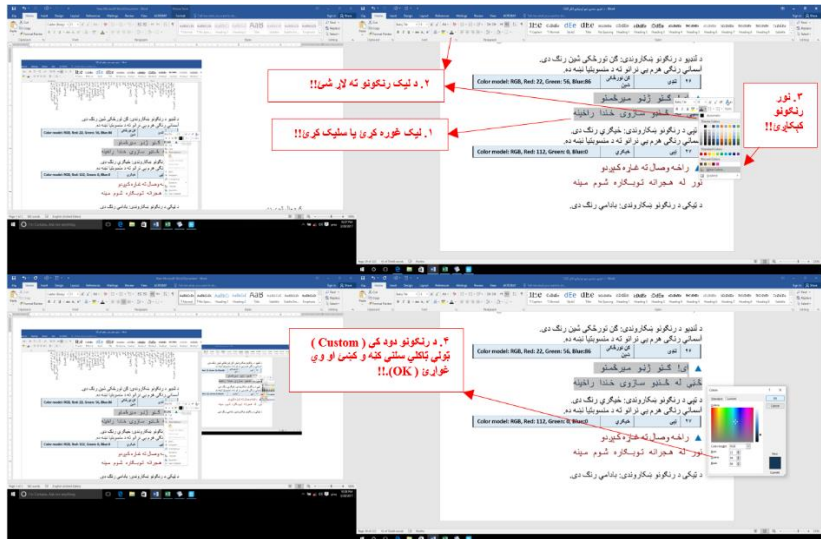
▲ د اسلام رنگه دې کړه بده

سادى سوډى امامه څه دي و ستايمه

۱۰. ۷ د پښتو پييلو د رنگونو بوږولو کړنلاري

د رنگونو د جوړولو او ټاکلو له پاره له لاندېني د رنگونو ښکاروندي لښتليک (جدول) څخه گټه پورته کړئ.

رنگونو د ټاکلو کړنلاري: لومړی ليک غوره کړئ يا سليک کړئ، بيا د ليک رنگونو ته لار شئ چې د انگرېزى په لومړي ابېڅې اي تړي لاندې رنگ زېرمه وي؛ دننه شئ؛ نور رنگونو کېکاري (more Colors)؛ د رنگونو دود کې (Custom) ټولي ټاکلي سلني گڼه و کېسئ او وي غواړئ (OK).

۳۳- د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو، د رنگونو ښکاروندي جدول څخه گټه پورته کولو، د رنگونو د ټاکلو کړنلاري انځور.

* زه څو سکريټو څخه په يوه محال گټني اخلم، زما د کمپيوټر د ښېښې انځور. (# ۳۳ انځور)

١٠.٨ د پښتو پیلو د رنگونو لښتلیک

جدول ١.٢.١ پنځه څلوېښتو پښتو پیلو (پېرانو، اشلوکو شېرونو یا شعرونو) او یوه سلو شپېته بېلا بېلو نورو پښتو شعرو رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کوډ)، ١٣٩٥ لېږدیز لمريز کال			
کڼه	د شعرونو نوم:	د رنگونو ښکاروندی	Color code:
١	غزل او ډولونه یی	سور	Color model: RGB, Red: ٢٥٥, Green: ٠, Blue: ٠
٢	آزاد شعر او ډولونه یی	سپین	Color model: RGB, Red: ٢٥٥, Green: ٢٥٥, Blue: ٢٥٥
٣	ادانه(انځور یا ادبي طرحه)	خر	Color model: RGB, Red: ٥١, Green: ٥١, Blue: ٥١
٤	آزاده منظومه	ټپت ځمکن	Color model: RGB, Red: ٢٤٢, Green: ٢٤٢, Blue: ٢٤٢
٥	قطعه	پېکه مالته یی	Color model: RGB, Red: ٢٥٥, Green: ١١٦, Blue: ٨٣
٦	بولله (قصیده)	تت پېکه مالته یی	Color model: RGB, Red: ٢٥٥, Green: ١٧٧, Blue: ١٥٩
٧	مستزاد	خر	Color model: RGB, Red: ١١٨, Green: ١١٣, Blue: ١١٣
٨	ترجیع بند	ډېر خر	Color model: RGB, Red: ٩٥, Green: ٥٦, Blue: ٥٦
٩	ترکیب بند	لږ خر	Color model: RGB, Red: ١٧٥, Green: ١٧١, Blue: ١٧١
١٠	ټول قافیږ	تت پسته یی	Color model: RGB, Red: ٢٢٦, Green: ٢٤٠, Blue: ٢١٧
١١	دویزه (مثنوي)	تت خر	Color model: RGB, Red: ٢٠٨, Green: ٢٠٦, Blue: ٢٠٦
١٢	یویږ (تک بیتونه)	تت خر	Color model: RGB, Red: ٢١٧, Green: ٢١٧, Blue: ٢١٧
١٣	دریز (مثث)	لږ تت خر	Color model: RGB, Red: ١٩١, Green: ١٩١, Blue: ١٩١
١٤	څلوریز (مربع)	لږ خر	Color model: RGB, Red: ١٢٧, Green: ١٢٧, Blue: ١٢٧
١٥	پنځه ییز (مخمس)	خرنگی	Color model: RGB, Red: ٨٩, Green: ٨٩, Blue: ٨٩
١٦	شپږیز (مسدس)	لږ خرنگی	Color model: RGB, Red: ٦٤, Green: ٦٤, Blue: ٦٤
١٧	اوه یز (مسبع)	ډېر خرنگی	Color model: RGB, Red: ١٣, Green: ١٣, Blue: ١٣
١٨	اته ییز (مئمن)	ټور ته نږدی خرنگی	Color model: RGB, Red: ٤, Green: ٤, Blue: ٤
١٩	لسیز (معشر)	خرڅکی	Color model: RGB, Red: ٢٣٠, Green: ٢٣٠, Blue: ٢٣٠
٢٠	څلوریزه(رباعي)	لږ تت پېکه مالته یی	Color model: RGB, Red: ٢٥٥, Green: ١٩٨, Blue: ١٨٥
٢١	مقام	ټپلی	Color model: RGB, Red: ٥١, Green: ١٠٢, Blue: ٢٥٥
٢٢	چاربیته	پسته یی	Color model: RGB, Red: ١٤٦, Green: ٢٠٩, Blue: ٨٠

Color model: RGB, Red: ۵۱, Green: ۱۰۲, Blue: ۰	تېز شپتلی شین	لوبه	۲۳
Color model: RGB, Red: ۲۰۴, Green: ۰, Blue: ۱۰۲	اناری	بدله	۲۴
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۲۲۵, Blue: ۲۰۴	سپین ځکی ژېر	داستان	۲۵
Color model: RGB, Red: ۲۲, Green: ۵۶, Blue: ۸۶	ګن تورځکی شین	لنډی	۲۶
Color model: RGB, Red: ۱۱۲, Green: ۰, Blue: ۰	څیګري	تپې	۲۷
Color model: RGB, Red: ۲۵۱, Green: ۲۲۹, Blue: ۲۱۴	بادامي	تیکۍ	۲۸
Color model: RGB, Red: ۱۰۳, Green: ۱۰۹, Blue: ۴۱	تت نصواري	مصری	۲۹
Color model: RGB, Red: ۰, Green: ۲۵۵, Blue: ۲۵۵	فیروزه یی	انکۍ (چغیان)	۳۰
Color model: RGB, Red: ۵۱, Green: ۵۱, Blue: ۲۰۴	تېز نېلې	بکتی	۳۱
Color model: RGB, Red: ۱۵۷, Green: ۱۹۵, Blue: ۲۳۰	تت اسماني	نیمکۍ (سروکۍ ، پام)	۳۲
Color model: RGB, Red: ۰, Green: ۶۲, Blue: ۰	پوڅي	پارکۍ	۳۳
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۲۱۶, Blue: ۵۱	ژېر	کاکړی	۳۴
Color model: RGB, Red: ۲۵۳, Green: ۵۱, Blue: ۲۵۵	بنجاني	کیسۍ (شبی)	۳۵
Color model: RGB, Red: ۰, Green: ۱۵۳, Blue: ۰	شپتلي	ایزی	۳۶
Color model: RGB, Red: ۱۹۷, Green: ۹۰, Blue: ۱۷	تت غوڅاني	د بنادۍ نارې	۳۷
Color model: RGB, Red: ۱۹۱, Green: ۱۴۴, Blue: ۰	اوبڼ رنگه	د تکلونو غرونه	۳۸
Color model: RGB, Red: ۱۳۲, Green: ۱۵۱, Blue: ۱۷۶	اېره یی	د آتن نارې	۳۹
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۱۰۲, Blue: ۲۵۵	ګلابي	بابولالې	۴۰
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۵۱, Blue: ۱۵۳	تېز ګلابي	د ورومشاعري	۴۱
Color model: RGB, Red: ۱۰۷, Green: ۷۱, Blue: ۳۵	غوڅاني	منظوم فالونه	۴۲
Color model: RGB, Red: ۱۰۲, Green: ۲۵۵, Blue: ۱۰۲	پیکه شپتلي شین	تاريخي نارې	۴۳
Color model: RGB, Red: ۱۰۲, Green: ۱۰۲, Blue: ۱۵۳	تېز اېره یی	دمروتو کسرونه	۴۴
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۲۲۵, Blue: ۰	تت ژېر	منظوم نکلونه	۴۵
Color model: RGB, Red: ۲۵۵, Green: ۰, Blue: ۴۴	شین	۱۶۰ بېلابېل نور شعرونه	۴۶

۱۱. د اوازنو تېټوالي او لوړوالي

وراندي له دې چې د اوازنو تېټوالي او لوړوالي ته ورشم، د مجاوير احمد، محمد اسماعيل او دوست محمد نظرونه به و گرو چې د څېړنې سپړنې سره ملتيا كوي. نېغ د دوی نظرونه به په لږ څه بدلون و مومئ، ما په پراخ بڼه څخه ورگډ كړي هغه و گورئ او لكه څنگه چې دوی لاندي ويلي ، د دوی لومړۍ مسرې په پای كې يوه اهنگينه كلمه لري، چې د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری پښېله يا قافيه نه لري، خو د دوېمې مسرې په پای كې اهنگينه كلمه يا ترنگتوك لري، چې دوی ټول اهنگ بشپړوي. هره لنډۍ، تپه، تیکی او مصری بايد د زور، ه، ه، په واول يا غرن اواز پای ته رسېدلي وي. پای كې دا زور، ه، ه، رانه شي نو اهنگ يې نيمگړی پاتې كېږي.

لنډۍ، تپه، تیکی او مصری د پښتو ژبې د فونولوژيكي (غريز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو كې د دې ډول شعر (البته په همدې وزن او اهنگ) څرك ليدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری په ژباړه كې د دې اهنگ ساتل شوی دی.

پرتولو لنډۍ، تپه، تیکی او مصری باندې يوه قانون د تطبيق وړ دی، يانې دا چې د هرې لنډۍ، تپه، تیکی او مصری لومړۍ مسره بايد ۹، او دوېمه ۱۳ څپې وي. د هرې لنډۍ، تپه، تیکی او مصری د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دوېمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خجنه وي لكه:

▲ امانتي مي گور كې كېږدئ

كه يار خبر شي ما به خپل وطن ته وړينه

د دې لنډۍ څپيز- خخيز جوړښت په دې ډول دی: د دې څپو ځای او كچې په ډاگه كړي. چې په لومړۍ مسره كې دوي څپې دي، په دوېمه مسره كې درې څپې شتون لري. ،،

U-UUUU-UUUU

U-UUUU-UUUU-UUUU

د يوه منظم قانون له مخې د اهنگ لوړوالی او تېټوالی او د ژبې له غريز جوړښت سره بشپړ پيوستون، د پښتو ملي او ولسي شاعرۍ ډېره خوندوره كړې ده، له همدې كبله خو دا شاعري زموږ د ولس د موسيقۍ له څپو سره ډېره بڼه اوډلتيا مومي او كله چې بيا دا دواړه بنكلي هنرونه سره يوه ځای شي، نو بيا د دردمنو زړونو زنگ

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر څېر—چوپړي (ریس—رچ پانې)

لرې کړي. د پښتو ژبې د شعرونه د څپو د شمېر، د مسرو د څومره والي او څرنګوالي له پلوه یوه له بله بدلون مومي، خو بیا هم د څپیز خجیز جوړښت له مخې پرتولو یوه قانون تطبیقېږي. یانې تر هر درېو څپو ورسته څلورمه څپه خج (فشار) اخلې،، (محمد اسمعیل، ۱۳۷۷ ل ل کال، ۷چوپړی).

و، پښتو لیکوالو بیا هم خوارې وړې هڅې کړې او ادبي فنون، روح ادب، ادب مناره، قافیه، خوره شپېلۍ، بدیع و بیان، لیتکۍ، بدیع او د پښتو شعر، ادب په تاریخ کې قصیده، پښتو غزل... په ځینې اثار رامنځته کړل، چې دې هر اثر پر خپل وخت د ځانګړو صنایعو په پېژندنه او سپړنه کې په زړه پورې ونډه واخیسته؛ خو په خپله د پښتو د ولسي او فلکورې شاعرۍ د ځانګړو او ځپلونو د پېژندلو اړتیا ته یې پام لمرنۍ لیکوال چې د یوې تخصصي او ځانګیزې (مسلکي) اړتیا په توګه یې د پښتو شعر د رغښت او سکښت اړتیا وانګېرله، هغه د پښتو ژبپوهنې نوښتګر او زیارن استاد پوهان ډاکټر مجاور احمد زیار و، چې د شاعرانه او ژبني یو ازمېښتونو په رڼا کې یې و، پښتو شعر ځنګه جوړېږي،، نومی اثر رامنځ ته کړ او د خپلې څېړنې، ازمېښتونو له کوچ او نور یې دا را ویستل چې په پښتو شعر کې تر هرو دریو څپو وروسته څلورمه څپه خجنه (فشاري) راځي، یوازې په پښتو شعر کې نه، بلکې د ده دا سپړلۍ دود پر هغو شعري چوکاټونو هم سوری راځي، چې له عربي ژبې نه ورته راغلي دي.

د پوهان زیار دغه نوښتی هڅه رښتیا چې د پښتو شعر لرغوني پر موضع د یوه ځانګړي ازمېښت لرونکی اثر و، چې په علمي، څېړنیزه جامه کې پښتو شاعرانو او د شعر مینه والو ته وړاندې شو. تردوی ورسته که څه هم د ارواښاد استاد روهي و، شعر پېژندنه،، هم د شعر پر تیورۍ او منځپانګه باندې یوه ارزښتناک اثر و، چې د ژوندۍ شاعرۍ او ژمني شاعرۍ ټک و برید په ګوته کوي. (د یون د پوهنپلارۍ د علمي رډبې لیکي باندې د محمد آصف صمیم د نمانځني یادوني ۱۳۷۷، ۱، الیردی)،، (محمد اسمعیل، ۱۳۷۷ ل ل کال، ۷چوپړی).

و، د لنډۍ یو، ... ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو بل خصوصیت دا دی چې څلورم سیلابل یوه څپه (د جملې اکسنت) راځي او په دې صورت په لومړۍ برخه کې په څلورم او اتم، په دویمه برخه کې په څلورم، اتم او دولسم سیلابل څپه راځي. څپه په خج لرونکي هجا واقع کېږي. له دغه ځایه د لنډۍ، ... ټپې، ټیکۍ او مصری لومړی او دویم پارکۍ هېڅکله په خج لرونکي هجا پای ته نه رسېږي په دغه لنډۍ کې د سیلابل او څپې ترسیم وړاندې کېږي:

▲ که - په - می - وند + کی - شه - هید - نه + شوی

خدای - رو - لا - له + یه - بی - نن - گی + ته - دې - سا - تي - نه

دا په هغه صورت کې چې د لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری یوازې ویل کېږي او که له نیمکۍ سره یوه ځای شي په هغه صورت کې د نیمکۍ له خصوصیت سره سم د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو په څپو کې توپیر راځي او کله له داسې هم ویل کېږي چې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري،
(دوست محمد ، ۲۰۰۶ زیږدی کال)

و، څپه د هجا یا سیلاب په مانا ده. کله که مور د مورفیم څخه بحث کوو نو د څپې موضوع حتماً را منځ ته کېږي، ځکه چې څپه د مورفیم یوه جز دی. څپه یا سیلاب ژبنی واحد دی، چې یا یوه خپلواک وی او یا له یوه خپلواک او یوه یا څو بېواکو څخه جوړ وي او په یوه ځایي ډول له خولې څخه را و وځي. لکه : د ، و ، ابا ، کلمه چې دوي څپې لري، چې لومړی ، ا ، یوه څپه یوه خپلواک غږدی او دویمه ، با ، بله څپه ده، چې له یوه بېواک ، ب ، او یوه خپلواک ، ا ، څخه جوړه شوې ده او په گډه سره دواړه یوه مورفیم جوړ وي. که چېرې تجزیه شي بې مانا غږونه یانې اوازونه لاس ته راځي.

خپلواک یا واول اواز د څپې په جوړښت کې رغنده او اساسي رول لري په دې مانا چې پرته له خپلواک اواز څخه څپه نه شي جوړېدی یانې خپلواک اواز د څپې زری یانې (هسته، منځی) جوړه وي. څپه په دوه ډوله ده:

۱.۱ ای (ا، الف). وازه څپه:

هغې څپې ته وايي، چې په خپلواک اواز پای ته رسېدلي وي.
لکه : ابا = ábá، زه = zə، ته = tə، بیا = byá

۲.۱ بی (ب). ترلې څپه:

هغې څپې ته ویل کېږي، چې په یوه بېواک اواز پای ته رسېدلي وي.
لکه : مور = mor، خور = xor، کټ = kat، خپل = xpəl (محمد اقا شېرزاد او جمشېد رشیدي ، ۱۳۸۵ ل ل کال، ۹ چوپړي).

وازه څپه او ترلې څپه د پښتو پېيلو د هرې مسرې (بند، کرۍ یا بیت) د څپې شمېرلو کې په اسانۍ ټول گڼه څپې په لاس را کوي او څپیز مېچي روغه سپینې ته را اوباسي.

۳.۱۱ د اوازنو ټیتوالي او لوړوالي کې اوږمنګي شننه

ما ته په دې سپړنه کې تر ټولو ستره نادره او هېښونکي ابېڅې ، ه ، په لاس راغله چې (زموږ خپله ،ه، هـ یا هي ،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوی سترګې ه ،هـ، دوی سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، ه، وایو) چې د پښتو ژبې ،نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. لاندې نادره ځانګېرنې لري.

۱. په دې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر د ریسرچ پانې (د څېړنې چوپړي) کې د ، ه ، ابېڅې ۸۰۴۳۷ واري راغلي ده.

۲. د مېرمنو په نومونو کې ډېره ، ه ، ابېڅې راغلي وي چې که پام و کړو د پښتون پښت اوس مهال ټول ټال ۶۰ میلیونه تنه نفوس لري، چې له پېنځوسو ډېره ګڼه یې د مېرمنو ده، چې تر ۳۰ میلیونو پورې د میندو، خویندو په ښځینه نومونو کې د ، ه ، ابېڅې راځي.

۳. د پښتو ژبې کې ډېر کارېدلی ابېڅی هم د ، ه ، ابېڅې ده. چې که پښتو ژبه ۶۰۰۰۰۰ وى یا وييکي لري. نو په ۳۰۰۰۰۰ درې سوه زرو کې چې ما لا له پام تېر کړي. د ، ه ، ابېڅې شتون لري.

۴. تر ټولو ډېرې پېپلې (پيرانو، شېرونو، شعرونه يا اشلوک) د پښتو ژبې د ، ه ، ابېڅې باندې پښېله (قافیه) او لږ (ردیف) شوي دي. که د ، ه ، ابېڅې د هرې وييکي له بېل بېل ابېڅې و منو نو د ، ه ، ابېڅې په کې لږ (ردیف) راځي. لکه وينه، دینه، شینه، ځینه، پینه په دغو وييې پښېلې کې د ، ه ، ابېڅې لږ ده. يا قافيې دې چې ده ردیف لري. لږ (ردیف) داسې تعريف کوو چې هغه غونډلې، وييکي (ويوکي يا وى) او ابېڅې چې په ټول او تله برابر يا مقفي شعر په پای کې د ټولو قافيه والو مسرو په يوه بڼه او يوه مانا تکرار راځي ورته ردیف وايو.

۵. د پښتو ژبې د لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری یوازې د ، ه ، ابېڅې په پای کې وار په وراړ ترښتې راځي. سندريزه، سازبېنه، يا اهنګينه کلمه لري، چې د دوی ټولو غږ بشپړوي. چې ګڼه یې تر ۲۱۹،۱۵۷.۰۰ لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کېږي.

د ، ه ، ابېڅې غږ د انسان له نس د منځي يا ثقل مرکز نو دننه گېډې نه پیل کېږي چې د ټول تن له رگونو او تشوځاینو يا واکيولونو څخه د سر پای، د پوندو له پیل څخه زور را اخلې او له خولي څخه باندې وزې، عملي بڼه يې: تاسو په خپله د ، ه ، ابېڅې و وایئ؟ پینځه واري ، ه ، و وایئ. لکه : هي بيا يې و وایئ ، ه ، هي

تاسو څېر شوی چې د نس مو راټول او ټول شو. او د ، ه ، له پاره يې هوا را ټوله کړه ترڅو پورې هي ، ه ، خپل غږ پوره را و باسي او له نورو ابېڅو سره يې ټو پېر و شي. خود به په دې کوشنی هي ، ه ، کي دومره بډايه توکي وي. چې د تن له ټولو غړو او غدو، رگونو، واکيولونو، زړه، ټټر او له ستوني خور راځي چې د بدن د ټولو غړو ملاتړ ورسره شتون لري، چې هر سومره مينه تاثیر په کي ور گډ کړي. هغه د باندې را څرگند وي. د دې له پاره لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دومره سرغندوي، هېښنده، گڼلي، خورې، غښتلي، پياوړي، سپېڅلي او څرگندي... دي.

زموږ نيکونو ورته داسې غږېز ابېڅی سته ټاکلي ده. چې په پای د هر يوي لنډي، ټپي، ټیکۍ او مصری کي راځي. د دنيا په ټولو ژبو کي ځکه دومره خور او پياوړي شعرونه شتون نه لري چې په لنډو مانا وو، کي دې ډېري ماناوې خور تاثیر د دې بڼه شعرو ته ورته په کي شتون و لري.

۶. د غږېز رغښت يا غږی يې روغ دی. لکه د
(امریکایانو ریم ، Rip,Sip,Lip. *Rhyme)

۷. په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کي کوشنی ، ه ، د دوېمي مسري يا نیم بیت پای کي، يا وروستاری يې د څرکنده هي ، ه ، لکه: غرمه، سترگه، پاڼه، گوته، لښته، غونچه، درومه، پومبه، پوندانه، زړه، دوره، هنداره، هېنده، څېرمه...
او زورکی ، ه ، : چاره، ویا له، خوله، تره، ترله؛ زړه، نیکه، پسه، ليوه، خوله، کولمه، پینځه، اېنده... .

وروستاري غږ ډېر لږ دی، او روغ هم دمره نه راځي په کې.
که وي د هېڅ په گڼه شتون لري. یوازي د هي ، ه ، ابڅۍ په پای کې وار په وار
تربنتي راځي. سندرپزه، سازبینه، یا اهنکینه کلمه لري غږ لرونکي هي ، ه ، راورل
کېږي. لکه:

٧.١. ونه - waná: (څرگند واو یا وي بېواک وو،، په غږ کلمې سره
راشي) ونه.

٧.٢. یڼه - iná: (څرگنده یې یا لنډه یې وو ي،، په غږ جملې، غونډلې
سره راشي) بینه او یڼه.

٧.٣. زوزکی - ná: (نون زور و لري یا ربنتي پښېلې هي وو ه،، څخه
مخکې ابڅه نې وو ن،، زور و لري) نه.

٧.٤. زورکی مه - má (maná منه مجهوله هي) مه.

٧.٥. زورکی ، ه یا ه ، : xpalə, mayolə, xwalə, tralə (ترله،
خوله، مغوله، خپله، اوربله، ډره،) ډېرې لږې شتون لري.

٧.٦. زورواله هي (زور) ، ه یا ه ، : ará, ar, baxtawará,
konatawará, zargará, kaftará (کفتړه، زرگره، کوناتوره،
بختوره، ار، اره) ډېرې لږې شتون لري.

٨. مور هېڅ وخت کې لنډۍ، تپي، تیکۍ او مصری کې کوشنی ، ه ، د دوپیمې
مسري یا نیم بیت پای کې ، یا وروستاری یې د څرکنده ، ه ، په الف یا ا
باندي نه شو اړولی. کره او خوږ غږی روغ نه راځي او داسې لوستل روغه
نه ده. لکه: ونا، یڼا، نا، ما، ترلا، مغولا، خپلا، خولا... .

٩. د اي ،الف يا ا، ټول غږ له تالو څخه راوځي، ټول په خوله کې رغېږي چې
خوله ورسره خلاسېږي او هوا پاس په تالو رغېږي، لکه ا، آ- آ. خود ه
، رغښت بيا له گېډې يا نس څخه پيل کېږي. چې ، ا، دومره ښه او روغ نه
لوستل کېږي، ښه هم نه راځي. د الف غږ لوستل روغ کار نه دی.

۱.۰ په لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصرۍ کې څپه، سېلاب، هجا (سيلبيل Syllable):
د ابېڅو شمېرلو ته وايي، د آوازونو هغه ډلې ته وايي چې د ساه (تنفس) په
يوه وار بندېز سره رغول کېږي. هر کله چې د يوې کلمې، غونډلې، جملې،
وې د رغولو يا اداکولو په وخت کې ځنډ او پرېکړې راشي، دغو پرېکړو
گڼې ته څپه وايي.
څپې د آوازونو د بندښت له مخې له يوه بل بېل پېژندل کېږي. په بله وينا د
يوې کلمې د څپو شمېر د هغې کلمې د غرونو په گڼې پورې تړلې دي.
لکه :

۱.۰ ۱. يوه څپه يا هجا: زه، ته، چې، د، وو، دی، دي، شي، وي، و، لار،
تار، مار، لېن... .

۲.۰ ۱. دوي سيلابه: څلېر، دد، دود، ترېلې، کښل، کټمل، غورگه، اوېرۍ،
دنيا، نانا، ماما، کاکا، لالا، ملا، ليلا، نڅا، خندا، ژړا، پښت، منج،
دبيک، بورم، اوډون، شېر (شعر)، لنډۍ، ټپي، ټيکۍ، مصرۍ... .

۳.۰ ۱. درې څپيزه يا درې سيلابيزه: غوراسکۍ، ميرځمن، ايللی (سپين
رنګه بوټی دی، چې دنيا (گشنېز) ته ورته پانې کوي)، نارکېل،
باررِه (باررِه-رِه)، سرگرۍ، سپېرکۍ، مروندۍ، شاه خورک
(اوبه نه لري، او ۳۰ سانتي ونه لري)، گنډيرۍ، کرونده،
خواریکښ، پوهنمل، مرستو، هېروون، فردوس، ځمکسمن،
ځمکواکۍ، ټانټورۍ... .

۴.۰ ۱. څلور سيلابيزه: د وزې گېره (د بوټي نوم دی)، نانايللی (شين
رنگ بوټی دی په شرومبو کې يې هم گډوي، ايللی بيا سپين رنګه
بوټی دی، د دواړو توپير همدا دی)، شرومبي، ترنجبېل، سيلابيزه،
څلوريزه، لوستليکۍ، لاسليکول، مخبېلگه، ټولوژنه، ټولپوښتنه،
ترينکوټ، لرغونتوکي، اکاخيله، تره خيل، جيحيونتي، ټبوټوک،
ځينگور، تورټېلې، پانگواکي، اړيوبيکي، کنتپلاوی، مېکاييل،
ميخاييل... .

۵.۰ ۱. پښخه سيلابيزه: وړ اندپينه، وړ اندوينه، ځر غښت، وييوهڼه،

هېوادمشر، ژبپوهنیز، ازبېکېستان، انترکتیکا، څوارلسمه، پېنځه
پنځوس، ویکیبېډیا، اکیکوکونکي... .

۱۰. ۶. شپږ څپېزه: څلورڅلوېښت، شپږسیلابیزه، ځمکچپوهنه... .

۱۱. زورنه، خج، اکسنت [لفظ، د موسیقي نوبت: د خج نښه: د توري په سر نښه
(چې د تلفظ د جگوالي او ټېټوالي زور، اوږدوالي، څه رنگوالي یا کیفیت
نښه یې): ټینګه (لهجه): تاکید: بیلوونکی نښه: د وینا (ځانګړی، خاص، بېل
(ډول: Accent, Morpheme]: د غږونو لنډې غوندې سلسلې ته وایي
او د غږونو تسلسل بیا بیا تکرار پري خو ټول تکرارېدونکي تسلسلات مورفیم
نه وي. په پښتو ژبه کې ځینې وخت په یوه نیم حرکت باندې د اوز ډېره
زوزنه (فشار) راځي، چې هغه ته زورنه وایي. د زورنې په راتلو د یوې
کلمې مانا له بلې څخه توپیر کوي لکه دا لاندې جملې:

۱۱. ۱. بښکاري (څرګندېږي): زورنه په بښې ابېڅې باندې په لومړۍ
څپه کې.

۱۱. ۲. بښکاري (بښکارونکی): زورنه په ري ابېڅې باندې په پایني څپه
کې.

۱۱. ۳. واړه (ټول، ګر سره): زورنه په وي ابېڅې باندې په لومړۍ څپه
کې.

۱۱. ۴. واړه (کوشنيان، کوچنيان، زوزان، زوزات): زورنه په هي ابېڅې
باندې په پایني څپه کې.

۱۱. ۵. تېره (پخوا): زورنه په تي ابېڅې باندې په لومړۍ څپه کې.

۱۱. ۶. تېره (ټېز): زورنه په هي ابېڅې باندې په پایني څپه کې.

۱۱. ۷. پري (پري د پښويي ترښتې دی. لکه : تاسو پري پام کوئ):
زورنه په پي ابېڅې باندې ده.

۱۱. ۸. پري (غوڅ، جلا، اېسته. لکه : پياز دې پري کړه): زورنه په ي
ابېڅې باندې ده.

۱۲. زورنه (خج، فشار، اکسینټ) په لاندې غوند (کلېمو) یا وییکیو کې ولولئ.
چې زورنه په کومه څپه کې راځي هغه پېر شوي (ډبل شوي. ډولډ،) دي
او پاتې نور ابېڅې او څپې سپک یا کم، لږ، کښته، تنزیل آواز لري، schwa
.sound

- ۱. ۱۲. هجر ا
- ۲. ۱۲. هډپوه
- ۳. ۱۲. هډتیر (اسکېټ)
- ۴. ۱۲. هیراند (لالهاند)
- ۵. ۱۲. هرپی (صندوق، بکس)
- ۶. ۱۲. هماندی (هماندی، همفکره، ورته فکر لرونکی)
- ۷. ۱۲. همبول (همسندری)
- ۸. ۱۲. همپیری (هممهالی، همدوره، همعصری معاصر)
- ۹. ۱۲. همڅنگ (همپوری، انډیوال)
- ۱۰. ۱۲. هواوېچي (هوايي لیکي)
- ۱۱. ۱۲. هوېله (وزله، وسیله، چاره)
- ۱۲. ۱۲. هېنمې (زما د نثرونو نابشپړ کتاب نوم دی، مانا يې د ناڅاپي توري
ورېځې، هېنمه يې مفرده وی د چې ناڅاپي توره ورېځ ته وايي پښتو
ژبه کې.)
- ۱۳. ۱۲. هاندوهڅه
- ۱۴. ۱۲. همبنداری (همبزمه، همجلسی)
- ۱۵. ۱۲. هتوځی (بازار)
- ۱۶. ۱۲. پیاز
- ۱۷. ۱۲. چاکلیټ
- ۱۸. ۱۲. زردکه
- ۱۹. ۱۲. لیمو
- ۲۰. ۱۲. جانان
- ۲۱. ۱۲. پلار
- ۲۲. ۱۲. مور
- ۲۳. ۱۲. هېواد

۱۲. ۲۴. سرخندنه

۱۲. ۲۵. سیاست

په پورتنیو ویوکیو کې څرگنده شوه چې زورنه له هرې درې څپو څخه ورسته نه راځي، بېل بېل ځایونه کې راځي. د لوستلو په دوران یې توپر هم په غونډلو کې همداسې وي، په همدې سټه لنډی، ټپي، ټیکي او مصری هره مېسره چې د پښتو د لرغونو آریایانو د سندرو وزن دی همداسې ساتي، تر اوسه پورې لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو همدغه ځانگړتیا ساتلي ده، یانې د شعر وزن د څپي (فشار - اکسینټ) او د هجاوو (سیلابونو) په اساس بېلا بېل دي. د هرې وی چې په کومه بڼه لوستل کېږي په هماغه بڼه کې لوستل کېږي.

په پښتو ژبه کې مور دوی د اواز پورته والی او بنکته والی (په خبرو کې)، تلحین یا د اوازنو ټپتوالي او لوړوالي بېلگې لرو. (په زوره رغېدونکي)، د غرونو د لوړ والي او غرونو د لوړ والي غورځېدونکي. لکه ازان او تکبیر چې ۱۴۰۰ کاله کېږي د دې پېيلو په اواز پل گد کړ، د دواړو ترمنځ په اوازونو کې بېلوالی شتون لري خوند او سور لري خو غونډلي یې ورته دي سره.

د پېيلو د منځپانگې ډولونه د ټاټوبي ټنگتکور او پېيلي کښلي کې و گوری. ، د پښتو ژبې ټول گړني او لیکني پېلي د سکالو له مخې په ۲۶ ډوله دي،، (صفي الله، ۱۴۰۰ لېږدی، ۱۱ چوپړی)

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

۴.۱۱ غرونو د لوړوالي غورځېدونکي د اواز پورته والی او بنکته والی:

دا تر ټولو پراخه د اواز نو ټېټوالي او لوړوالي (په زوره ږغېدونکي) په پښتو ژبه کې او په ساده څرگندولو غونډلو کې، د امر او پوښتنې باندې چې په ولي وی باندې راځي: لکه داسې نور، کوم وخت، کوم یوه او په کومه بڼه. ډېری وخت دغه د سېل په بڼه د فاعل د منلو له پاره کارول کېږي.

_____ ↑
څرگند مصری ولي.

_____ ↑
څرگند ټپي وايي؟

۵.۱۱ غرونو د لوړوالي د اواز پورته والی او بنکته والی:

دا تر ټولو پراخه په زوره ږغېدونکي د پوښتنې هو او نه په ځواب کې راځي، او ځیني پېر د ورسټاري پوښتنې کې راځي. غرونو د لوړ والي د اواز پورته والی او بنکته والی برخه کې په بشپړه توگه د گمان له عملي فاعل سره راځي.

_____ ↙
د څرگند لنډۍ خوښېږي؟

۶.۱۱ د اواز پورته والی او بنکته والی په لږ شویو غونډلو کې:

د اواز پورته والی او بنکته والی په هره غونډله کې پورته کېږي، تر هغو پورې چې په ورسټۍ غونډله کې بیا اوز د اواز نو ټېټوالي او لوړوالي د لوړوالي غورځېدونکي په بڼه کېږي.

_____ ↙ ↙ ↙
په بنادۍ یو کې، مېرمنې ټيکۍ ولي، ټيکۍ یادوي او د ناوې ستاینې کوي.

۷.۱۱ د اواز پورته والی او بنکته والی په ورسټاري پوښتنو کې:

په ورسټاري پوښتنو کې ځینې پېر (وخت) د اوازنو ټېټوالي او لوړوالي د غرونو د لوړ والي په بڼه کېږي؛ او کله د اوازنو ټېټوالي او لوړوالي د لوړ والي غورځېدونکي په بڼه کېږي. چې د ډاډمنتیا پورې اړه لري. د اواز پورته والی او بنکته والی د غرونو د لوړ والي غورځېدونکي په برخه کې داسې څرگندېږي چې غرېدونکی ته معلومات وي خو مازې خپله پوښتنه تصویب کوي. د اواز پورته والی او بنکته والی د غرونو لوړ والي په برخه کې داسې څرگندېږي چې غرېدونکی ته معلومات هېڅ نه وي او د پوښتنې په لټه کې وي.

څرگند د ټیکۍ یو مینوال دی، ایا هغه نه دی؟

څرگند د ټیکۍ یو مینوال دی، ایا هغه نه دی؟

۸.۱۱ د اواز پورته والی او بنکته والی د خوبونې پوښتنو کې:

ځینې پوښتنو ته ځواب ورکول کېږي په ټاکلو کې، چې په منځ د دوی غونډلو کې راځي لکه ترېنتي. د لومړۍ غونډلې پوښتنې، د اوازنو ټېټوالي او لوړوالي د غرونو د لوړ والي په بڼه کېږي چې پر هو نه ځوابېږي. د دویمې غونډلې پوښتنې کې د اواز پورته والی او بنکته والی د غرونو د لوړ والي غورځېدونکي په بڼه کېږي.

زده کړه داسې ښايي چې دا به وگرېبېزه پایله رغوي. دلته ډېری په له هرو درېو څپو څخه ورسته څلورمه زورنه (زور، فشار، خجنه) نه اخلې، ما دا د سندر غاړو له غړيو او غرونو د زورني چې په غونډله کې مي ډبل کړی دی، لږ پېر ښکارېږي (بولد کړی دی هغه ابېڅی چې پرې زورنه راغلي، او سندر غاړو په کې زورنه کړې). چې دوی يې د څپې په زورنه (خج يا فشار) کې چې ډېر زور ورکړی دی. په لاندي بڼه دی.

دلته د لا ډېرې باريکي له پاره که د ويیکو، وی کې څېر شو چې په کومه برخه کې زورنه ورکول کېږي او راځي: لکه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چوپری (ریس—رچ پانې)

د هېواد سرغندوي تکره هېښنده محلي سندرغاړي شاه گل او ملاگی اوستاد
د لغمان میوزیک بشپړ رستورانټ له خوا څخه یې خپری کړي.

▲ نصیب تقدیر ته گناه نه شته

یهه!؛ بخت چې کوته شي تندي سل تکرې خورینه

▲ منډې مې لېږي پسي و کړي

ورځ د ازل کي جدایي لیکلي ونه

(ابنخړی اوستاد (د هېواد تکره هېښنده بنجوماری او سندرغاړی)

▲ وی!؛ خلک د کال مري ته چاري

ما په ژوندي جانان کمر را و شکونه

شهریار کوچی

▲ زرگی مې دسي راته وايي

چي په دا ناستو خلکو و شپنده گلونه

د مهترلام سرغندوی (مخکین) بنجو ماری

▲ د عشق اور به مې مړ نه شي

او!؛ که له جامو سره درياب ته ودانگمه؛ نو وی!!

د لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېرنه چوپړي (ریس — رچ پانې)

▲ ځوانان خو هر ځای کې وسپړي

د لمپاکا په شان ځوانان به چپرته وینه

▲ ای!؛ گنو ژنو میرڅمنو

څنې له څنډو سازوی خندا راځینه

ای - گ - نو - ژ + نو - میر - څ - م + نو

څ - نې - له - څن + ډو - سا - ز - وی + څن - دا - را - ځي + نه

د مهترلام سرغندوی سندر غاری قاري لغمانی اوستاد او سید احمد اوستاد

▲ له دې خوازه اواز د زار شمه

وايي خو ته خو مزه ماته راکوینه

▲ هلکه توري جامي و کره

توري جامي درسه ډېرې خوند کوینه

بنگی او بريالی

▲ په زړه مي خاورې کوټنۍ شوي

اغزې پرې شنه شو اوس مي خوب ته نه پرېږدینه

▲ او!؛ مبارکي راکړی علمه؛ وی

چي پرې مين وم ترې چارپېر مي کره لاسونه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ خوار دي پیدا کړم خوار به مړ شم

د ارمانونو ډک زرگی به گور ته وړمه

▲ په مرگ خو مرم نه پاتې کېږم؛ آشنا

گور ته به وبسم ستا رتلي جواپونه

د هېواد سرغندوی تکره هېښنده انقلابي سندر غاری عبدالله مقری

▲ څومره په مینه او کي باتور یمه

د دار په سر مي خپروي نو تا یادومه، جان

د هېواد سرغندوی تکره هېښنده د شرق الماس خور غبري او خور سندر غاری احمد ظاهر

▲ په کلاگی کفترې ناستې

یوه یې وبشتل کړي بل یې غېشي ور کوینه

د هېواد سرغندوی تکره هېښنده اوستاد د افغانستان راډیو تلویزیو ښاگلي نوموتي خور غبري او خور سندر غاری پینده محمد منگل

▲ ما سره سمه سیالي مه کړه

زه لغمانی یم خر په ونه خپرومه

۱۲. دفتنگونه

دفتنگونه (الیده، اضافه، سرباري او اوسترباري) غونډلې یا کلمې دي چې سندر (اهنگ؛ ترنگتوک؛) یې لا خوړوي، په بله مانا دفتنگونه (غبرگڼرونه یا واکه مرکب) هغه اوازو ته وایي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته راځي او لکه یوستووی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوځي د یوه غبرگڼر لومړی ټوک یوه خپلواک او دویم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه و، و، او زرکی واله یې یا درنه یې و، و، او داسې نور. دفتنگونه (غبرگڼرونه) ناتروییګي، تروییګي، ستربل، اوستربل، پارانویيګي، بلنویيګي، اندېښنې، هېجانې چغې، لکه: الله وې!، وې، او، نو وې!!، جان، ځانه!، ځانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، و!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وې!!، وا وې، وای وای. نو، الله، او، کنه!، یه کربانه!، یه پشیتانا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، یه کربانه!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولی... .

په پورتنۍ یو لنډۍ یو، تپو او مصری یو څخه څېرته او سپرنه دا هم سپینې ته را باسي.

۱. په لومړۍ تپه کې و، یه، په دویمه تپه کې و، وې، او په پینځمه تپه کې و، اشنا، دفتنگونه (پارانویيګي)... . ټول په لنډپېرې بڼه په غبرگڼرونو یادو) دي.

۲. په دویمه لنډۍ کې و، او، او و، نو وې!!، او په پینځمه لنډۍ کې و، او، او په شیرمه لنډۍ کې د هېواد سرغندوی تکره هېښنده انقلابي سندر غاړی عبدالله مقری هم د لومړۍ مسرې په منځ کې د و، او، او په دویمه مسره کې و، جان، دفتنگونه د ډېر خوړ والي له پاره ویلي دي. په لاندي دوي لنډۍ یو کې هم راوړل شوي دي.

چې دا او دې ته ورته دفتنگونه میاروښان نه منل او اخوندرویزه منل. چې پردې اړه پخوا میر روښان یا پیر روښان (میا روښان، اخون روښان، بایزید روښان، انصاري روښان، مسکین، اورمر، بایزید انصاري، بازید) له مخزن اسلام لیکونکي سره کلک د نیتونو جګړې کړي دي، چې دا دفتنگونه میاروښان لري کړي او نه یې مني.

▲ یا الله!؛ مسافری ته خفه نه یم

خفه په دې یم چې مرگی غوټې وهینه

▲ وی!؛ که یارانہ نه کړې جانانه

داسې خو مه وایه چې نه دې پېژنمه

په دې لنډۍ یو کې ،،و یا الله!،، او په دویمه کې ،،وی ،، دفتنگونه دي، خو له لرغونو زمانو څخه دې برخې هم شتون لره، اوس هم همداسې پالل کېږي. ،، حالنامه د پیروېشان کتاب کې د ده ځینې شعرونه، ژوند او د روېشاني غورځنگ د غړو، د ده د کورنۍ او د مخالفینو له لورې چې پښتنې شوي دي، د هغې ځوابونه او بشپړ معلومات شته دي، چې د کندهاري ابوبکر زوی علي محمد کنداري ترتیب کړی دی. له دې سربرېره د رسم الخط پښتو: چې د پښتو ژبې ځانگړي ټکي يې په پښتو لیکدود له پاره ټاکلي وو ،،

(شهبسوار، ۱۳۹۱ ل ل کال، ۱۵۲ چوپړی)

په همدې کتاب کې د افضل خان خټک له خولې څخه چې د سيد علي ترمزي (پيربابا) مرید اخوند دروېزه د مخزن اسلام يا مخزن اسرار کې کښلې دي او اخوندروېزه په لغمان کې ژوندگر و او لوی شوی و، له دې ځايه پېښور ته تللی و، چې اخون هغه څوک و چې له پير روېشان سره يې د مغلو او سيد علي ترمزي (پير بابا) په لمسون دښمني درلودله. په ۱۵۸۵ زېږدي يا ۱۰۰۴ لېږدي نه وړاندې.

زما يې له جگړو او نيتونو سره کار نه شته خو د يوې خبره چې له لغمان څخه اخوندروېزه هلته پېښور ته تللی و که اخون تورک يا مغول و، خو په لغمان کې لوی شوی او ستر شوی و نو ځکه يې په دغو دفتنگونو چې پيروېشان نه منل يوه نقد همدا کوه پرې او د پښتو ژبې لغمانی يو په اړه يې بشپړه پوهه در لودله، ،، اخوند دروېزه بابا په اصل کې تورک و (تذکره الابرار والاشرار ۱۴۰ چوپړی)، د دوی نيکونه کې چې لومړی سړی د لغمان نه ننگرهار ته راغلی و، د هغه نوم جيون بن جنتی و، د پلار له ډډې تاجک تورک و او د مور له له اړخه د سلاطين بلخ سره تړلی و، په مهمندزو کې دېره شوه... ،، (اخوند دروېزه رحمة الله عليه، مخزن، پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون، د مطبوعاتو سلسلې گڼه يې ۳۳، فيبروري ۱۹۴۹ زېږدی، چوپړی ب).

د افغانستان د علومو اکېډمي کتابتون کې يې گڼه ۳۱۳ ده د مخزن او ټول ۲۱۶ چوپړي دی چې ما لوستلی دی، قلمي نسخه يې هم د علومو اکېډمي کتابتون کې شتون لري. د وخت حاکم ظاهرالدين بابر ښې ډېرې اورېدلي دي لنډی، ټپي، ټيکی او

مصری چې لغمانی یې هم په خپلو بابري حکمرانی لیکي کې ترې یادونه کړي ده. (د تاریخ مرصد د افضل خان خټک او شهسوار سنگروال همغه تاریخې څېړني، او د ظهیرالدین بابر بابري کتاب له بېلابېلو چوپړو څخه).

اڅوند چې د پیروښان خیارالبیان کتاب،، یوه نخسه یې د جرمني په تیوبنګن پوهنتون کې شته ده،، یې په شر البیان یاد کړه او نقدونه یې پرې په ۹۸۷ لېږدي کلونو کې و کړه، پیر تاریک یې بللی و. ،، مقفي یا مسجع نثرونه: هغه نثرونه دي چې لیکوال په کې وزن او مسجع لرونکي کلمې د شعر د قافیو په څېر کاروي.

چې په درې او فارسي ژبه کې بېلګې د خواجه عبدالله مناجاتونه او د شیخ سعدي د گلستان حکایتونه دي. په پښتو ژبه کې یې ډېرې ښې بېلګې د بایذید روښان ،، خیارالبیان،، او د اڅوند دروېزه ،، مخزن اسلام،، بللی شو،، (سید محی الدین ۱۳۸۶ لېږدی، ۴۶ چوپړی).

،، لنډۍ یو بل مزیت هم لري، هغه دا دی چې مرجع یا په بل عبارت سره کسر یا سرور سره جوړه کړي او وروسته لنډۍ پسې ویل کېږي. داسې لنډۍ اکثره پښتانه پر لارې یا په اټن کې وایي، همدغه لنډۍ او مرجع د پښتنو او پښتو د شعر په اقسامو کې خورا لوړ مقام لري، د لنډۍ یو په وزن یا په بل عبارت په سیلابو کې د وزن د بدلېدو په وخت کې ځینې زیاتې حروف لکه: وا، واو، هی، هاهو، وی، واه او نور لوېږي یانې که څوک وغواړي چې لنډۍ پر خپله مخصوصه لهجه یا پر خپل مخصوص وزن و وایي، یانې د پښتنو د بلې ډلې پر وزن وایي پر دوه ډوله ویل کېدای شي.

یوه دا چې دغه پورته کلیمات د لنډۍ د سېلابو په منځ کې ورواچوي، دوېم دا چې د لنډۍ د لومړۍ مسرې یا د منځ یا د اورستۍ مسرې کلمې سره مکرري و وایي.

یوه رقم لنډۍ داسې ویل کېږي چې مرجع او کسر نه لري، فقط یوازې، یوازې د لنډۍ په سر سر کې یوه د ، ها ، کلمه وړلوېږي او لومړۍ مسرې یوه وار او دوېمه مسرې دوی وار ویله کېږي:

▲ ها!، تر تا دې غم لا وفادار دی

ته کله، کله غم دي تل، راسره وینه

بل قسم لنډۍ داسې ویل کېږي چې یوه مرجع لري او د ، وا وا وا ، کلمات په کې وړلوېږي او ګډېږي. لومړۍ مسرې سره د دوېمې مسرې نیمه برخه یوه ځای کېږي او ویل کېږي. د دوېمې مسرې پاته نیمه برخه د مرجع سره یوه ځای یوه وار ویل کېږي لکه دا:

▲ سپورمۍ پر منځ د اسمان راغله، وا
بي ياره خوب، وا، نه شته که ما له نه راځينه

بل قسم دا ده چې کسرر او پوره مرجع وراچول کېږي او په سروز کې ویلي کېږي. اول د لنډۍ مسرۍ دوه واړه وایي او ، ياره، کلمه ورسره زیاتېږي. د دوېمې مسرۍ سره د مرجع د لومړۍ مسرۍ سره یوه وار وایي او د مرجع دوېمه مسرۍ د مرجع د لومړۍ مسرۍ سره یوه ځای ویله کېږي لکه دا:

▲ که مي ته روغ لېونی نه کړي ياره
که مي ته روغ لېونی نه کړي ياره
نو مي د بنگو پياله مه بوله مينه
مازيگری دی بنگی زانگي
چټه د خياله زنگېده چې بنگی شوله
مازيگری دی بنگی زانگي،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، د او ه چوپړی)

یادونه: بلن غونډلي (یا ندایه او ځوابیه غونډلي) لکه: یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، یه کربانه!، کنه، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، بنه، څنگه، ولي.

،، داسې نور وییکی او پوښتنو مخري هم نیمګړي یا لنډ کړ شوي غونډلي دي، هغه هم د خبرو اترو او ډيالوګ په بهېر کې لکه چې یوه و وایي: ته ناروغ یې؟ بل داسې ځواب و وایي: هو، نه، ولي، څنگه؟ او داسې نور ،، (مجاویر احمد زیار، ۱۳۸۲، ۱۴۲ چوپړی)

پارنویيکي، بلن وییکی... . د نومونې پازه نه لري او بېلابېلو ځانګړو ننگېږنو څرګندونه کوي. پارنویيکي لکه: د خوبسۍ (واخ، وخ، اوخ... .) یا د خپګان، خواشینۍ یا اندېښنې او درد (واي، وی، وي، وی، وی، آه، اوه، وش، هی شو، الا، هله... .) او داسې نور هیبجاي چغې، سوري او اوزونه.

بلنویيکي د څارویو، ژویو او مرغانو د بلني او هڅوني یا رتني او شرنې له پاره راي لکه: اوبڼه!، اڅه!، کشي!، ټغه!، ډري!، کچ کچ! کوري!، ورکيش!، پيش پيش!، خخخ... خي!، ځکځک!، کورکور (خروته)، ديو ديو (کوکیو او غویيو ته)، نتڅه نتڅه... .

مگر انگیویبیکي یا انگیونومونه لږو ډېر د نومونې پازه تر سره کوي، لکه: بځ، بم، بو، غر، گر او داسې نور بی مانا اوازونه چې د طبیعي پېښو په بڼه له خولې راوځي، په دوي کې ځېنو د آرو ژبنيو توکونو (څیزمونو) ارزښت هم پیدا کړی وي لکه: درز، غرز... (د غورځېدو اوازونه)، درب، درب، ډب، ډوب... (د وهني اوازونه) او داسې نور (د څیز نوم ډولونه دي هم وکتل شي). (لودین، زېری، ۴۳ گڼه ۱۳۵۱ ل)، (زیار، ۱۳۸۲ ل، ۱۴۶ چوپړی)

د پښوي له پامه: وو نو،، یوه اړیکویبیکي دي، Conjunction لکه: ځکه چې ناروغ وم، نو درمل می و خوړل یا که ته راشي، نو زه به هم راشم. (نو: اړیکویبیکي دی چې د اړوتې غوندې په سر کې د که په وړاندې هم راځي لکه: که شمال نه وي- نو ونه نه بنوري. یا که ته راشي - نو زه به درشم.) او په ورته بڼه په توسني غیرغوندله کې: لکه تا بللی وم، (نو) ځکه راغلم. وو،، او وو، او،، تروویبیکي: د عطف توري دي: لکه کاکا او ماما، خور او ورور، زه او ته، ترور او ترېله، اینگور او نرندي، بڼه او بد. یا (او، و: تروویبیکي دي چې دوه توکونه (ويي- غوندې) سره ملگري کوي.) او په همدې بڼه چې، که، هم، او، و... یووستوي اړیکویبیکي دي. که او یا ناتروویبیکي:

▲ یا به دي زلفي کمر بند کرم

یا به مي سر د غرغري شمال وهينه

وو په، ته، د او سره،، ستربل دي. لکه: په کور کې، ته مخامخ، ته ورته، ته درناوېر. دده، د پردو، د شپې، د غرمې، د ورځې، تر لغمانه پورې، تر مېز لاندې، له ننگر هاره، په گیدر په سي، تر تا څخه زه بڼه يم. په لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کې چې لومړی مېسره یې نهه سیلابه ده او دویمه مېسره دیارلس سیلابه ده په دفتنگونو او پارنویبیکر باندې یې سیلابونه هم یوه، دوي، درې او یا څلور سیلابه ډېرېږي، چې د سرغندوي سندرغرو په خپلو اوزونو کې ویلي دي، چې منل شوی اصلي بڼې په ټول کې ډېر والی راولي، خو د دوی خوړوالی لاپیاوړی کوي او اوریدونکي پرته له تیندکه څخه دا ټول مني. دا ټول هم د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو توکي دي.

۱۳. لور د پلورلو وړ

لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ تر ټولو شعرونو لور د پلورلو وړ شعرونه دي، ځکه چې سندر غاړې ډېرې په دې شعرونو نوموتې شوي دي، کوبښښ ډېر کوي چې په مینه او خوند دا سندرې وایي. ځکه تر ډېره خوندورې دي، اورېدونکو ته خوند ورکوي، په خواږه ساز او اوز سمبالېږي، د موسیقۍ رغول یې د هرې موسیقۍ د الې غږونکي زده وي، د دوی د کمپوز رغښت هم اسانه دی، د باندنۍ یو هېوادونو او ډېرې ګاونډي هېمول (همسندرې)، تل له افغانو سندر غاړو په روسیه، جرمني، هند، امریکا، فرانسه، اېنگلېستان، پاکستان، تاجکستان، تورکیه، قزاقستان او ازبېکستان کې غوښتې او وړاندېزونه ورته شوي چې له دوی سره په غبرګو غږونو او ازونه سره جوړه کړي چې لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ وایي سره.

په روانه عصري موسیقۍ په ډګر کې راته زما څېنوتې (څېنې لنډۍ) خاوند اجمل امید د محمد عثمان د زوی د ننګرهار د بهسودو ولسولۍ وېلي و، چې ماته دې لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ راکړه زما له دوی سره ډېره مینه ده، ډېرې مې خوبېږي او تود بازار هم لري.

تر ډېره چې ما وګرځي لیدلي او ماته څرګنده ده، ټول ځوانان چې په مجلسونو کې په لومړي ځل سندرې پیل کوي، نو هغه یا لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ وایي. په پښتو کې مجلسو نو کې لومړی په همدغو شعرونو باندې خلک هېمول کېږي.

په لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ باندې الګان نوم وتي شوي وي. او له شوکه یوه یا دوی له دوی څخه په مجلسونو کې ولي.

په دې دومره کچې نوموړو شعرونه چې ما د سندر غاړو او نورو وګړو راڅېستې، ډېریو یې په لسو دانو ۱۰ لنډۍ یو، ټیپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو باندې ستر سندر غاړې جوړ شوي دي. په وار وار ترې تکراراً همدغه لس دانې چې هر یوه سندر غاړې ته خوبښي وي، هغه ترې په هر بېل مجلس کې ويل کېږي، ځکه همدغو خوبنګرل شویو یې په زهن او خوله کې ځای موندلی وي.

که چېرې یوه تن ښه خوږ غږ و لري او په مینه باندې، هغه مینه چې لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ یې ترې غواړي و وایي، نو غوره سندر غاړې ترې جوړېږي، د دې له پاره چې هر ډېری کسانو ته په نوموړي ډګر کې همدغو لنډۍ، ټیپې، ټیکۍ او مصرۍ پیل ورښيي.

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

تر ډېره پورې د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کتابونو او د دوی په لټه کې هر وگری وي چې وایې خلی، ښه غوره والی او څه رنگوالی لري چې د غوښتنو، یادونو، نښه کونو گچې یې ډېره وي.

د خوړو لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو ټاکل او په لاس راوړل که ډېرې هم دي خو بیا هم گران دي، په ۱۰ دانو کې به د ځینو کسانو هېڅ خوښ رانشي، چې لولې یې، او که له کوم تن یې واورې که یوه دانه هم وي بیا یې ډېره خوښېږي. په پلازمینه کې مې اورېدلې دي چې فرهاد دریا د باران د موسقى ډلې غږې وېلې و، له جگړو وړاندې مې د افغانستان په راډیو تلویزیون په کتابتون کې ما په ۵۸۰ پښخه سوو او اتیا مصری یو کې د بابولالي څار ناکرار کړم لیونۍ، وه په مین کرانې پلو راتیبټ کړه شین خالی نیم کې له پاره دا مصری خوښه کړه. او دا ډېر دروند کار دی.

▲ ستا د کټ کټ خندا دي زار شم لکه ماشين چې په بخل و چلوينه

په ورته وخت کې د هېواد سرغندوی تکره هېښنده اوستاد د افغانستان راډیو تلویزیون ښاگلي نوموتې خوږغږي او خوږ سندرغاړی پېنده محمد منگل مېرمنې او د هنر زده کوونکې اغلی ښاپېرۍ نغمې له پاره په ۹۰۰ ټپو کې یوه ټپه د شاه لونگینه یاری... نیمکۍ له پاره غوره کړې وه، هغه داسې ده.

▲ زړه مې سوری باد کې لږېږي غېشي د غم ترې تېر او بېر وتلي دینه

د دې له پاره چې غوره په غورو کې و مومي، د هندارو، مجلسونو او نندارو په وړاندې د لیدونکو او اورېدونکو د تود هر کلي سبب شي، په لاسته راوړ باندې چې پېرودلې یې وي، پرې وخت یې تېر کړی وي، مصرف یې پرې شوی وي، نور ته وړاندې کوي او خپله هم پرې هامیانۍ په لاس راوړي. ځکه ډېر پلورلو وړ دي له هر اړخه.

په ۲۰۱۱ لېږدي کال مې د کابل د شپه میرو اکاډمۍ پخلنځی روغو، نو یوه هزاره سندر غاړی و، د محمد دواود هزارکي په نوم ویل یې زه د حیات گردیزې شاگرد یم، په همدغو پښتو شعرونو لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری زه د شپه میرو په زړونو کې ځای کړی یم او په هر مجلس کې یوه وارې ځینې وخت څووارې وایم، او زه هم پرې په اکاډمۍ کې پایم.

لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ترټولو لوړ د پلورلو وړتیا په دې کې ده چې د پښتون پښت دود ته پایښت ورکوي. چې په دې سره ژبه بډایه او اور عمر کوي، دا بیا وگړو د پوهې او اوسنیاری کچې پورې اړه لري، چې په کومه بڼه یې د ژبې له احساس څخه گټې اخلي، په احساس یې پالي او بې احساسه وگړي نه شي کولی چې د دې گټه یې و مومي. ځکه په دې سره د دښمنانو او د پردو له لوري ورپېخو خنډونو ته پام اړل کېږي، هغوی ته د دې له لارې تاووننه ور رسېږي، هغوی په ډېر مصرف باندې د دې له منځورلو او ادبي برخې د یوې ژبې له هېڅ سره برابرول او خپل دود پرې تومبل پرته له دې لارې ډېر ستونځمن کار وي.

مېڅمنو د پېخلیک په اوږدو کې دا چغات کړی دی، چې زموږ له وگړو څخه علم پوهه اخلي، لیک لوست پرې کم کړي. په پټو سترگو یادلو او حفظولو پرې علم پورته کړي، د لیکلو او پوهېدلو زده کړې ترې واخستل شي. مېرمنې یې بېخي بې لوستلو کړي. لوړې د لاسته راوړنو او کشفولو ځانگې په کوشنۍ یو کوشنۍ یو برخو و وېشي، چې د لوړ خیال او بریاوو خاوندان په هېڅ پېر کې و نه شي. د دې له پاره د خپل دود د وگړني پېيلو لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری لیکل او لوستل مو ژبه او کلتور ژوندی ساتي او ساه ور کوي.

چې په هره کچې چې د وگړو په منځ کې لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ډېرې لوستل کېږي، په کچې یوه بل تن بردابنت کوي هم سره، یوالی، پوهې، علم، لیک لوست، شونې او روزنې او سوکالی ته یې ملا راټړي، په زرگونو او مېليونو وگړو یووالي او هوساینه، د هغوی مشغولتیا او خوښول، په لوړه کچې د سیاست د هامیانی یو په مصرفولو پرته شونې نه وي.

۱۴. د کچې اندازې

کره بوروم چې زما له کوشنیوالي څخه مینه له خپل ادب سره پیدا وه، دا نو په فطري ډول او د پښتني مور او پلار، پښتني نیا او نیکه د پښتون پښت چارپېریال گړندی تاثیر چې سوری یې په لومړي ټولگي کې، د څلور کلونو په عمر د حضرت قیس بن سعد په ښوونځي کې، د کډوالۍ په دوران کې، په ۱۹۹۰ زېږدي کال کې، په پسرلي موسم کې، د ښوونځي نه په لاره تلو کې لوېدلي وو. لومړی می دا لاندې لنډی اورېدلي وه، خو له دې وړاندې به می د پښتني مور او پښتني نیا ډېرې لنډی، مصری، ټپي او ټیکي اورېدلي وي. په لومړي وار می دا لنډی یاده کړي وه.

مجاهدين د خدای دوستان دي

ځکه سرونه د الله په رضا گډينه

او په ورستي وار می خپله دا لاندې ټپه کښلي وه، د خپل دې ليکي په پېڅليک د کب ۱۰، ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال.

د عامر مینه بويه مینه

له اننگو کړی باسي اوبنکې يې ځينه

۱.۱۴ د دې موخي اړوند لومړی باید خپل خاني پانگه، خپلي

پلټني په خپلو پانگو چې زما دي، کښلي می دي، څرک

یې داسې دی او داسې په ډاگه کيږي.

۱. دولس ۱۲ داني مصری ، ځای يې: بوست د پکيرانو کلی، لښکرگاه، هېلمند،

Roshan BTS site HLM 030, 01/01/2008 ۲۲۴ چوپری.

۲. شپږ ۶ داني لنډی، ځای يې: بوست د پکيرانو کلی، لښکرگاه، هېلمند،

Roshan BTS site HLM 030, 29/12/2007 ، ۲۲۶ چوپری.

۳. داني ټپي ، ځای يې: د ملا باقي غونډۍ په سر، د موسی کلا ولسوالۍ، هېلمند،

Roshan BTS site HLM 012, 16/ 01 / 2007 ۲۲۷ چوپری.

۴. داني ټيکي، ځای يې: زمور کور، مهترلام، لغمان، افغانستان، ۲۲۹ چوپړی.
۵. داني ټيپي، ځای يې: د کابل پولي تخنيک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پور، دوېيمه کوټه E۱۰۲، ۳:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لمريځ لېږدی کال، ۲۳۷ چوپړی.
۶. ۲۳ داني لنډی، ځای يې: د کابل پولي تخنيک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پور، دو بيمه کوټه E۱۰۲، ۵:۱۴ pm ۱۰/۰۱/۱۳۸۵ لمريځ لېږدی کال، ۲۴۰ چوپړی.
۷. ۹ داني مصری، ځای يې: د کابل پولي تخنيک پوهنتون شپه غاله، پنځم بلاک، لومړی پور، دوېيمه کوټه E۱۰۲، ۱۰:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لمريځ لېږدی کال، ۲۴۹ چوپړی.
۸. ۱۰ داني د شپه مېرو ټيپي، د کابل پولي تخنيک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پور، دوېيمه کوټه E۱۰۲، ۱۱:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لمريځ لېږدی کال، ۲۵۱ چوپړی .،، (صفي الله، ۱۳۸۸ لېږدی کال).

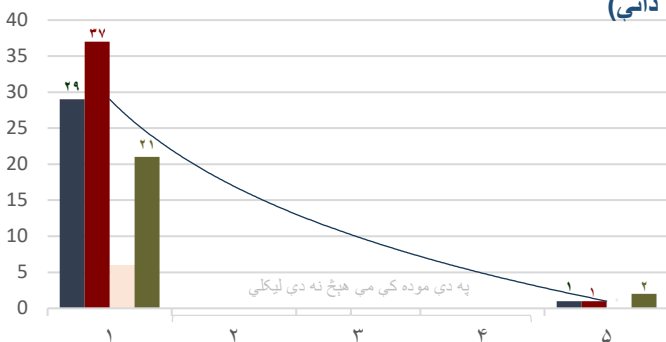
د دې بېلگه داسې ده، چې لنډی ۳۰ داني دي، مصری ۲۳ داني دي، ټيپي ۳۸ داني دي او ټيکي ۶ داني دي. د ۲۰۰۷ زيږدي څخه مې کښلي دي. ۱.۱ ۲ گڼه څېره بيا په نيمکي يو کي د لنډۍ يو گڼه ۱۵، مصری يو گڼه ۲۱، ټيو گڼه ۳۳، ټيکي يو گڼه ۸ ده، او په ايزي کي يا لنډی ايزي، ټپه ايزي، ټپکه ايزي او مصری ايزي کي. د لنډۍ يو گڼه ۳، ټيو گڼه ۳، ټپکي يو گڼه ۲ او مصری يو گڼه ۵ ده. اوس د څېړاند په بڼه دانو داسې نه ورته نه شو ویلی چې، زما کښلي مخوري هم دي، ډېری وگړي يې پېژني هم، ما کښلي، زما دي، زه نريم، او ډېری اړخ به د ښځو د ځولی ځور کښلي برېڅي، غټ او واړه، سړي او مېرمنې، زړې او وړې، زاړه او واړه، پېغلې او ځلمي يې وايي. زما دي او زما به نه وي؟!، د خپلو تېرو کښلو ليکونکی يم، د دې ليکي څېړاند او زېږندوی يا پنځگر يم، پېيونکی خپل پښتون پښت ته يم ترڅو يې په غاړو کي د گلو پېيون (امېل) شي.

الله ج که د دې لورويڼه په تېر ولس زوزان باندې کړي و، پرما يې هم کړي ده، زه هم د دې پښت زوی يم، د دې ولس يم، د هغه منندويي خو ومنم، که د کلونو چورليځ ته څېر شئ، نو له هغه ټاکلي زېږدي نه ورسته مې هېڅ نه دي کښلي، د خپلو کښلو په ټولو لا ستړی وم، ځيني رانه تری تم شول، ځيني له برېښنايي زېرمو څخه رنگ شول، تکرې يې و خوري، د خپل علمي ډگر د اېنجنينري رېڅگر يم. نو تر اوسمهل مې ډېر لږ يوه، يوه دانه هېڅ کي شمېر دي نه دي کښلي او د ليکو په راټولو بښت

د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

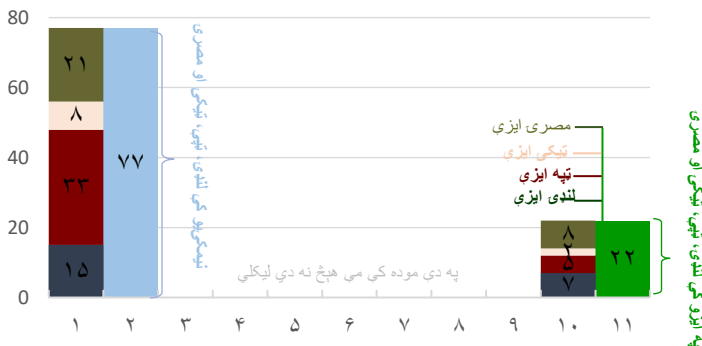
یم؛ له ۳.۱ الف او ۳.۱ ب گڼه څېره وړاندېینه کوي، راتلونکي پښتون پښت ته مخبېلگه یې گڼلی شو او بنودونکي کوی شي چې لوستلیکي (درسي کتاب) غوندې ترې گټه پورته کړي.

څېره ۳.۱ الف زما د کتاب څلېر کې د دود څخه زما د
لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو کچه، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه یې
په: دانې)

۱۴. ۵ څېره ۳.۱ الف زما د کتاب څلېر کې د دود څخه زما د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او
مصری یو کچه، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه یې په: دانې)

څېره ۳.۱ ب زما په نیمکي یو او زما په ایزو کې د لنډیو، ټپو،
ټیکي یو او مصری یو کچه، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه یې په: دانې)

۱۴. ۶ څېره ۳.۱ ب زما په نیمکي یو او زما په ایزو کې د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو
کچه، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه یې په: دانې)

۱۴. ۲ د کچې اندازې یې چې ما خپله رېښخ کړي (جاروبکړي)، رېښخ کړي (برسکړي)، اورېدلي، لوستلي، لیدلي او لیکلي په لاندي بڼه دي:

۱. له خپل لیکي ،، څلېر کې د ددو دود،، څخه چې ۴۸ یې لنډی دي، ۷۴ یې ټپي دي، ۱۶ یې ټیکي دي او ۴۹ یې مصری، چې ټولې سره گډې ۱۸۷ کيږي. ،، له همدغو څخه په دې کچې په نیمکيو ، پام یا سروکو کې: ۱۵ په کې لنډی دي، ۳۳ په کې ټپي دي، ۸ په کې ټیکي دي او ۲۱ په کې مصری دي؛ له همدغو څخه په دې کچې: ۷ لنډی ايزي دي، ۸ ټپه ايزي دي، ۲ ټیکي ايزي دي او ۵ مصری ايزي دي، ، (صفی الله، ۱۳۸۸ ليردی کال).

څېره ۳.۱ پ. ،، څلېر کې د ددو دود،، په نیمکيو او زما په د لنډیو، مصریو، ټپو او ټیکو کچې، ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)								
لنډی	ټپي	ټیکي	مصری	ښځو ته منسوبې	سرو ته منسوبې	کړه شوي	خبرداري	کنترول کې
Lándéy	Tapé	Tikéy	Mésréy	Related to women	Related to men	Action Req'ed	Caution	In control
								
۴۸	۷۴	۱۶	۴۹			۵	۳	ټول
۱۵	۳۳	۸	۲۱					

۱۴۱۴. ۱ لښتلیک څېره ۳.۱ پ. ،، څلېر کې د ددو دود،، زما په لیکي کې د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کچې، ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)

څېره ۳.۱ ت. زما ايزو کې د لنډیو، مصریو، ټپو او ټیکو کچې، ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)								
لنډی	ټپي	ټیکي	مصری	ښځو ته منسوبې	سرو ته منسوبې	کړه شوي	خبرداري	کنترول کې
Lándéy	Tapé	Tikéy	Mésréy	Related to women	Related to men	Action Req'ed	Caution	In control
								
۷	۸	۲	۵			۱	۱	ټول

۱۴. ۲ لښتلیک: څېره ۳.۱ ت. زما ايزو کې د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کچې، ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)

۲. د کابل علومو اکاډمي پښتو لنډۍ ۱۰۰،۰۰۰ سل زرو شا او خوا ټولې سره گډې کپړي، چې له لاندې کتابونو څخه یې په بشپړولو کې کار اخیستل شوی دی.
- ۲.۱. د پښتونخوا د شعر هار او بهار، جېمز ډارمستېر (۱۲۶۵/۱/۱۸ لېږدي کې په ټولو پیل کړی یا په ۱۸۸۶/۴/۷ زېږدي)، کابل پښتو ټولني په ۱۳۵۶ لېږدي کې له چاپه تېره شوي.
- ۲.۲. سپورمیه کرنګ وهه راڅېړه، له چاپه تېره شوي ټولگه.
- ۲.۳. غورشکه د لنډۍ یو، پینده محمد زهير خطي نسخه ملي ارشيف. ۱۳۱۰ لېږدي (۱۹۳۲ زېږدي) کې استقلال لېسه کې کښلې، او ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولني ته سپارلې. اوس یې د میندېدوګي پته ۴/۵۲ پرله په سي گڼه ۴۶۳۸.
- ۲.۴. منتخبات لغات متفرقه پښتو، ټولونکی نا معلوم، خطي نسخه ملي ارشيف. ۱۳۱۲ لېږدي (۱۹۳۴ زېږدي)، اوس یې د میندېدوګي پته ۴/۸۲ پرله په سي گڼه ۵۳۸۲.
- ۲.۵. متلونه او لنډۍ یا ذخیره الغات، ټولونکی محمد عمر خطي نسخه ملي ارشيف. ۱۳۱۸ لېږدي (۱۹۴۰ زېږدي)، اوس یې د میندېدوګي پته ۴/۸۲ پرله په سي گڼه ۵۳۸۲.
- ۲.۶. ملي سندري، محمد گل نوري په ۱۳۲۳ لېږدي کې پښتو ټولني له چاپه تېره کړې ټولگه.
- ۲.۷. پښتو سندري، گل باچا الفت د پښتو ټولني مبصر، د صحافت او تالیف د څانگو امیر، په ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)، د پښتو ټولني نشراتو نمبر ۹۵، د عمومي مطبعي له چاپه تېره شوي ټولگه، د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندني گڼه ۱۲ ده، پښتو سندري الفت، په کې ټولې سره گډې ۱۱۶ دانې دي. چې ۷۳ یې لنډۍ دي، ۲۶ یې ټپي دي او ۱۷ یې مصری دي، ۱۱۲ څخه تر ۱۱۹ چوپړي پورې دي.

۸. ۲. محمد دين ژواک د ادبياتو د مديريت كفيل، ۷۳۰۰ دانې، پښتني سندرې په نوم باندې له چاپه سلامت تېر كړى دى، پښتو ټولنه، ۱۹۵۵ لېږدى.
۹. ۲. لنډۍ چان كوونكى او فارسي مترجم عبدالروف بېنوا انگرېزي ژباړه يې محمد ابراهيم شريفې كړې، پښتو ټولنه، ۱۳۳۷ لېږدي كې د كابل عسكري مطبعې (د ملي دفاع وزارت مطبعه) څخه له چاپه تېره شوې ټولگه ده، په عامه كتابتون كې يې د موندني گڼه ۳۹۸/۲ ل ۴۵ ب دى.
۱۰. ۲. عبدالروف بېنوا د لنډۍ يو مجموعه، پښتو ټولنه، ۱۳۵۸ لېږدي كې له چاپه تېره شوي ټولگه.
۱۱. ۲. د مينې جهان يا ملي موسيقي، د اتمان ټولونه قلمي نسخه لومړى ټوك.
۱۲. ۲. د مينې جهان يا ملي موسيقي، د اتمان ټولونه قلمي نسخه دوېم ټوك، پښتو ټولنه.
۱۳. ۲. د مينې جهان يا ملي موسيقي، د اتمان ټولونه قلمي نسخه درېم ټوك، پښتو ټولنه.
۱۴. ۲. د مينې جهان يا ملي موسيقي، د اتمان ټولونه قلمي نسخه څلورم ټوك، پښتو ټولنه.
۱۵. ۲. مشهورې ټپې، د سليم خان له خوا په پېښور كې له چاپه تېرې شوي ټولگه.
۱۶. ۲. د مينې جهان يا ملي موسيقي، د اتمان ټولونه قلمي نسخه څلورم ټوك، پښتو ټولنه.
۱۷. ۲. سرود كهسار، محمد يونس، له چاپه تېر شوى اثار.
۱۸. ۲. د سيد غلام ننگر هاري ديوان، قلمي نسخه، ملي ارشيف.
۱۹. ۲. د حسين ديوان، په پېښور كې له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۰. ۲. فولکلوري گیدی، علي محمد منگل، پوښتو ټولنه، له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۱. ۲. غرنی سندرې، غروال، پوښتو ټولنه، له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۲. ۲. د خلکو سندرې، حبيب الله رفيع، پوښتو ټولنه، له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۳. ۲. د زره قطري، عبدالله جان اسير، په پېښور کې له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۴. ۲. ټپه او ژوند، محمد نواز طاهر، په پېښور کې له چاپه تېره شوي ټولگه.

۲۵. ۲. پښتو لنډی، د شفاهي ادب فولکلور د ډیپارټمنټ د علمي غړو د ۱۳۶۱ لېږديز لمريخ کال گډه علمي پروژې، د لنډیو په باب تحليلي څېړنې، د سليمان لايق او مجاور احمد مومند په زيار، د افغانستان د علومو اکاډمي، د ژبو او ادبياتو مرکز پښتو ټولنه ۱۳۶۳ لېږدی. ۱۱۱۵۸ داني له خروار پاغوندونه يوه پوټی د بېلگو په بڼه پښتون پښت ته وړاندې کړي دي.

۳. پښتو لنډی له ابېڅو څخه ما له ا ب پ ټولي کړي وې. د الف يا ا چې پيل کېږي ۲۴۵، ب ۲۴۵، پ ۶۳۰ چې دا ټولي گډي وډې چې !!!! بي لنډی دي، !!! بي مصری، !!! بي ټپي دي او !!! بي ټیکي دي، چې ټولي سره گډي ۱،۱۲۰ کېږي. (۲:۲۱:۵۹ PMThursday, July ۵, ۲۰۱۲)

۴. د گل، پسرلي، باغ او غوټی په هکله: څېړلي، سپرلي، ربېڅ کړي (جاروبکري)، ربڅ کړي (برسکري) دي. چې دا ټولي گډي وډې چې !!!! بي لنډی دي، !!! بي مصری، !!! بي ټپي دي او !!! بي ټیکي دي، چې ټولي سره گډي ۹۱ کېږي.

۵. د تورې، ننگ او مېراني په هکله: څېړلي، سپرلي، ربېڅ کړي (جاروبکري)، ربڅ کړي (برسکري) دي. چې دا ټولي گډي وډې چې !!!! بي لنډی دي، !!!

بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۴۰ کپري.

۶. د بيلتون، هجران او جدایی په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۲۴۰ کپري.

۷. د ليدو، کتو او ديدن په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۹۲ کپري.

۸. د گودر او منگي په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۲۲ کپري.

۹. د مين، يار، اشنا، جانان ، عاشق او معشوقې په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۳۶۵ کپري.

۱۰. د مسافري، پردېسي او جلا وطني په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۵۲ کپري.

۱۱. د خط او خال، حسن او جمال، شونډو او پېزوان، سترگو او زلفو په هکله: څېړلي، سپرلي، رېڅ کري (جاروبکري)، رېڅ کري (برسکري) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! بي لنډۍ دي، !!! بي مصری، !!! بي تپي دي او !!! بي ټيکۍ دي، چې ټولې سره گډې ۱۶۸ کپري.

۱۲. رفع الله ستانیکزی ملگری می چې په مخامخ کوټه مو و سره د کابل پولې تخنیک پوهنتون شپه غاله کې، لوستلیکي به یې هم راته راوړل او د پښتو لنډیو لومړی ټوک خوی ماسره خوشیې و، او زه به ډېری د لنډیو په اړه له افضل لالا او لږ د دمی وخت کې له دسره د کراري په مجلس بوختوم په ۱۳۴۸ زېږدي کې. د لنډیو په اړه دده مقاله می: څېړلي، سپړلي، ربېخ کړي (جاروبکړي)، ریخ کړي (برسکړي) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! یې لنډی دي، !!! یې مصری، !!! یې ټپي دي او !!! یې ټیکي دي، چې ټولې سره گډې ۱۷۰ کېږي.
۱۳. انگلېسي ژبي ته ژباړل شوي: څېړلي، سپړلي، ربېخ کړي (جاروبکړي)، ریخ کړي (برسکړي) دي. چې چې دا ټولې گډې وډې چې !!!! یې لنډی دي، !!! یې مصری، !!! یې ټپي دي او !!! یې ټیکي دي، چې ټولې سره گډې ۵ کېږي.
۱۴. شمس خوستي هم خورې لنډی، چې رومل ورته خپرې کړي وي، په انټرنیټ کې، چې ټولې سره گډې ۲۷۰ کېږي. په ۱۳/۵/۲۰۰۹ لېږدي کې خو ډېری یې له کتابه وي.
۱۵. د ډاکټري سلما شاهین لیکي روهي سنډري د ۱۵،۶۴۲ شا او خوا ټولې سره گډې کېږي.
۱۶. پوهاند ډاکټر محمد رحيم الهام، لنډی ها (پښتو لنډی او د هغو فارسي ژباړه، ۴۰۷ شا او خوا ټولې سره گډې دي، وطن ۲۶، پرديسي ۱۸، بېلتون ۲۲، دیدار ۲۲، پخلاينه ۱۴، مينه ۵۲، غېږ ۱۲، زلفي او اوربل ۱۰، زړه او سترگي ۴۲، خدا او خولگی ۵۲، وير ۱۳، تومت ۱۰، وفا ۷، گلونه ۴۰، گودر ۶، راز، راز ۶۱)، د اړیک سیار کتابتون اداره او مسلسل گڼه یې ۴۳، د عامه کتابتون کې د موندلو گڼه ۳۹۸/۲ ل ۳۸ الف، ۱۶. (۱۳۷۹ لېږدي).
۱۷. هېواد شېرزاد راټولې کړي له ا بېخي څخه تر ی پورې. ۲۷ چوپړي، په هر چوپړي کې ۳۵ کېږي او ټولې سره گډې ۹۴۵ کېږي، د لېږدي نوي کال په پیل کې هېواد شېرزاد راټولې کړي وي او هېواد افغانستان برېښنالیک ته یې لېږلي وي. « Hewad Afghanistan, www.hewad.com په خپل ۲۰۰۹ نوي زېږدي پیل کې دا خپور کړي وو چې. له مور سره ۱۰۰،۰۰۰ بېلا بېلې لنډی شته چې ۱۰۰۰ دانې یې د دې نوي کال په لومړی ورځ ورپورته

شوي دي. په Sunday, ۲۸, ۲۰۱۰, PMNovember ۳۷:۱۱:۰۹، له هېواد ټکي کام څخه مي د هېواد شېرزاد ۹۵۶ کوزي کړي او پلټلي وي. ،
(www.hewad.com ۲۰۱۰).

۱.۴ د پښتو لنډیو، ټیو، ټیکو او مصریو ټول ټال ټولې سره گډې، د کچي گڼه يي ۲۱۹،۵۶۴ دوي سوه او نولس زره او پښخه سوه او څلور شپېته دانې دي.

له پورتنیو څخه دا په لاس راځي او بېلگه يي داسي ده چې څېړنه دا سپيني ته را اوباسي، چې ټولې لنډی، مصری، ټپي او ټیکي، د پښتون پښت لرغوني بډاينه ده، چې د پورته نیو ۱۷ وارو بېلا بېلو گڼه يي ۲۱۹،۵۶۴ دوي سوه او نولس زره او پښخه سوه او څلور شپېته دانې کبړي.

، ما قلم خوځولی دی کله بند او کله روان د خپلي ژبي پېبلي آر له پاره، چې په نن ورځ کې زما ژبه ۳۱ يوه دېر شتمه ليکه کې دی. او د نړۍ په ټولو (۶،۵۰۰) ژبو کې يوه دېر شتم روڼ ځای لري، چې له دې ټولو ژبو څخه (۲،۰۰۰) ژبي داسي دي، چې له (۱،۰۰۰) څخه لږ کسان پرې خبري کوي، دا هم په څرگنده ټول په علمي بڼه د نړۍ ژبپوهانو څېړلي دي، چې په دغو کې هغه ژبه له منځه ځي او د ورکېدو په حالت کې دي، چې د ووبونکو گڼه يي له (۳۰،۰۰۰) څخه لږه وي، (۷۰،۰۰۰،۰۰۰) اوويا مېليونه پښتون پښت په پښتو ژبه خبري کوي.

د نړۍ پر ټولو ژبو کې لومړی، بډاينه او پرمختللي ژبه چې ځواک يي خپلو خپل ژبو په لاس کې دی، هغه د چين اساسي لهجه ده، چې (۱،۲۱۳،۰۰۰،۰۰۰) يوه بېليون او دوي سوه او ديارلس ميلونه تنه پرې خبري کوي.

بله دا چې که اېنگلېسي ژبه (۱،۲۰۰،۰۰۰) يوه مېليون دوي سوه زره وييکي (لغات) لري، عربي او روسي ژبه بيا (۹۰۰،۰۰۰) نهه سوه زره وييکي لري، پښتو ژبه (۶۰۰،۰۰۰) شپږ سوه زره وييکي لري، دري يا فارسي ژبه بيا (۴۰۰،۰۰۰) څلور سوه زره وييکي لري.

دلته په يوه نه يوه نوم داسي کسان شتون لري؛ چې د خپلي ژبي له ويوکو سرا تربگني لري؛ په کومو چې نه پوهېږي؛ هغه بيا ناگنلي گني؛ په دې سره به لازمي وي؛ چې پښتو خپل کره وی له منځ لار شي. ما ايله (۴۰،۰۰۰) وييکي نه دي زده

کړي، نو دا د دې مانا نه لري، چې پښتو ژبه دې الله مه کړه نیمگري وي. خو زه به په نورو پاټي (۵۶۰،۰۰۰) پښتو ویوکو نه پوهیږم.، (صفي الله، ۱۳۸۸ ليردي کال، ننه توزي (پيليزه، سريزه، مخکي وينا، مقدمه)، ۷۲ چوږی).

ځيني پوهان وايي چې هر پښتون فطرتاً شاعر دی او د خپلې ژبې په دغو شعرونو پوهیږي. لنډی، ټپه، ټیکو او مصری خو وايي، په خبرو کې او میرانه کې، اړې کې، مرسته کې، وفاداری کې، جرگه کې، جگره کې، ترو کې، انشر کې، نغارو کې، ترېلو کې، بانډو کې، غرو کې، ټیټنگو کې، وټیزو کې، څلېرو کې، تمځيو کې، لوستځيو کې، خادۍ يو کې.

بل لور ته که د پښتون ټول پښت ۶۰ شپېته مېليونه دی، په روانېپر کې، که ماحضی پام وکړو نو چې د هر پښتون يوه دانه ياده وي، نو ۶۰ شپېته مېليونه دی، خو دا د منلو وړ نه ده هېڅ ځکه چې زموږ لوی کور افغانستان په کوچنیو، کوشنیو کورونو ویشل شوی دي او هر کور ترې وار په وار د دې پښت دښمنانو، زور، لوټمار، تالاگر، تاراگر، يرغلگر، بلوسگر، ټېرو، اورگډي، زبېساکگر، پتنه گر، نيواکگر، جگرهمار او په يونه يوه بڼه د لوی افغانستان کورونه کوشني کړه، او کوشني کورنه يې ترې بېل کړه. له لوی ننگر هاره يې پېښور بېل کړه، له بلخ يې ټمرقند، بخارا او چنده. سوات، بلوچستان او... چې کله به کوشني بېل شوي کورونه له خپل لوی کور سره يوه ځای شي.

د دې له پاره اړينه ده چې که د دې پښت يو هوالي کې هر څه ته گټه ده، چې ټول پښت او ژبه ورسره هم بډايه کېږي. که د دې پښت په ستر پوهنتونونو کې يوه پوستکالی (سافټویر) ورغوي، چې ټولې چاپشوی، خوندي شوی، لنډی، ټپي، ټیکي او مصری زېرمه کړي؛ نوې ورتلونکي به په پوستکالي کې ځای ونيسي او خوندي شوي به پېژني، نه به پورته کېږي. پاتيشونې به مومي او خوندي کوي به يې.

لکه هر کمپوټر کې چې فولډر يا دوسيه جوړه کړي. نوې پوستکلي ډاټا خوندي کوي، چې بله هلته شتون و لري نو د دوباره خوندي کولو خبراوی درکوي.

په ورته گړنه به زدهکړيالان ډېر څه و مومي، د برېښنالیکوي اړېکه به پياوړې شي، د نړۍ برېښنايي نړۍ وال جال کې به سره گډ وي.

نو ځکه زما څېړنه دا سپني ته را اوباسي، چې پورتنی ۲۱۹،۵۶۴ کره خوندي شوي لنډی، ټپي، ټیکو او مصری سره گډي دي.

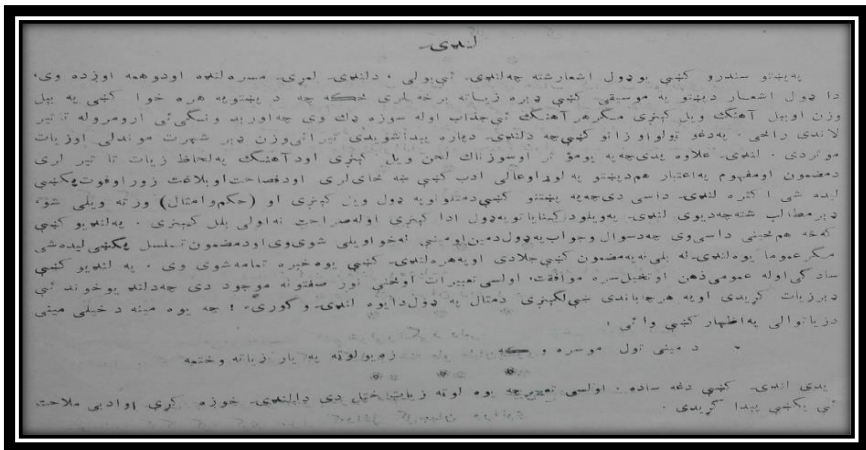
۱۵. د لنډۍ یو، تپو، ټیګی یو او مصری یو سیمه ییزې پایلې

له ټولو نه وړاندې لومړنۍ سیمېزې پایلې چې د پښتو سندرو په اړوند شوي دي. هغه زما وطندار گل باچا الفت کړي وي، چې د پښتو سندري کتاب تر نوم لاندې په ۱۳۲۳ لېږدي له چاپه راوتې وې او د وخت د اقتصاد وزیر له لورې د مطبوعاتي جوايزو کې لومړی جایزه په پښتو تالفاتو کې اخېستې وه. چې د پښتو شعر تاریخ په لحاظ له ۱۳۹ لېږدي کال څخه نیولې تر ۱۳۰۰ لېږدي کال پورې له نظر لاندې نیولې وو، له منتخبو لنډۍ یو او کاکړی یو سره.

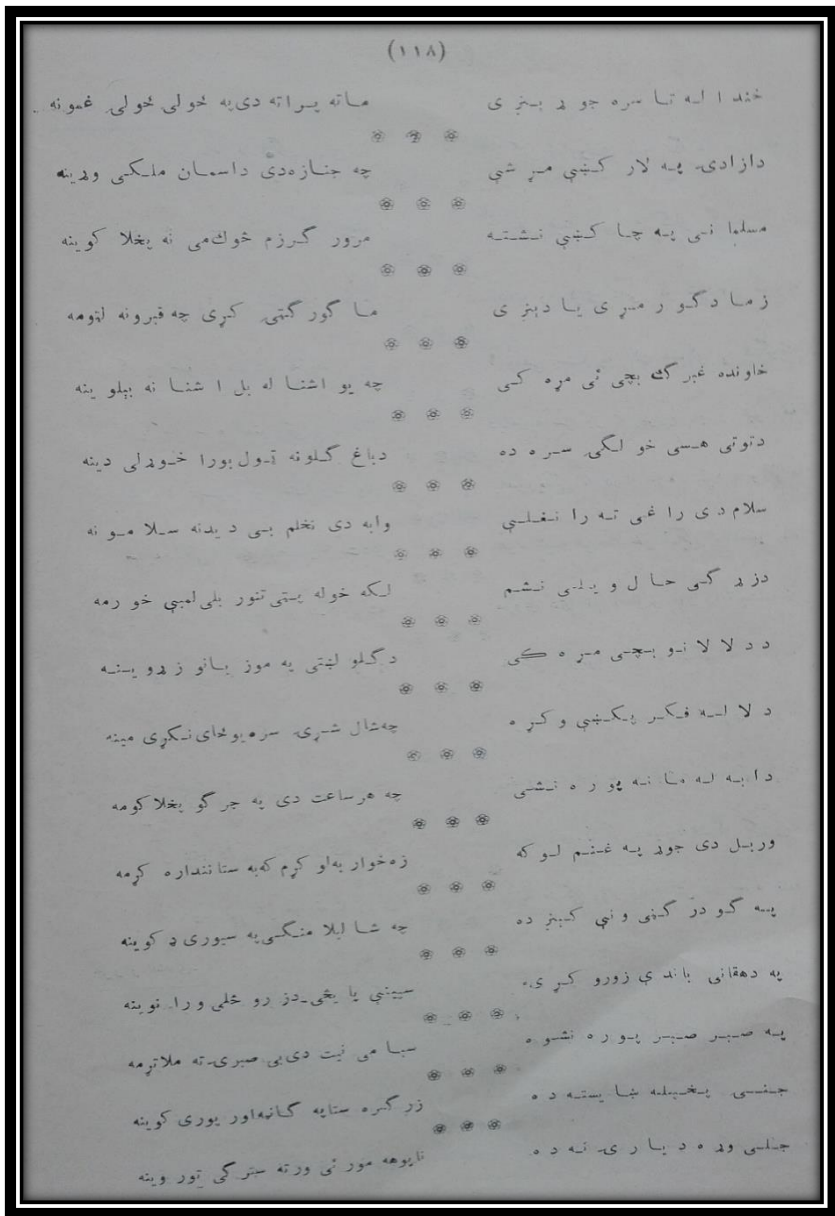
پښتو سندري، گل باچا الفت د پښتو ټولني مبصر، د صحافت او تالیف د څانګو امیر، په ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)، د پښتو ټولني نشراتو نمبر ۹۵، د عمومي مطبعې له چاپه تېره شوې ټولګه، افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندنې ګڼه ۱۲ ده، پښتو سندري الفت، ۱۱۶ داني لنډۍ، مصری، ټپه او ټیګی په کې سره ګډې ټولې شوي دي له ۱۱۲ تر ۱۱۹ چوپړي پورې.

چې ډېری یې زموږ د سیمې زوکړه ده او لږه برخه یې له ملي سندې اخیستل شوي. ځینې لنډۍ پر هېز او بناغلي محمد علی لونګین ورکړې وې، چې د هغو یادونه یې هم په کې کړې او لیکې یې له ما سره شته دي.

زه دا ده دي له پاره کره بوروم چې بیا زموږ د پښت ډېری داسې پام ونکړي چې مور سره یې چاپي ثبوت د دي سندرو په لاس کې نه شته، یوه لنډۍ هم دومره زړه په ثبوت سره نه مني چې لیکل شوي دي وي. په لاندې انځور کې یې یوه چوپړی دی چې له نن څخه ۷۱ کاله وړاندې پښتو سندري لیکې له چاپه رمت تېر شوی دی، د بېلګې په بڼه دی، وې گورئ.

۳۴-گل باچا الفت د پښتو سندري کتاب چې ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)، ۱۱۲ چوپړي انځور* مایي انځور باسټلی دی، د پڅښتنې یې سوږڅکی نت سور رنگ لري. (# ۳۴ انځور)

۳۵- ګل باچا الفت د پښتو سندري کتاب چي ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)، ۱۱۸ چوپړي انځور. د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کي د موندني گڼه ۱۲ ده، ۱۱۶ دانې لنډي، مصري، تپه او ټيکي په کي سره گډي ټولي شوي دي. * ما يي انځور باسټلی دی، له A۴ يي د چوپړو(مخونو) جوسه لږ اوږد دی. (# ۳۵ انځور)

۱.۱۵ ای (الف). گل باچا الفت داسې لیکلي دي لکه:

د لنډۍ په پښتو سندرو کې یوه ډول اشعار شته چې لنډۍ یې بولي، د لنډۍ لومړۍ مسره لنډه او دوهمه اوږده وي، دا ډول اشعار د پښتو په موسیقي کې ډېره زیاته برخه لري. ځکه چې د پښتو په هره خوا کې په بېل وزن او بېل آهنگ ویل کېږي، مگر هر آهنگ یې جذاب او له سوزه ډک وي چې اورېدونکي یې ارو مرو له تاثیر لاندې راځي.

په دغه ټولو اوازونو کې چې د لنډۍ له پاره پیدا شوي دي، تیرایي وزن ډېر شهرت موندلی او زیات موثر دی. لنډۍ علاوه په دې چې په یو موثر او سوزناک لحن ویل کېږي او د آهنگ په لحاظ زیات تاثیر لري.

د مضمون او مفهوم په اعتبار هم د پښتو په لور او عالی ادب کې ښه ځای لري او د فصاحت او بلاغت زور او قوت په کې لیده شي. اکثره لنډۍ داسې دي چې په پښتو کې د متلونو په ډول ویل کېږي او (حکم و امثال) ورته ویلی شو، ډېر مطالب شته چې د یوې لنډۍ په ویلو د کنایاتو په ډول ادا کېږي له طراحت نه اولی بلل کېږي.

په لنډۍ یو کې که څه هم ځینې داسې وي چې سوال او ځواب په ډول د مین او میني له خوا ویلی شوي وي او د مضمون تسلسل په کې لیده شي. مگر عموماً یوه لنډۍ له بلې نه په مضمون کې جلا دی. په هر لنډۍ کې یوه خبره تمامه شوي وي. په لنډۍ یو کې ساده گي او له عمومي ذهن او تخیل سره موافقت، اولسي تعبیرات او ځینې نور صفتونه موجود دي، چې لنډۍ یو خوند یې ډېر زیات کړی دی او په هر چا باندې ښي لگېږي. د مثال په ډول دا یوه لنډۍ و گورئ! چې یوه مینه د خپلې مینې د زیاتوالي په اظهار کې وايي:

▲ د مینې ټول مو سره و که

زه یوه لوټه په یار زیاته و ختمه

په دې لنډۍ کې دغه ساده. اولسي تعبیر چې یوه لوټه زیات ختل دي، دا لنډۍ خوږه کړي او ادبي ملاحظت یې په کې پیدا کړی دی.

یوه بل مین له یوې خوا د عشق جاذبه، د لیلا کشش او له بلې خوا د خلکو تهمتونه، خبرې ویني، په یوازې موقف کې درېږي چې نه وړاندې تلی شي او نه بېرته راگرزېدلی شي نو په ډېر ساده ډول وايي:

▲ که پسي ځم خلک پوهیږي

که پسي نه ځم لیلا کړي اشارتونه

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

دا راز مضمون په دغسې ډول اداکول چې له دېنه زیاته عام فهمي او ساده گي په کې نوره نه ځایېږي، د لنډۍ جوړونکو کار دی او په نورو اشعارو کې یې په ډېر قدرت سره موندلی شو.

د دې له امله چې د پښتو لنډۍ په پښتوسندرو او پښتو ادب کې لوړ ځای لري او ملي ادب غوره والی په کې شته، یوه څه لنډۍ دلته له یوه ځای او بل ځای څخه د انتخاب په ډول را اخلم:

▲ رځئ، رځئ چې لنډۍ وایو

لنډۍ لا بني دي د یار غم غلطونه

د معشوقو له خولې:

▲ زما د لاس گوتې د سروکه

زه به دې کور په سرو منگولو ټولومه

▲ زما د زړه تسلي وکه

پس له هغه مې په سینه وهه لاسونه

▲ که دې وطن راسره پرېښود

په سرومنگولو به دې خپې چاپې کومه

▲ راشه قسم راسره و که

که ناز ولي مې ساتي در سره ځمه

▲ رځه چې و ټښتو مینه

تر شا خبرې به سپین رېږی سپینونه

▲ قلم دې مات گوتې دې پرې شي

زما خیالي اربل ته نه کړي تاویزونه

▲ زما اشنا نادان هلک دی

چې خولگی ورکړم په صحرا وایي حالونه

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانی)

▲ ملا آذان ته بیره مه کړه
زه د اشنا په غېر کې اوس ورولوېدمه

▲ مسلماني په چا کې نه شته
د لاس بنگري مي خرڅوي ما ژروینه

▲ مولا دې بله زېرمه و که
زما د غاري اوری مه کاره مینه

▲ ما درته نه وې شرمېدمه
د سري نټکی سره پېزوان مزه کوینه

▲ مبارکي را کړئ عالمه
له تهمتو سره خپل یار قبوله کړمه

▲ وار مي د تورو زلفو تېر شو
اوس مي په تورو زلفو نه نېلي بازونه

▲ که مي خدای بڼه ساتي که بده
راتول به نه کړم د سالو سره پلونه

▲ د کوټي تېر راباندې پروت وی
راباندې نه وی د بي ننگ سري لاسونه

▲ څنگه دي خواره کړمه خدایه
چې همسایه مي د خولگی تمه لرینه

▲ خلک جوړه جوړه وډېري
زه کم نصیبه یار په خوب لا نه وینمه

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانې)

▲ خدای به دې بیا راته مهتاج کي
که په لنډی زنه مې و وهل خالونه

▲ چې زه کور نه یم ته رانه شي
تا له به کور په بنو څوک جارو کوینه

▲ جبل وهه دنیا پرسته
زما د ناز خدا دې هېره شوه مینه

▲ ټینگه مې مه نیسه په غېر کي
سبا به بوی د لونگین درځني ځینه

▲ له مانه ته بڼه یې چلمه
چې جانان خوله درباندي ردي دواړه لاسونه

▲ په نصیب خپل همزولی را کړي
که نیستی راغله په خدا به یې تېرومه

▲ په مټیز توب درسره نه ځم
په پاکه مینه درسره یم څو چې یمه

▲ په غم کي تانه کمه نه یم
کم عقله نه یم چې به کلی خبرومه

▲ پرېږده چې تور بنامار مې و خوري
په پارو گر جانان زه ډېره نازېدمه

▲ اشنا مې وری را نه تلی
چې دسترخان لره ورځم ژرا راځینه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲ سترگې مې تا ته تورولي
چې ته رانغلي په سرو اوبنکو يې مينځمه

▲ څوک به دې مر کړي بنکلی ياره
پردی برستني جگوي شمېرې خالونه

▲ که مې د يار گوتې په لاس وی
ما به له ټولو نجونو پورته وره لاسونه

▲ بنگړی مې ستا په لاس کې مات شوه
که مړنی يې اوس مې پک کره مړوندونه

▲ په خوب ويده به دې راوېش کړم
ياره زما د لاس بنگړي راغلي دینه

▲ که په سلام مې خوشحالپړي
زه به دا سرې منگولي تل په تندي بردمه

▲ زما هر وخت تاته سلام دی
چې در په یاد شوم زما اخله سلامونه

▲ د جنازي بازو ومه نيسه
که سپينه خوله مې په راستۍ در کړي وينه

▲ لاليه راشه چې خوله در کړم
زموږ په کلي کې مرگوده مړه به شمه

▲ پاس د اسمان ستورو ته گوره
په تا مې دومره دي د سپيني خولي پورونه

د لنډۍ يو، تپو، ټيکۍ يو او مصري يو انگر
څېرنه چوڀري (ريسرچ پانې)

▲ که مې په خپل يار کې وفا وي
زه به د بل يارۍ ته ولې پخسېدمه

▲ د ورځې تورې سترگې گرځم
د شپې په لپو، لپو اوښکې تويومه

▲ اوبه د کوز گودر خوږې دي
زه د اشنا له پاره بر گودر ته ځمه

▲ زما سالو کې گرمې کپړي
په زړه ظالم اشنا مې اور ته کشوينه

▲ اختر د دواړو مبارک شه
زه به خپل سره لاسونه يار ته ورکومه

▲ خلک دي وايي تهمتونه
زه د اشنا په غېر کې چا ليدلې يم؟

▲ ريباره ورشه ورته وايه
که د بدۍ يو زور لري در سره ځمه

▲ بارايې چپري وي يتيمه!
چې شا لايلا په سپينه خوله کره خيراتونه

▲ په ځان مين يې په مانه يې
ياري په داسې مينو نه کپړي مينه

▲ تر مستانه يار خو مې جار کې
چې تش ديدن ته يې خېمې وهلي دينه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریسرچ پانې)

▲ خاونده بیا دې ماسختن که
چې نارضا کتې ته مې رپر دې اندامونه

▲ روکی چې سپور شي د خپل کور شي
لالی دې سپور شي چې سپره ورپسي ځمه

▲ زما جانان دې را سره وي
په ما دې تېرې له میرو را چلوینه

▲ امیره ستا نوکران ډېر دې
د سپینې خولې نوکر راپرېرېده چې راځینه

▲ یار مې په سرو لاسو مین دی
ځکه نکریزې په خپل کور کې شني کومه

▲ گوټي بنگري د دنیا دود دی
زه له نېستمنه یاره نه غواړم دودونه

▲ زه دې په دوه وو کې کرم خدایه
چې د پلار کور کرم که له یاره سره ځمه

▲ هغه ساعت به لوی قیامت وي
چې زور سړی په چټي واچوي لاسونه

▲ تر دې خر وړي سپي را تېر شه
تر دې ملالی خولې به زه در تېره شمه

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی
زه په ملاله خولگی نه پرېردم لاسونه

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ دا پېغلتوب مې دې غم دود کړي
خيالي ځوانان راپسې مري خونکاره شومه

▲ زړه دې زموږ له کوره وپسه
موږ کره نه شته د مینو زړو ساتنه

▲ توره بلا یم نور څه نه یم
په یار مې خاورې اړوي هېڅ نه کېرمه

▲ ته د اختر په سهار راشه
زه به در اوزم تورې سترگې سره لاسونه

▲ هلکه مې که پاته کېږي
دا مې دستور دی نړۍ سترگې تورو

▲ سترگې کجکول کره دیدن واخه
ملنگه یاره په بانه راغلي یمه

د مینو له خوا:

▲ په گودر څه بلا لگېږي؟
چې کشر ورور دې بدرگه درسره ځینه

▲ د شپې په خوب کې گلان وینم
د لیلا مینه مې په گلو گرزوینه

▲ خال دې واهه خبر دې نه کړم
ناغه به راکړې د سرکو شونډو سرونه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانې)

▲ که په صورت درنه جدا یم
اروا مې ستا په کټ منگولې لگوینه

▲ له پاسه سره لستوتې راغله
د بام په سر ورته پیریانو و نیومه

▲ که ستا د سترگو اشارت وی
په موزیګې به درته سره کرم دیوالونه

▲ ستا په نټکې کې شیطان ناست دی
هره شبېه مې ستا خولگی ته لمسونه

▲ په گوډر سور سالو ښکاره شو
ما وی دې تورو اوبو اور واخست مینه

▲ ژړا مې نه ده په چا گرانه
خوشې گریوان په اوښکو څله لمده ومه

▲ زړه مې د ستاسو کور کې پرېښود
مور ته دې وایه چې پرې نه کړي منټونه

▲ زرگی مې تاسو کره هېر شه
خور به دې ځای جارو کوي مونده به یې کرینه

▲ اول دې لاپي د یاری کړې
اوس دې کټگی د مور له څنگه گرزوینه

▲ که دنیایي شرمونه نه وی
تا به منگی وره زه به تش درسره تلمه

هرراز لنډی

▲ خدایه بی دردو ته درد ورکړی
چې د دردمنو له احواله خبر شینه

▲ زما سلام په هغو وایه
چې د ما بنام ږودی له اوبنکو سره خورینه

▲ په خوله به جنگ درسره و کړم
د زره کوڅې به درنه ولې بېلومه

▲ تپس د باز په نرخ خر څپړي
زه په دغه بازار سودا کله کومه

▲ خدا له تا سره جوړېږي
ماته پراته دي په ځولی، ځولی غمونه

▲ د ازادۍ په لار کې مړ شه
چې جنازه دي د اسمان ملکې وړینه

▲ مسلماني په چا کې نه شته
مرور گرزم څوک مې نه په خلا کوینه

▲ زما د گور مری یادېږي
ما گور گټی کړې چې قبرونه لټومه

▲ خاونده غبرگ بچي بی مړه کې
چې یوه آشنا له بل آشنا نه بېلوینه

▲ د توتي هسې خولگی سره ده
د باغ گلونه ټول بورا خورلي دینه

د لنډۍ يو، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو انگړ
څېړنـچوڀري (ريسـرچ پانې)

▲ سلام دې راغی ته رانغلي
وا به دې نه خلم بې دینه سلامونه

▲ د زرگي حال ویلی نه شم
لکه خوله پتی تنور بلي لمبي خورمه

▲ د دلانانو بچي مړه کي
د گلو لښتي په موزيانو زړه وينه

▲ دلاله فکر په کي و کره
چي شال شری سره یوه خای نه کړي مينه

▲ دا به له مانه پوره نه شي
چي هر ساعت دې په جرگو په خولا کومه

▲ وربل دې جور په غنم لو که
زه خوار به لو کرم که به ستا ننداره کړمه

▲ په گودر گني ونې کپړده
چي شا ليلا منگی په سيوري ډکوينه

▲ په دهقاني باندي زور و کړئ
سپيني پاڅي د زرو څلي وړانوينه

▲ په صبر، صبر پوره نه شوه
سبا مي نيت دی بي صبری ته ملا ترمه

▲ جنی په خپله بنايسته ده
زرگره ستا په گانه اور پوري کوينه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

▲ جلی وړه د یاری نه ده
ناپوهه مور یې ورته سترگې توروینه

▲ څوک به یې ولې خاطر نه کړي
چې کور کې سره او سپین لري یا سپین مخونه

▲ چې په دنیا په بڼه رانغلي
بیا می د شناختو په سر مه وهه لاسونه

▲ مور یې په کلي شرومبی غواړي
لور یې چارک اوړی په غاړه گرځوینه

▲ یا خو زما په زړه تیاره ده
یا د تمامی دنیا مړه دي مثالونه

▲ زما زرگی د کاوون غر دی
په نورو گرد وي په ما واوري وروینه

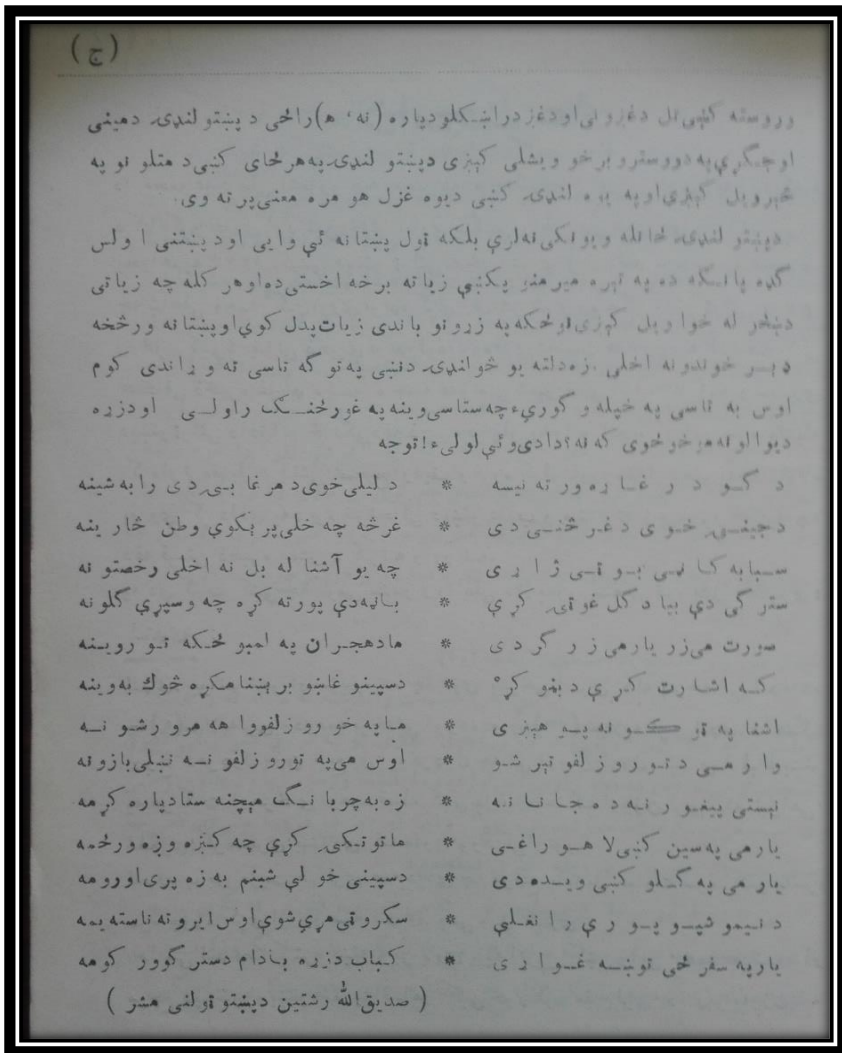
▲ سوال به یې ولې نه قبلېږي
چې تور اوربل په زیارت ردي سوالونه کړینه

▲ اوبنانو بیا غاړې کړې کړي
چې پرې سپرې دي سپینې خولې زېر پیزوانونه

▲ بی له دینه به روغ نه شم
که په بارو، بارو دي راشي کاغذونه

▲ په بل وطن می نه لورېږي
که د ځلمیو رسالی درپسی ځینه

لاندې انځور مي پرې کړی او دلته تمبلی دی چې له نن څخه ۶۲ کاله وړاندې په پښتني سندرې ليکي کې صديق الله ريښتن په ننتوزه کې کښلي دي.

۳۶:- محمد دين ژواک د پښتني سندرې لومړی برخه ۱۳۳۴ لېږدي ج چوپړي انځور. د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندني گڼه ۴ ده او سريل گڼه يي ۱۲۵۹۴ ده، پرله پسې نمبر د پښتو ټولني ۱۱۵ ده، چې ټولي په کې ۷۳۰۰ دانې لنډۍ، مصري، تپه او تیکي په کې سره گډې ټولې شوي دي. چې ۱۳ دانې لنډۍ، مصري، تپه او تیکي په کې په ننتوزي کې صديق الله رښتين سره گډې په کې کښلي دي. * مایي انځور باسټلی دی، له A۴ يي د چوپړو (مخونو) جوسه لږ اوږد دی. (# ۳۶ انځور)

۲.۱۵ بي (ب). صديق الله ربنتين د پښتو ټولني مشر داسي ليکلي دي لکه:

... د پښتو لنډۍ د پښتنې سندرو يوه ډېره غوره او زياته برخه ده چې لومړی مسره يې ۹ سيلابه او دوېيمه يې ۱۳ سيلابه وي.

دا سندري جلا، جلا نومو باندې يادېږي، لکه لنډۍ، تپه، ټيکي، ستاينه، مصره د لنډۍ يو په ورسته کې تل د غرو يې او د غر د رابنکلو له پاره نه او ه، راځي.

د پښتو لنډۍ د مينې او جگړې په دوو سترو برخو وېشلی کېږي، لنډۍ په هر ځای کې د متلونو په څېر ويل کېږي او په يوه لنډۍ کې د يوه غزل هومره مانا پرته وي. د پښتو لنډۍ ځانله ويونکي نه لري بلکه ټول پښتانه يې وايي، د پښتنې اولس گډه پانگه ده، په تېره مېرمنو په کې زياته برخه اخېستې ده، هر کله چې زياتي د بسځو له خوا ويل کېږي نو ځکه په زرونو باندې زيات بدل کوي او پښتانه ورڅخه ډېر خوندونه اخلي.

زه دلته يوه څو لنډۍ د نښې په توگه تاسې ته وړاندې کوم اوس به تاسې په خپله وگورئ چې ستاسې وينه په غورځنگ راولي او د زره ديوالونه مو خوځوي که نه؟ دا دی و يې لولئ! توجوع

▲ د گودر غاړه ورته نيسه

د ليلا خوی د مرغابې دی رابه شينه

▲ د جينی خوی د غرځنی دی

غرڅه چې خلی پرېکوي وطن څارينه

▲ سبا به کاني بوتې ژاري

چې يوه اشنا له بل نه اخلي رخصتونه

▲ سترگې دي بيا د گل غوتی کړي

بانه دي پورته کړه چې و سپري گلونه

▲ صورت مي زر پار مي زرگر دی

ما د هجران په لمبو ځکه توروينه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ که اشارت کړي د بنو کره
د سپینو غابنو برېښنا مه کره څوک به وینه

▲ اشنا په توکو نه پوهېږي
ما په خورو زلفو واهه مرور شونه

▲ وار مې د تورو زلفو تېر شو
اوس مې په تورو زلفو نه نښلي بازونه

▲ نېستي پیغور نه ده جانانه
زه به چربانگ مېچنه ستا له پاره کرمه

▲ یار مې په سین کې لاهو راغی
ما توتکی کړې چې کره وږه ورځمه

▲ یار مې په گلو کې ویده دی
د سپینې خولې شبنم به زه پرې اورومه

▲ د نیمو شپو پورې رانغلي
سکروټې مړې شوې اوس ایرو ته ناسته یمه

▲ یار په سفر ځي توبنه غواړي
کباب د زړه بادام د سترگو ورکومه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ج چوپړی)

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگړ څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانـی)

څېره ۲. ب محمد دین ژواک ،، پښتنی سندرې ،، لومړی برخه لیکي، په ننتوزی د ج چوپړي کي د صدیق الله رښتین د لنډیو، مصری، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۳۴ لېږدی، (گڼه یی په دانې)									
کنټرول کي (In control)	ځوابدار (Caution)	ګوند شوی له Action Req'ed	وړېسندې مخ Suffix Voice	منسوبی Related	مصری	ټیکي	ټپي	لنډی	ننوتل شوی، ټپي، ټیکي او مصری چاپ کول ټیکي پښتنی سندرې مصالحه لارښوونې
					Mésréy	Tikéy	Tapé	Lándéy	
				مېرو ته منسوبی ▲ Related to men	۳		۲	۸	
				ښځو ته منسوبی ▲ Related to women				۵	
				ونه - uná: (څرګند و او په غېر کلمې سره راښي) ونه.				۳	
				بڼه - má: (څرګنده ی په غېر جملې، ځوانی سره راښي) بڼه.	۱		۱	۳	
				زورکی - ana: (ټول زور ولري) نه.					
				زورکی - mana: (منه مجبوله هی * مه) مه.	۲		۱	۲	
				زورکی * ه: (ترله، خوله، مغوله، خپله) بهرې لري شتون لري.					
				څرګنده * ه: (کولتوره، بختوره) ډیرې لري شتون لري.					۱۳
ټول	۱۲	۵۵							

۴. ۱۵ لښتیلیک: څېره ۲. ب محمد دین ژواک ،، پښتنی سندرې ،، لومړی برخه لیکي، په ننتوزی د ج چوپړي کي د صدیق الله رښتین د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کچه، ۱۳۳۴ لېږدی، (گڼه یی په دانې)

۱.۵ ۴ پی (پ). پوهاند دوکتور سید بهاء الدین مجروح نظریه داسی سپینی ته راباسی.

د پښتو څېرني ليکي کي په دې سرليک؛ لنډۍ یو کي د پښتنې مېرمنې یوه خاصه
څېره په دې بڼه کارې و، لنډۍ د گرامري جوړښت، فکري او شعري محتوی
له لحاظ په دوي ډوله وپشل کي دی شي یا د ښځې له خوا ویل شوي وي او یا د
نارینه له خوا. د نارینه له خوا ویل شوي لنډۍ هم په دوي ډوله دي:

هغه لنډۍ چې طالب، ملا یا میرزا ویلي دي او هغه کي دري او عربي اصطلاح
گانې راغلي دي، دیني مفاهیم او د دري شعر تاثیرونه په کي لیدل کېږي، د دې
لنډۍ شعري ارزښت ډېر لږ دی. مصنوعي او سستي دي، رښتیني شعري قوي
لنډۍ هغه دي چې بی سواده نارینه وو، ویلي دي. مگر تر ټولو مهمې هغه لنډۍ دي
چې د ښځو له خوا ویل شوي دي. ، (سید بهاء الدین، ۱۴۶ چوپړی)

و، ... ۱- په مینه کي: د نارینتوب کوډ د ښځې مینه سانسور وي او منع کوي
او دیني احساس د دې نهې ملاتړ کوي. پېغلې او ځلمې حق نه لري په آزاده توگه
سره کېږي پاڅی آزادانه د مینې اظهار و کړي، د مېره او ښځې په توگه یوه بل سره
خوښ کړي، مینه داسی یوه گناه ده چې مرگ یې جزا ده. د مینې گناهکاران وژل
کېږي او د دښمني سلسله نسلو نه نسلو ته دوام کوي.

پېغلې تبادله کېږي او یوازي د کورنۍ مشر د خپل د فامیلې او قبیلوي سیاست په بنا
د هغې سرنوشت ټاکي. نو ځکه د بېلتون سندره د لنډۍ یو ډېره مهمه برخه ده، وجه
یې دا ده، چې پښتنه پېغله تل خپل مین څخه جلا ده، ځلمی یا لري وطنو ته غریبي
پسې تللی او په کلي کي دی، خو پېغلې ته یې د لیدو اجازه نه شته. د ښځې له خوا د
مینې اظهارولو په گناه او لوی شر ښکاري دا پېغله د تل له پاره په بېلتون اخته په
دوو بلاوو کېوزي:

مېره یې یا سپین بریږی وي یا یو کوشنی هلک. دا مېره دی چې همېشه ورته
د (موزیگي) خطاب کوي. هېڅ داسی یوه لنډۍ به ونه مومو چې په هغې کي ښځه
خپل مېره ته د مینې یا د وفاداري اظهار و کړي.

▲ ولي به نه ژاړم عالمه

چې زور سړی می د پالنگ تمه کوینه

د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانې)

▲ زما په برخه دې کمکی کر
زه چې کمکی یار لویوم زره به شمه

او مېره سره ژوند ورته هره شپه عذاب دی:

▲ خاونده بیا دې ماخستن کر
بیا مې په خوا کې موزیگی کوي خوبونه

▲ خاونده بیا د ماخستن کر
چې نارضا کت ته مې رېر دي اندامونه

خپل خاوند موزیگی څخه په سندرې کې داسې انتقام اخلي.

▲ راځه، راځه پر کت را خپره
که بازو مات شو موزیگی به یې جوړوینه

▲ ستا په راتلو موزي قارېري
زه به خولگی په دروازه کې درکومه

مگر دا نارضايت په يوه بل شان بڼه بڼه په لنډیو کې برېښي. د مینې خبرې
ممنوعې خبرې دي، دا خبرې په جگ اواز او په ډاگه ویل په خپله د نارینتوب کوډ
بې اطاعتې ده. بنځه د عشق او مینې څخه په ډېر صراحت او سخت ریالېسم خبرې
کوي.

ته به وایې چې دا غواړي قصداً، ارادتاً نارینه و شرموي، نارینه په خپل
نارینتوب کې خړ پر کړي او کوم ټکی چې په دې عشق سندرې کې لا نور د پاملرنې
وړ دی هغه دا دی چې په دې عشقي بیان کې بنځه د زره سوی او د ترحم احساس
څخه هېڅ کار نه اخلي.

▲ مینه یم منکره نه یم
که شنکی خال مې د چرو په څوکو ځینه

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ خوله مې د خولې د پاسه کېږده
ژبه مې پرېږده چې گیلې درته کوینه

▲ بیگانی شپه به بیا را نه شي
چې درسته شپه د یار په غېږ کې شربدمه
▲ راشه زما تر څنگه کېږنه
که ته شر مېږي لاس به زه درواچومه

▲ خولگی مې خوره صرفه پرې مه کره
شکره نه ده چې په تول به کمه شینه

▲ ټینگه مې و نیسه په غېږ کې
مخ مې راستون کره بنکلوه شینکې خالونه

خلمی خپل عشق ته رابولي. مگر دا بلنه په عذر او زاری نه کوي، ته په خپل
خان زړه سیزی او ته په خپل مین، په دې میدان کې ښځه د نارینه څخه زړه وره ده
ځکه چې په دې بلنه کې له نارینه څخه ښځې ته زیات خطر متوجې دی. ځکه چې
نارینه خو له ځانه دفاع کولی شي، تښتېدی شي، بل وطن ته تلې شي، مگر ښځه تل
وژل کېږي، دا کبرجنه زړه وره د خپل ځان خطر ته هېڅ اشاره نه کوي یوازې
نارینه تشویقوي (اېبلي) چې لږ څه خطر خو قبول کړي:

▲ دیدن کوه مه ایسارپره
که چا پرې مړ کړې ځوانان تل په مینه مړینه

▲ له سره تېر شه دیدن و کره
چې سر ساتي خاوري به و کړي دیدنونه

▲ راځه چې باغ ته سره لاړ شو
یا به مین شو یا به غبرگي چري خورونه ،،
(سید بهاء الدین، ۱۵۱ چوپړی)

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر څېړنۍ چوپړی (ریسۍ رچ پانې)

▲ ،، ته چې زما په غېر کې رېر دي
هله په څه کړې چې د تورو برېښنا وینه

▲ جانانه مې جنگ کې ماتې و کړه
په بېگانې ورکړې خوله پښیمانه شومه

▲ که له میدان نه په شاه راغلي
کور دي ځای نه شه بل وطن ته څه مینه

▲ مرچل ته ژر خپره جانانه
ما دي په سر باندي ایښودي دي شرطونه ،،
(سید بهاء الدین، ۱۵۳ چوپړی)

څېره ۲. پ پښتو ټولنه ،، پښتو څېړنې ،، د پوهاند دوکتور سید بهاء الدین مجروح په مقاله لنډیو کې د پښتني مېرمنې یوه خاصه څېره، ۱۴۶ چوپړی، کې د لنډیو، مصری، ټپو او ټیکۍو کچه، ۱۳۵۴ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)										
کتنه	راټوانکی / لېټیالیک نوم	په لیکل شوي	تاریخ	چاپ کونکي	ټول ټول متن، ټپي، ټیکي او مصری	لنډی	Tapé	ټپي	مصری	منسوبې
						Lanđey	ټپي	Mésréy	Mésréy	Related
۹						۱۱	۵	۳	۳	Related to men
						۱۱	۵	۲	۱	Related to women
						۳	۲	۲	۱	ونه - und: (څرگند او او په غیر کلمې سره راښی) ونه.
						۵	۱	۲	۲	بڼه - bē: (څرگنده ی په غیر جملې غونډلې سره راښی) بڼه.
										زورکی - ana: (نون زور واری) نه.
										زورکی - mana: (منه مجبوره هی * مه) مه.
										زورکی ۰: (ترله، خوله، معوله، ځپله) ښې لړۍ شتون لري.
										څرگنده ۰، ۰: (کولتوره، بختوره) ښې لړۍ شتون لري.

۱۵. ۶ لېټیالیک: څېره ۲. پ پښتو ټولنه ،، پښتو څېړنې ،، د پوهاند دوکتور سید بهاء الدین مجروح په مقاله لنډی یو کې د پښتني مېرمنې یوه خاصه څېره، ۱۴۶ چوپړی، کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچه، ۱۳۵۴ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)

۱۵. ۵ ټې (ت). سلیمان لایق د لنډیو په اړوند چې څه سپینی ته راباستلي. مور ته یې په پوځ کې کړي دي، په دې بڼه بوزوي.

،، لنډی د پښتو د فلکلوري شعرونو په لړ کې د لنډیو برخه واقعاً د ټول بشریت
د فلکلوري شعرونو د عظیمې شتمنۍ یوه مهمه برخه ده. د لنډیو یوه ستر اهمیت
دا دی چې د هغه سندریز خصوصیت او اهنګ روزونکي فطرت د نړۍ په ټولو
فلکلوري شعرونو، سندرو کې ممتاز دی او ساری نه لري.

کله چې زه د لومړي ځل له پاره د لنډیو په دې خصوصیت باندې پو شوم او
د نورو ملتونو مشابهو شعرونو مقایسه کې مې د لنډیو لس هاوو غاړو او آهنگونو
موسیقی یوه څه مطالعه کړه ځان مې په داسې یوه لوی دریاب کې ولید چې د هغه د
څېړنې او مطالعې ستر کار چې ما یې نیت کړی و، وارخطا کړم. کوم ستر نړیوال
شاعران او ادب پوهان چې واقعاً د لنډیو په دې خصوصیات باندې پوه شي دغه
اشعار به دومره و ستایي چې اوسنی متمدنه نړۍ به ورته ایرانه شي.

لنډیو د انسان د احساساتو، عواطفو، دردونو، رنځونو او انگرېزو ډېر عالی او
دقیقه درجه بندي کړي ده. هغه یې د ډېر خواږه او ظریف بیان په موسیقی کې
وراندې کړي دي. زموږ په جغرافیایي سیمې په ټول فلکلوري قلمرو کې هېڅ
سندر نه د خپل آهنگي خصوصیت، نه د خپلې تغزلي شتمنۍ، نه د خپل سموالي او
هیجان له پلوه له لنډیو سره برابري کولی شي.

لنډی که څه د بکوا په دښتو کې زېږېدلې وي که څه د بامیانو د بوتانو په
لمریځه ناوه کې، څه د پکتیا په گڼو او گورو ځنگلونو کې، څه د آمو په غاړو او څه
د هندوکش په څورو کې گډې او مشابه سیمې لري. ،، مینه، بېلتون، پردیسي، مرگی
او حماسه،،:

▲ په زړه مې اور د گرگو بل دی

د اوسلو په خای سکروټي توپوینه

▲ غمونه غرونه شو درانه شوو

په ما راغلي د بېلتون دارنه غمونه

▲ تا وي نن ځم سبا به راشم

جانانه میاشتي دي شمېرم ټېر شو کلونه

▲ اوس که را درومي وخت تېر شوی

په تورو څنو مي خواره شوو سپين گلونه

له دې نه چې د ملت ورک او بي نشانه شاعر توانيدلی دی، د بشر د احساساتي ژوند تر ټولو عالی شېبې په دوو نامتو ازنو مسراعو کې په ايجاز بيان او تصوير کړي انسان ايرانېږي. همدا اوس د شپنو، او بښنو په آوازنو کې داسې لنډۍ اورو چې په هغوی کې تغزلي خوځندتوب هسې کمال ته رسېږي چې لا تر اوسه د هېڅ پښتو ژبې شاعران لاس هغه ته نه دی رسېدلی. لاندې لنډۍ د دې ادعا ژوندی سپرغی دي:

▲ باد يې پر مخ څنې خورې کړي

په لمر راپرېواته د ورېځو تنابونه

▲ په دنيا سره وړانگه پرته ده

ليلا په څنو کې غاټول تومبلي دینه

▲ خبرې کړې شونډې دې رېږدي

لکه سورگل چې د سهار شمال وهينه

▲ په زلفو ورو رمنځ را کاره

هلته زما د زرگي کور دی وران به شينه

▲ په لاره ځم ټوله شرنګېرم

ستا د تومت ځنځير په غاړه گرځومه

دا شعرونه چا ويلې دي؟

کوم بې نشانه شاعر دغه مرغلرې د انساني پرگنو ناتماميدونکي سين ته ورشيندلي دي؟

ايا دا بې نومه شاعر په دې پوهېده چې ده د انسان د گونگي تندې او هيجان څخه څنگه پرده پورته کړي ده؟

ايا دې پوهېده چې مين او غمجن بشریت به پېړۍ، پېړۍ د ده د ترانو په څپو کې خپلو اورېدو او ژورو غمونو، کړاوونو ته للو و وايي، د خپلو نا کامو او محرومو عواطفو سر کش سيلاوونه به پې راتم کړي؟

په دې عامیانه مصراعو کې د انسان عواطف او احساسات دومره ساده، برېښد
مهذب، بڼکلي او صادقانه بیان شوي دي چې تر هغه پور ته یې تصور نه شي کې
دی.

په دې نا برابرېو مسراعو کې چې د وطن ساده غرونو او دښتو زېږولي دي. د
انسان د ژوند مینې او هستې ایرانوونکي بڼکلا پرته ده. ساده، بڼکلا، رښتیندویه
بڼکلا، سپېڅلې او ځلانده بڼکلا، له تیارو او گړنگونو نه خالي بڼکلا، له کرکې او
حسادت نه ازاده بڼکلا، د عشق بڼکلا، د ناولو رازونو بڼکلا او د انسان د مقدس
لېونتوب بڼکلا.، (سلیمان لایق ۱۳۶۱ لېږدی، څلورم چوپړی)

... . د هغه په لنډۍ یو کې د تغیر او بدلون پروسه؛ ما څو واړه د لنډۍ یو تعمیمي
کرکټر او هغه عالی خصوصیت واضح کړی دی چې هغوی ته له راز، راز شرایطو
سره د تطابق او پر له پسې نوښت امکان ورکوي.

د لنډۍ یو مست او له شوره ډک سین تل د یوې څپې ځای بلې ته، د بلې لابلې
ته ورسپاري. په دې توگه د لنډۍ یو رنگین گلستان، د هغوی غاړو (اهنگونو) مهیجه
او نڅونکي سنډو یې له مطلق خزانېدو، وچېدو او غلي کېدو څخه ساتي. د لنډۍ یو د
سین څپو کې توحید شوي څاڅکي له خپلې چینې څخه تر یوه قانونمند دود لاندې د
خپل سفر په لیکه لار وهي. هغوی د خپل سیر په بڼکلي نندارتون کې یوه لازمه
زمانې فاصله ډکوي، بیا د نندارې له سیمې څخه وزي مگر د څاڅکو، څپو په بدلېدو
د سین عمومي شکل او منظر ته تاوان نه رسېږي.

سین بیا هم سین دی بهېږي، د هغه مستانه سرودونو او پیاوړې څپې د ژوند
په پراخ بستر کې لار وهي، زموږ د ټولني مبارزو ستومان انسان ته د عمل او
حرکت د دوام په خاطر نوې دمه ورکوي، هر څومره چې زاړه غوږونه او زړې
سنترگي نويو ته ځای پرېږدي. هماغومره د لنډۍ یو څپې او څاڅکي هم خپلو نويو
افرادو ته میدان ورکوي. له همدې کبله د نويو ذوقونو، نويو سامعو، ځوانو سترگو
له راز پرېدو او څرگندېدو سره یوه ځای د لنډۍ یو د لرغوني سین په څاڅکو او څپو
کې هم بدلون او نوښت راځي.

د لنډۍ یو هستي له ځینې جهاتو څخه د څېړنې ونې ته ورته ورته ده چې پانې
یې یوه ځای او یوه ځل نه توپړي بلکې تدریجي پر له پسې او نا محسوس خزان پري
تېرېږي.

لنډۍ کټ مټ د څېړنې پانو ته ورته ده چې له خپلې لویې ونې (د خلکو له
حافظي) څخه یوه، یوه او کراره، کراره د باندې وزي او پرځای یې یوه، دوي یا
زیاتي لنډۍ د اولس د ژوند پر دندر باندې راتو کېږي، یانې د لنډۍ یو د لویې ونې له
لکونو پانو څخه ورځ تر ورځې، میاشت تر میاشتې او کال تر کاله یوه څو محدو

دې تر وخت تېرې پانې چې نور د ټولني د ضرورت او ذوق تنده نه شي ماتولی راتوپړي. د ژوند نوې پانې د دې لرغونې ونې پر څانگو باندې د ضرورت پر بنا د رژیدلو پانو ځای نیسي، په دې توگه په ونه کې پر له پسې د پانو د تدریجی راتوکېدو، ځوانېدو، رژېدو او مرگ پروسه دوام لري. له همدې کبله دا لرغونې ونه لا تر اوسه پورې هېڅ کله نه ده لوڅه شوي بڼکلي او په پانو پټه پاتې شوي ده.

د لنډیو همېشني شنه ونه چې پر له پسې د لنډیو زاړه افراد توپوي او نوي افراد زېروي (همېشه بهار) ونه ده. د هغې پانې گلونه تر یوه قانون من بهیر لاندې بدلون وده او تکامل مومي. د دې تکامل په ترڅ کې د لنډیو افراد په دوام داره توگه نوي کېږي، زېږېږي، زاړه شوي یې مري مگر د رنځورو لنډیو ځگېروي، مرگ آواز هرڅوک نه اوري او نه یې شي اورېدلی.

د لنډیو د زېږېدو، مرگ چټکتیا او پراختیا اندازه د ټولني، د اجتماعي اقتصادي بدلون په سرعت او وسعت پورې اړه لري. هرڅومره چې اجتماعي اقتصادي وده گړندی او انقلابي وي. هماغومره د نویو لنډیو د راپیدا کېدو او زرو لنډیو د مرگ او یا بدلون پروسه هم گړندی کېږي.

مگر د دې خبرې مانا دا نه ده چې لنډی په مشخص تاریخي فورماسیون کې په یوه میزان او بې بدلونه پاتې کېږي. البته دا یوه اصلي، قانونمنده خبره ده چې کله یوه اجتماعي اقتصادي فورماسیون بل اجتماعي اقتصادي فورماسیون ته ځای پرېږدي، د ټولني په روڼایي قلمرو کې د ژورو انقلابي بدلونو نو او تغیراتو له پاره زمینه برابروي. خو دا حتمي نه ده چې په اجتماعي سیمه کې دې ټول تغیرات حنا سطحي او جزوي تغیرات یوازي، یوازي هغه وخت منځ ته راشي چې یوه تاریخي مرحله بلې تاریخي مرحلې ته ځای پرېږدي.

زمونږ ټولنه د فیوډالي – اجتماعي اقتصادي فورماسیون په تاریخي مرحله کې له بودايي او زردشتي دینونو څخه د اسلام دین ته راوښتي ده. همدا راز د دري شعر په ساحه کې د فیوډالي مناسباتو په دوره کې خراساني سبک، عراقي ته او عراقي سبک هندي سبک ته خپل ځای پرې یښی دی چې هر یوه یې د شکلي خصوصیاتو په لحاظ له نورو سره توپیر لري. په همدې اجتماعي اقتصادي فورماسیون کې د مکتوبي ادبیاتو داسې کومه نوع او مکتب نه شته چې د دې مشخصې تاریخي مرحلې له پیل نه دې تر پایه ثابت او بې بدلونه پاتې شوی وي.

د فلکولور ټولو برخو خصوصاً لنډیو په دې مشخص دوران کې د رازېږېدو له وخته بیا تر نن پورې د یوه روڼایي تابع او جز په حیث پرله پسې تغیر مندلی دی.

په دې مشخص فورمایسون کې ډېرې لنډۍ هست شوي او ډېرې نشته شوي دي. نوي مضمونونه او بکر مفاهیم لنډۍ یو ته ننوتې او ډېر زاړه اصطلاحات او لغات او ژبني علايم له لنډۍ یو څخه لوېدلې دي. پر دې بر سیره هغه لنډۍ چې مدلول بهایې له منځه تللي، یا خلکو له نظره لوېدلې دي په خپله هم هېرې شوي او مړې شوي دي. په دې جریان کې د ځینو لنډۍ یو د ساقطیدو پروسه اوږده شوي او تر قطعي مرگ پورې یې اوږده لاره وهلي ده.

په همدې ردیف کې په قوي احتمال هغه لنډۍ شاملې دي چې د لنډۍ یو هستونکو، یا د غاړو د ایجاد گرانو اخلاقو د هغو په لومړۍ یا دوېیمه فقره کې تغیر راوستی دی او د اصلي لنډۍ یوه مهمه برخه یې غورځولې ده، مثلاً لاندې غبرگې لنډۍ به وگورو چې وايي:

▲ زما د زړه صدف دي مات کړ

ځکه مې وینې په سینه وهي موجونه

▲ زما د زړه صدف دي مات کړ

زه به تر سترگو مرغلرې توپومه

(پښتني سندرې- لومړۍ برخه، ۱۷۷ مخ - د چاپ کال ۱۳۳۴ کابل)

په دې دوو لنډۍ یو کې چې واحده لومړۍ مسرۍ لري یوه خامخا تریبلي مخکي ویل شوي ده، دوېیمه لنډۍ خپله لومړۍ مسرۍ له هغې نه اقتباس کړي ده. دا احتمال ډېر کمزوری دی چې دواړه لنډۍ دې دوو بېلو شاعرانو په عین وخت کې ويلي وي، که چېرې دغه محال فرض د دې دوو لنډۍ یو په باره کې ومانو نو دغه دوه لنډۍ خو په خپل نوع کې یوازې دوه جوړه شوي لنډۍ نه دي بلکې داسې لنډۍ ډېرې دي چې دوه، دوه؛ درې، درې او حتا څلور، څلور یا تر هغو لازياتي په لومړۍ یا دوېیمه فقره کې سره یوه دي. لاندېني مثالونه به د دې مدعا د ثبوت له پاره وگورو. په دغو مثالونو کې د لنډۍ یو څو جلا گروپونه چې لومړۍ فقرې یې سره یوه بنسودل شوي دي.

لومړۍ مثال:

▲ قلم به مات گوتې به پرې کړم

کاغذه تا که آشنا ونه ژړاونه

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ قلم به مات گوتې به پرې کرم
په وینو رنگ کاغذ به یار لره لپرمه
(پښتنې سندري- لومړۍ برخه ۲۳۱مخ)

دوېم مثال:

▲ که دنیايي شرمونه نه وی
تا به منگی وری زه به تش درسره تلمه

▲ که دنیايي شرمونه نه وی
قسم دی یاره په جوپه درسره تلمه
(پښتنې سندري ۲۴۳مخ)

درېم مثال:

▲ که د یار غږ را باندي و شو
د لاس بنگري به ورته زېری ورکومه

▲ که د یار غږ را باندي و شو
مال به خیرات کرم سر به زېری ورکومه
(پښتنې سندري ۲۴۳مخ)

څلورم مثال:

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
د نړېدلي پان په سر و لاره یمه

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
د بېلتانه کاروان راځي قیامت به شینه

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
پر مخ مې شال د بېلتانه و غورېدنه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانې)

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
ختې یې کړې کنډوونه بندوینه

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
کبنتی غرکېږي پر تخته ولاړه یمه

▲ که دیدن کړې تلوار پرې و کړه
دم کړې خاورې مې په سترگو دورومه
(پښتني سندري ۲۴۴مخ)

پېنځم مثال:

▲ کلاب لا گل نه دی غوتی ده
بورا پرې شپې سبا کوي چې گل به شینه

▲ کلاب لا گل نه دی غوتی ده
بورا د صبر دروازي نیولې دینه
(پښتني سندري ۲۵۰مخ)

شپږم مثال:

▲ یوه ځلې بیا په دې لار راشه
پر پخوانو لارو دې پرېوتل گردونه

▲ یوه ځلې بیا په دې لار راشه
زما جانانه چې دې و کرم دیدنونه
(پښتني سندري ۳۰۶مخ)

اووم مثال:

▲ تې را واخلي مخ را تور کړئ
ما د کم اصلو یاري کړه و شرمېدنه

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ تبي را واخلي مخ را تور کړئ
د باچا لور وم پر طالب مينه شومه

▲ تبي را واخلي مخ را تور کړئ
چي په بي نیازو پسي تلم پينېمانه شومه
(پښتني سندري ۵۱ مخ)

پر يادوشوو مثالونو بر سېره چې په لومړۍ مسرۍ کې د لنډيو د ځينو
گروپونو يووالی بنه يي داسې لنډۍ هم شته چې دوېمه مسرۍ کې سره يوه شوي
دي لکه لاندېنۍ نمونې.

لومړۍ نمونه:

▲ سترگي دي دواړه رانږدي کره
چي په ژړا شي مرغلري تويينه
(پښتني سندري ۳۲۳ مخ)

▲ تر خماري سترگو دي جار شم
چي په ژړا شي مرغلري تويينه
(افغانستان راديو)

▲ عالمه سترگو ته يي گورئ
چي په ژړا شي مرغلري تويينه
(پښتني سندري ۲۲۲ مخ)

دوېمه نمونه:

▲ که تومتونه چېرې نه وي
کسم دی ياره په جوپه درسره تلمه
(پښتني سندري ۲۴۱ مخ)

د لنډیو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر
څېړنـچویری (ریسـرچ پانی)

▲ که دنیایي شرمونه نه وی

کسم دی یاره په جوپه درسره تلمه
(پښتني سندري ۲۴۳مخ)

درېمه نمونه:

▲ له ملکه ځمه خولگی راکړه

مدام به نه وي ستا ځواني زما سوالونه
(د پولخمرې په والسوالی کې ثبت شوي ده)
▲ نامردی یوه ځلي خوله راکړه

مدام به نه وي ستا ځواني زما سوالونه
(پښتني سندري ۲۸۰مخ)

څلورمه نمونه:

▲ خاوري به تاله خولگی در کرم

په ډال دي نه شته د مصری توري وارونه
(پښتني سندري ۸۹مخ)

▲ هلکه خدای که به خوله درکرم

په سر دي نه شته د مصری توري وارونه
(پښتني سندري ۲۷۹مخ)

پنځمه نمونه:

▲ هره ناپسندده به دي یو سم

په یارانه کې دي شریک نه کبلومه
(پښتني سندري ۲۹۶مخ)

▲ هلکه هر ناز به دي یو سم

په یارانه کې دي شریک نه کبلومه
(پښتني سندري ۲۹۷مخ)

د لنډیو، ټپو، ټيکي او مصريو انگړ
څېړنـچوڀري (ريسـرچ پاني)

شپږمه نمونه:

▲ يار مي سورډري روانډري
پرما اورډري د سکروتو بارانونه

▲ يار مي په زېر مازيگر درومي
پرما اورډري د سکروتو بارانونه

▲ يار مي د اور گاډي ته څېري
په ما اورډري د سکروتو بارانونه
(پښتني سنډري ۳۰۱مخ)

▲ يوه ځلي توره لنځي و کره
بيا که شري په سر کوي ياره دي يمه
(پښتني سنډري ۳۰۲مخ)

▲ يوه واري توره لنځي و که
بيا که شري په سر کوي ياره دي يمه
(پښتني سنډري ۳۰۸مخ)

اوومه نمونه:

▲ يار مي د تلو څپلي په پښو کري
زرگي مي رږډي اوس به واخلي کدمونه
(پښتني سنډري ۳۰۶مخ)

▲ يار مي د کوچ نغاره و کره
زرگي مي رږډي اوس به واخلي کدمونه
(پښتني سنډري ۳۰۲مخ)

د مثالونو زیاتوالی په خپله بڼي چې د **دی فقر** یووالی یوه تصادفي شاعرانه توار د نه دی بلکي د **دی راورل شویو فقر** مانا دا ده چې د هر مثال او هرې نمونې د گروپ په لنډیو کې یوه لنډی تر نورو پخوا ویل شوي، دوېمه، درېمه، څلورمه او نورې لنډی ورسته راپیدا شوي دي.

د ورستی یو لنډی یو شاعرانو د لنډی لومړی برخه راخپستي ده، د لنډی دوېمه برخه یې حذف کړي، په خپله یې له خپل ذوق، غوښتنې سره سمه هست کړي او ور اچولي ده. د **دی** تصرف له پاره ډېر علتونه اټکل کي دي شي، مثلاً د لنډی یو د هستونکو د ذوق توپیر، د اجتماعي موقف توپیر، د دودونو او اجتماعي کودونو توپیر، د زمان توپیر، د عمومي ټولنېز انکشاف توپیر، د کلي او کېردی فقر او رفاه، د سويي او طبیعي محیط توپیر او داسې نور. د **دی** سبب شوی دی چې د لنډیو په دوېمه مسرئ کې لاس و وهل شي، د **دی** منل شوي علمي اصل په بنا چې انسان د خپل مادي محیط مخلوق، د هغو طبیعي او اجتماعي مظاهرو بیانونکي دي چې دی یې راچارپیر کړی دی. په پخوانی لنډی کې لاس وهي، هغه د خپلي مشاهدې، تجربې او روحي غوښتنو د بیان چوږ ته را کاري.

په یوه مشخص اقتصادي، اجتماعي فورمسیون کې دننه هم د استنمارگرو او وهم د استنمار شویو طبقاتو د مختلفو قشرونو خپل منځي فرعي تضادونو پر له پسې عمل کوي. د دايمي هنري او ادبي بدلونونو او نسبي ودې سبب گزري. نو ځکه د خلکو د شعور دغه ستره برخه هم ،، سره له دې چې لنډی په عمومي توگه د زیار ایستونکو شعر دی،، د طبقي د داخلي تضادونو د کشمکش یوه فعاله عرصه ده، د تکامل د ناموس، د عام اصل د متابعت سره، سره نسبت هر بل پښتو فلکلوري شعر ته د خوځندتوب او تحول تر ټولو فعال دایمیزم لاندې تغیر او رشد کوي. کولی یې شي، دا ځکه چې لس هاوو زرو کسانو د لنډیو په هستولو کې برخه اخپستي او د کوم چا فردي کلکسیون نه دی.

سره له دې چې ټول فلکلوريک (عامیانه) اشعار دغه خصوصیت لري مگر د لنډیو لنډوالی، سهولت، رواني او زیات رواج د لنډیو شاعران ډېر زیات کړي دي. لنډی د عمومیت لمنه یې تر هر بل فلکلوري شعر زیاته پراخه کړې ده. ما هېڅ داسې پښتون نه دی لیدلی چې په پښتني ټولنه کې لوی شوی، وسېدلی وي، څو لنډی یې نه وي زده او یا د لنډیو په غاړو باندې یې خوله نه وي خوځولی.

مگر داسې پښتانه ډېر دي چې چپاربيتي، بابولالی او کوچیانې غاړې یې نه دي زده. د نړی هېڅ فلکلوري شعر د رواج او پراخوالي له کبله له لنډی سره نه شي مقایسه کي دی. لنډی یانې د پښتون ملت د مجموعي هیلو عواطفو، کرکو، بڼېگنو او بدی یو تر ټولو غني باوري او اصله پانگه ده. د لنډیو همدغه تعميمي خصوصیت

دی چې هر پښتون د هغې د ناپایه او غني پانګه په قلمرو کې ځان د واک، تصرف، ابتکار وړ او مستحق بولي. نو ځکه هماغه ټول کسان چې لنډۍ هستوي، د دې لارې د پراخ واټ مساپر دي، خپلې هېلې، هوسونه، عشکونه او ایډیالونه د لنډۍ یو څپو ته وړ اچوي، د پخوانیو لنډۍ یو په فقر و کې تصرف کوي مګر دا تصرف د څېړنې د پانې منفرد خزان ته ورته دی چې بله پانه یې ځای نیسي. نه د نوي تولید، نه د زړې مرګ د چا جدي توجه وراوړي. دا د راتلو او تلو د زېږېدو، فنا کېدو دایمي جریان دی خو بې چپغو او ماندو خپل منزل ته ور درومي.

د لنډۍ یو په لومړۍ یو او دویمو فقر و کې د خلکو د پرګنو دایمي تصرف، فعالیت د لنډۍ یو د تاریخي تواطو او بدلون یوه منطقي، دایمي، ثابتته پروسه ده چې د یوه ژوندي واقعیت په حیث د لنډۍ یو د بدلون، رشد او تکامل یوه پروفیل ښه یې. د بدلون تغیر او تکامل تر قانون لاندې لنډۍ یو پر له پسې خپله ښه اړولي ده، د جامعي د ضرورت او انګېرنو مطابق یې بدلون موندلی دی.

د لنډۍ یو د ویونکو د اخلاقو له خوا د اسلافو په لنډۍ یو کې لاس وهل د هغوی لومړۍ یا دویمه فقره بدلول، یا په دې فقر و کې دننه یوه څه بدلون راوستل د یوې طبیعي استحالي جریان دی چې د لنډۍ یو تدریجي بدیل ښه یې. هغه مثالونه چې ما مخکې وړاندې کړل د هغو لاس وهل شویو لنډۍ یو نمونې او مثالونه دي چې لا تر اوسه خپل استحالوي دوران تېر وي. خو په یکین سره داسې لنډۍ هم تېرو وختونو کې رواج وي چې د پر له پسې بدلون له کبله له منځه تللي دي.

په مشابهو لنډۍ یو کې د توپیر شته والی د دې مانا نه لري چې هغه به حتماً، خامخا د لنډۍ یو د ظهور او افول د تاریخي قانونمندی دلیل وي.

کله، کله په دې فقر و کې توپیر او بدلون د محلي او قبایلي یا داسې نورو تو پیرونو، ملحوظاتو په رعایت منځ ته راځي او قانوني عمق نه لري مثلاً په دغو دوو لنډۍ یو کې:

▲ یار مې د خوست زه د تیرا یم

خدایه خوست وران کړې چې جوړه تیرا له ځونه
(پښتني سندري ۳۰۱ مخ)

▲ یار مې د کوټ زه د تیرا یم

خدایه کوټ وران کړې چې جوړه تیرا ته ځونه
(پښتني سندري ۳۰۱ مخ)

په دې لنډۍ یو کې یا (خوست) د (کوټ) ځای نېولی یا د دې په عکس. خو په دې راز او تصرف کې د لنډۍ یو د هستوونکو محلي تمایلات داخل دي. د داسې ترمیمونو په لړۍ کې د ناسخ او منسوخ د نوي او زاړه، د راتلونکې او تلونکې د تسلسل قانونیت نه شي مطالبه کې دی.

دا ډول لنډۍ ډېرې دي چې خلکو د اصلي لنډۍ په اعلامو او نومونو کې بنا پر خپلو محلي تمایلاتو بدلون راوستی دی، دغه راز بدلون د لنډۍ یو د مرګ، ترکېډو په چټکولو او حتمي کولو کې اغېزه نه لري. ځینې داسې لنډۍ هم شته دي چې سره ورته مضمون لري.

خو الفاظ او ترکیب یې توپیر ښه یې. یانې داسې توپیر چې په محلي قبایلي او اجتماعي مشخصاتو پورې اړه نه لري بلکې داسې ښکاري چې دا توپيرونه د لنډۍ یو د شاعرانو د ذوق، ادبي سلیقې او ذهني انګېرنو څخه را پیدا شوي دي. دا تغیرات او بدلون که څه هم د بشپړې فقرې (مسرې) تر بدلون محدود، جز وي او دي. مګر د لنډۍ یو د تاریخي او نه دریدونکي تحول د پروسې یوه جلوه اټکل کې دی شي. لاندېني مثالونه د دغو لنډۍ یو نمونې دي:

▲ ما به د تا کبر کړې خواره

چې سر دې یوه شملې دې دوه پرې ایښې دینه

▲ مولا دې دا کبر زوال کړه

پټکی دې یوه شملې دې دوي پرې ایښې دینه
(پښتني سندري ۳۲۷مخ)

دوېم مثال:

▲ نه بنوریدی نه پریوتی شم

تاو کړې غشي مي د یار خورلي دینه
(پښتني سندري ۲۸۷مخ)

▲ ولاړیدی نه شم عالمه

تاو کړې غشي يي په پښو ویشتلې یمه
(پښتني سندري ۲۹۳مخ)

درېم مثال:

▲ نصيب تکدير ته گناه نه شته

بخت چې کوته شي تندي تل ټکري خورينه
(پښتني سندري ۲۸۲ مخ)

▲ عالمه ماته گناه نه شته

بخت چې کوته شي باچاهان ټکري خورينه
(پښتني سندري ۲۲۳ مخ)

څلورم مثال:

▲ صورت مي ټول ذري، ذري دی

ياره کدم راباندي رده چې کوشير شمه

▲ صورت مي ټول کوبي، کوبي دی

ستا د بنو غشو وژلی يم مينه

▲ صورت مي ټول موري، موري دی

تا د بنو په اشارو وهلی يم

▲ صورت مي ټول د زهرو ډک دی

زه منگري موزي پر زړه خورلي يم

▲ صورت مي ټول په وینو رنگ دی

د زړه په سر مي کارگان ناست غوښي مي خورينه
(پښتني سندري ۲۱۷ مخ)

په لنډۍ يو کې د ښکاره تغيراتو له مطالعې او مقابصې نه دا نتيجه لاس ته راځي چې لنډۍ د هر اړخيزو اجتماعي موثراتو د عمل په نتيجه کې خپل مضمون بدلوي او د پر له پسې تصور له کبله نوي کېږي.

د لنډۍ يو تصور او بدلون مختلف عوامل لري، لکه اجتماعي - اقتصادي تحولات، لېږدونه او مها جرتونه، ايډيالوژيک عوامل، د همسايه ژبو اغېزه او د بېلا

بېلو لهجو د اصطکاک پروسه، تجارتي روابط، د صنایعو انکشاف، د تخنیک ترویج او پر مختگ او په کلي توگه د اجتماعي خوځندتوب پروسه. په لنډیو کې د ژوند، پایښت زمان یوه برابر نه دی ځینی لنډی کم عمر لري او ځینی څه اوږد یا ډېر اوږد.

د لنډیو عمر اوږد والی په هغه مفاهیمو پوري اړه لري چې د لنډیو د هغوی رسالت او دعوت په غاړه اخیستی دی. مثلاً کله چې د کوچیتوب ژوند پای ته ورسېږي په باوري ډول به هغه لنډی چې د کوچیانو ژوند او غوښتنې بیان وي په بې مدلوله قالبونو باندې بدل شي او په ناچارۍ به د مرگ او هېرې په لوري لاړي شي. تاسې داسې فرض کړئ چې کوچیتوب له سره وی نه، نو څنگه کې دی شول کوچیانې لنډی دې منځ ته راشي؟

کوچیتوب په خپله د کوچیانې لنډیو د ژوند واقعي سرچینه ده. کوچیتوب د لنډیو د پاره نه دی هست شوی بلکې دا لنډی دې چې د کوچیتوب د مظاهرو بیان له پاره هست شوي دي او داسې نور.

همدا راز په ځینو حقوقي کوډونو پوري مربوطې لنډی، د هماغو کوډونو له زوال سره یوه ځای او یا څه وروسته نشت کېږي. مثلاً د ولور. د نجونو د بدلانه، د کونډو اجباري ودولو په ډوډونو پوري ویل شوي لنډی، د همدې ډوډونو، موسسو له زوال او فنا کېدو سره پرله پسې د خلکو د پرگنو له غاړو او سندرو څخه هم لوېږي. په لاندې لنډی کې ویل کېږي:

▲ زه به دې مور ته زاري و کړم

پلار دې ظالم دی د ولور تمه کوینه
(پښتني سندري ۱۸۶ مخ)

په دې لنډی کې په ښکاره د پلار استبداد او د ولور بیان شوی دی. کله چې ټولنه ولور منسوخ کړي، دومره مهذبه شي چې نجلۍ په خپل واک د مینې شریک وټاکلی شي، پورتنۍ لنډی بې مفهومه کېږي او هغه نسل چې د ولور، والدینو له فشار څخه آزاد شوی وي، زمور د زمان د جبر تر فشار لاندې نه وي، د هغې په اوږدو به نه متهیج کېږي، هېڅ کله به لکه زمور د پېرۍ وگړي په سندرو او غاړو کې دغه لنډی ونه بولي.

له هغه ځایه چې د لنډیو مضامین او مفاهیم مختلف دي. په طبیعي توگه هغه لنډی چې مضمون یې د ټولني د قانونمندی پر بنیاد اوږ عمر لري، په خپله لنډی هم اوږ عمر کوي، لري نه ده چې لس گونه پېرۍ او زرگونه کاله ژوند و کړي.

زما خپل باور دا دی چې د لیریگو لنډۍ یو هغه برخه چې خالص عشقي عواطف بیانوي، د انسان د غریزي پر ډبرو ژورو جړو تکیه لري، تر نورو لنډۍ یو زیات پایشته کوي او ښایي د انسان دهستي تر پایه لار و وهي مثلاً دغه لاندې لنډۍ:

▲ زما د زړه په بازار جنگ دی

زړگی مي رپردي وار خطا ولاړه يمِه
(پښتني سندرې ۱۷۶ مخ)

یا دغه لنډۍ چې وايي:

▲ زما په زړه دي بانه خښ کړه

سترگي په ورو پورته کوه نامردي مرمه

البته دا امکان شته چې په لنډۍ کې د احساس او مینې مرکز له زړه څخه د ماغ ته ولېږ دي. یا په زړه باندې د ښو د خښېدو مفهوم خپله عاشقانه افاده یانې دغه اوسنی مروه افاده بدله کړي.

مگر د دغو لنډۍ یو عام مضمون به چې د نارینه او ښځې ذات البینې عاشقانه جاذبه بیان وي، ډېر لري مستقبل ته لاره وهي، همدا دلیل پر بنیاد په کلي توگه د هغو لنډۍ یو عمر چې د انسان د غرابزو د انعکاس له بیان سره اړخ لگوي اوږد وي. په همدې وجه باید حکم و شي چې دغه راز لنډۍ یو په ماضي کې هم زیات عمر خوړلی، باید تر ټولو لرغوني، پخوانی او لرغوني وي، ځکه چې لا تر اوسه د مینې او وصال، د بېلتون او مرگ چینه هماغسې لکه زرگونه کاله پخوا په زور او شور د انساني ژوند له ژور تل څخه راخوتېږي.

د هغې ټولني انساني پرگنې به د طبقاتي تضاد له رنځ او عذاب څخه آزادي شوي پرگنې غني نیکمرغه او د مطمئن وجدان لرونکې پرگنې وي.

زړه زېربنا او له هغې نه رازپرېدلي زاړه مناسبات په نشت شوي، د خلکو له ژوند او وجدان نه رټل شوي وي. مینې او ښکلا به نوي بڼه نوي تعبیر او نوي لوري پیدا کړي وي. د خلکو د شعر په وینه باندې به داسې رنگین او وړانگین گلان زرغونه شي چې عطر او موسیقي به یې بشریت د واقعي ښایسته پړاو ته ورسوي. د وروړگلوی صداقت او سریتوب واقعي روح به انسان د طبقاتي ټولنه له کرکو دښمنیو او خود خواهی یو څخه خلاص کړي. د دایمي سولې، نه زوالیدونکي مینې

جرړي د انسان په پلو او رگونو کې و ځغوي، د دغسي مستقبل له زېري سره زموږ (غمجن نسل) وظيفه لاهم درپړي، مور ماموریت لرو چي غمجن بشریت د دوران درونو، رنځونو صادقانه انعکاس هغو بريالیو، نیکمرغو نسلونو ته ور ورسو چي د غم رنځ، محرومیت له انگازي، موزیک سره به نه وي آشنا، له تېر دوران سره به د بېگانه کېدو او قطعي جلا کېدو تر خطر لاندي وي. ... ،،
(سلیمان لایق، ۱۳۶۱ لېږدي، پېنځه دېرستم چوپړی)

څېره ۲. ت پښتو ټولنه ،، پښتو څېړني ،، د سلیمان لایق په مقاله لنډی سرلیک او په لنډیو کې د تغیر او بدلون پروسه، څلورم او پېنځه دېرستم چوپړي، کی د لنډیو، مصری، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۶۱ لېږدي، (گڼه یې په: دانې)									
گڼه	د ټولنيزې اړیکو ټول نوم	ټیکي	ټپو کل	ټول بدلون لاندې ټپو او مصری	لنډی Lándéy	ټپي Tapé	مصری Mésréy	مثنوی Related	Action Required
۷	سلیمان لایق	پښتو لنډی	۱۳۶۴	۶۴	۳۴	۱۶	۱۴	Related to men	تکراره شوي
					۱۶	۱۶	۲	Related to women	خوځولای (Caution)
					۱۸	۱۲	۱۲	ونه - uná : (څرگند و او په غږ کلمې سره راښي) ونه.	کنټرول کوي (In control)
					۸	۸	۲	بڼه - mǎ : (څرگنده ی په غږ چمتی، غونډلی سره راښي) بڼه.	تول
					۱۵	۳	۲	زورکی - zana : (نون زور و لري) نه.	۱۵۳۴
					۱			زورکی - mana : (منه مجبوله هی * مه) مه.	۱۵
					۱۰	۵	۱۰	زورکی * : (ترله، خوله، مغوله، خپله) ډېری لري شتون لري.	
								څرگنده * : (کونکورده، بخورم) ډېری لري شتون لري.	

۷.۱۵ لښتیلیک: څېره ۲. ت پښتو ټولنه ،، پښتو څېړني ،، د سلیمان لایق په مقاله لنډی سرلیک او په لنډی یو کې د تغیر او بدلون پروسه، څلورم او پېنځه دېرستم چوپړي کې د لنډیو، ټپو، ټیکو یو او مصری یو کچي، ۱۳۶۱ لېږدي، (گڼه یې په: دانې)

۱.۶ تی - ۱. سلیمان لایق کبلی او ویلي په قلم ټولنه کې چې
لایق په لنډیو باندې کنفرانس ورکوي، زما د ادبي بهیر
د ۱۳۸۳ لېږدي اشنا د باز محمد عابد ثبت او کبلی متن،
۱۳۸۷ لېږدي.

و، دا سمه ده چې ما یوه څه وخت په سیاست کې تېر کړی دی، مگر ما ډېر
عمر په انشايي ادبیاتو. لکه شعر او نثر کې هم تېر کړی دی. د پښتو په څېړنیزو
ادبیاتو کې زما کار ډېر نوی دی. تقریباً دیارلس، څوارلس کاله له هېواده لرې د
مهاجرت په دیار کې مې څېړنیز کار ته مخه کړې ده. ما په وروستیو وختونو
کې خپل وخت دې دوو برخو ته ورکړی. په لنډیو اساسي څېړنه او په فارسي
ژبه مې یوه رومان تر لاس لاندي دی چې نوم مې ورته (مردی از کوهستان) ایښی
دی.

دا کتاب د انقلاب د دوران ټوله ماجرا په ځان کې رانغاړي، تکمیل شوی نه دی تر
اوسه لا دوام لري. ما دغه منظوم رومان په ۱۳۵۹ ل کال کې شروع کړی دی.
تشویش لرم چې زما په ژوند کې به زه په دې قادر نه شم چې دا منظوم رومان پوره
کړم. په هر حال که په دې دوران کې په ما پسې عزرائیل راغی، نو داسې څوک به
پیدا شي چې دغه رومان پای ته ورسوي؟ صاحبي صاحب په خپلو خبرو کې زه
له یوه مشکل سره مخ کړم. هغه دا چې لایق په لنډیو باندې کنفرانس ورکوي. لنډی
هغه بې پایانه بیان دی چې په یوه، دوه یا دريو بیانونو کې سر ته نه شي رسیدی.

ما د دنیا د فلکلورونو سره یوه څه بلديت پیدا کړی دی. د دې له پاره نه چې د
پښتانه هر څه راته بهتره ښکاري. پښتانه د انتقاد له پلوه هم ډېر موارد لري، کمبوتات
لري، لیکن د پښتانه فلکلور او په خاصه توګه لنډی یوه بې نظیره شی دی. زما په
فکر مور کولی شو چې د لنډیو په زمانت دنیاوالو ته و وایو چې مور هم فلکلور
لرو. لنډی یوه عجبیه خصوصیت لري. په یوه لنډی کې ټول ژوند رانغښتلی شي.
په فلکلوري شعرونو کې معمولاً طنزیه افکار روزل شوي دي. ولې په لنډیو کې
د لنډی مفکورې، د لنډی احساسات، د لنډی تصویرونه رزمي برخي
ته وراوردېږي او لنډی په دې برخه کې ډېرې غني دي. په لنډیو کې د انسان د
احساساتو درجه بندي دومره دقیقه ده، چې د پښتو په نوره شاعرۍ کې یې ما ساری
نه دی لیدلی. سالونکا د اسپانیې یوه ډېر لوی وطنپال شاعر تېر شوی دی چې په ټول
جهان کې مشهور دی، هغه وایي چې د فلکلورونو او مکتوبي ادب دومره فرق دی
لکه د یوه طبیعي گل او کاغذي گل تر منځ چې فرق وي.

البنه هغه د اسپانيې په پونټوجونډو نوم باندې چې لنډیو ته ورته یوه شی دی په هغه باندې خبرې کوي. څه وخت زه د پونټوجونډو په ترجمو لوستلو مصري یو پو شوم. خو زه تاسې ته په ویاړ وایم چې لنډی په پونټوجونډو هم وسیع او پراخه دي. یوه عاشق وایي:

▲ خدای دې زما کره غونډې موندې

لنډی کچر به چلوم تا به ساتهمه

تاسې و گورئ چې په دغه فقره کې زموږ د هېواد یوه فکیر او غریب څرنگه په خپل چوکاټ کې داسې یوه خبره کوي، چې که موږ دا لنډی واورو کولی شو چې ټول ژوند یې تکسیر کړو. نو دا غني فلکلور چې زه امیدواره یم د کلم ټولنه او نور فرهنگي سازمانونه چې د افغانستان ادبیاتو له پاره کار کوي، پښتو برخه هم پالي، نو د پښتو لنډیو له پاره خپل پام وړوي او په لنډیو کار پیل کړي. ما په ۱۳۵۴ ال کال خپل لومړنی کار په لنډیو باندې شروع کړ. هغه هم ډېر تصادفي کار و. یوه فرهنگي سړي، یوه زیار ایستونکي ادیب، یوه اوستاد چې اوس د هغه وخت ځلمی نه دی.

شهرت یې پیدا کړی، یانې ځلمی هېوادمل چې هغه وخت په مطبوعاتي کارونو بوخت و، ماته راغی او و یې ویل چې ته باید د زیرې جریدې ته په هره گڼه کې یوه مقاله ولیکي. ما ورته ویلي وو چې سمه ده. دا چې و وت نو زما دغه لنډی په یاد و چې:

▲ خدای دې زما کره غونډې موندې

لنډی کچر به چلوم تا به ساتهمه

بس له همدې ځایه مې شروع و کړه. ما په هغه کال ۲۷ مقالې په لنډیو و لیکلي. خو هغه وخت ما لنډی په هنري جامه کې رانغاړلي وې، لکه شعر. خلکو هم زما د لیکنو نه خوند اخیسته او زه یې تشویقوله چې ډېر عجیب شي ته دې پام شوی دی. خو زه هماغه وخت پوهېدم چې زما لیکنې ناقصې دي. دا کار علمي پوښتنو ته ځواب نه شي ورکولی. په مهاجرت کې ما په لنډیو باندې دوباره کار پیل کړ، خو اکاډیمک، ژور او علمي کار.

شاید ژبه به یې هغسې شاعرانه، عاطفي او احساساتي نه وي چې ما په هغه ۲۷ مقالو کې کاروله. لیکن ژورو مطالبو ته تر نله پورې لارم. په دغه کار تر اوسه پورې ما ۱۲۶۰ پانې توري کړي دي. ما غوښتل چې دا د کتاب په بڼه چاپ کړم.

ما ته ډېرو دوستانو مشوره راکړه چې دا کتاب چاپ کړم، خو ما ورسره ځکه دا خبره ونه منله چې ما غوښتل چې دا کتاب زه د مقالو په بڼه خپور کړم. د دې له پاره چې له دوستانو او نقادانو نه پرې انتقادي او تاییدي نظر واخلم. نو چې زه کتاب چاپوم نواقص به یې کم وي. ځکه چې دا کار لومړنی کار دی او طبیعي ده چې له نواقصو نه به خالي نه وي.

دا خبره زه په دې خاطر نه کوم چې تاسې به دې کتاب ته په کوم نظر و گورئ، کوم کار چې ما کړی دی، زه ورته تشویش نه لرم، ځکه چې په ډېر شوق او امانتداري مې دا کار کړی دی. لیکن کیدي شي چې ډېر ایرادونه او انتقادات پرې وارد شي. په دې ملک کې یو بدبختي دا ده چې چاته و وايي چې دا غلته ده، یا دا ضعیفه ده، یا دا ریفرنس نه لري، هغه خپه کپړي. یانې د انتقاد تحمل زموږ په خلکو کې نه شته.

خو زه تاسې ته وایم چې دلته ما یوه تنکی ځوان د هارون حکیمي په نوم ولید، د ده غزلي مې واورېدې؛ رښتیا درته وایم چې زما له پاره ډېر د تعجب ځای و. که دغه هارون پورته شي او زما په شعرونو کې ماته زما کمبوتات را وښيي، زه به هېڅکله خپه نه شم.

البته په لنډیو کنفرانس ورکول ممکن دي، خو باید سړی ورته ډېر وخت و لري. له سره یې مطالعه کړي. د دې کار له پاره زما ژوند داسې دی چې زه ډېر امکانات دلته نه لرم. خو د کلم ټولني له مانه غوښتنه کړې وه چې زه به تاسې ته په لنډیو یوه لکچر درکوم. ما د خپلو لیکنو نه یوه برخه غوره کړې ده چې زه یې تاسې ته اوروم. یوه خبره باید تاسې له ما سره ومنئ چې لنډی د ښځو شعر دی. ښځې چې په ټولنه کې د نارینه وو له خوا محکومې دي، په لنډیو کې یې د خپل محرومیت اواز پورته کړی دی او نارینه یې سم په خپل ځای کېږولي دي. په دې مقاله کې ما هغه برخه را اخیستې ده چې په ښځو پورې اړه لري.

ځکه چې ښځې زموږ میندې دي، ښځې زموږ خویندې دي او ښځې زموږ معشوقې دي. نو زه ترجیح ورکوم چې د دغې نیمې بدنې، د ژوند په باره کې به زه خبرې راتولې کړم. د دې نه وړاندې غواړم چې د لنډیو په تاریخي اصالت باندې یوه څه و غږېږم.

زما په عقیده لنډی داسې شی نه دی چې پېنځه سوه، اته سوه او یا هم د اسلام تر راتګه وروسته یې تشکیل پیدا کړی وي. زما په نظر لنډی د اریایانو د وخت نه راپاتې یوه شی دی.

د دې له پاره ډېر دلیلونه شته. زه په همدې بنیاد څېړنه کوم او اوس دغې ځای ته رارسیدلی يم چې د هندستان د شمال د برخې فلکلورونه څېړم او د لنډیو سره یې مقایسه کوم. له بده مرغه په افغانستان کې تر اوسه دا کار چانه دی کړی، همیشه د لنډیو په باره کې ډېر سطحي کار شوی.

ځینې خلک هغه لنډی یاداشت کړي، چې د هغه خوښي وي او بیا په دې اکتفا کوي چې له سندرغاړو نه یې واورې او خوند ترې واخلي. مگر لنډی په اجتماعي برخه کې ډېرې ژورې دي. مور کولی شو چې د خپلو اجدادو خاطرې، عقاید، غږونه او تمایلات په لنډیو کې پیدا کړو او جامعي ته یې وړاندې کړو. نو په دې برخه کې چې ما ادعا وکړه چې دا ډېرې پخوانۍ دي نو ما د هند د شمال د برخې فلکلور څېړلی دی. په هغو کې د پنجابې ژبې یوه سندره ده چې (ماهېیا) ورته وايي.

ماهېیا هغه شپانه ته وایي چې له اوزو، مینو او غواگانو سره ژوند تېروي. ډېره عجیبه خو یې دا ده چې د دغه شپانه په ادرس باندې په دې سرود کې داسې اختارات او داسې لوی القاب او داسې مفکورې افاده شوي دي چې سړی حیرانوي. د ماهېیا شباهت له لنډیو سره دا دی چې هغه هم د ښځو شعر دی. ښځو ویلی او ښځو شپون د خپل قهرمان په حیث منلی دی. په جوړښت کې زموږ له لنډیو سره دا فرق لري چې اوله فقره یې اتته ده او دوېمه یې شپاړس ده. او د لنډی اوله فقره نهه ده او دوېمه یې دیارلس ده.

د ماهېیا په باره کې ما خپل بحث بشپړ کړی دی.. د علومو اکاډمي مجلې ته مې سپارلی دی، تمه ده چې هغوی به یې چاپ کړي. له تاسې ټولو نه هیله کوم چې هر هغه څوک چې د پښتو د فلکلوري ادبیاتو سره علاقه لري، دغې مجلې ته مراجعه وکړي، که کوم نظر لري، په همدې مجلې کې یې خپور کړي، نو زه به د خپل کار په لا بشپړولو کې ستاسې له نظرونو او انتقادونو څخه استفاده وکړم.

یوه سرلیک (پیراګراف) به زه د لنډی د تاریخی پیژنگلوی په باره کې تاسې ته و لولم، بیا په لنډیو کې زه د ښځو مسلو ته راځم. ځکه چې د لنډیو په بحث کې د اوج نقطه د ښځو د مسایلو تصویرگیری ده. یوه پښتنه ښځه په لنډیو کې څنگه عنکاس لري؟، ښځو په لنډیو کې کوم نقش لوبولی دی؟ زه به هغه تاسې ته عرض کړم. په اول کې د لنډیو پیژنگلوي.

افغاني فلکلورستان باور لري چې پښتو لنډی د عامیانه ادبیاتو د شتمنی یوه برخه ده. او کېدی شي چې په لوړ سبک هغه د افغاني فرهنگ د تجمو او میراثونو په توګه معاصرې نړۍ ته وړاندې شي. د دې خبرې منلو سره چې فلکلور د لرغونو ټولنو د ژوند د اسطورو او حکمت داسې یوه شی دی چې د خپل چوکاټ د ساتلو

باوجود، د خپلو د لومړنۍ یو سپېدو څخه د ژبو او لهجو د تکامل له راز، راز قوی څخه تېر شوی او د مذهب له اغېزې سره یوه ځای زموږ تر مهاله رارسېدلی دی. د پښتو د فلکلور او په تېره بیا د لنډۍ داسې تصور ته رسېږو چې دا منظومې غاړې داسې فرهنگي میراث دی، چې د اکسوس او اندوس د ناوو تر منځ د استوګنو آریاني تپو او د گندهارا د اوسېدونکو څخه اوسنۍ یو پښتنو ته په میراث پاتې دی.

د گندهارا د اریایانو او د هند د شمال د اریایانو تر منځ فرهنگي اشتراکونه، د پښتو او سانسکریت د ژبني یو اصطلاحاتو نڅاګلې چې د افغاني فلکلورونو او د هغې له جملې څخه د تاریخي او اجتماعي منځپانګې د سرچینو د څېړلو، پیدا کولو له پاره د زاره هندي فرهنگ په تېره د ویدي سرودونو ژوره مطالعه او د پښتو سره د سانسکریت پرتله بیزه څېړنه یوازینی اړتیا ده.

داسې یوه کوشنېس که په خپله د افغاني عالمانو له لوري سر ته ورسېږي، له یوې خوا به د افغاني فرهنگ په پېژندګلوی کې مرسته وکړي، له بل پلوه به د غربي ختیز پېژندونکو د څېړنو موقعیت مطابقت سره چې په ختیزو څېړنو کې تېروتنې کوي، څه نا څه مصون شي. که څه هم مور د زرو آریاني ژبو، د خپل لرغوني تاریخ په ژغورنې، څېړنې کې د غربي پوهانو د زحمت او زیار منونکي یو خو دا حقیقت هم له پامه نه غورځوو چې هېڅوک په پردي کور کې د کور د خاوند په اندازه نه وي بلد.

په همدې موخه که د ځینو باندېنۍ یو سیاسي پوهانو هغه تمایلات چې په علمي پلټنو سیوری غوړوي، له نظره وغورځول هغوي یې له ختیزو هېوادونو سره د خپلو محیطي، رواني ځانګړتیاوو د تبايوني په وجه زموږ د هېواد او سیمې د حقایقو په کشف او درک کې زموږ تر عالمانو وړ نه دي. خو تر دې دمه د علمي افغاني ماهرانو د لنډون په وجه د افغاني، هندي او فارسي اریایانو د ژبې، ادبیاتو او عمومي فرهنگ څېړنه، په تېره د هغه پرتله بیزه مطالعه زموږ د علمي او امکانې لوبښي تر ظرفیت اوبښي ده. د کوشانیانو په باب د اتیایمو کلونو په یوه سیمینار کې د هندستان د جواهر لال نهرو پوهنتون د یوه اوسنډ رام راهول سره د پښتو د فلکلورونو په باب په بحث واوښتم. هغه دا نظر درلود چې بې د سانسکریت د عمیق تحقیق نه او په هغې باندې له ورود نه پرته دا ناممکنه ده چې د پښتو د فلکلوریکو سرچینو او همدا راز د پښتنو د آریاني اصالت په باره کې هغسې چې وړ ده داسې تحقیقات دي وشي. نو ضروري ده چې سانسکریت ته مراجعه وشي.

پوهاند صدیق الله رښتین اروا دې ښاده وي، لیکي:

د اکسوس او اندلوس تر منځ پرته سیمه چې د کشمیر او پامیر څخه د هند تر سمندرګي پورې سور لري، د پښت د تپو پیدا کېدو او د استوګنې ځمکه پاتې شوې

ده. د دې ټپي نور آریاني وروڼه دوه درې زره کاله پخوا له دوی سره یوه ځای اوسیدل. خو کله چې د دوی یوه برخه د اندلوس پورې غاړه د ختیز پلو ته لارل او بلې برخې یې د لویدیز په لورې مخه وکړه. په درېیو څانگو سره جلا شول. یانې په ختیزی، لویدیزی او مرکزي څانگې. د دوی گډې ژبې هم د درېیو جلا ژبو په توگه وده ومونده. یانې په ختیز کې سانسکریت، په لویدیز کې اویستا او د دوی تر منځ پښتو رامنځ ته شوه. د دې عالم په نظر پښتو د هغو اریایانو ژبه ده، چې د رگویدا په سرودونو کې د پگهټ په نامه یاده شوي ده.

رښتین صیب د پښتو لنډۍ یو د تاریخي پېژندگلوی په باره کې عقیده لري، چې د سانسکریت سرودونه هغه دي چې په څلورگونو ویدونو کې ثبت شوي دي. کوم سرودونه چې تر هغو وړاندې ویل شوي دي په هغو سرودونو کې شامل دي چې اوس له لاسه وتلي دي. د پښتو سرودونه هم په دوو برخو ویشل کېږي. لیکل شوي سرودونه او شفاهي سرودونه. د دغو له منځه لنډۍ په شفاهي سرود پورې اړه لري او د تېرو زمانو څخه په مور پورې سینه په سینه رارسیدلي دي.

پروفیسر محمد نواز ظاهر د پېښور د پښتو اکاډمۍ پخوانی رییس په دې عقیده دی چې پښتو لنډۍ د اویستا له گاتونو سره چې یوه راز مناجاتي سرودونه دي، تاریخي قرابت لري. دی د نورو محقیقانو په حواله لیکي چې گاتونه او رگویدا له لنډۍ یو سره ورته والی لري.

دی وايي چې تر کومه ځایه چې لنډۍ له گاتونو سره په یوه ماحول کې پالل شوي دي، بعیده نه ده چې د گاتونو ژبه له هغې لرغوني پښتو سره شباهت و لري، کومه چې شپږو او د گلو خاوندانو په لنډۍ یو کې استعمالوله. زما په نظر که څه هم دغه دوه عالمان حقیقت ته نېرېدي شوي دي، خو ورسیدلي نه دي. د دې خبرې مانا دا ده چې دغې دوو د مغربي محقیقانو نظریات او اټکلونه په دې باره کې منلي خو پخپله یې څېړنه او ازموینه نه ده کړې. د دوی نقلونه او څرگندونې نقلي ماهیت لري.

او له هغو طالبعلمانو سره مرسته نه شي کولای چې د څېړنې د علمي میتودولوژۍ او فاکتورونو په اساس مشخصو نتایجو ته رسېدل غواړي. د پښتو فلکلورونو د څېړنې له پاره د پښتو اویستا او سانسکریت په باره کې چې د هند اروپایي ژبو چې د یوې کورنۍ خويندې دي، د مقایسوي ژبپوهنې په اساس یوه څه څېړنه په کار ده. او تر دې هاغه خوا د لنډۍ یو د هغو منسوخو شویو ټولنیزو عنعنو څېړنه په کار ده چې په لنډۍ یو کې د تېرو تاریخي، فرهنگي بهیرونو په وچ شوي خړوب کې د پوسیلونو په توگه موجود دي. لکه د (ستي) کلمه او د هغې پراخ مفهوم. ستي چې په سانسکریت کې د محترمي، پاکي لمنې، سپېڅلي او هغې بڼې له پاره کارول کېږي، چې ځان د خپل مر خاوند سره یوه ځای سوز وي. ستي د

سون په مانا په لنډیو کې په سلهاوو ځلي کارول شوي ده. د سټي په څېر داسي نوري کلمي هم شته چې د خوښو ژبو د انشعاب د زيات قدامت با وجود د هغوی د پاتي شويو مشترکو اړیکو د کشف او څېړنو په دندو کې کارول کېدی شي. مور د لنډیو په باب د اټکلونو پر ځای علمي پلټنو ته ورتېروي.

د ساري په توگه د سانسکریت د (دېس) کلمه د هېواد په مانا او د گر کلمه د غر په مانا په پښتو کې کټ مټ د سانسکریت په توگه کارول کېږي. او هماغه مانا ورکوي.

د دېس کلمه په پردېس کې د وطن په مانا او د گر کلمه غین ته د گ د بدلون او ز ته د س ر اوبښتون له کبله په گردېس يانې د غرونو په وطن کې چې په گردېس کې ځان ښکاري څرگنده ده. چونغر د چينو غر او غرجستان د غرونو سيمه. په دواړو ژبو کې په يوه مانا کارول شوي دي. په سانسکریت کې د هماليه غرونو ته کراچ هم ویلی شوي دي.

چې مانا يې د غرونو باچا ده. په دې ترکیبي نوم کې د گر مانا هم هماغه ده چې د افغانستان کې په زرې فارسي او زرې پښتو کې مستعمله ده. او اوس هم لکه د گردېز او ځينو نورو نومونو په په تانیسته کې ځان ښيي. د غره په نامه غین ته د کاف د بليدو په وجه د گرچي، گرجستان، چونگر کلمي چونغر ته اوبښتي دي. په سانسکریت کې بنگال ته انګدېس ويل شوي دي. چې اوس سین ته د شین په استبدال او د بنگال په اضافه کولو بنگله دېس شوی دی. په هند کې د اترپردېش او د افغانستان په کندهار کې د دیشو نومونه د همدې ريښې څخه اخیستل شوي دي.

د سانسکریت په لرغوني حماسه (راماین) کې د گندهاروا دېس په نامه يوه داسي وطن يادوي چې په هغه کې گندرواهانو ژوند کاوو. دا هماغه سيمه چې د ننگرهار د ناوي په شمول د پېښور ناوه تر سوات پورې رانیسي. په دې نامه کې د دېس کلمه په هماغه لرغوني بڼه پاتي شوي ده. د زياتو مالوماتو له پاره زما هغې مقالې ته مراجعه و کړئ چې د لنډیو په ژبه مي ليکلي ده.

په لنډیو کې د تاريخي ريښو او رابطو د پلټلو او پيدا کولو تر ټولو لنډه او گټوره لاره دا ده چې خپله په لنډیو کې څېړنه ژوره شي. د دغو اصطلاحاتو علمي پلټنه لکه ستانه، انغری، سپیلنی، گودر، جرگه، هوډ او نور چې په لنډیو کې لا د زړو اجتماعي انستوتونو د پاتي شويو سمبولونو په توگه کارول کېږي، د لنډیو د تاريخي او فرهنگي پېژندگلو سره ډېره مرسته کولی شي. دا مصطلحات هغه پلونه دي چې مور ته امکان راکوي په هغه رول چې زمان زموږ او زموږ د

اجدادو تر منځ رابنکلی دی، تېر شو او د لنډۍ یو سرچینو ته په رسیدو کې گټه ترې واخلو.

د لنډۍ یوه بل خصوصیت د هغه غاړه بیز فطرت دی. چې ډېرې ستونزې د لسگونو غاړو او میلوډي گانو په قالب کې کېږي. د ساز او اواز هنرمندانو ته امکان ورکوي چې د بېلابېلو غاړو هستونکو سرکو سره د هغو د ترکیب کولو له لارې غږونه هسک کاندې.

او دا د لنډۍ یو جاوداني خصوصیت دی. د لنډۍ دغه فطرت د انسان د ژورو غمونو او سر اخیستو خوښۍ یو او ارمانی خوندونو د هغې ورکې بیان دی کوم چې انسان په خپل جبلت کې په هغه اخته شوی دی. یانې هغه روحي گرفتاری چې په الفاظو کې د بیان وړ نه دي او ژبه لا تر اوسه د هغه د تصویرولو صلاحیت نه لري، په صوتي سندریزو غاړو کې بیا پیدا کوي.

او په همدې توگه لنډۍ پخوا تر دې چې د شعر په توگه زیات مقبولیت و لري، د غاړو او غږونو په توزه د خلکو په زړونو کې زیات مقبولیت لري. فاروق افندي د افغانستان تورک اصله موسیقي پېژندونکی متقد و چې زموږ د سیمې په جغرافیوي قلمرو کې هېڅ فلکلوریک شعر او ترانه د لنډۍ یو غوندې د غاړو د پاللو تغزلي غنا او د خپلې د رېښتیندویه او هیجان هستونکي ژبې له پلوه دومره اوچت اولوت ځای نه لري.

کله چې زه د لومړي ځل له پاره د لنډۍ د دې غږنۍ ځانگړتیا سره اشنا شوم او هغه مې د سیمې د ورته فلکلوري آثارو سره مقاسه کړه، زه یې دې قناعت ته ورسولم چې لنډۍ په واقعي مانا د خلکو د هستونو او نبوغ یوه شهکار دی. دغه دوه پوړیز جادوگر اوازونه چې د هر پښتانه په ژبه جاري دي، بې اختیاره د هغه په مری کې په سندریزو غاړو بدلېږي، د انسان د عواطفو، د روانو، ستونزو، انگرېنو، دیکیکه درجه بندي کړي ده او سړی د خپل حکیکت د برېښولو میدان ته راکاږي. دغه د لنډۍ یو د تاریخي ریښې او د لنډۍ یو پېژندگلوې. لومړۍ برخه وه چې خلاصه شوه.

په لنډۍ کې د ښځې تصویرلنډۍ په رښتیا سره د پښتنې ښځې شعر دی. ښځې یوازې په لنډۍ یو کې خپل واقعیت څرگندوي. هېنداره ښځه ښيي، خو په ظاهري بڼه او سینگار کې. نقاش نقاش او سیکه توروونکی ښځه تصویروي، توري خو د موادو او رنگونو له ترکیب څخه. هغسې چې ته یې غواړي. نه هغسې چې دا ښځه په خپله ده یانې له روح او احساس سره. شاعر ښځه ستایي خو اېډیاله ښځه. داسې ښځه چې د خیال په بلوري ماڼۍ یو کې د پاشلو څڼو تر معطر چتر لاندې د سرو شرابو شیشه

په لاس پرانیستی گړپوان د ده راتلو ته سترگي په لار ده. لکه د دري ژبي ستر
غزلبول حافظ شیرازي چې وايي:

زلف اشفته و خوی کرده و خندان لب و مست
پیرهن چاک و غزلخوان و صراحی در دست

د بڼخي دا ننداره ینه د شاعر د جنسي غريضي د طبعي احساس نتیجه ده
چې دده د هنري نبوغ په وړي احساس کي پالل شوي ده. د بڼخي بڼکلا، لېوالتيا
او لېونی مینه درواغ نه ده. د هغي د جلوو او کرشمو انځورول او ستاينه د هنري
انځورگرانو، هنرمندانو د تل پاتي شهکارونو د هستولو اساسي منځپانگه ده. خو
بڼخمننوب او د نارينه له پاره د هغي جنسي جاذبيت د بڼخي د اصلي څرخ يوه اړخ
دی. بڼخه په خپل شعر ياني لنډیو کي خپل واقعيت څرگند وي. لنډی د پښتني بڼخي
هغه اعجاز لرونکي هينداره ده چې د پښتانه په ټول تاريخ کي د هغي د ظاهر او
باطن، شعور او لاشعور بشپړ تصوير وړاندې کوي. ځکه چې بڼخه خپله د هغي د
د هستيدو، سپنگار (نقش و نگار) او نندارينه کي حضور لري.

د لنډیو د ځانگړنو څخه داسي اټکل کېږي چې د ډېرو لنډیو شعري
سپرغیو، د تاريخ د ډېرو بدلونونو باوجود په خپل اوږده مسير کي د لرغونو
فرهنگونو د پرله پسي څپو هغه پاتي شوني چې په لنډ مهال کي ترسد نه کوي، لا
تر اوسه په ځان کي ساتلي دي. له همدغه کبله دغه لنډي فلکلوري شعرونه د پښتنو
د ټولنيزو روابطو او فرهنگ د څېړلو له پاره هغه عميق ارزښت لري. کوم چې
پوسيلونه يې د ژوند د تاريخ د مطالعي له پاره لري.

لنډی د بڼخو د ځانگړي شعر په توگه د پښتني بڼخي د دريځ څېړنه او پلټنه
کي بي ساري او موثق مدرک دی. بڼخه په دي روښانه کړکي کي د خپل تاريخي
وضيعت او اوسني اجتماعي موقف بشپړ رښتيني تصوير وړاندې کوي. که څه هم
لنډی تلپاتي پديده نه ده، قانونمند تولد مرگ او ژوند لري. خو يوه ځايي او ډله ييز
زوال نه مومي. يوه، يوه په تدريجي توگه د يوي قانونمندی قاعدې له مخي رژېږي
او ځای يې نوي افوات نيسي. ليکن په هغوی کي دا فلکلوري ځانگړنه خورا پياوړې
ده چې د هغوی مخکېني نسلونه، لکه د ژيوو او نباتاتو په څېر خپلو وروستنیو ته
د اجدادو عمدۀ خصوصيات نقلوي او له مبدا سره اړېکي نه پرې کوي. د همدې
ځانگړني په وجه لنډی د يوه باوري څرک او مدرک په توگه د لرغوني تاريخ، د
پښتنو د پخوانیو اجتماعي مناسباتو په پلټنه کي اغېزمنه مرسته کولی شي.

په لنډیو کي بڼخه تر نارينه زيات غبرگون لري، ځکه خو د بڼخي د تاريخي
وضيعت د څرنگوالي د څېړني له پاره چې د ځانگړو تاريخي عوارضو له کبله له

نظره غورځول شوي ده خاص اهمیت لري. د ټولني دوېم نابرابر دریځ ته د بڼځو د پوهولو تاریخي عوامل هر څه وي، خو د هغه ټولنیز پای یانې د نارینه په مقابل کې د بڼځې تابع دریځ مشخص او روښانه دی.

په دې ټولنیز دریځ کې ډېر څه، د دې جملې څخه د طبعي انتخاب او فطري غوښتنود اظهار، د بیان آزادي حتا د نارینه د تېري او تادا پر ضد د اعتراض حق له لاسه ورکړی دی. بڼځو ته په مذهبي مشرتابه او اقتصادي ډگر کې د فعالیت مناسب میدان او امکان نه شته. د هغې دیني ارشاد نه منل کېږي.

او د فرهنگي بهیر په اساسي برخو کې لکه شعر، نقاشي، معماري او ځینې نورې سیمې مخصوصه ونډه نه لري. خو افغاني بڼځې په مجموعو کې او پښتني بڼځې په ځانگړي توگه د ځان، ټولني، ژوند په باره کې په تېره د خپل ژوند د نا انډول ملگري نارینه په باره کې خپلې خاصې طریقې او وسیلې پیدا کړي دي. د دغو وسیلو په منځ کې نقلونه، فلکلوري نظمنه، متلونه او د عامیانه فرهنگ فلکلوري برخې ټول ادبي ژانرونه د یادېدو وړ دي. خو لنډۍ د دغې ژانرونو هغه شتمنه او د عواطفو له شور څخه ډکه برخه ده چې بڼځې یې تر هر شي زیات استعمالوي. پښتنه بڼځه په خپل ټول واقعیت سره په لنډۍ یو کې نارې وهي، ټول انسانیت، حتا لمر، باد باران، غرونه او هر څه چې د هغې مخې ته راځي په خطاب کې راولي. د خپلې دنیا، د هغې غمونو دردونو او بڼکلوو سره یې آشنا کوي.

په دې توگه پښتني بڼځې هغه ناموسي پگل چې نارینه د بڼځې په تغزل لگولی دی، د شفاهي ادب پر ټول قلمرو خصوصاً په لنډۍ یو کې مات کړی دی. د تغزل د شوره داسې ډکه مانی یې ودانې کړي دي چې په هېڅ لیکلي غنایي شعر کې د هغې د یرغلزې جاذبې زور او شور نه شته.

لنډۍ نه یوازې د پښتني بڼځې، بلکې د افغانستان د ټولو بڼځمنو نورې یا جنس له لوري چې د خپل هنري نبوغ د ځلولو د حق څخه محرومه شوي ده، د آزادی له پاره د مبارزې چلنج دی. بڼځې په خپل ټولې بڼکلا د خپل بشپړ لیوالتیا او د جنسي تبعیض د ټول درد او حسرت سره په لنډۍ کې علول کړی، هغه یې په خپله وینه او مینه کې رنگولي ده. دې رنځونو ژبه ورکړې ده. د عاطفې د جلال او جمال په بټی کې یې پخه کړې او د نارینه په رښتیندویه انځورونو کې یې د برهان قاطعي په توگه کارولي ده.

زه په دې خاطر له تاسې ډېره عفو غواړم چې خپلې خبرې راټولوم. ځکه چې تاسې به هم له لیرو ځایونو څخه راغلي یاست. په ښار کې نظم هم سم نه دی او موټري هم پس له ماښامه نه وي. خو زما له تاسې ټولو دا هیله ده چې د لنډۍ یو د

راتولو او د هغې د تصنیفولو په چارو کې مرسته وکړی. دغه لنډۍ چې مور او تاسې یې د پښتو ټولني په ټولگو کې گورو او یا هم په پېښور کې د لنډۍ یو چاپ شوي کتابونه، دا علمي بڼه نه لري.

زه ډېر افسوس کوم چې زما په لاس کې داسې مشخص وخت نه شته چې سبا په غرب کې، په روسیه کې، په امریکه کې او یا هم په جاپان کې یې څوک ولولي او زه ريفرنس ورکړم چې ما دا لنډۍ له هغه ځایه اخیستي او دا یې ومني.

هغه شک کوي چې شاید دا لنډۍ به ما پخپله جوړې کړي وي. شاید دا لنډۍ اسالت ونه لري. ممکن دا لنډۍ اوس زېږېدلې وي او تاسې پرې د اریایانو د وخت ټاپه لگوئ.

یوه سړی د چې ارنولډسن په نوم یادېده، چې هغه په پېښور کې په لنډۍ یو باندې کار کړی وو او یوه کوشنې رساله یې پرې هم خپره کړې وه.

زه فکر کوم چې هغه لنډۍ پیژندلې وي. هغه په یوه لنډۍ حکم کړی دی چې دا لنډۍ د هغه وخت لنډۍ ده چې جونو به د سوات د غرونو ته د سوما د گلونو له د راتلولو له پاره تللي. خو دا لنډۍ بیا ما وروسته د یوه افغان دوست په خپاره شوي کلیکسیون کې و لیده چې ده د خپلو لنډۍ یو په نامه باندې چاپ کړې وه.

دا کتاب د انولډسن له کتاب نه شل کاله وروسته چاپ شوی دی. ما هغه سړي ته ولیکل چې دا څه فاجعه کوي؟ بل شعر نه شته چې تاسې لنډۍ لیکئ؟ دا لنډۍ ولې جوته کوي؟ او ته ولې دې لنډۍ ته خپله لنډۍ وايي؟ دا خو انولډسن په خپل کتاب کې شل کاله مخکې لیکلي ده او که هغه اوس په لنډۍ یو څېړنه کوله، ستا کتاب لاس ته ورغلی و، هغه به څه فکر کاوه. هغه به ضرور متردد و او له ځانه سره به یې ویل چې دا څه حال دی.

نو ویلی شو چې لنډۍ ډېر لوی بحث دی چې څرنگه کولی شي چې له تاریخ سره مرسته وکړي، له انسان پیژندنې سره مرسته وکړي، له علمو سره او له سوسالوژي سره مرسته وکړي.

زه د ټولو پښتنو شاعرانو او لیکوالو څخه هېله کوم چې د لنډۍ په لیکلو دې خپل وخت نه ضایع کوي، ځکه چې نوی جوړې شوي لنډۍ اصیلي لنډۍ یې پته کوي. او بې اعتباره کوي.

زه د علومو اکاډمۍ او نورو پښتو نهادونو څخه دا هېله لرم چې ولایاتو ته د اصیلو لنډۍ یو د راټولو له پاره ټیمونه ولېږي. د لنډۍ یو شرایط بیخي معین دي. هغه سړی چې ده ته دا لنډۍ ورکوي، دا یې باید په کسټ کې هم ثبت کړي. په لیکلي بڼه یې ثبت کړي.

د هغه سړي نوم، د پلار نوم، د هغه عمر، سیمه او د لنډۍ یو د ثبت وضعه. دا ټول باید ولیکل شي چې دا ټول بیا د اکاډیمۍ یو مخزنونو ته رسول کېږي چې بیا د مختلفو علومو له پاره ترې کار اخیستل کېږي چې دا لنډۍ بیا په علمي کچې د اعتبار وړ کېدی شي. ستاسې د پاملرنې څخه ډېره مننه چې ما بېچاره ته مو تر ډېره غوړ ونيو. زه یوه هیله لرم چې راځئ چې په گډه کار وکړو او دا د پښتو اورغلی تود کړو.

کرانو مشرانو، همزولو او کشرانو! زه له یوه شي نه ډېر تشویش لرم. په دې افغانستان کې په فرهنگي ساحه کې هېڅکله داسې وضعه نه وه لکه دا نن چې یې مور او تاسې وینو.

زه د یوه سپین ریري په حیث له بحث نه وتلی یو، دوه درې کلیمې تاسې ته عرض کوم او دا خپله وظیفه بولم. هغه دا چې د فارسي او پښتو جنگ زموږ جنگ نه دی.

دا دښمن زموږ هېواد ته راننه ایستی دی. دا دواړه زموږ ژبې دي. دري زموږ ژبه ده. دا فارسي د عربو په وخت کې په ایران کې مړه شوې وه. همدې خراسانیانو چې اوسنی نوم افغانستان دی بېرته یې ایرانیانو ته ورزده کړه. یانې دغه هېواد چې اوس ځان ته ایران وايي او اصلي نوم یې فارس دی، دا نوم تقریباً په ۱۹۳۵م کې له مور نه ایرانیانو غلا کړ.

او زموږ د هغه وخت حاکمانو چې ډېر بې غیرته خلک وو، دا کوشش یې ونه کړ چې هغوی ته و وایي چې دا یوه مشترک نوم دی، دا نوم تاسې په ځان مه ږدئ او ځان ته بل نوم پیدا کړئ. اوس زموږ ټول افتخارات د ایران په نامه باندې ثبتېږي. ،، حکیم سنایي شاعر بزرگ ایران ،،

کله چې دا کتاب ما ولید دومره غوسه راغله چې کتاب مې راپورته کړ او په دیوال مې و ویشو. دا وراشه یا بني خبرې نه دي مور نه خوشحاله کوي. مور هم یوه ملت یو، مور هم حیثیت لرو. مور هم فرهنگ لرو.

زموږ د بلخ تاریخ او د پښتو او دري ژبو تاریخ ډېر لرغوني دي، تر هغه تاریخه چې په غربي ایران یانې فارس کې یې خلک د فارسي ژبې له پاره پېشنهاد وي. ،، (سلیمان، د باز محمد ثبت، ۲۰۰۸ لېږدی).

د لنډیو، ټپو، ټیکو یو او مصری یو انگر څېړنـ چوپړي (ریسـ رچ پانې)

څېره ۲. ت - ۱ قلم ټولنه ،، چې لایق په لنډیو باندی کنفرانس ورکوي ،، د بازمحمد عابد ثبت او کینلی متن، ۱۳۸۷ لېږدی، ټول چوپړی، کی د لنډیو، مصری، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۶۱ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)		لنډی Lánđéy		ټپي Tapé	ټیکي Tikéy	مصری Mésréy	منسوبی Related	دندستری یې Suffixes Voice		گڼه	
کنټرول کی (In control)	✓	څېړنډو (Caution)	●	ګڼه شوی (Action Required)	■	دندستری یې Suffixes Voice	Related	ټول ټول ټولنی ټپنی او مصری	ټپي	ټیکي	۸
ټول	۵	۱۱۳					Related to men ▲ سرو ته منسوبی	۱			
							Related to women ▲ بنڅو ته منسوبی				
							ونه - څرګند واو په غږ کلمې سره راښی) ونه.				
							ونه - څرګند ی په غږ چمنی، غونډلی سره راښی) ښه.				
							زورکی - ana: (نون زور واری) نه.				
							زورکی - mana: (منه مېچوله می * منه) نه.				
							زورکی * * * (ترله، خوله، معوله، خپله) ټپری لوی شتون لري.	۱			
							څرګنده ، * * * (کولنډوره، بنڅوره) ټپری لوی شتون لري.				

۱۵. ۸ لښتلیک: څېره ۲. ت - ۱ قلم ټولنه ،، چې لایق په لنډی یو باندی کنفرانس ورکوي ،، د بازمحمد عابد ثبت او کینلی متن، ۱۳۸۷ لېږدی، ټول چوپړي، کی د لنډیو، ټپو، ټیکو یو او مصریو کچې، ۱۳۶۱ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)

۱۵. ۷ ټې (ت). پوهیالی محمد اسماعیل یون په دې بڼه کښلی دې او روڼ وي داسې.

و، لنډۍ په پښتو شاعرۍ کې تر ټولو کوشنی شعري کالب یا فورم دی، خو د مانا د ځواک او لېږد له پلوه نه یوازې په پښتو شاعرۍ، بلکې په نړۍ یواله شاعرۍ کې یې ساری لیدل شوی نه دی. د لنډۍ کمال په دې کې دی، چې مجموعاً په ۲۲ څپو یا دوو مسرو کې دروند مانیز بار او ښکلا لېږدوي.

د دوی لومړۍ مسرې په پای کې یوه اهنګینه کلمه لري، چې د لنډۍ قافیه نه لري، خو د دوېمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره لنډۍ باید د زور (ه) په واول یا غرن اواز پای ته رسېدلې وي. پای کې دا زور (ه) رانه شي نو اهنګ یې نیمګړی پاتې کېږي. لنډۍ د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول شعر (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د لنډۍ په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو لنډۍ باندې یوه قانون د تطبیق وړ دی، یانې داچې د هرې لنډۍ لومړۍ مسره باید ۹ او دوېمه ۱۳ څپې وي. د هرې لنډۍ د لومړۍ مسرې څلورمه او اتهمه څپه او د دوېمې مسرې څلورمه، اتهمه او دولسمه څپه، خښه وي لکه:

▲ امانتي مي گور كي كېږدئ

كه يار خبر شي ما به خپل وطن ته وړينه

د دې مصرۍ څپيز- خجيز جوړښت په دې ډول دی:

U-UUUU-UUUU

U-UUUU-UUUU-UUUU

له مانیز پلوه لنډۍ پر بېلا بېلو ډولونو وېشل شوې دي. د پښتني ټولني د ژوند د ټولو ډګرونو انځورنه په کې کېدې شي او شوي هم ده، خو د شکل او جوړښت له مخې لنډۍ همدا یوه ټاکلی شکل او قانون لري. دلته به یوه څو لنډۍ د بېلګې په توګه وړاندې کړو:

▲ يوه وعده راسره و كه

چې د صراط په پله به يوه ځای سره ځونه

▲ ستا به واده زما به مرگ وي

ستا به ډولی زما به کت خاورو ته ورینه

▲ ولي دې بد را سره و کړه

زما همدغه هیله وه چې یار لرمه

څرنگه چې په لنډۍ کې د وروستی مسرې ورستی کلمه اهنګینه وي، د وروستی څپې اهنګ یې لور او تر هغې دمخه څپې اهنګ یې لوېدلی شان وي (✓) نو دلته کېدی شي د لنډۍ ځمکچپوهنې (هندسي) جوړښت داسې ترسیم شي:

لنډۍ یو ته (ټیکۍ)، (مصری) او (ټپې) هم وايي، چې دا هر یو نوم خپل ځانګړی تعبیر او لهجه یې استعمال لري، خو د دې ډول شعر عام او منل شوی نوم همدا (لنډۍ) دی.

د نوموړي شعر د هرې برخې له پاره او رکن د افادې له پاره بېلابېلې نښې نښانې او علايم علايم وټاکل شول: لکه د قافيې افادې له پاره (a) نښه، د رديف له پاره (=) نښه او د مسرې له پاره کرښه (—)، د بېلابېلو قافيو له پاره که په کوم شعر کې وي په (b, c او d).

همدغه نښې د یوه شعر ځمکچپوهنې (هندسي) رغښت په لاس راوړی شي.

د یوه منظم قانون له مخې د اهنګ لوړوالی او ټیټوالی او د ژبې له غږیز جوړښت سره بشپړ پیوستون، د پښتو ملي او ولسي شاعرۍ ډېره خوندوره کړې ده، له همدې کبله خو دا شاعري زموږ د ولس د موسیقۍ له څپو سره ډېره ښه اوډلتیا مومي او کله چې بیا دا دواړه ښکلي هنرونه سره یوه ځای شي، نو بیا د دردمنو زړونو زنگ لري کړي.

د پښتو ژبې د شعرونه د څپو د شمېر، د مسرو د څومره والي او څرنگوالي له پلوه یوه له بله بدلون مومي، خو بیا هم د څپیز خجیز جوړښت له مخې پرتولو یوه قانون تطبیقېږي. یانې تر هر درېیو څپو ورسته څلورمه څپه خج (فشار) اخلي،، (محمد اسمعیل، ۱۳۷۷ ل ل کال، ۷ چوپړی).

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر خبرن چوپړي (ریس — رچ پانې)

خپره ۲، ټ، و، د پښتو شعر هندسي جوړښت، محمد محمد اسمعيل يون، ۷ او ۱۳۸ چوپړي، کي د لنډيو، مصر، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۷۷ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)									
کتنه	زاتونومي / ايښودنې نوم	نېکي	چاپېرک	ټول ټاکنو، شمېر ټیکو او مصری	لنډی	ټپي	ټیکي	مصري	مشموي
					Lánđéy	Tapé	ټیکي	Mésréy	مشموي
۹	محمد اسمعيل	هندسي جوړښت	د پښتو شعر	ټولوي ۱۳۷۷	۴	۴			Related men
									Related to men
									Related to women
									ونه - uná: (څرگند او په غږ کلمې سره راښي) وڼه.
									پڼه - ná: (څرگنده ي په غږ چلې، غونډلې سره راښي) پڼه.
									زورکي - ana: (نون زور ولري) نه.
									زورکي - mana: (منه مجبوره هي * مه) مه.
				زورکي * ه: (ترله، خوله، مغوله، خپله) ډېرې لوي شتون لري.					
				څرگنده ه ه: (کوڼکوڼوره، بخوږه) ډېرې لوي شتون لري.					

۱۵. ۹ لښتيلیک: خپره ۲، ټ، و، د پښتو شعر ځمکچپوهنې (هندسي) جوړښت، محمد محمد اسمعيل يون، ۷ او ۱۳۸ چوپړي، کي د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کچي، ۱۳۷۷ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)

۱.۵. ۸ جې (ج). څېړنوال دوست محمد دوست شینواری روڼوي داسې.

، د لنډی د پښتو د ولسي ادب یوه بې سارې بډاینه پانگه ده، زموږ د ټولني د ژوند او آیدیا هېڅ خوا نه شته چې په لنډیو کې یې انعکاس نه وي موندلی.

مینه، بنکلا، وصال، بېلتون، خوښي، خوشحالي، تېری، عدالت، سرښندنه، وطن پالنه، هر ډول رزمي او بزمي آیدیا په لنډیو کې ځای شوي ده، د پښتنو د ولسي ادب، روحیاتي، د ژوند شرایطو، کولتور او دود، د پېژندلو له پاره لنډی د یوه دایرة المعارف یا وېکپیډیا حیثت لري.

لنډی (چې د ټپي، مصري، ټیکي په نوم هم یادېږي) د پښتو په هره سیمه، هر کلي، هر کور کې د ولس ادب یوه مهمه برخه ده؛ خو په هر سیمه کې په خاصو غرونو او ټاکلي ډول ویل کېږي چې مشهور یې د چارباغی، ننګرهار، تیرا، وردگو، شلګر، کندهار او دنورو دي. هر ځای یې غږ او کمپوز د سیمې تر اغېز لاندې وي او د هر ډول موسیقي په کالب کې ځایېږي.

لنډی کله په ځانګړي او کله په ډله ییز ډول، کله یوازې او کله له سروکو سره یوه ځای ویل کېږي.

د لنډیو فورم:

لنډی همېشه له دوو برخو جوړې وي چې لومړۍ برخه یې ۹، او دوېمه یې ۱۳ سېلابه وي.

د لنډیو دوېمه مصرع همېشه په (ونه - UNĀ) - (څرګند واو)، (ینه، NA (څرګنده ي)، (زوزکی + ana)، (زورکی + منه، مجهوله یې * مه) پای ته رسېږي لکه:

▲ په لوړو غرو د خدای نظر دی

په سر یې واورې وروي چارپېر گلونه

▲ که په میوند کې شهید نه شوي

خدایرو لالیه بي ننگی ته دی ساتینه

▲ زما په رنځ جانان خبر دی
دارو خو نه کړي تش مې نه کوي پوښتنه

▲ په خندا شنه، په ملا شوي ماته
د جنت حورې! په گولی دې و ویشتمه

▲ زما په دې وطن کې څه دي
مالو سترگو د آشنا بند کړی یمه

له دغه فرموله وتلي لنډۍ له ادبي معیاره وتلي او بېخي کمي دي.
ما د پښتو لنډۍ یو د لومړی ټوک د (الف، ز، ی) لنډۍ ولټولي چې ټولي (۴۸۶)
لنډۍ کېږي په هغو کې یوازې یوه لنډۍ په (زور + نه ana) پای رسېدلې وه او
(۱۸) په (ana - زورکې + نه).

▲ ارمان، ارمان خپله وطنه
د خپل وطن جامې مې ولوبدې له تنه
او په دغو ټول کتاب کې یوازې یوه لنډۍ په (له) پای ته رسېدلې.

▲ اصله وم کم اصله یوورم
کم اصله! داسې مې ساتي لکه مغوله؟

،، دا لنډۍ د ختیځ اکاډمي ننگرهار، فلکلور پیژندنې لارښود کې، محمد داود
وفا هم په ۴۳ چوپړې کې کښلې ده، (محمد داود، ۱۳۳۴ لېږدی، ۴۳ چوپړی)

دغه لنډۍ په فني لحاظ اعتبار نه لري او د لنډۍ یو له اصلي فورم سره اړخ نه لگوي
او حتی لنډۍ ورته نه شو ویلی.
د لنډۍ بل خصوصیت دا دی چې څلورم سیلابل یوه څپه (د جملې اکسنټ)
راځي، په دې صورت په لومړۍ برخه کې په څلورم او اتتم، په دویمه برخه کې
په څلورم، اتتم او دوولسم سیلابل څپه راځي.

څپه په خج لرونکي هجا واقع کېږي. له دغه ځایه د لنډۍ یو لومړی او دویم
پارکي هېڅکله په خج لرونکي هجا پای ته نه رسیري په دغه لنډۍ کې د سیلابل او
څپې ترسیم وړاندې کېږي:

▲ که - په - می - وند + کې - ش - هید - نه + شوي

خدای - رو - لا - له + په - بی - نن - ګی + ته - دې - سا - تي - نه

دا په هغه صورت کې چې لنډۍ یوازې ویل کېږي او که له نیمګۍ سره یوه
ځای شي په هغه صورت کې د نیمګۍ له خصوصیت سره سم د لنډۍ یو په څپو کې
توپیر راځي. کله له داسې هم ویل کېږي چې کومه څپه په کې نه احساسېږي، له
سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر
لري چې دا څېړنه بېله موضع ده بېل تحقیق غواړي.

په لنډۍ یو کې د بنځو ونډه:

د بنتو ولسي ادب کې عموماً او په لنډۍ یو کې خصوصاً د بنځو ونډه ډېره زیاته
ده. همدغه لنډۍ دې چې په وپرونو، ودونو، د غم او خوښۍ یو په وختونو کې یې
وايي. د لنډۍ یو جوړونکې هم غالباً بنځې دي. زیاتې لنډۍ د زړه د ژورو تاثراتو،
خواشینو او خپګان انعکاس دی.

له نیمايي نه زیاتې لنډۍ د غم، خپګان، دردېلې زړه زګېړوی دی، د دوی د
غم خپلې سینې آه دی چې د نارینه و مخ د دوی تېری یو، بد سلوک او ناوړه دودونو
خواته اړوي. کله د بني له غمه ژاړي:

▲ د بني غږ راباندې و شو

لکه ډوډۍ په تناره کې ورپته شومه

او کله د مېړه له بد سلوکه:

▲ نېستي د خدای له لوري راغله

موزي په ما مینت کوي چې خوار دې کړمه

د جبر او زور واده غم بولي او داسې مېړه ته موزي وايي:

▲ موزي په مینه څه پوهېږي

په نس یې مور کړه تر سبا کوي خوبونه

▲ خاونده بیا دې ماخوستن کړ

د نارضا کت نه می رپړدي اندامونه

۹.۱۵ چې (ج). جانان د پښتو لنډۍ یو کې د محرومیت پر موضوع کښلي دي.

، د پښتو ادب په لمن کې پښتو لنډۍ ځانگړی ځای لري، ځکه چې په لنډه او ساده ژبه ټول هغه تعریفونه په ځان کې رانغاړي چې د منظوم کلام له پاره اړین دي. درد، عاطفه، پیغام، اهنگ او رواني د پښتو ژبې په هره لنډۍ کې لیدل کېږي، ځینې بهرني لیکوال چې پښتو لنډۍ یې لوستي زیاترو په خپلو نظرونو کې پښتو لنډۍ د دغې ژبې منظوم شهکارونه بللي.

اوسمهال هم د نورو ژبو ځینې لیکوال او شاعران په دې قانع دي چې د پښتو ژبې له هرې لنډۍ څخه د یوه بشپړ شعر الهام اخیستل کېږي. د بېلگې په توگه د اردو ژبې مشهور شاعر احمد فراز چې د پښتو ژبې لنډۍ لوستي په یوه نه یوه بڼه یې د هغو لنډۍ یو پیغام او مفهوم په خپلو شعرونو کې ځای کړی او یوه نوی رنگ یې ورکړی.

دا چې پښتو لنډۍ له کومه ځایه سرچینه اخلي، دا به یوه تکراري بحث وي، خو د دغې خبرې څېړنه ضروري ده چې پښتو لنډۍ پښتون پنځولي که پښتني. که چېرې د پښتو لومړنی لنډۍ ولولو نو له ورايه په کې د پښتني احساساتو څرگندونه کېږي او دا په ثبات رسېږي چې پیل به یې پښتني کړي وي.

▲ سپورمیه سر وهه راخیره

یار می د گلو کر کوي گوتي ریبینه

کېدی شي زما له نظر سره ډېر خلک موافق نه وي، خو کومې لنډۍ چې کلاسیکي دي او له ډېرې پخوا زمانې څخه سینه په سینه تر مور را رسېدلي زیاتره د بنځینه احساساتو او بنځینه محرومیتونو څرگندونه کوي.

یانې دا چې پښتني کله د خپلو کورونو د څلورو دیوالونو شاته ډېر ځورېدلي او یا یې لږه خوښي په برخه شوي، نو په لنډۍ یو کې یې د خپلو احساساتو څرگندونه کړي ده. خو هغه لنډۍ چې د بنځینه وو له خوا ویل شوي د محرومیت تله په کې درنه ښکاري، راځی په پښتو لنډۍ یو کې د بنځینه محرومیتونو یوه څو بېلگې وگورو.

په ډېرو پښتني سیمو کې دا دود دی، چې د خپلو لوبو د ودولو پر وخت ترې پوښتنه نه کوي او دا خبره یوه شرم گڼي، که څه هم د اسلام په مقدس دین کې د هلک او نجلۍ خوښه شرط ده.

خو په پښتنو سیمو کې د غیرت تر نامه لاندې د اسلام دغه اصل تر پښو لاندې کپړې، د نارینه وو چې چا ته خوښه وي، خپله لور، خور ورته ودوي، پښتني پېغلي چې کله له داسې حالت سره مخ شوي نو پرته له دې چې له سوزه خپل احساسات په لنډۍ کې راونغاړي نور یې هېڅ له وسه نه دي پوره شوي. په لاندې لنډۍ یو کې د دغه دود او د پښتنو نجونو محرومیت له ورايه ښکاري:

▲ تر شمل پورې دې واده کړم

تر شمل پورې څوک غوايه نه ورکوينه

▲ توري تيرا نه دې کړم تېره

ما به مي خپلي مور ته څوک ورسوينه

▲ ترلې ترپور دې مېره مه شه

په لښتو غنو دې وهي بيا دې شرينه

زیاتره وخت داسې هم شوي چې پښتني نجوني د پلار کور کې زړې شوي، ځکه په پښتنو کې اوس هم دا دود شته چې هر چا ته خور لور نه ورکوي، کله داسې شي چې د نجلی پلار او مور هر چا ته زړه نه ښه کوي، د نجلی سر په کور سپین شي، کله بیا د پلار او یا کورنۍ د کورنو له امله څوک زړه نه ښه کوي چې نجلی وغواړي، په داسې حالاتو کې نجلی له شرمه هېڅ نه شي ویلی خو کله چې یې د پېغلنوب غوښتنې او احساسات ډېر وځپي نو له ځان سره داسې یوه لنډۍ زمزمه کړي:

▲ ټولي همزولي مي واده شوي

زه بدقسمته د پلار کور کې ناسته يم

▲ سر مي د پلار په کور کې سپين شو

لکه ډوډۍ په تناره وسوم مينه

که چېرې د پورتنۍ یو لنډۍ یو شاعرانه اړخونو ته وکتل شي، هره نیم بیتي او یا پوره لنډۍ دلوستونکي او یا اورېدونکي په ذهن کې یوه ذهني انځور جوړوي لکه (په تناره کې د ډوډۍ سوزېدل) چې هم ذهني انځور جوړوي او هم یوه دردونکی پیغام اورېدونکو او لوستونکو ته وړاندې کوي.

د پښتنو بڼخو یوه بل محرومیت دا دی چې د مېره په کور کې ورسره سم چلند نه کېږي، د اسلام په مقدس دین کې بڼخې او نارینه یوه ډول حقوق لري خو په زیاترو پښتني کورنۍ یو کې بڼخې ډېر بې ارزښته ساتل کېږي، نه یې غوښتنو ته پاملرنه کېږي او نه هم بڼخېنه خواهښاتو ته، تر دې چې د خوابښي او یا د کور د ځینو نورو غړو له خوا پوزي ته راشي. کله، کله داسې هم نه وي. د میري مور، ورور او یا نورو له خوا هم رټل کېږي او د ځوانۍ هغه مسته دوره چې باید په خوشحالی تېره شي په غمونو کې تېرېږي. په لاندې لنډۍ یو کې د دغو پېښو او واقعاتو انځورونه له ورايه برېښي:

▲ تېل مې وهه بنگري مې مات شول

مور مې میره ده ما په کور کې نه پرېږدینه

▲ ځان به په پک سیند کې لاهو کړم

ستا د سپېره کور به ونه کړم ارمانونه

▲ د غرونو ترخې مې خوراک وی

خوراک مې نه وی د موزي د کور غمونه

▲ د بني ترس راباندې تېر شو

زه د دوزخ د لمبو څه پروا لرمه

▲ کور دې د غم بندیکانه ده

د خوشحالی باران په کال کې نه راینه

▲ بنگري د ټولي دنیا دود دي

زه له نیستم جانانه نه غواړم دودونه

▲ توتان پاخه ممانه توري

زه د موزي د ډوډۍ څه پروا لرمه

▲ قربان، قربان د دادا کوره

له پکه شکوره به یوازې تاوېدمه

▲ باهو می و په لاس می نه کرل
د موزیگی په کور کی اوسم تش لاسونه

پورتنی لنډۍ داسی انځورونه لېږدوي چې هره یوه یې دپښتنی سیمی یوه شهکار دی، د بېلگې په توگه د توتانو او ممانو د پخېدو انځور چې پښتنی نجونې او یا هم مېرمنې په غرنۍ یو سیمو کی ځانگې په خپلو ټیکریو کی څنډي او بیا یې د یخو چینو او یا هم گودر په غره په مزه، مزه خوري. رښتیا هم چې د فطرت د داسی یوې خورې لوښیې په وخت کی به څوک د چا د ډودۍ څه پروا کوي او بیا هغه ډودۍ چې د اوبنکو په بدرگه خورل کېږي.

یوه بله خبره چې پښتنی ښځې ډېرې ځوروي، هغه د پښتنو غریبې ده. زیاتره پښتانه خپله روزي په نورو هېوادونو کی لاسته راوړي که پخوا پښتنو هند او یا هم نورو سیمو ته سفر کاوه، اوس هم ډېرو بهرنۍ یو هېوادونو کی د مسافرت شپې سبا کوي، پښتنی مېرمنې یې په کورونو کی لاري څاري. داسی هم شوي دي چې تر واده شل ورځې او یا لس ورځې وروسته نارینه مساپري ته تللي او بیا څو کاله بېرته نه دي راستانه شوي، پښتنی مېرمنې چې کله دغسې حالاتو سره مخ شوي نو د خپل زړه براس یې په لنډۍ یو کی وپستلی او د زړه خبرې یې په نا اگاهانه ډول داسی اهنگین له زړونو راوتلي چې په یوه شرنګ د اورېدونکو یا لوستونکو پر زړونو پرېوځي. دا پیغام لېږدوي چې د مېرونو په نه شتوالي کی پښتنی مېرمنې څومره ځورېږي.

▲ مساپري دي ډېره و کره
راځه، راځه روزي به خدای را رسوینه

▲ دا ستا دیدن زما اختر دی
ته مساپر یې زه به څه کړم اخترونه

▲ پالنگ می جوړ کړ ته رانغلي
لکه منگور په کی یوازي تاوېدمه

دغسې ډېرې لنډې په پښتو ژبه کی لیدل کېږي چې هره یوه یې یوه محرومیت، یوه پیغام او یوه درد لېږدوي. زما له دي مطلب نه دا موخه نه ده چې خدای مه کره د پښتنو کولتور می غنډلی وي په هره ژبه او هر قوم کی ځنې، وډلته، د و ځنې، :

۱۰.۱۵ ځې (خ). فیاض علي شاه اخونزاده له پام سره لږ څه گډوم.

و، د اکثر و محکيکينو دا خيال دی چې تپه د پښتو ايجاد دی، د پښتو ژبې نه دغه صنف پنجابي او هندکو ژبو خپل کړی دی. خو سره د اختصاره څومره جامعیت د پښتو په تپه کې دی هغه په پنجابي کې نه شته.

د پښتو شاعري ابتدا د تپې نه شوې ده. د يوه پوه وينا ده چې پښتانه فطراً ټول شاعران دي، ځکه چې هر پښتون بڼځه او نر تپې جوړولی شي.

کله بوداگان او سپين ربري د دين، اخرت په حکله تپې وايي، نوي ځوانان په کې د خپلې مینې محبت ارمانونه رږوي. که کرونده گر د پتو، اوبو، خاورو، اړه تپې وايي نو پېغلي د گودر په غاړه د پېغلتوب، کالو په حکله په کې خيالات څرگندوي، په دونو بنادۍ یو کې خپل خپلوان او د واده ځلمي ستايي.

تپه د جزباتو هېنډره ده. ځکه خو ډېر مقبول صنف دی. پښتو چې کله اسلام نه وو راوړي او لمر پرست وو، نو هم د دوی په ژبه کې معيارې تپې موجودې وې. لکه:

▲ د مازيگر زېريه لمره

ته لا ولاړ یې په ما پرېوتل گردونه

پښتون يوه ازاد پسند قوم دی نه چاته محکوم شوی. خو چې څوک یې په کلاری او امن اوسیدو ته نه پرېږدي نو په جنگ کولو مجبوره شوی دی. په خپلو تپو کې یې هم د جنگ نه نفرت او وینې بهیدلو نه کرکه ښکاري.

▲ د لښکرو ملک ته وایه

په مرو مور شوې که نور هم غواړي جنگونه
یا

▲ د لښکرو ملک ته وایه

ډېرې دې کونډې کړې خپرې درته کوبنه

د تاریخ جنگونو زکر هم پښتو تپه کې شوی دی.

کله چې پیر روښان د مغولو خلاف توره اوچته کړه نو په دې ټپه کې داسې وستایل شو:

▲ د مغول ظلم به نسکور شي

چې پیر روښان توره په لاس جنگ له ورځینه

د پېرنگیانو خلاف د پښتنو جنگونه هم په پښتو ټپه کې ستایل شوي دي.

د ملاکنډ په جنگ کې چې کله هارون د پېرنگیانو خلاف ډال شو نو دا ټپه و ویل شوه:

▲ په ملاکنډ توره تیاره شوه

هارونه! توره خُلوه چې رڼا شینه

کله چې پښتنو د کشمیر په غزا کې په تش لاس د مېراني مظاهره وکړه نو دا ټپه مشهوره شوه:

▲ زما په پاک الله باور دی

ځکه به تش لاس د کشمیر غزا له ځمه

د ازادۍ په جنگونو کې داسې نورې ټپې مشهور شوي دي چې د پښتنو د جزیاتو راپارولو د پاره ویل شوي دي.

▲ جانان به ولي توره نه کړي

تر نیمايي سنگره زه ورسره ځمه

▲ که تور اوربل مي میرا تپري

په پښتو ننگ دی جانان نه منع کومه

▲ په هېندستان دې ځلی جوړ شه

د بي ننگی اواز دې را مه شه مېینه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ چې توره نه کړي نور به څه کړي

چې یې شوده د پښتني رودلي دینه

▲ ستا د بورې توپکه څار شم

په اوږه ستا وي کزه زه د خیاله ځمه

په ټپه کې چې د ژوند د ټولو اړخونو عکاسي شوي ده، دومره زیاته په هېڅ
یوه صنف کې نه ده شوې او نه کېدی شي.

حجره چې ورته په پښتو معاشره کې یوه اهم حیثیت حاصل دی، په پښتو ټپه
کې ستایلي شوي ده لکه:

▲ حجره د کام کلي د سره

د نیمو شپو منگي زما لالی وهینه

▲ ستا د حجرې درشل کاره شه

زما د زړه ستني کړې درپسي وینه

چپلم چې د حجره بنکلا گنلی شي په پښتو ټپه کې په دې ډول ستایل شوي دی:

▲ چپلمه خدیرو چې دې مات کړم

میین په ما دی غم په تا غلتوینه

▲ د حجرې گټ درباندي پرپوڅه

چې د چپلم نچه دې خله کې پاتي شینه

جماعت د پښتنو دینداري لکه د نمر څرگنده ده.
په ټپو کې هم د جماعت ډېر زکر رغلی دی.

▲ د میین زړه جماعت خانه ده

که مسلمان یې وران یې نه کړي دیوالونه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ په مولوي مي سلام وايه

زما جانان ته کتاب خلاص کړه چې راځینه

گودر هم د پښتنو په ولسي ژوند کې ډېر اهمیت لري.
د پښتو ټپه کې د گودر د مازیگر ډېره زیاته ستاینه شوی ده:

▲ گودر ته حُم راپسي راشه

منگي مي دوي دي نړۍ ملا مي ماتوینه

▲ چې مازیگر پري بنائسته کېږي

هغي جینی له مور منگی نه ورکوینه

د سفر او مسافری په حکله هم ډېرې ټپې مشهورې دي.

▲ په سفر خه مه خفه کېږه

زه پښتنه به ستا په پت کې ناسته یمه

▲ هېندستاني شه روپی راوړه

په کورنو روپو مي مور نه درکوینه

په پښتو ټپه کې لکه د نورو ژبو پشان متلونه هم راغلي دي:

▲ فکیره دوي گټي دي وکړي

یوه دي خیر ټول کړه بل دي وکړه دیدنونه

▲ چې اوږه نه خوري بوی ترې نه ځي

چې یاري نه کړي څوک پرې نه وی تهمتونه

لنډه دا چې ټپې ته په پښتو اولسي شاعري کې هغه لوړ مقام حاصل دی چې بل یوه
صنف ته هم نه دی حاصل شوی:

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ بس دی په دي به يې فيصله کړو

ډېرې ټپې د سړي عمر کمونه،

(فياض علي شاه، ۲۰۰۷ زېږدي)

		څېره ۲. خ، د پښتو اولسي شاعري کې د ټپې اهميت،، فياض علي شاه اخونزاده، ليکنه کې د لنډيو، مصرو، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۸۶ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)									
ځانګړنګۍ (In control)	ځيرداري (Caution)	کړه شوي (Action Required)	دېرېښايي (Suffix Voice)	منسوبی Related				نور تالان تالان ټپې او مصری	چاپ چاپ / نا چاپ	لنډی لیکنه	راناوړنګی / انګونګی نوم
				مصري Mésréy	ټپي ټپي Tapé	ټیکي ټیکي Tiké	لنډی Lángéy				
✓	●	■		Related to men	۱۲	۷	۵	۵			
				Related to women	۵	۴	۳	۲			
				Related to men	۷	۵	۳	۲			
				Related to women	۱	۱	۳	۳			
				ونه - uná: څرګند وار په غږ کلنې سره راشي) ونه.	۱	۱	۳	۳			
				پنه - ná: (څرګنده ي په غږ چلې، غونډلې سره راشي) پنه.	۷	۴	۱	۱			
				زورکي - ana: (نون زور واري) نه.							
				زورکي - mana: (منه مجبوله هي * مه) مه.	۴			۱			
				زورکي * * (ترله، خوږه، مغوله، خپله) نېرې لږې شتون لري.							
				څرګنده * * * (ګونډلور، بخنور) نېرې لږې شتون لري.							

۱۲.۱۵ لښتليک: څېره ۲. خ، د پښتو اولسي شاعري کې د ټپې اهميت،، فياض علي شاه اخونزاده، ليکنه کې د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو کچه، ۱۳۸۶ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)

لنډی د دې ترڅنګ چې د انسانانو له خوا د ژوندانه په حساسو شېبو کې د عام ولس له خوا زمزمه کېږي، د ټنګ ټکور، ساز او سرود په بڼه هم د هنرمندانو او سندرغاړو غږونو ته ښکلا وربښي.

په لنډیو کې د نورو ښکلاوو تر څنګ ډېر ښکلي او هنرمندانه تشبېهات هم کار ول شوي دي د بېلګې په توګه:

▲ زما دې زړه داسې کترې کړ

لکه د گل غوټی چې پانې، پانې شینه

▲ سورخي د مخ دې شغلي و کړي

لکه سورخي د ماښام سره کا وطنونه

▲ کمیس دې تور مټي دې سپیني

لکه ښامار چې تر چنډر تاوشوي وینه

لکه څرنګه چې وینو په پورتنیو لنډیو کې زړه له گل او کترې یې د گل له پانو سره، د مخ سوروالی د ماښام له سوروالي، کمیس له ښامار او مټي له چنډر سره تشبېه شوي دي.

په لنډیو کې ځینې داسې ښکلي او نادر تشبېهات هم په کار ورل شوي دي، چې د شعر او نظم په نورو فورمونو کې یا په بشره توګه نه شته او که وي هم په ډېره لږه کچې تر سترګو کېږي لکه:

▲ سترګي دې بي اثره نه دي

لکه د کوډو مری برګي، برګي دینه

▲ زلفي دې بیا پرمخ خورې کړي

لکه شپانه چې رمي و شري په غرونه

▲ دا ستا د مور غټي خبري

لکه چکړي د کوڅو تري خان ساتهمه

، ۴، د دغه تشبېهاتو په لړ کې یوه هم گلونه دي چې په ډېره ماهرانه، هنرمندانه توگه د بدن له بېلابېلو برخو، د طبیعت، چاپېریال طبیعي ښکلاوو او نورو سره تشبې کرل شوي دي.

گلونه که له یوې خوا څخه ښکلي څېړي او بڼې لري. په طبیعي توگه د انسانانو پام ځان ته ور اروي، راز، راز گلونه بېلابېل رازونه او حکمتونه لري. له بلې خوا څخه بشر گلونو ته ښېگڼې، نیکمرغۍ د سمبول په توگه گوري. د هغې د نامه له یادولو او کارولو، کرلو، سیل او لیدلو څخه یوه ځانگړی خوند تر لاسه کوي.

په رښتیا هم د گل نوم په یادولو سره انسان ته د گلاب ښکلي څېره، د لاله د زړه داغ، د لونگو د غاړې هار، د کشمالو ریښه، د اېنځر د دیدن ورک والی او ارمان سترگو ته درېږي. انسانان له گلونو څخه ډول، ډول انگرېني او عقاید لري. د بېلگې په توگه زېرگل د جدایي علامه، سور گل د مینتوب او وصال علامه او سمبول گڼي.

د خپل زخمي زړه داغ د لاله د زړه له داغ سره مقایسه کوي، د جانان دیدن د اېنځر له گل، همدا راز خپله خوښي د بلبل په بڼه د گلو په دیدن او له گل سره په همدې کی لتوي.

که څه هم کې دی شي د گلونو شمېر له سلگونو څخه واورې خو ځینې یې د خلکو تر منځ ډېر مشهور دي. له همدې امله گلونه د لنډیو په فورم کې گلونو ځانگړي ځی خپل کړي دي، د بېلگې په توگه له ځینو څخه یې په لاندې ډول یادونه کو:

د گلاب گل د لنډیو په سمندر کې گلاب د نورو گلانو په پرتله ډېر یاد شوي او ځانگړی ځای لري. کې دی شي د گلاب بې شمېره ښېگڼې او رازونه د دی لامل گرځېدلی وي تر څو په لنډیو کې یې نوم له نورو گلونو څخه په لومړي کتار کې ځی خپل کړی وي.

په لنډیو کې د گلاب د گل اصیلتوب، سره ښکلي زړه راښکونکي څېره، د مینې او ناخوالو په وړاندې د هغې حساسیت، له شبنم او بلبل سره د هغه نږدې اړیکې، ډېرې ستایل شوي او یاد شوي دي. هم د ښکلو تشبېهاتو په رامنځ ته کولو کې ورځیني کار اېښتل شوی دی، لکه:

▲ اصیل گلاب چې په کې نه وي

په نورو گلو می تسل نه شي مینه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ اصل گلاپ را څخه ورک دی
کم اصل گل که بویوم پک دي باغونه

▲ په گورستان کې خاورې مه شي
گل د گلاپ شي چې دي خاورې بویونه

▲ په وینو سور لکه گلاپ شه
پښتني ناوې دي په تور اوربل کې ږدینه

▲ خولگی دي سره لکه گلاپ ده
ځکه يي واړه بلبلان ثنا کوینه

▲ د نجلۍ مراوې، مراوې سترگې
لکه گلاپ چې د دوي نیمو ورځو وینه

▲ گلاپه دا کدر دي بس دی
چې جینکی دي په اوربل کې گرزوینه

▲ مخ دي گلاپ سترگې دي شمع
زه نه پوهېږم چې پتنگ که بورا شمه

لونگ: لونگ نږدې ټول پېژني، په ورځنیو چارو کې په ځانگړي توگه په کلیو، بانډو کې د کلیوالو بنځو، نجونو له خوا ترې امپلونه جوړېږي او په غاړه کې اچول کېږي. ځینې واړه ځونډي هم ترېنه برابرېږي، د کوژدي د نښې په د ستمال، هم په جامو کې د کمیس په لمن او گریوان کې گنډل کېږي.

هغه څه چې مور د لونگ په نامه پېژنو او ښکلی بوي لري. د لونگ د بوټي، د گلونو واړه ښډر دي چې له راټولولو څخه وروسته و چېرې او بیا ورڅخه کار اخیستل کېږي. په لنډیو کې له لونگ څه د ښه بوي، ښکلي بوټي په توگه په ځانگړي توگه د بنځو له پاره ور ځینې یادونه شوي ده او د گلاپ له گل څخه وروسته لونگ په لنډیو کې خاص ځای لري. لکه:

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ اشنا می نوی سوداگر دی
په سر باري کې به لونگ راته راوړینه

▲ که چا لونگ لیدلي نه وي
جلی خولې کره د لونگو بوی ترې ځینه

▲ په لویو غرو د باران شور شو
بنکته لاندې شول د لونگو درموندونه

▲ چې ته راځي ما به خبر کړي
چې پر پالنگ لاجي لونگ و غورومه

▲ دا بند په بند به شم در ماته
په بند ماتېږي د لاجي او لونگ ونه

▲ د باغ دې هر بوټي لونگ دي
پرې لگېدلي دي د چټو پلونه

کشمالي: کشمالي هغه بنکلي گلان دي چې د نازبو گلونه هم ورته ویل کېږي.
, ۵, د کشمالي گلونه که څه هم د ظاهري بني له پلوه دومره زړه راښکون په کې
نه شته خو د کشمالو بنکلی بوي د هر کس پام ځانته وراړوي.

کشمالي توربخني پانې او گلونه لري. په لنډیو کې د کشمالو له بنکلو او په
زړه پورې عطر و څخه د نورو ځانگړتیاوو په پرتله ډېره یادونه شوې ده، د بېلگې
په توگه:

▲ جینکو نوی دود جاري کړ
د کشمالو باغچې په بام کې جوړوینه

▲ د جلی کور راته معلوم دی
د بام په سر یې کشمالي کرلي دینه

د لنډیو، تپو، تیکو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

- ▲ د کشمالو به دي باغوان شم
چې هر سهار يې په وړيا ديدن کومه
- ▲ گلان دې ټول له تا کربان شي
ته کشمالی يې نور سلام درته کوينه
- ▲ يا دې په خوله کې کشمالي دي
يا دې د عطرو په چينه لمبلي دينه

غاټول: غاټول يا لاله هغه بنايسته او بنكلي گلونه دي چې سور رنگ لري، خو تور سوي داغونه يې په زړه تل د زخمي زړه زخميتوب څرگندونه کوي. د پسرلي په موسم کې د غرونو په لمنو او د بنتو کې د غاټول بنكلي گلونه تر سترگو کېږي. په لنډیو کې د بنکلو تشبېهاتو په ترڅ کې تر ډېره بريده د زړه داغ، د لاله د زړه له داغ سره او سرو شنډو سوروالي د لاله يا غاټول له سره رنگ سره تشبې کرل شوي دي لکه په لاندي لنډیو کې:

- ▲ زما په زړه کې مستي داغ دی
لکه لاله چې تور داغ په زړه لرينه
- ▲ که مي سري شونډې در په ياد شوي
گل د غاټول په لاس کې ونيسه مينه
- ▲ غاټول به ټول امېل به جوړ کړم
د يار د پاره به يې په غاړه گرځومه
- ▲ يا د لاله په گل شبنم دی
يا دې د مخ په ستارو خولي راځينه

نرگس: نرگس لکه څرنگه چې د نوم په يادولو سره يې هر کس ته ديار سترگې وريادېږي، يوه بوټی دی چې له عطرو څخه ډک گلونه لري، په گلونو کې يې سپينې پانې داسې چاپېره شوي دي چې په منځنی برخه کې يې زېړ رنگه جوړښت لري.

د نرگس یو ډول گلونه چې ډېر لږ پیدا کېږي داسې بڼه لري چې پانې یې سپینې دي او منځنۍ جوړښت یې تور رنگه لري، چې په بشپړه توګه او کټ مټ لکه سترګه داسې ښکارېږي. نو له همدې کبله ده چې په ډېر شمېر نظمونو او په ځانګړي توګه په لنډۍ یو کې سترګې له نرگس سره تشبې کرل شوي دي.

د دې ترڅنګ کله چې د شبنم څاڅکي د نرگس په گل کې راټول شي نو هغه ده چې دغه رنگیني د نرگس د اوښکې په بڼه تعبیر کېږي او ښکلې ادبي انځور ترینه اخیستل کېږي. لکه په لاندې لنډۍ یو کې:

▲ جانانه ستا جفا چې گورم

لکه نرگس د فکر ټال مي زنگوینه

▲ صورت یې سپین کمیږي یې شین دی

لکه نرگس چې شین یې نار سپین یې گلونه

▲ مخ دي ګلاپ سترګې نرگس دي

دا تورو زلفو دي سنبل و شرمونه

▲ شبنم له گل کره مېلمه دی

نرگس له شرمه سترګې نه پورته کوینه

رامبېل او چامبېل: د رامبېل او چامبېل گلونه هم د هغو گلونو له ډلې څخه دي چې شعر په بېلابېلو فورمونو کې، په ځانګړي توګه په لنډۍ یو کې ډېر یاد شوي او ستایل شوي دي. د رامبېل گلونه سپین رنگ لري او زړه خوښونکې بوی لري.

د چامبېل گلونه هم د پورتنۍ یو اوصافو لرونکي دي.

خو یوازې رنگ یې زېږ دی. دا گلونه تر ډېره د پسرلي په موسم کې پیدا کېږي. په لنډۍ یو کې درامبېل او چامبېل خوشبويي او دهار په بڼه تشبیه کرل شوي دي لکه:

▲ زما جانان گل د رامبېل دی

د سرو امېل دی زه یې په غاړه ګرځومه

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ گلاپ له اصله شهزاده دی

رامبېل چامبېل یې نوکران نیولي دینه

▲ گوره چې ځانته غوره نه شي

که ته چامبېل یې زه رامبېله خوشبو یمه

هدا راز د لنډیو له سمندر څخه یوه شمېر نور گلونه هم راټولولی شو لکه د
ریحان گل، د سوسن گل، د کوکنار گل، د ریډي گل او داسې نور...
چې په لنډه توگه یې یوازي د لنډیو په راورلو سره بسنه کو.

▲ خوشي عبث مي عمر تېر شو

لکه رېډي په بیابان ورژېږمه

▲ چې ناوې پېغله شونډې سرې کا

لکه د ډاک رېډي چې و سپړي گلونه

▲ زما جانان گل د کوکنار دی

نصیب مي خوار دی چې مي لري گرزوینه

▲ زما جانان گل د ریحان دی

پاس په اسمان دی ملايکې يې بويه وینه

▲ خوشي خواري راپسې مه کړه

د اېنځر گل يم په لاس نه درځم مینه

د لنډیو سمندر دومره ژور او څپاند دی، چې که هرڅومره غوټې په کې و
وهل شي او هرڅومره ارزښتونه ورڅخه راټول کړل شي، بیا هم کم دي. خو دلته
یوازي له دغه سمندر څخه د یوه شمېر گلونو په راټولونه بسنه کو او د دی لیکنې
لمن په لاندې لنډۍ همدلته رانغاړو.

۱۵. ۱۲ څې (خ). ولایت خان خدران د پښتو لنډۍ یو په اړه یوه څو خبرې.

د سویډن پښتو اېنټرنېټ پانې ته په لاندې بڼه پورته کړي دي. د گرانو لوستونکو
لنډۍ د پښتو ژبې او پښتو ادب هغه ارزښتمنه شتمنۍ ده چې د نړۍ یوه ټولنه یې هم
نه لري، د پښتنو په سیمه کې د ډېر پخوا څخه تپي ویل کېږي.

دا چې تپي یا لنډۍ ځانگړی شاعر نه لري، هر چا په هر وخت کې هر رنگ لنډۍ
ویلي دي نو همدا لامل دی چې د ویلو او جوړېدو نېټه یې ښکاره نه ده. خو ځینې
داسې لنډۍ هم شته چې په هر ځل ویلو سره یې لومړیو یونکی په سترگو کې
انځورېږي، د بېلگې په ډول د افغاني تاریخ ځلانده **څېره** او د میوند د جنگ فاتحه
ملالی هغه لنډۍ یادولی شو چې.

▲ که په میوند کې شهید نه شوي

خدايږو لالیه بې ننگۍ ته دي ساتینه

کله چې دا لنډۍ دغازیانو تر غورو ورسیده لکه غوسه شوي زمریان له هرې
خوا په دښمن را توی شول او دښمن ته یې د شرمه ډکه ماته ورکړه.
لنډۍ لکه څنگه یې چې نوم دی داسې د دوی لنډو کربښونه جوړه چې لومړۍ کربښه
یې تر ۹ سیلابو، دویمه کربښه یې اوږده او د تر ۱۳ سیلابو اوږده وي، دا دوی
کربښي د مانا او مفهوم له اړخه پوره دي خو د وزن او قافیې له پلوه نیم کړي دي.
په لومړۍ کربښه کې د موضوع پیل او په دویمه کربښه کې یې پایله یا هدف معلوم
وي.

د پلټونکو په حواله د لنډۍ ډېره برخه د ښځو له خوا ویل شوي، کله چې په
کلیو او بانډو کې د وادونو او نورو ښادۍ یو پندې جوړې شي نو ښځې څو شپې
پرلپسې تر سهاره ناستې وي سندري او تپي ولي. دوي ۲ یا څو ډلې جوړې شي، د
یوه بل سره مقابله کوي، هره ډله هڅه کوي چې زر او ښه ځواب و وایي دا سیالي
د سوال او ځواب په شکل او یا هم د رنگگ رنگ مصری په ویلو سره تر سره
کېږي. لاندې څو بېلگې را اخلو:

سوال

▲ د دي مصری ځواب مي راكړه

کور مي د سیند په غاړه دی له تندي مرمره

خواب

▲ د دې مصری خواب د دا دی
خوک چې مین شي اوبه خوند نه ورکوپنه

سوال

▲ د دې مصری خواب مي راگره
گولی یوه مرغی می دوي ویشتلې دینه

خواب

▲ د دې مصری خواب د دا دی
جینی یوه یاران یې دوي نیولي دینه
او

▲ جانانه راشه چې په پخولا شو
عمر د ژمي مازدیگر دی تېر به شینه

▲ پیزوان می ستا په بریت کی بنخ و
تر دروازي پوري جوړه در سره تلمه

▲ تر مشدی لونگی د خار شم
په سر د ستا ده مزه ما ته راکوپنه

په همدې ډول دا لری تر هغه راوانه وي تر څو چې یوه ډله پره ومني او یا
خود سحر لمر را و خپړي.

کله چې په وادونو کی سندرې ویل کېږي، ویونکی ډېر وخت کونښن کوي چې
د هغو کسانو نومونه په لنډی کی یاد کړي کوم چې دوی یې د بنادی په مراسو کی
گډون کړی. لکه لاندې مصری:

د لنډۍ یو، تپو، ټیکی یو او مصری یو انگر څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ دا نن بنادي د اکبر خان ده
سبا بنادي به د گلاب غېړې ته وړمه

▲ د اکبر خان خوښی له پاره
زه به سندرې تر سبا پورې کومه

▲ دا نن واده د اکبر خان دی
مبارکي به یې مور او پلار ته ورکومه

په لرو پرتو کلیو او بانډو کې ځوانان په حجرو کې سره راټولېږي، سبباتونه او مېلې جوړه وي او د تپو په ویلو سره د ژمي اوږدې شپې رنې کوي. هغوی هم دا د لنډۍ یو سیالی تر سره کوي، پره ډله د بل وار راټولیدو مصارف په غاړه اخلي او د یوه یا دوی چرگانو او یا خو د لاندې غواښي په پخېدو سره د لنډۍ یو سیالی ته لار جوړه وي (له بده مرغه اوس دا ډول ناستې ډېرې کمې تر سترگو کېږي)

په ځینو سیمو کې د غم په ورځ هم د ویر ټپي ویل کېږي هغه داسې چې کله څوک مړ شي نو د کورنۍ غړي یې او نور خواخوږي یې په ژړا کې د غمجنو مصری په ویلو سره د زړه براس وباسي. لاندې مصری ته ځیر شئ:

▲ ما د اوږدې لارې شمېرلي
زه دې د لنډو لارو څه خبره ومه

▲ ما د کیامت تمه لرله
ظالم مرگي را نه جدا په دنیا کرینه

لنډۍ په لیکونو کې هم غټه ونډه لري دوستان، اشنایان، خپل خپلوان، مسافر او عاشقان یوه بل ته په خطونو کې په زړه پورې مصری لېږي، دوستان د خپلې دوستۍ اظهار کوي، اشنایان، خپلوان د یوه بل په پېژند گلوي او خپلوي فخر کوي.

مسافر د خپلې روغتیا، کار او راتگ حال بیانوي. عاشقان خپلې گیلې، غمونه، ناخوالي، کړاونه، د کلیوالو، غمازانو ظلمونه او د ریبیار د دوی رنگی څخه سر ټکونه د لنډۍ په ژبه کې لیکي. دلته یې څو مثالونه را اخلو:

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانی)

▲ دوستانو یوه تر بل څارپری
ما د مجلس یاران لیدل چې خاوری شوونه

▲ دوستانو ما ته دعا و کړی
چې مې په خپل وطن کې و شي نصیبونه

▲ زما خوارو، خوارو دوستانو
له تاسو بېل یمه ژوند خواند نه راکوینه

▲ کاغذ لار شه په هوا شه
په مسافر اشنا مې وایه سلامونه

▲ سالو به حاله خپل په سر کرم
چې د اشنا وطن کې کېږدم کدمونه

▲ په بسم الله به د اشنا کرم
په کلیمه به د یاری ته راضا کرمه

▲ اشنا زما نه مرور دی
په څه خبره به په خولا راسره شینه

▲ خدایه ته ما گل د گلاب کړی
چې د اشنا په غېږ کې پانې، پانې شمه

▲ وطن د زېږو گلو باغ دی
د مسافرو په کې نه شته نصیبونه

▲ مسافري مې کړې نه وی
ځان مې د سیند په اوبو وړی وی مینه

▲ روژه به تېره په سفر کرم
اختر ته کلي ته درخم خوشاله یمه

▲ چې خط می درشي ور ته ژاره
ما چې لیکه ورته می ډېر ژارلي دینه

▲ تا ته یوه کړي ما ته بله
روبیار د خپلي یاری دم په کی ترینه

▲ کلمه زر، زر پرې چلېږه
خط می د یار په لوري ځي ناوخته شونه

▲ چې خط می در شي اور په بل کړه
چې زما مینه په کی شنه لوخړه شینه

▲ سلام د راغی ته را نه غلي
په کار می نه دي بی دیدنه سلامونه

▲ کاغذ بخت کی تر ما ښه یي
زما سلام دی ته به وکړي دیدنونه

▲ خدایه دا پورې کلی وران کړي
د دوي مینو یي ناغي ترلي دینه

▲ تر مونږه ښکته پنجاب ښه دی
په دوي مینو باندي نه شته بندیزونه

همداسې د ساز او ټنگ ټکور په برخه کې مصری ځانگړی ځای او خوند لري. د پښتو ژبي ډېرو سندر غارو په خپلو کېستونو او سي ډي گانو کې په بېلابېلو طرزونو او کمپوزونو کې ټپي ويلې دي، ځينې سندر غاري مستي ټپي د مست ساز سره ځيني او اتڼيز ساز او ځيني بيا غمگېني ټپي په داسې انداز سره ويلي چې نېغ په نېغه د

۱۳.۱۵ دې (د). حبیب الله رفیع د المان ږغ راډیو ته د مرکې له پاره داسې کښلې و.

، په پښتو کې لنډۍ څه ته وایي؟ د لنډۍ چینی د پښتو په غرونو او رغونو، کلیو او بانډو، باغونو او بڼونو ټولو کې راوختکې دې او د دوی د ژوند ټول اړخونه یې په خپلو خوږو لفظونو کې انځور کړل.

▲ په لویو غرو د خدای نظر وي
په سر یې واورې په لمن یې زېر گلونه

سندرو او افسانو زموږ د لرغوني هیواد د ادبي او کلتوري ژوند خښته کېښوده. د لیک تر پیدایښت وړاندې یې زموږ د فکري یون کرښې وټاکلې او پښتو اولسي سندرو هم د همدې ویدي او اوستایي سندرو تر څنګ سترګې پرانېستي.

د پښتو اولسي ادب په بنسټیزه کلین کې د لنډۍ په نامه یوه داسې گلبوتی هم رازرغون شو چې هره پاڼه یې بېل رنگ او د هرې ځانګې خوځښت یې بېل آهنگ درلود. لنډۍ په ټوله پښتونخوا کې خورې او هرې پښتنې او پښتون ته ورسېدې، هر چا چې و ویلې د ټولو مال شوې، د ټولو د حال او چاپېریال څرګندويي او ښکارندويي یې و کړه. لنډۍ د پښتنې ټولني ټول رازونه په خپله غېږه کې خوندي کړل، د پښتو د ژوند بڼې او بدې، خورې او ترخې ټولې پېښې او خاطرې یې په خپله لمن کې راوځښتلې. لنډۍ یو هم د پښتنو د ودونو او ښادۍ یو دوراگانو ملتیا و کړه او هم یې د دوی د جنازو او تابوتونو وپرونه و کړل.

د لنډۍ چینی د پښتو په غرونو او رغونو، کلیو او بانډو، باغونو او بڼونو ټولو کې راوختکېدې. د دوی د ژوند ټول اړخونه یې په خپلو خوږو لفظونو کې انځور کړل. لنډۍ سیلابي او څپه ییز جوړښت لري، لکه له نامه څخه یې چې ښکاري یوه لنډ بیت دی چې دوي مسرې په کې دي، یوه لنډه ، ۹ ، سپلایي او بله اوږده دیارلس سیلابي، د دې ۲۲ سپلایونو په غېږه کې د لوی نه لوی مطلب په ډېر اعجاز او ایجاز خوندي کېږي او ادبي کېږي. د ژوند هره موضوع د لنډۍ موضوع ده او د پښتنې ژوند هره برخه د لنډۍ د گلونو خوشبویه عطر جوړولی شي.

د مینې نغمې او د حالاتو نغمې دواړه د لنډۍ په پستو اننگو کې ښکاري، دا کمال په کې شته چې په بشپړ فصاحت او بلاغت یې ادا کړي. د نمونې په توګه پښتونولي یوه قانون دی، په دې قانون کې که دښمن هم د چا په کور کې پناه واخلي، مضمون دی، د همدې اصل له مخې مین بېلتون ته هرکلی کوي او ډاډ ورکوي:

▲ بېلتونه راشه ستړی مه شي

زړه مې پښتون دی مېلمه نه خپه کوبه

گودر د پښتني ټولني يوه ټولنيزه مؤسسه ده، په هر کلي او ټپه کې يوه گودر موجود وي، د کلي پېغلې نجوني گودر ته راځي، اوبه هم ځنې وړي، مرکي او مجلسونه هم سره کوي او کله – کله د دوو مينو ديدن هم په گودر يا د گودر په لاره کې کېږي، نجوني گودر ته په ښو او نظر راښکونکو جامو کې ځي او د سرو سالوگانو سيالی کېږي، يوه لنډۍ دا منظر داسې انځوروي:

▲ په گودر سور سالو ښکاره شو

ما ويل په تورو اوبو اور ولگېدنه

مینه او وفا د پښتني دنيا يوه زرين او متين اصل دی چې ژمنه يې و کړه بيا ماتېدی نه شي، چې قول يې وکړ بيا بدلېدی نه شي، د همدې اصل له مخې مين ميني ته د ميني په دنيا کې د وفا ډاډ په دې الفاظو ورکوي:

▲ د زلفو تار نښاني راکړه

که په کيامت يې رانه غواړې دربی کړمه

غربت او بېوزلي د پښتني ټولني يوه سپوره برخه ده خو د کورنۍ مینه او گرانښت (صميميت)، لوربينه او يوه پر بل پېرزوينه هم يوه زرين اصل دی، يوه پښتنه مېرمن له خپل مېره سره د ميني او لوربيني ژوند لري. يوه ورځ داسې راځي چې په کور کې د خوړو څه نه شته، څښتن مجبورېږي وړی له کوره راځي چې په کور کې د خوړو څه نه شته، څښتن مجبورېږي وړی له کوره وزي او په خواری مزدورۍ پسې ځي. کله چې مېرمن د خوړلو څه مومي او د سترخوان ته کښېني نو وړی تللی څښتن يې وريادېږي، مری يې په ستوني کې نښلي، د گرانښت (صميميت) او لوربيني داسې ازموينه ترسره کوي:

▲ اشنا مې وړی رانه تللی

چې دسترخوان لره ورځم ژړا راځينه

په پښتني ټولنه کې د ميني کولو لاری ډېری اغزني دي او ډېری له ستونزو ډکې، که د غلامينه رسوا شي نو بيا د مرگ استازی رارسېږي او د ميني انتقام اخلي. مين په همداسې اغزنو حالاتو کې ميني ته زړه ښه کوي او له مړيني وېره نه کوي خو له ميني نه هم د ثبات او وفا دارۍ غوښتنه کوي:

▲ سبا مي ستا په تومت وژني

ځای د راستۍ دی چې منکر نه شي مینه
یا هم

▲ سبا مي ستا په تومت وژني

غولی جارو کره چې په شرق مي ويني ځینه

پښتني دنيا د ښو او غوره اصولو ترڅنگ ځيني ناوړي او نارواوي هم لري له
دې څخه يوه هم د مېرونو له خوا د ميرمنو وهل هم دي، مېرمن مقابلې نه شي کولی،
خو لنډۍ نه ديوه مليح او مظلومانه احتجاج په توگه کار اخلي او خپل څښتن د لنډۍ
په خوږه ژبه خپلي ناروا ته داسي متوجه کوي:

▲ برخان د گلو لښته ناخلي

پر ما دي تېر کړل د کوتکو گوزارونه

په پښتني ټولنه کې ودونه د اولادونو د پيدا کېدلو او د وگړو د ډېرېدلو له پاره
کېږي. هره مېرمن له ودوزن سره سم هيله لري چې ماشوم و لري او په کور کې
يې زانگو ورنگوي، يوه مېرمن چې ډېر وخت د اولاد په انتظار ده خو په کور کې
يې د ماشوم د ژړا غږ نه راپورته کېږي نو خپل خاوند ته د لنډۍ په خوږه او پسته
ژبه په طنز په لهجه داسي وايي:

▲ جانانه ستا مزگی نه شته

زما همخولي زانگو گاني زنگوینه

لنډۍ يوه سرتړلی زنځير دی، يوه موضوع په کې بشپړېږي خو کله، کله د
سوال او ځواب په بڼه يوه لنډۍ له بلې سره نښلي او د يوه ځواړه ډيالوگ په توگه
دوام کوي.

ننی ناسته په همداسې يوه ځواړه سوال او ځواب سرته رسوو چې د مينې راز او
نياز په کې شوی او د ټولني بنديزونو ته په کې ټکان ورکړل شوی دی:

▲ په سپينه خوله مي دي پرار وکړ

زه به بخيلي مور ته څه ځواب کومو

د لنډیو، ټپو، ټیکو یو او مصری یو انگر څېړنـچویری (ریسـرچ پانې)

▲ مور ته دې داسې ځواب وایه
زه له منگي سره گودر ته ولوېدمه

مینه ځواب منطقي نه گڼي:

▲ مور به مې داسې راته وایي
منگي دې روغ په خوله دې راوړل پرهارونه

مین منطقي ځواب جوړوي او وایي:

▲ بیا د مورکې ځواب دې دا دی
منگي په خټه زه په گټه ولوېدمه

ځواب چې منطقي کېږي دا ورته وایي:

▲ چې د مورکې ځواب دې جوړ کړ
پر دې ملاله خوله مې کېښکاره غابڼونه،
(حبيب الله مرکه د آلمان ږغ راډيو سره، ۲۰۱۰ زېږدي).

څېره ۲. د آلمان ږغ راډيو، په پښتو کې لنډی څه ته وایي؟، حبيب الله رفيع د مرکې کښلی متن، لیکنه کې د لنډيو، مصری، ټپو او ټیکو کچه، ۱۳۸۹ لېږدي، (گڼه یې په: دانې)									
کڼه	راټولنډی انټونکي نوم	ټپي اړخونه	چاپ کل / نا چاپ	څارنال ټولې ټپي ټیکي او مصری	لنډی Ländý	ټپي Tapé	ټیکي ټپي ټپي	مصری Mésréy	مشتوبې Related
۱۲	حبيب الله رفيع	په پښتو کې لنډی څه ته وایي؟	۱۳۸۹						سور ته منسوبی ▲ Related to men
									ښځو ته منسوبی ▲ Related to women
									وله - uná: (څرگند او په غږ کلني سره راشي) ونه
									پنه - ná: (فرغېدې په غږ جملې، غونډلې سره راشي) پنه
									زورکي - ana: (نون زور واري) نه
									زورکي - mana: (منه مجبوله هي *مه) مه
									زورکي - o: (کره، خوله، مغوله، خپله) ډېرې لوی شتون لري.
									څرگنده ه ه: (کونډوره، بخور) ډېرې لوی شتون لري.

۱۵. ۱۵ لښتلیک: څېره ۲. د آلمان ږغ راډيو، په پښتو کې لنډی څه ته وایي؟، حبيب الله رفيع
د مرکې کښلی متن، لیکنه کې د لنډیو، ټپو، ټیکو یو او مصری یو کچې، ۱۳۸۹ لېږدي، (گڼه یې
په: دانې)

۱۵. ۱۴ د – ۱. حبیب الله رفیع د هارون حکیمي د مرکي د پوښتنو ځوابونو کی د پښتو لنډۍ یو ژوند څلورنیمو زرو کلونو ته رسوي. په لاندې بڼه یې کښلي و.

،، پښتو هغه منظوم شعر دی چې تر اوسه یې په بله ژبه کې ساری نه دی لیدل شوی، پښتو لنډۍ یو ځانگړی جوړښت لري، چې لومړی بیت یې ۹ سېلابه او دوېم ۱۳ یې سېلابه دی، چې په ټولیز ډول ۲۲ سېلابه کېږي. د دې له پاره چې د پښتو لنډۍ یو په اړه مو د مالوماتو کچې لوړه شي، نو په دې اړه مو له بناغلي اوستاد حبیب الله رفیع سره مرکه کړې چې تاسې درنو لوستونکو ته یې د لوستلو له پاره وړاندې کوو.

حکیمي: که لومړی د لنډۍ یو د نامه په اړه راته و وایاست، په ځینو سیمو کې ورته لنډۍ وايي په ځینو کې مصری او په ځینو سیمو کې ټپي وايي؟

اوستاد: دا چې لنډۍ د یوه لوی ملت، گډه پانگه ده او دا ډېره ستره، کېمټي او ارزښتناکه پانگه ده، ما چې تر اوسه مطالعه کړې د نړۍ په ولسي ادب کې مې د لنډۍ جوړه نه ده پیدا کړې.

له همدې امله پښتنو ته گراني دي او داسې پښتانه به ډېر لږ پیدا شي چې یا یې نه وي زده او یا یې جوړې نه کړي، له همدې امله په هر ځای کې پرې له شرایطو سره سم نومونه اېښودل شوي دي، البته دا د ولس نومونه دي، ځینو خلکو تعبیرونه ترې کړي لکه یوه تعبیر یې دا دی چې لنډۍ یوه لنډ شعري ټولگې دی، یانې نهه سېلابه یې لومړۍ مصری ده، دیارلس سېلابه یې دوېمه مصری ده او دا ټول دوه ویشته سېلابه کېږي، له همدې امله ورته لنډۍ وايي. بل تعبیر یې دا کړی چې لنډۍ د مار یوه ډول دی او هغه ډېر زهرجن مار دی یانې ډېر اغېزمن دی او د چپچ زهر یې ډېر زر اغېز کوي.

دوی د لنډۍ دا مطلب او هغه ښکلي الفاظ دوی ډېر اغېزمن بولي، دومره موثر او اغېزمن یې بولي لکه لنډۍ چې په وجود ژر اغېز کوي، دا هم په احساساتو داسې اثر کوي او احساسات راپاروي، وینوي او څپاند کوي یې، له همدې امله ورته لنډۍ وايي. او بل په لره پښتونخوا کې ورته ټپه وايي، د ټپي هم ډېر تعبیرونه شوي، دا چې له ټپ سره تړاو لري یانې داسې اغېز لري چې په سړي کې ټپ جوړوي، زخم جوړوي دا معنا هم لري.

مصری هم ورته وايي ځکه دا دوي مصری دي او سره راټولي شوي، دا یې یوه مانا ده او بل مصری یوه توره ده چې هغه په مصر کې جوړېده او په پښتنو کې ډېره

مشهوره ده، ... په ما دې کړي د مصري توري واورونه... دا هم د اغېز له امله ورته د مصري نوم اخيستل کېږي چې دا هم ډېر اغېز لري.

په دې سر بېره ځينې نور ولسي نومونه هم لري د بېلگې په توگه، غريبي، غريبي په هغه وخت کې چې يوه څوک مسافر شي، يا کوم غم پري راشي، له ځانه سره ناست وي غمجن او لنډۍ وايي، دې ته غريبي وايي، غرنګې هم ورته وايي، ډېر نومونه يې نور هم شته چې ما اورېدلي دي. په هر حال دا ټول نومونه د لنډۍ له اغېز او تاثير څخه اخيستل شوي. په ټولو کې دا نغښتي چې لنډۍ يوه ډېر اغېزمن شعر دی او په احساساتو او عواطفو ډېر ژور اغېز لري.

د شکل له نظره هم په ډېرو بڼکلو الفاظو جوړ شوی، د موضوع له نظره يوه ژوندۍ موضوع په دې دوي مصري يو کې ځای کېږي، لکه يوه سر ترلۍ ځنځير دی چې موضوع بل ځای ته نه تړي ځي، په دوي مسري يو کې يوه بڼکلۍ مضمون ځايېږي او انسان ته يوه بڼکلۍ مفهوم لېږدوي.

له همدې امله د لنډۍ اغېز هم د شکل او الفاظو له نظره هم د مانا له نظره ډېر زيات دی. ډېر اغېزمن دی، له همدې امله لنډۍ ته دوی زيات ارزښت ورکوي.

حکيمي: اوستاده! سړی دعوه کولی شي چې د تراژيدۍ ډک يوه ډول ژانر دی، ځکه چې له درېيو نومونو څخه مصري، چې له مصري توري اخيستل شوی،

▲ تاته به خاورې خولگې درکم

پر ډال دې نه شته د مصري توري واورونه

يا لنډۍ چې له ماره اخيستل شوي يا هم ټپه چې دا هم له ټپ څخه اخيستل شوی دی، سړی دعوه کولی شي چې لنډۍ يوازي يوه تراژيدي ډول شعر دی؟

اوستاد: ناسي پوهېږئ چې تراژيدي يوازي دغه حالت ته نه وايي، کله، کله، سړی ډېر خوشاله شي و ژاري، يانې له دې څخه د لنډۍ اغېزمنتوب مطرح دی، ډېرې لنډۍ دي چې هغه تراژيدي نه دي خو ډېر اغېزمن او بڼکلۍ تصوير لري:

▲ په گودر سور سالو بڼکاره شو

ما ويل په تورو اوبو اور ولگېدنه

څومره لوی اغېزمن په کې پروت دی.

▲ بېلتونه راشه ستړی مه شي

زړه مې پښتون دی مېلمه نه خپه کوینه

د پښتونولي ټوله فلسفه په دې یوه لنډۍ کې راځای شوي ده.

▲ ځان يې زړو جامو کې جوړ کړ

لکه په وړان کلي کې باغ د گلو وینه

دا د غربت یوه لوی تصویر دی، د پښتنو د غربت خو په عین حال کې د ښکلي ذوق ښې تلیقي، یانې غریب هم کولی شي چې د ژوند په مسایلو کې هم له ذوقه کار واخلي، نو په دې اساس لنډۍ یوازې تراژیدي نه دي، بلکې زما نظر دا دی چې په لنډۍ کې د پښتني ټولني هر هغه څه چې دوی ورسره سروکار لري شته او په کې نغښتل شوي دي. یانې دوی د پښتنو ټولو پوښتنو ته ځواب وايي، لنډۍ د پښتنو ټولي غوښتنې منعکسوي او په لنډۍ یو کې د ژوند ټول حالات را نغښتل شوي دي.

حکیمي: تاسې یوه وخت ویل چې په لنډۍ یو کې ډراماتيکي لنډۍ هم شته، چې په لنډۍ یو کې خبرې اتري شوي، د یوې ډرامې بېلگه مو ورکوله، اوس مو په ذهن کې داسې کوم څه شته؟

اوستاد: هو بالکل ولي نه، ډېری دي.

▲ په سپینه خوله مې د پرار وکړ

زه به بخيلي مور ته څه ځواب کومه

▲ مور ته دې داسې ځواب وایه

زه له منگي سره گودر ته ولوېدمه

که مور دا وایي چې دا بي منطقه خبره ده، نو:

▲ مور به مې داسې راته وایي

منگي دې روغ په خوله دې راوړل پرهارونه

دی بیا وایي

▲ د مورکی ځواب دې ديه داسې
منگی په خټه زه په زغه ولگېدمه

او بيا چې ځواب منطقي هم وي ورته وايي چې،

▲ د مورکی ځواب خودې اوس جوړ کړ
په دې ملاله خوله مي کپکاره غابښونه

دا ډول دي لکه:

▲ زړه مي له سترگو گيله من شو
چې ديدن ته کړې، عبث غم زه تېرومه

▲ سترگو له واره ځواب ورکړ
چې مين ته يې اوبسکي بيا زه تويومه

دا ډول ډراماتيکي لنډی ډېرې زياتې دي، د ژوند ښکلي، ښکلي صحنې چې په ژوند کې پېښېږي، هغه په هر ډول په لنډيو کې ځای شوي دي، د بېلگې په توگه ما مخکې و ويل چې لنډی سرتړلی ځنځير دی، ليکن په پوښتنه او ځواب کې بيا سوال په يوه لنډی کې او ځواب په بله لنډی کې، بېرته يې هره يوه ځانگړی سرتړلی ځنځير دی.

حکيمي: د کاکړی غارو سره که چېرې سرې لنډی پرتله کړي، کوم ډول به يې لوستونکي ته آسانه وي، کاکړی غارې او که لنډی؟ د تصوير او موضوع له پلوه کوم ژانر په کې ځواکمن ښکاري؟

اوسـتاد: لنډی د ټولو پښتنو په ټوله پښتونخوا کې خپور ادبي ټولگی دی، نو داسې پښتون او پښتنه به پيدا نه کړې چې يا يې لنډی ويلې نه وي او يا يې لنډی زده نه وي، نو په همدې اساس د کاکړی يو يا د غارو ساحه وره ده، هغه په ټوله پښتونخوا کې خپري نه دي، بل د کاکړی جوړښت ځانگړی دی، دا چې ته وايي چې لنډی دوي وپشت سېلابه ده او هغه يا څوارلس سېلابه دي يا شپاړس سېلابه دي هغه معمولا څوارلس او شپاړس سېلابه دي، مسري يې يا اووه اووه سېلابه دي يا اته، اته، هغه بېله موضوع ده په آسانی کې رول نه لري، هغه خپله هماغه يوه ټولگی دی، خپل

مطالب او خپلي غوښتنې لري، هغه هم تقریبا د لنډیو په لار روان یوه ټولگی دی، د ژوند ټول مسایل په کې رانغښتل شوي، حماسي لنډی په کې شته، ټولنيزي لنډی په کې شته، حتا تر کومه چې ما مطالعه په کې کړي، په ځینو ځایونو کې له لنډی نه هم حساسي دي، په هغو کې د ژوند مسایل ډېر ژر، ژر منعکس کېږي، په لنډی کې مسایل ډېر ورو، ورو منعکس کېږي لکه:

▲ د بنو ټوپکو اوستادکاره

د بنو ځوانانو مرگ به ستا له لاسه وینه

دا د ټوپک د وخت لنډی ده لېکن اوس د توپ او مزایل لنډی ډېرې کمی پیدا کېږي، خو غاړی چې دي هغه بیا رواني دي د ژوند نوي پېښې ټولې په کې نغاړل کېږي لکه:

راځه چې دواړه توکل کړو، زما چارگل په سگرېټ ورکړو

دی وايي:

زما دي خاورې شي ځواني، چې ستا چارگل په سگرېټ ځي

نو په دي کې د سگرېټ، اورگاډي او نوي مسایل هم رانغاړل شوي دي، نوي مسایل چې راځي ډېر ژر په غاړو کې ځای شوي دي، په لنډیو کې لږ په ځنډ هغه راځي تر کومه چې ما مطالعه کړي، لیکن په هر صورت، د لنډیو کړی لویه ده، او د کاکړیو وړه ده، نو په همدې اساس یې هېڅکله له لنډیو سره په پرتله کې نه شو اېښودلی.

حکیمي: تاسي د نوو خبرو یادونه و کړه چې په کاکړیو کې ځای شوي او په لنډیو کې تر اوسه نه دي ځای شوي، په لنډیو کې هم داسې بېلگي اوس شته، لکه یوه طنزیه لنډی وايي:

▲ کبر سوری کړه حال مي گوره

چې مبابیل مي اوس آنتن نه ورکوینه

یا بله یوه وايي:

▲ چې دې یاري په مسېجو شوه
له داسې مینې دې خپل ځان دېلېتومه

د دغه ډول کلمو یا هم د نورو کلمو راورل په لنډۍ یو کې څرنگه کار دی؟
اوستاد: لنډۍ د ولس مال دی، دا چې ځینې کسان لنډۍ جوړوي، هغه بېله خبر
ده، ډېر کسان په دې کلونو کې د لنډۍ یو په څنگ کې یې خپله لنډۍ جوړې کړې او
مجموعې یې جوړې کړې. لېکن هغه لنډۍ شوې نه دي، هغه وخت لنډۍ کېږي چې
د ولس سایکل یا دوره و وهي له هغې وروسته ولسي ادب کېږي او ولسي لنډۍ ترې
جوړېږي، لکه په لنډۍ یو کې زیاتې لنډۍ شته چې د طالبانو، یا د عالمانو لنډۍ دي:

▲ کتاب تمام طالب روان شو
تر حجرې ګرده تاوېدم په لمبو سومه

یا نور ژور، ژور منطقي مسایل دي چې په لنډۍ یو کې رانغښتل شوي دي، لیکن
هغه عامې شوي نه دي، لا د ولس نه دي شوي او د ولس ادب ته نه دي ننوتې. ولسي
لنډۍ هغه لنډۍ دي چې شاعر یې په ولس کې و وایي او شاعر یې په ولس کې ورک
شي، لنډۍ په ولس کې خوره شي او بېرته یې مور د ولس له خولې راواخلو.
کله، کله داسې کېږي چې یوه لنډۍ یوه ځای یوه ډول ویل کېږي خو بل ځای په بل
ډول، لکه:

▲ یار مې د خوست زه د تیرا یم
خدایه خوست وران کړې چې جوړه تیرا ته ځونه
خو دا لنډۍ بل ځای داسې ویل کېږي چې:

▲ یار مې د کوټ زه د تیرا یم
خدایه کوټ وران کړې چې جوړه تیرا ته ځونه

حکیمي: د دې بدلون لامل ستاسې په نظر په څه کې دی؟

اوستاد: دا د ژوند د کولو له پاره، هر شی هڅه کوي ژوند وکړي، د هر څه
مبارزه روانه ده، لنډۍ شفاهي شی دی، له یوې خولې بلې خولې ته ځي، له یوې
سیمې بلې سیمې ته ځي، په دې لېږد کې داسې بدلونونه پیدا کوي چې غواړي په کې
د خپل پایښت له پاره له هغو څخه کار واخلي، لکه دا لنډۍ چې یار مې د کوټ زه د

تیرا یم دا لنډۍ که خوست ته ځي، دا لنډۍ که د کوټ او د تیرا وي پنځه ورځي وروسته یادېږي ځکه که له خپلې سیمې سره مینه لري، نو په همدې اساس دا منطقي نومونه بدلېږي، سیمه بیز اتلان په کې بدلېږي، په یوه لنډۍ کې په یوه ځای کې یوه کس اتل وي خو هغه لنډۍ چې بل ځای ته ځي بل اتل مومي، د هغه ځای مشهور اتل ورسره اچول کېږي چې دا لنډۍ ژوند ورسره وکړي. حتا لنډۍ یوه بل کمال هم لري، لغتونه بدلوي، د لغتونو په بدلیدلو سره ژوند کوي اوس دا لنډۍ د زرګونو کلونو لنډۍ ده:

▲ سپورمیه سر وهه راخېږه

یار می د گلو لو کوي گوتي رېبینه

دا (جون زانولسونیو) یوه پښتو پوه څېړونکی دی هغه وایي چې دا د هغه وخت لنډۍ ده چې آریایان به د شپې له خوا د سوما د بوټي د لو کولو له پاره غره ته تلل او بیا به انتظار وو ترڅو د څوارلسمې سپورمۍ راوڅېږي، دوی د سوما بوټي لو کړي، ځکه که دا په لمر کې لو شوي وای شیره یې خرابېدله، نو دوی به د سپورمۍ د شپې انتظار ویست او ټول به راټول وو. بیا به یې د دې بوټي لو کاوه او له هغه به یې شیره ایستله، له هغه به یې مشروب جوړول چې دوی ته ډېر مقدس وو او له هغه به یې استفاده کوله. دا لنډۍ یا له څوارلسم وړاندې ویل شوي، یا په داسې ځای کې ویل شوي چې غرونه لوړ دي او سپورمۍ ژر نه راڅېږي یا هر څه چې دي د مینې له خوا دا لنډۍ ورته ویل شوي ده چې

▲ سپورمیه سر وهه راخېږه

یار می د گلو لو کوي گوتي رېبینه

نو په دې لنډۍ کې چې کوم لغتونه دي دا په ژبه کې عادي دي، فکر کېږي چې دا لغتونه یې هم د وخت په تېرېدو بدل شوي ځکه که هغه زاړه لغتونه وی نو په هغه څوک نه پوهېدل نو هغه یې همداسې پرې اېښي دي.
یا دا چې:

▲ مازدیګری دی بنېږي مه کړه

ته به د ناز بنېږي کوي رښتیا به شینه

دا د لمر پالنې د وخت لنډۍ ده، کله به چې لمر لوېده نو په دې وخت کې به لمر پالونکو عبادت کاوه، دوی باور درلود چې په دې وخت کې هره دعا کېلېږي،

نو په همدې اساس گوري چې مینه (معشوقه) بڼېرې کوي او هلته مازيگر دی نو وايي چې:

▲ مازديگری دی بڼېرې مه کره

ته به د ناز بڼېرې کوي رښتیا به شینه

دا د هغه وختونو لنډۍ دي خو کلیمې یې نوې دي او ټولې بدلې شوي یوازې فکر یې را لېږدولی دی. ما و ویل، چې هغه یوه کس جوړوي، لیکن د کس په نامه ځکه نه وي چې هغه ټولني ته ځي، ټولنه یې لکه شعر هسې نقد کوي، ټولنه پرې نقد کوي، ډېر شیان ترې توري، خلک په کې بڼکلي بڼکلي لغتونه اچوي او خراب ترې باسي، نومونه په کې بدلېږي، ځایونه په کې بدلېږي په ټوله پښتونخوا گرځي او ژوند کوي او ټول پښتانه ورسره بدلېږي.

حکیمي: تاسې د څو لرغونو لنډۍ یو یادونه و کره د تاریخ له نظره څېړونکو دا خیره تر کومه ځایه رسولي چې لنډۍ له کوم مهال راهیسې ویل کېږي؟

اوستاد: د لنډۍ یو لرغونتوب د آریاني سندرو له لرغونتوب سره سم دی، علامه کهزاد دې خدای ویني هغو د افغانستان په تاریخ کې یوه عجیب ابتکاري کار کړی هغه وایي چې په نړۍ کې د هېوادونو ژوند دوي برخې لري، یوه تر تاریخ وړاندې دوره ده او یوه هم تاریخي دوره ده، لیکن د افغانستان ژوند درې دورې لري، یوه تر تاریخ وړاندې دوره ده، یوه د سرودونو او داستانونو دوره ده. یوه هم تاریخي دوره ده، د سرودونو او سندرو دوره داسې مهال ده چې خط لا ندې رامنځته شوی، لېکن د ولس شعور د شعر په ژبه رامنځته شوي چې هغه لومړی ویدي سندري دي، ویدي ورکي سندري دي، د آریانا وچه په خاوره کې کابو څلورنیم، پېنځه زره کاله پخوا ویل شوي دي، بل د ریگوپدا ده چې دا هغه مهال دی، چې کله له بلخ څخه لېږدېدنې پیل شوي او آریایان له هندوکش څخه را واوښتل او پښتانه په موجوده پښتونخوا کې مېشت شول، یوه برخه آریایان پاس ته ولاړل یوه بله برخه هند ته لاړل په دې وخت کې د ریگوپدا سرودونه ویل شوي چې په کې د پښتني سیمو د قییلو، سیمو، سیندونو او ځایونو نومونه راغلي، په همدې دوره کې د پښتو ژبې کلیمې هم لیدل کېږي. دا هغه وخت دی چې پښتو ژبې هم تشکل کړی، دغه ادبیات پښتو ژبې ته له آریاني ژبو څخه له ویدا او اوستا څخه را لېږدېدلي دي، په دې اساس د پښتو لومړنۍ سندري د ماشومانو او میندو سندري ورپسې لنډۍ دي، دا له همغو آریاني سندرو څخه ډایرکټ یا نېغ په نېغه را لېږدېدلي دي، ځکه مور د ماشومانو او میندو په سندرو کې داسې مصري لرو چې هغه سگنالونه دي او مانا نه لري. چې دا ترې بڼکاري دا د هغه وخت د ژبې لغتونه دي چې مستقیما راغلي او په پښتو کې پاتې دي:

اګو سرسیندکو... هېڅ معنا نلري، یا هم اللو لو... .

بل د ویدي سرودونو یوه برخه داسې هم شته چې هغه دوه ویشت سېلابه دي، شمېر یې نه او دیارلس نه دی خو ټولګه یې دوه ویشت سېلابه ده، بل غاړې دي چې د هغو زیات وزنونه په اوستا کې شته، اوستایي سندري دي چې د هغو زیاتره په اووه او اتو سېلابو کې ویل شوي دي، د ماشومانو او نورې ورته سندري شته چې وروستني وزنونه یې په هغو ژبو کې هم لیدل کېږي.

نو په همدې اساس د پښتو د ولسي ادب ژوند د پښتو له پیدایښت سره سم دی کله چې پښتو د آریاني ژبو په کورنۍ کې سترګې غړولي ورسره سم پښتو ولسي ادب هم سترګې غړولي او ځینې شیان یې تیار له هغه ځایه را اخیستي او په خپله ژبه کې یې حل کړي دي. ساتلي یې دي چې تر ننه پورې رارسېدلي دي، نو د لنډیو ژوند ډېرو لومړیو کلونو یانې څلورو څلورنیمو زرو کلونو ته رسولی شو.

حکیمي: کله مو د لنډیو په تاتر کې کوم شعر لیکلی دی او یا له لنډیو سره کومه خاطره لرئ، لکه الفت صیب چې په خپلو خاطرو کې یوه خاطره لیکلي،

▲ ،، تا چې پرمخ څپیره راکړه

د اوسنکو ډکې سترګې چا ته وارومه ،، ؟

اوستاد: زه د ولسي سندرو او لنډیو په غږ کې لوی شوی یم. زه تر لس کلنۍ او دولس کلنۍ پورې په کلي کې وم، زه بالکل د فلکورې او ولسي ادب په غږ کې را لوی شوی یم، ما په هغو محفلونو کې چې بنځو به په کې راز، راز سندري ویلي یا به اتنونه وو، زموږ کلی درې برخې دي، په منځ کې یوه ځای شګه ده، په دې شګه کې به د شپې اتن وو، دلته به یې په منځ کې اور بل شوی وو او شا او خوا به یې اتنونه کول. ډولونه به وهل کېدل، د دغو خلکو څېرې به د لوړو، لوړو کلاګانو باندې لویې، لویې بنکارېدې، زه به هم ورته په بام ناست وم او د دې خلکو هغه لویې، لویې څېرې به مې لیدلې چې تر اوسه یې زما هغه تصویر په ذهن کې پاتې دی. نو ما په کلي کې ژوند کړی، له لنډیو سره مې ژوند کړی، د لومړي ځل له پاره چې ما د شعر په نامه کاغذونه تورول، ما لنډی، غاړې او نورې ولسي سندري هم لیکلي، یوه لنډی چې هغه وخت ما لیکلي وه او بیا یې د ځینو خلکو له خولې اورم.

▲ بېلتون ټوپک شو را ته ډک شو

ناڅاپه ټک شو په زرګي یې و ویشتمه

دا لنډۍ کابو پنځوس کاله وړاندې ما لیکلې وه، اوس یې د ځینو، ځینو له خولو اورم، نو زه ویلي شم چې زه د لنډۍ یو په غېره کې رالوی شوی یم او له لنډۍ یو څخه ډېر خوند اخلم. زه فکر کوم چې لنډۍ ډېر موجز او موجز ادبي ټولګی دی، زه یې هېڅ ټولګی ساری نه وینم، زه یې د نړۍ په پرمختللي ادب کې هم ساری نه وینم، نه دا چې زه پښتون یم او پښتو لنډۍ مې اورېدلې، دا خبره د پښتو لنډۍ یو د هغو اعجاز له امله کوم چې په درېویشو سېلابونو کې یې سمندر را نغړلی دی هغه په کوزه کې د سمندر کیسه ده، ځوانانو ته زما توصیه داده چې د لنډۍ یو په ټولولو کې په ډېره امانتداری هڅه و کړي.

راتولې یې کړي او ویې لیکي ځکه یوه شمېر د لنډۍ یو ټولګي چې خپرې شوې دي یوه څه مصنوعي لنډۍ په کې ټولې شوي، خو بیا هم د اصلي او مصنوعي لنډۍ یو تر منځ توپیر شته، دا د ځوانو فولکلور پلورنځی دنده ده چې دې ته پوره پام و کړي، په لنډۍ هر اړخیزې څېړنې و کړي، لنډۍ د هره اړخه، د جوړښت، موضوع او صراحت له اړخه ورته کار و کړي، پښتو ټولنه دودیزه ده خو لنډۍ هغه هر څه په ډېر صراحت بیانولی شي:

▲ سبامي ستا په تومت وژني

ځای دي راستۍ دی چې منکر نه شي مینه

▲ سبا مي ستا په تومت وژني

غولی جارو کره چې په شرک مي ويني ځینه

ډېر داسې مسایل دي چې ډېر په جرئت سره هر څوک، معشوقه او هر څوک خپلې خبرې بیانولی شي، دغه راز نور مسایل هم بې له وېرې او محدودیت پرته مطرح کېدلی شي.، (حبیب الله رفیع، ۲۰۱۰ زېږدی، د هارون حکیمي مرکه)

څېره ۲. د ۱ - حبیب الله رفیع د هارون حکیمي د مرکې د پوښتنو ځوابونو کې ، د پښتو لنډیو ژوند څلورنیمو زرو کلونو ته رسوي ، په دې لیکنه کې د لنډیو، مصری، ټیو او ټیکو کچه، ۱۳۸۹ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)										
کله	رابطه لري، اېښودل شوی	چاپ کلا / چاپ	لنډۍ / لیکنه	چاپ کلا / چاپ	لنډۍ / لیکنه	لنډۍ / لیکنه	لنډۍ / لیکنه	لنډۍ / لیکنه	لنډۍ / لیکنه	لنډۍ / لیکنه
۱۳	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵
۱۰	۱۷	۱۰	۱۷	۱۰	۱۷	۱۰	۱۷	۱۰	۱۷	۱۰

۱۶. ۱۵ لښتلیک: څېره ۲. د ۱ - حبیب الله رفیع د هارون حکیمي د مرکې د پوښتنو ځوابونو کې ، د پښتو لنډیو ژوند څلورنیمو زرو کلونو ته رسوي ، په دې لیکنه کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکي یو او مصری یو کچه، ۱۳۸۹ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)

۱۵. ۱۵ ډي (ډ). محمود نظري په لنډۍ یو کې طنزي او خندونکي توکي داسي په ډاگه کړي.

و، لنډۍ هغه ولسي شعرونه دي چې شاعر يې مالوم نه دی او د پښتني ژوند
ډېرې خواوې په کې په واقعي او طبيعي بڼه انځور شوي دي. لنډه د مفرد مؤنث
کلمه ده، لنډۍ د لنډه بڼه ده، د لنډۍ لمړنۍ برخه لنډه او دوېيمه برخه يې اوږده ده،
له دې کبله ورته لنډۍ وايي.

▲ ته د گودر غاړې ته راشه
ما په منگي کې پراتي راوړي دینه

لنډۍ هغه موزون، غیر متعارف، مستزاد، حکمي مقفي، غیر مصرع بيت دی
چې لومړۍ برخه يې نهه، ۹، څپي او دوېيمه برخه يې ديارلس، ۱۳، څپي وي.

▲ په گودر څه تکه لوږدلي
چې کشره خور يې بدرگه ورسره ځينه

پښتنو په غرو او رغو کې، په کلیو او ښارو کې، په شنو درو او لویو دښتو
کې، د ابشار څنگ، د کېږدۍ اړخ ته، د چوپان په شپیلۍ او د ښوال په دروو کې په
یوه شان خوند اخیستل کېږي. زاړه يې د ځوانۍ د خاطراتو په یاد وايي، ځلمیان او
پېغلې يې د خپل ځلمیتوب شور او مستي په کې لټوي، مینانو ته د راز او نیاز
رویباري کوي، توریالي ورسره د تورو په میدان کې گډېږي او مسافر يې په مسافري
کې د خپل وطن تنده پرې ماتوي. د اشعارو نه چې څومره ساده، سلیس او روان دی
هغومره د پردۍ یو ژبو له اغېزې څخه پاک او سپېڅلی دی.

▲ گودر ته راغلي برابره
یا خولگۍ راگره یا منگی درماتومه

لنډۍ ځانگړي ښکلا لري او د هر پښتون تنده پرې ماتېږي. په ژوند کې مینه،
ښکلا، مېړانه او ننگ په ښکاره توگه بیانوي.

▲ چم ته انگرېز راغی عالمه
د پښتنو په ملک يې جال و غوراونه

د لنډۍ یو یوه ځانگړتیا دا ده چې زیاتره یې د بنځو او پېغلو له خوا چې د ټولني محرومه برخه ده ویل شوي دي. نو یوه لویه برخه یې د ټولني کرغېړنو دودونو ته گوته نېول شوې او هغه یې په طنزي توگه ویلي او غندلي دي.

▲ د شین کپډو امید مې نه شته
اشنا په دېنټه د ملتان کرلي یمه

▲ پتی دې گرو کره ما واده کره
که مې تر کاله زوی رانه وور گرمه یمه

او د لنډۍ یو یوه بله برخه چې د ځوانانو له خوا ویل شوي ډېر یې د ناوړه دودونو لکه د لور ولور، د انجلۍ خوا راضی کول او د ژوند نورو ناخوالو نه گپله ده.

▲ که مور او پلار دې خدای رضا کرل
د ماما گانو به دې زني و نیسمه

▲ ځان خوبه سنا د پلار نوکر کرم
په نوکرۍ کې به دې تش دیدن کومه

لنډۍ یا تپې هم لکه نور ټولنیز ادبیات د ټولنیزو ستونزو، فسادونو یادونه او غندنه کوي او په ملنډو هغه یادوي.

▲ منگي یې ټول په پنډ غوپه کرل
د شیطانی منگی په لپو ډکوپنه

طنز چې د ټولني او اخلاقي خواری یو، عیبونو او فسادونو برملا کولو ته وایي چې په رمز، کنایه او ناز ویل یا لیکل کېږي. یا په بله وینا: ویلی شو طنز د زورکونکو او زورواکانو باندې نېوکې دي چې هغوی په مسخرو له پېښو خبروي. لکه دا لاندی لنډۍ.

▲ ځوانانو ننگ راباندې و کړئ
پلار مې ظالم دی ما بنامار لره لېرینه

▲ ځوانانو ننگ راباندې و کړئ

په سور سالو کې مې بلا لره لپړینه

بڼه طنز د یوې ټولني د وگړو هنري تنده بڼه خړوبولی شي او په رسا توگه یې د ټولني له سیاسي، مذهبي، کولتوري او اقتصادي حالاتو څخه خبروي. لکه دا لنډۍ:

▲ پر دنیا تول د سرو نه شته

تول د پیسو دی مصلیان خانانویه

▲ ځوانانو زور په بزگرۍ کړئ

سپینې پایڅي د زرو څلي وړانویه

▲ ځواني د زرو روپو آس دی

د بېلتانه پېټې چې وړي سوده به شینه

طنز پر ژوند عارفانه خندا ژړا ده. د ژوند د تضادو او ناخوالو لڅونه ده، چې ټولنېزي موخي لري لکه دا لنډۍ:

▲ پرما دې زر شیندلي نه دي

چې د څراغ په رڼا غواړي دیدنونه

طنز د پوهو خلکو له پاره ویل کېږي، یانې په خوشالی او ملنډو سره د هغه چا په رمز پوهول دي چې په رمز پوهېږي.

▲ څوک چې په سرو شونډو عادي شي

کند او شکري تويوي چې ترخه دینه

یوازې پوه او هوښیار خلک له طنز نه خوند اخېستلی او پر پوهېدلی شي. ناپوه یې یوازې خندني اړخ گوري خو د ټولني تول خلک پوهان نه دي.

▲ په بسم الله کټ ته ورڅېږه

د نجلۍ کټ د جنغوزي دی مات به شینه

طنز د هجو يوه ډول دی، خو د هجو توندي او ټېزي نه لري. يانې هجو مخامخ د چا عيونه ورته وايي يا مخامخ له چا نه بې پردې پلپوت کوي او هغه چا ته ويل کېږي، چې په رمز نه پوهېږي.

▲ پر ځان د گلو لښته نه اخلي
پر ما دې تېر کړل د کوتکو گوزارونه

▲ جانانه دا دې څه عادت دی
چې پټه، پټه ياري کړې خورې کسمونه

▲ پرېږده چې لوی بنامار مې و خوري
په پاروگر اشنامي ډېره نازېدمه

هجو ويونکی د خلکو بې خبري، ولس غولونه، تعصب خدای نا ډاره **د**ونیا پالو له کړو نه پرده پورته کوي او مخامخ هغوی غندي.

▲ چې اوږه نه خورې بوی ترې نه ځي
چې ياري نه کړې څوک پرې نه وئ تهمتونه

▲ ټال ته ختم بنگري مې مات شول
گناه دې يار ده چې کوي اشارتونه

هزل بيا هغه دی چې پر چا باندې بد وايي.

▲ چې پر زينه ختلی نه شي
نامردې ولي دې گيی پرتوگ کاونه

هزل د ويپوهنې په اساس هغه شوخي ته وايي چې د جد، ښد، ضد وي.

▲ پيزوان مې ستا په برېت کې بند شو
تر دروازي پورې بندۍ درسره ځمه

دا د هزل بله مانا ده په شعر او نثر کې توندي لوڅې او بدې خبرې کول:

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

▲ په مادي څه بلا ده کړي
په مخ مي غبرگي او بنکي ځي خوله درکومه

▲ پر ما دي کلي گماني کړ
نامردي مه خوره تر منگي لاندي څرخونه

هزل په شعر او نثر کي هغو توکو ته هم وايي چي د هغه ويل د اخلاق او ادب
خلاف وي:

▲ په مناسب دي نه پوهېرم
وايه په کوم بارخو دي خوله و لگومه

▲ په خپله خوله چي سوال و نه کړي
په هغه دغه خولگي کله درکومه

▲ اول دي لوبي راسره کړي
اوس د جستو پرڅوکو ځي چي پېغله يمه

▲ بيا به زه تورکميس و نه کرم
زما دسپيني سيني رنگ يي واراونه

▲ ټينگه مي مه نيسه په غبر کي
تي مي واړه دي سرني بالغه يمه

▲ خوله به د خداي په رضا درکرم
منگي مي ولي بنوروي لنده دي کرمه

▲ جانان مي خوله کي ژبه غواړي
په خوند يي نه دي خپل کلنگ جاري کوينه

▲ خانگي رابنکته شه خوله راکړه
که زه درپورته شم راماته به دي کرمه

هزل د عامو او منځنیو خلکو له پاره هم ویل کېږي چې موخه یې یوازې خدا اوساتیري ده:

▲ حلوا د شونډو راته کېږده

له پردېسې ځینې ستومان راغلی یمه

▲ څوک به دې مر کړي بڼکلیه یاره

پردی برستنې جگوي شماری خالونه

یا هغه لنډی چې په کې توکي شوي، موخه یې د جانان خوشالول او د هغه خندول دي لکه:

▲ تا چې کوڅه کې توخی و کړ

زه په توده برستن کې نېغه کېنستمه

▲ جانانه راشه چې خوله درکړم

ماښام مې مر په خوب لیدې و وېرېدمه

▲ څنگه دې خواره کړم خاونده

چې همسایه مې د خولگی تمه لرینه

▲ حسن دې ورځ په ورځ زیاتېږي

زکات یې باسه چې نظر نه شي مینه،

(محمود نظري، ۲۰۱۰ زېږدي)

		څېره ۲. د محمود نظري، په لنډيو کې طنزي او خندونکي توکي،، په دې لیکنه کې د لنډيو، مصری، ټیو او ټیکيو کچه، ۱۳۸۹ لېږدي، (گڼه یې په: دانې)							
کتنورل کی (In contrast)	څېړنل کی (Caution)	گډ شوي (Action Req)	لارښوونې (Suffix Voice)	منسوبی Related		لنډی Lánghéy	ټی Tapé	ټیکي Tikéy	مصری Mésréy
				چاپ مال نا خپل	لنډی ۱۰	۸	۲۲	منسوبی Related	۷
لنډی / ټیکي	۷	۱	۷	Related to men	۳	۱	۶	۹	۲۲
زياتېږي / ټیکوي فورم	۳	۷	۳	Related to women	۲	۷	۱۳	۱۳	۱۳
محمود نظري	۴	۳	۴	وله - ټی: (څرگند او په غږ کلمې سره راشي) ونه.	۳	۳	۵	۵	۵
	۴	۳	۴	ټی - ټی: (څرگنده ی په غږ چلې، ټولنې سره راشي) ټیته.	۴	۳	۶	۶	۶
	۴	۳	۴	زوکي - ټی: (نون زور واري) نه.	۴	۳	۶	۶	۶
	۴	۳	۴	زوکي - ټی: (منه مجبوله مې * مه) مه.	۴	۳	۶	۶	۶
	۴	۳	۴	زوکي - ټی: (کرله، خوله، مغوله، خپله) ټیږي لري شون لري.	۴	۳	۶	۶	۶
	۴	۳	۴	څرگنده ټی: (کرلتور، بخنور، ټیږي لري شون لري).	۴	۳	۶	۶	۶
	۴	۳	۴		۴	۳	۶	۶	۶

۱۰. ۱۷ لښتلیک: څېره ۲. د محمود نظري، په لنډيو کې طنزي او خندونکي توکي،، په دې لیکنه کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکي یو او مصری یو کچه، ۱۳۸۹ لېږدي، (گڼه یې په: دانې)

۱۶.۱۵ ري (ر). سرباز خان ،، پښتو ادب كي د ټپي يا لنډۍ مقام ،، په دي ليكنه كي داسي كښلي دي.

،، ټپه، لنډۍ، مصره: ټول محققين په دې متفق دي چې د پښتو شعر ابتدا د ټپي يا لنډۍ نه و شوه. ،، نا کره ده دا زما څېړنه داسي سپيني ته را اوباسي چې د پښتو شعر ابتدا يا پيل په نثر شوی دی. ،، (صفي الله)
د **ولسي** سندرو د ټولو نه **غوره ټولگي دی**، لنډۍ په يوه نيمه **بي مسره كي** مكمليږي. **ځکه** د دې اولنی **مسره** لنډه وي، ځکه **بي** نوم لنډی شو. په اوله **مسره كي** يي نهه سېلابونه او په دوېيمه **كي** ديارلس سېلابونه وي.
۱. لنډۍ ته ټپه هم **وايي**. ښاغلی قاضي اثر پښتو ادب **كي** ليكي ،، چې ټپه ورته ځکه وايي چې په دې اواز ټپ کېږي. ځکه چې د لنډۍ ويلو دا قاعده ده چې په ډېر اوچت اواز سره **ويل کېږي**. نو ځه وخت چې **سري** په اوچت اواز سره يوه څو لنډۍ و وايي نو اواز يي ټپ شي او بيا نور نه پورته کېږي. ،،

ښاغلی قلندر مومند **بي** پښتو لوک گيت اردو مضمون كي دا وجه ښه يي چې:
ژباړه: ،، د دې د تسميې وجي اړوند دا قياس کېږي، چې ټپه پښتو ژبه **كي** و مهر، ټاپې، ته وايي او **ځکه چې** پښتانه په خبرو، خبرو، **كي د مثل په بڼه کاروي**، **ځکه دي** ته ټپه وايي او يا دا چې ټپه تاري وهلو ته هم وايي **ځکه** د ټپي د وېنا سره، سره، د دې په سر كي تاري هم وهل کېږي، ځکه د دې ټولگي نوم ټپه **اېښودل شوی**. ټپه ټپولو ته هم وايي، **ځکه چې** دا خفه زړونو له پاره د ټپولو او قرارولو په بڼه وي، ځکه ورته ټپه وايي. ،،

۳. ټپي ته **مصره** هم وايي. ښاغلی قاضي اثر ليكي: ،، د پښتو ژبي مصريو يوه اولنی جز، لنډ (۹ سېلابونه) او بل اورد (۱۳ سېلابونه) **دي** او ټوله مصره يا لنډۍ د سر نه تر اخره پورې داسي مثال لري لکه د يوې مصري. نو په دې خاطر ورته **مصري** ويل کېږي. **ولسي** پښتانه يي دا **مانا** کوي، چې **مصره** ورته په دې وايي چې د دې مثال لکه د مصري توری په شان وي. دا هم كي دې شي چې مصريو په شان خوږه وي ځکه **مصره** ورته ويل کېږي.

د ټپي **تاريخ او غوره والی**: د ټپي د **پېڅليک** په **اره** پرتو روښيله يوه اردو مضمون كي ليكي:

ژباړه ،، ټپي زرگونه کاله راهيسي سینه په سینه، د يوه نسل نه بل نسل ته رامنقل کېږي. دا **ولسي** شاعري، د عام انساني ژوند د هرې زاويې ژاړه کوي. ځکه د مودو **تېرېدو سربېره** هم دغو **كي** داسي تازگي ده لکه چې زموږ د دور تصنيف

وي. د ژوند کوم یوه داسې اړخ دی، چې په دغو کې ښکاره نه دی او د انساني جذبو او احساساتو مخ دی، چې په دې کې دې د هغو ژباړه شتون و نه لري. تاریخي رښتینولي، جغرافیایي ځانګړنې، د قومونو اندونه، سیمه ییز دودونه، د سرحدی بېلوالی بدلون، د پښتو ژوند او دود ټول رنگونه په دې شاعرۍ کې تازه ښایسته ښکار پري،

د راته پروفیسر نواز ظاهر روحي ادب لومړي ټوک کې د تپي په اړه لیکي: «تپه د پښتو روح حکيکي انځور هنداره ده، غريب او امير، رند او صوفي يا د کوز او پاس وړانديز نه پرته دا د هر تن د زړه او اواز دی او د هر تن د زړه په کچي هوساینه ورکوي.»

د تپي د بېخلیک په اړه خورشید جهان تاریخ لیکونکي، شېر محمد خان گنډاپور لیکي چې سلطان محمود غزنوي ۴۰۰ هـ لښکر کې ملک خانو نومي یوه سردار و. چې د گومل درې استوګن و. د هند د فتوحاتو په لړ کې چې د محمود لښکر د گومل درې نه تېرېدو نو په داسې ټاکلي وخت د ملک خانو چنغلي (ښځي، مېرمن) دا تپه وکره:

▲ چې د خانو لښکري راشي
زه به گومل ته د خپل یار دیدن له ځمه

د راته حبیبی «پته خزانه»، کتاب څېړنو په لړۍ کې، چې څه د سند په بڼه ویلي دي، هغه لږ تر لږه تپه زرکاله پخوانی ګنلي، ولي له دې نه هم زیاته زړه ده. د بېلګې په بڼه د تپو ځانګړی ځای:

۱. حمدیه او نعتیه څو تپي:

▲ مینه د خدای د رسول بڼه ده
دا نورې مینې لېباسي خاورې به شینه
▲ که تمام عمر عبادت کړم
ستا د احسان اجر به څنگه ادا کړمه

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېرنه چویری (ریس—رچ پانې)

▲ د گناه پیتی مې په سر دی
د مدینې سردار ته ځم چې کم یې کرینه

۲. سیاسي، حماسي او ملي ټپي:
ازادي:

▲ د ازادی ناوې جوړېږي
هر یوه ځلمی نارې وهي زما دې شینه
په وطن ننگ:

▲ که د وطن په ننگ شهید شوي
په تار د زلفو به کفن درله گنډمه
۳. لیکه یې ټپي:

▲ اباسین بیا په څپو راغی
په سر یې راورل سپینې خلی سره پېژوانونه
۴. معاشرتي ټپي:
حجره:

▲ ستا د حجرې درشل کاره شه
زما د زړه ستې کړې درپسې ځینه
چيلم:

▲ چيلمه خدايرو چې دې مات کړم
مین په ما دی غم په تا غلتوینه
پښتانه:

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو انگر
څېړنـچویری (ریسـرچ پانې)

▲ پښتانه واره ستر ځمریان دي
چې وخت یې راشي په سیالی سر ورکوبه

پښتني:

▲ په سپين میدان به درسره يم
زه پښتنه له تورو نه ټنتم مینه

واده:

▲ ځلمیه ننگ راباندې و کره
پلار مې ظالم دی ما په اور کې اچوبه

۵. تاریخي ټپي:

▲ که په میوند کې شهید نه شوي
خدای رو لالیه بي ننگی ته دي ساتینه

▲ ما ورته وې شیکل ته مه ځه
میرزمان خانه فرانسو ته دي ترینه

۶. طنزیه ټپي:

▲ له وېرې غږ کولی نه شم
د سوال یاري ده اوس به خاورې ايرې شینه

۷. فخریه ټپي:

▲ توره به نه کرو نور به ځه کرو
چې مو شوده د پښتني رودلي دینه

۸. عشقیه ټپي:

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ دیدن د گلو غنچه نه ده
چې د ریبیار په لاس یې یار ته ولېرمه

▲ عاشق سری نه غلتېږي
له رنگه زېر وي سترگې تورې گرځوینه

۹. نړۍ واله ټپي:

▲ په دنیا غم کله بنادي وي
په ما همپش د غم جنډې ولارې دینه

۱۰. دعایه ټپي:

▲ زما پېنځه وخته دعا ده
رب دې د غم د باده وساته مینه

۱۱. متفرق موضوعات:

وطن:

▲ زه د وطن د باغ مالبار یم
په خپلو سرو وینو به یې تل اوبه کومه

دیدن:

▲ دیدن د سر په بدله دی
چې سر ساتي خاوري به و کړي دیدنونه

فراق:

▲ عاشقي وی جدایي نه وی
خدایه په در کې به دې څه کم شوي و نه

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېرنه چوپړي (ریس—رچ پانې)

غم:

▲ غم دې د ستا نه وفادار دی
ته کله، کله غم دې تل راسره وینه

قسمت:

▲ په مخ می زېر زړوکی خور کړئ
زه د تقدیر لېونو سپو خورلې یمه

انتظار:

▲ که په شېبو باران ورپېري
زما په خپل لالي باور دی رابه شینه

ارمان:

▲ په تور لحد کې به نارې کړم
زه د دنیا نه ارمانې راغلی یمه

بښېری:

▲ مازیگری دی بښېری مه کړه
ته به د ناز بښېری کوي رښتیا به شینه

گیله:

▲ جانانه ستا نه گيله نه کړم
زه گيله من د خپل نصیب د لاسه یمه

یاد:

د لنډیو، تپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ که اشنا بد کړي زه به ښه کړم
که جدایي شي زما ښه به یادونه

د جانان خدا:

▲ زما د یار داسي خدا ده
چي د عمرونو مرور په خولا کوینه

تعویذ:

▲ په تعویذونو پوره نه شوه
اوس به لمن په زیارتونو گرځومه

تهمت:

▲ ستا په تهمت مي جامي رنگ شوي
زه به رنگ کړي جامي چرته گرځومه

د سحر باد:

▲ باده د زړه مراد مي یوسه
چي دلسوزي د اشنا راشي و ژارینه

گل، گلشن او خزان:

▲ گلونه ډېر دي خدای دې ډېر کړي
زما د برخي گل خزان ورپژونه

توره:

▲ مبین پري يم منکر تري نه يم
که جلاتان مي سر د تورو سره ورینه

د لنډی یو، ټپو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېرنه چوپړي (ریس—رچ پانې)

مسافري:

▲ مسافري دې ډېره و کره
رب دې سبب د خپل وطن و کره مینه

صبر:

▲ په صبر، صبر پوره نه شوه
سبا مې نیت دی بی صبری ته ملا ترمه

د بنايست ستاينه:

▲ ستا د بنايست گلونه ډېر دي
خولی مې تنگه زه به کوم، کوم ټولومه

مخ:

▲ مخ يې گلاب سترگي يې شمعه
خدايه بورا شم که پتنگ ورباندي شمه

سترگي:

▲ سترگي کچکول کره ديدن واخله
ملنگه ياره په بانه راغلي يمه

لاسونه:

▲ سپين دې لاسونه سپيني لېچي
لکه چې توري په مېدان کې برېښ کوينه

غابن:

▲ غابن دې په خوله کې داسې زيب کا
لکه صدف چې په الوان ټومبلي وينه

بانه:

▲ دا مخامخ په کوڅه راغله
کجک بانه یې په سالو ختلي ونه

غاره:

▲ ستا د ایلی په شان غری ده
زما شری ده ستا به کله خوبه شینه

خال:

▲ خال دې په منځ د تندي اپنی
لکه سپورمی چې نیمائی اسمان ته شینه

زلفی:

▲ زلفی می مه لنډه وه موری
مار چې لنډی شي دوی خلی خله لگوینه

پېزوان:

▲ پېزوان په لوره پوزه خوند کړي
لکه په لور چنار کې واچوي ټالونه

ریبار:

▲ ریباره راشه چې دې بنکل کړم
تا به په دې سترگو جانان لیدلی وینه

غماز:

▲ د عاشقی علاج به و شي
خو د غماز علاج به څوک و کړي میینه

مرور:

▲ جانان دې خدای مرور نه کړي
د ده په سر مي دښمنۍ اخېستي دینه
باز:

▲ باز مي د زړه په غوښو لوی کړ
اوس چې د ښکار شو نو د بل لاسو ته ځینه
مازيگر:

▲ جانانه راشه چې پخلا شو
عمر د ژمي مازيگر دی تېر به شینه
شپه:

▲ جانانه ستا په انتظار کې
ستورو ته گورم شپه سبا راباندې شینه
سپورمی:

▲ سپینې سپورمی حال راته وایه
چې مي جانان مجلس د چا سره کوينه
سپرلی یا سپرلی:

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
چينکو راوړو په اوربل کې زېر گلونه
اباسين:

▲ که اباسين راغلی نه وی
په گنگو خرو کې به چا موندل ټيکونه

گودر:

▲ که دې زما دین یادېری
د گودر غاړه اجاره واخله مینه
د بی غیرتی غندنه:

▲ په هېندستان دې ځلی جوړ شه
د بی ننګی اواز دې را مه شه مینه
وفا:

▲ خاوري ايرې به دې راتول کړم
لکه کچکول به دې په غاړه گرځومه
اختر:

▲ ما ته په ورځ د اختر راشه
زه به در وځم توري سترګي سره لاسونه
عمر:

▲ زما دې ټول عمر په دار کړو
لکه هوسی په مېړتون شپي تېرومه
فنا:

▲ د دنيا دوي ورځي ژوندون دی
پرون راغلي نن دلي سبا به ځونه
غرور:

▲ ما يې له کبره سلام نه اخېست
اوس يې ژړا په تش دین پسي کومه

۱۷.۱۵ ږي (ږ). پوهنمل سرفراز مومند څخه د ډیپلوم اېنجینېر عبدالکادر مسعود غوښتنه.

،، زما گران دوست ډیپلوم اېنجینېر عبدالکادر مسعود ډېر ښکلی هنري ذوق لري، څو لنډۍ یې د انټرنېټ په یوه صفحه کې ډېر په زړه پوري انداز ځای په ځای کړي دي، زما په نظر یې یوه ابتکاري کار کړی دی، زما ډېرې خوښې شوي، ما ورته وویل چې دا ستا کار ځکه د ستایلو وړ دی چې ته یوه اېنجینېر یې او د ادبیاتو سره دي دومره مینه ده چې په دې صفحه دي ډیر زحمت ویستلی دی، زه مسعود صیب ته د اوږد عمر او روغتیا تر څنګ د نورو هنري ابتکاري کارونو ارزو لرم. د دغه گران دوست په غوښتنه په داسې یوه موضوع چې ډېرې اوږدې تحقیقي لیکنې ته ضرورت لري، په څو لنډو کرښو بسنه کوم، هیله ده چې د کدر وړ لوستونکي مې د ډېر اختصار په وجه و بخښي.

کله چې د پښتو په ادبیاتو خبرې کوو نو مجبور یو چې د پښتو ژبې په باره کې یوه څه و وایو، همدارنګه پښتو ژبه او پښتانه سره لازم او ملزوم دي. یانې ادبیات حتمي دي یوې ژبې پوري اړه لري، هره ژبه به غیر د انسانو څخه په هوا کې منځ ته نه شي راتللی. نو پښتانه، پښتو ژبه او پښتو ادبیات د یوه بل سره تړلي دي نو مونږ که د پښتو د ژبې په اصالت خبرې کو نو په عین زمان کې به د پښتو په ادبیاتو خبرې کو.

پښتو ژبه د تاریخ په مختلفو دورو کې محققینو څېړلي ده او هر چا د خپلې وسې پوري په کې څېړنې کړي دي. ځینو څېړونکو پښتو ژبه غیر اریاني سامي ژبه بللي ده، هغه مستشرقین چې دا نظر لري عبارت دي له هنري راورټي اېنگلېس، سرویلیم جونز اېنگلېس، الکزاندر رنزا اېنگلېس، چارلیز میسن، برنس، ډاکټر بیلو او کرونسکي پولنډی. دوی د پښتو ژبې په څېړنه کې ډېر زحمت ویستلی خو نورو مطالعاتو ثابته کړه چې دا نظر افسانوي، عنعنوي دی او له ریښې یې رد کړی دی.

هغه ډله څېړونکي چې د دې نظر په مقابل کې وایي چې د پښتو ژبه یوه سوچه اریاني ژبه ده چې د هند او اروپایي ژبو د سترې کورنۍ پوري اړه لري، دا ډله هم په درې برخو وېشل کېږي. اوله ډله پښتو ژبه یوه اریاني ژبه بولي چې د اریاني ژبو په شرقی څانګه (سنسکریټ (پوري مربوطه ده. دویمه ډله پښتو ژبه یوه اریاني ژبه گڼي چې د هندو ایراني یانې غربي) اوستایي (څانګه پوري اړه لري.

درېیمه ډله پښتو ژبه نه سانسیکریټ او نه اوستایي پوري مربوطه گڼي، بلکې وایي چې پښتو ژبه یوه مستقله اریاني ژبه ده چې د سنسیکریټ او اوستایي سره

موازي لرغونې ژبه ده، یا په بل عبارت پښتو ژبه د سانسیکریټ او اوستایي تر منځ د اتصال کړی ده. د اولې ډلې څېړونکي: کلډیټ پروډ، رابرت لیچ، رودولف هورنل او پاټ الفنسټن دي. د دوېمې ډلې څېړونکي: جیمز ډار مستر، ماکس میولر او جورج مارکنسټرن دي. د درېیمې ډلې څېړونکي: ډاکټر ټرومپ، شېلي ډیور، پروفیسور اډیلنگ، برنارډ ډورن، جان ملکم او اوستاد پوهاند عبدالحی حبیبی دي. پاسنی یو لیکوالو د پښتو ژبې په اړوند د کدر وړ څېړنې کړي دي، کتابونه یې لیکلي دي. چې مونږ د هر یوه کدر داني کوو، نومونه یې د ډېرو لویو لیکوالو او څېړونکو په حیث په تاریخ کې ثبت دي. ما په دې خاطر چې د اصلي موضوع نه لری نه شو نو په دې لنډو څو کرښو می بسنه و کړه، د هر یوه کتابونه او نظریات او دلایل تشریح کول د ډېرې اورن دي مقالې ایجاب کوي.

لنډۍ: په هر صورت لنډۍ د پښتو ژبې اصیل او په زړه پوري ولسي ادب یوه برخه ده، چې لمن یې ډېره پراخه ده، دومره پراخه چې په یوه بیت کې بحرونه رانغاړي او د ژوند مسلط شرایط په ډېره ښکلې بڼه انځوروي. د لنډۍ لومړینیم بیت ۹ او دوېم نیم بیت ۱۳ سیلابونه لري، دا په پښتو کې د شعر یوه خاص فورم دی، لنډۍ فقط په پښتو ژبه کې وجود لري، د نړۍ په بله ژبه کې نه شته.

لنډۍ د زرونو کلونو راهیسي د ولسي شفاهي ادب په توگه خوله په خوله او سینه په سینه له یوه نسل نه بل نسل ته را رسېدلې دي، لنډۍ د انسان په احساس ډېر ژور تاثیر کوي او د پښتني ژوند ټولې برخې په کې ډېرې ژورې لیدلې شو، چې دا صفت په دومره زور د پښتو شعرونو په نورو ډولونو کې نه لیدل کېږي. لنډۍ د پښتو ادب هغه با ارزښته پانگه ده چې پښتانه پرې ویاړي او په کې د انسان د احساساتو درجه بندي ډېره ډکیکه شوي ده. د پښتنو د عواطفو، دردونو، ستونزو، انگرېرونو ښکلې ترجماني کوي او د هر ذوق وړ مطالب په کې لیدل کېږي.

لنډۍ چې شاعر یې نه دی معلوم، شمېر یې نه دی معلوم، زمان یې نه دی معلوم، مکان یې نه دی معلوم، یانې هر چا ویلي، په هره موضوع ویل شوي، بې اندازې زیات ویل شوي دي. په هر وخت کې ویل شوي او د پښتني ټولني په هر ځای کې ویل شوي دي، نو ځکه لنډۍ دا امتیاز لري چې ټول پښتانه یې خوښوي، لنډۍ د فورم له پلوه ټولې یوه فورم لري. خو د مضمون له پلوه ډېرې متنوع دي او د پښتنو د اجتماعي ژوند ټولې برخې یې په هر زمان او مکان کې په ډېر ساده، روښانه او په زړه پوري طریقې په ځان کې ساتلي دي. په لنډۍ یو کې د پښتو ادبیاتو د ادبي فنونو ټولې نمونې په ډېر روښانه طریقې پیدا کولی شو. په لنډۍ یو کې تشبیهات او استعارات ډېر ښکلي تطبیق شوي، زه د نمونې په ډول صرف دا یوه لنډۍ را اخلم.

۱۵. ۱۸ ز. پوهندوی لال باچا ازمون د لنډۍ او دوبيتي پرتله! کړي، ما ځني لنډۍ او د پر ترېنتی راڅپستي، دوبيتي او تله یي پاتي.

، د لنډۍ د انساني ژوند او ځواک یوه هنري تفسیر دی چې په عاطفي، تغزلي، مترنمه ژبه په لوړه او کره بڼه د پښتني ټولني احساسات، توره، ننگ، مسافري، غوښتنې هیلې او کره وړه وړاندې کوي. د ښځې او مېړه ترمنځ کورنۍ ژوند، پښتنې دودونه او ځانگړي مراسم راخلي.

▲ ريباره ورشه ورته وایه

که دبدۍ یو زور لري درسره ځمه

▲ جانانه وینس یي که ویده یي

سنا تر کوتي مي لاس ترلي تېروینه

▲ په وینو رنگ توره دي راوړه

راشه په سرو شونډو یي زه درپاکومه

▲ که تور وربل مي میراتپري

په پښتو ننگ دی جانان نه منع کومه

په لنډۍ یو کې د ښځې دريځ او محرومیت یوه هنري تابلو وړاندې کوي، دا چې لنډۍ خوږه لگي یوه لامل یي هم دا دی چې د ټولني د یوې محرومې طبقې د زړه غږ را اخلي، د پښتنې تور سري او پېغلي د هیلو ترجماني کوي:

▲ د رنجو گوډی مي ساتلی

د موزیگي په مرگ به سترگي تورو مه

▲ پرېرده چې بند په بند مي پرې کړي

ما چې د ژنیو یاري کره مرگ ته ورتلمه

د لنډۍ یو، تپو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ خاونده پلار مې لېونی کړي
د آشنا غیر پسي رنده شیکوره شومه

▲ زما ادې دادا ته وایه
خوشاله نه یمه له ناکامه کور کومه

په لنډۍ یو کې رېښتینې وینا، لوڅه او برېښه ژبه او مسایل انځور شوي دي.
دغه مسالې هم د محرومیت زېږنده دي.

▲ جانانه سنا مزگی نه شته
زما همزولي زانگو گاني زنگوینه

▲ کاشکې چې زه د ملک لور وی
ما به پرتوگ د کوناتو په سر ترنه

▲ په سپینه خوله یې غلی پرېوزه
لکه بورا چې په گل مراوي کړي وزرونه

▲ ټینگه مې مه نیسه په غیر کې
تي مې له خامو شیدو پک دي وبه چوپنه

▲ جانانه بد مې اموخته کړي
چې خوله درنه کړم مرور گرځي مینه

په لنډۍ یو کې د نورو اړخونو ترڅنګ د مسافرۍ بېلابېل انځورونه وړاندې
شوي دي، مسافرې د پښتو لنډۍ یو یوه خاص باب دی.

▲ مسافرې دې ډېره و کړه
راځه، راځه روضي به خدای رارسوینه

▲ ته مسافر شوي خواره زه شوم
خواره دې مور شه چې له غېږې دې شرینه

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصري یو انگر
څېړنۍ چوپړي (ریس — رچ پانې)

▲ مسافری خورلي ياره

قربان، قربان دي له خيرنو جامو شمه

▲ چې علم وي عمل يې نه وي

لکه په خره باندي چې بار کړي کتابونه

▲ زما دي علم په کار نه دی

د اباسين څپي دي يوسه کتابونه

▲ طالبه خدايرو به ملا شي

په کتاب پروت يې يادوي شينکي خالونه

▲ چې خدای قاضي رسول شفي شي

هلته به پيش کرم د عاشقو درخواستونه

▲ په عاشق بد مه وايي خلکو

عاشق خو خدای و محمد يې پيدا کنه

▲ الف الله ج جبرائيل دی

م محمد دی د الله سلام ته ځمه

▲ زلفي مي مه لنډوه مورې

مار چې لنډی شي دوي سره خوله لگوينه

دا يوه لنډۍ ده، په دي لنډۍ کې د زلفو ارزښت او ښکلا څرگنده شوي، نو لنډۍ

هم په همدغه لنډ بحر کې يوه بېل ارزښت او ښکلا لري.

د لنډۍ نوم په خپله په لنډۍ يو کې هم راغلی دی:

▲ لنډۍ کوه او بيا يې ليکه

چې په ټولي کې شرمېنده نه شي مينه

مصره: دا هم د لنډۍ یوه نوم دی، یوه روایت دا دی چې دا د یوې تورې له صفت څخه اخیستل شوی نوم دی، مصری توره یوه نوم دی، هغې تورې ته ویل کېږي چې تېره او برېښنده وي.

بل روایت دا دی چې **مصره** له مصرع څخه اخیستل شوی، همدارنگه دغه مصرع په مصري اوښتی ده، مصره خواږه یا چینی ته وایي نو په لنډۍ کې خواږه زیات وي.

مصره د مصري یا لنډۍ په ژبه:

▲ **مصري** په هغه چا اثر کړي

چي يا مين وي يا خو ورک له ملکه شينه

▲ **مصري** په هغه چا اثر کړي

چي يا مين وي يا بي پيغله ناسته وينه

▲ **مصري** دي ډېرې څو به يي وایم

ترڅو يي وایم د زړه درد مي زياتوینه

ټیکۍ: دا د لنډۍ بل نوم دی، ټیکۍ له ټیک اخیستل شوی دی، ټیک هغه گانه ده چې پرتندي را څرېږي. ښکلا یې د ټولو پام ځانته را اړوي، نو لنډۍ هم هغه ټیک دی چې په شعري فورمونو کې د خلکو زیات پام ځانته را اړوي او ښکلي ده.

ټیکۍ د ټیکۍ یا لنډۍ په ژبه داسې یاده شوي ده:

▲ **ټیکۍ** مي ډېرې درته و کړي

په لا اله الا الله بي ختمومه

ټپه: ټپه د ټپې په ژبه داسې یاده شوي ده:

▲ **د ټپې** وار راسره کې ده

ماته بي واره ټپي خوند نه راکوینه

▲ دا نیمه شپه ده ټپي خوند کړي

څوک به مین وي څوک به ورک له ملکه وینه

▲ دا نیمه شپه ده ټپي وایه

څوک به مین وي څوک به ورک وي له وطنه

▲ د ټپي وار درباندي راغی

شفتل خورکي رنگ دې زېر وتبستېدنه

ټپه له ټپ څخه اڅېستل شوی نوم دی، ټپ د دوه لاسونو له لگېدو رامنځته کېږي، هم ټپ د یوه سخت گوزا له امله رامنځته کېږي او هغه ځای شین اوري. ټپ د هېرېدو نه وي، د پېغور ټپ خو بیا عمري وي، دغه ټپ چې د لاس له ټپېدو څخه اڅېستل کېږي، دا هم د دوه لاسو له اوازو را وځي، لنډۍ هم د دوه مسرو یوه اهنګین غبرګون دی.

بل روایت دا دی چې سندرغاړي د دغه صنف، د ویلو پر مهال د زیات اغېز له امله یوه غور په یوه لاس ټپوي او له یه کرېبانه! وروسته ټپي ته ځان جوړوي. دا هغه څرګندونې دي چې کوم علمي استدلال نه لري، خو فولکلوري روایتونه دي، کې دی شي دې ته ورته نور روایتونه هم موجود وي.

د لنډۍ جوړښت: لنډۍ ځانګړی موسیقیت یا ریتم لري، د پښتو څپیز خجیز وزن پالي، لومړۍ مسره یې نه څپي او دوېیمه یې دیارلس څپي ده. تونیک جوړښت یې داسې دی چې په لومړۍ مسره کې څلورمه او اتمه مسره یې خجنه ده او په دوېیمه مسره کې یې څلورمه، اتمه او دولسمه څپه خجنه ده.

▲ توتان پاخه ممانې توري

زه د موزي د ډوډۍ څه پروا لرمه

تو - تان - پا - خه - م - ما - ني - تو - ري

زه - د - مو - زي - د - ډو - ډۍ - څه - پر - و - ل - ر - مه

دوېیمه مسره یې په (ونه، بینه، ئنه، نه، مه، ه) وروستارو پای ته رسي، همدغو وروستارو د دغې شاعرانه وینا موسیقیت او ښکلا زیاته کړې ده.

ونه:

▲ په لوړو غرو د خدای نظر دی

په سر یې واورې وروي، چاپېر گلونه

ینه:

▲ مازیگری دی بنېرې مه کره

ته به د ناز بنېرې کوي، امین به شینه

نه:

▲ زما په رنځ جانان خبر دی

دارو خو نه کړي، تش می نه کوي پوښتنه

مه:

▲ د یار می پیغله خور په کور ده

نیستی د ورور ده، چې بدله ورسره شمه

د لنډۍ دویمه اوږده مسره مانا او انځور بشپړونکي مسره ده. که دا مسره ونه ویل شي نو لومړۍ مسره یوازې بشپړه مانا او مفهوم نه شي رسولی.

▲ زه به دې مور ته زاري و کړم

دا مسره په یوازې ځان انځور یا مفهوم نه بشپړوي خو چې دویمه مسره ورسره مله شي نو انځور او مفهوم بشپړ شي:

پلار دې ظالم دی د ولور تمه کوینه

لنډۍ په خپلې تنگي ۲۲ څپیزې غبرکې لکه سین په کوزه کې ځایوي.

لنډۍ په همدې جوړښت کې بشپړه مانا او مفهوم رسوي، مشبوع شعر دی، نورې زیاتونې یا کمونې نه مني، که پر لنډۍ یو څوک څه ورزیاتوي، هغه د دې مانا لري، لکه په یوه پاخه دېوال پورې چې څوک خټې ټپي. لنډۍ زیاتره مهال د بنځینه وو له خوا ویل کېږي، ځکه چې په پښتني ټولنه کې بنځه تر نارینه له محرومیت سره زیاته مخ وي، زما له نظره دا چې د لنډۍ ویناوالي زیاتره بنځې دي او بنځینه احساس هم په کې زیات انځور شوی دی. لامل یې دا دی چې په پښتني ټولنه کې بنځې د نارینه وو په پرتله له محرومیت سره زیاتې مخامخي وي، بنځې له نارینه وو سره په غربت او خواری کې شریکې وي. درد یې دواړه گالي خو د یوازیتوب

او محرومیت څېړي تر نارینه وو بنځي زیاتي پر مخ خوري، په پښتني ټولنه کي دعاشق او معشوقې د دیدنونو له پاره ځایونه او پلمې هم شته، لکه د رواخلي گودر د لارې سر دلته جنی د خیر په غونده نه کښي او نه د مړې خپټې پارسي غږوي، بلکي زیاتره دردونه جنی گالي. جنی د خپل لالي په مسافری ژاري او باران ته دسوال ځولی نیسي چې:

▲ بارانه ورو، ورو پی ورپږه
په مسافر اشنا می نه شته دالانونه

▲ که باران اوري و دې اوري
واوري دې نه اوري چې لاري بندونه

▲ باران د ځمکي ابادي ده
شیرینه یاره زه په تا اباده یمه

هلک یا عاشق بیا باران ته په دې دعا یا غوښتنه دی:

▲ بارانه ورو، ورو را ورپږه
لیلا سالو لري کوي لمده به شینه

بل نارینه په غریبی او خواری پسي ورک وي، جنی د پلار په شرطونو او ولور پوره کولو پسي بیسو پیدا کولو له پاره لرو، لرو وطنونو ته وځي:

▲ د هېندستان په میرو ورکه
تر گل نازکه یاره خدای به دې ساتینه

▲ د هېندستان په میرو ورکه
راځه، راځه روزي به خدای را رسوینه

▲ څو چې دا شنه غنم لو کپړي
ما به لالی په ژرا سترې، سترې کینه

د لنډۍ یو، ټپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲ یوه کال به نوره درته کېنم

زیارت خو نه یې چې جنډې به دې ساتهمه

▲ سورت یاسین را باندې وایه

په ما خولي د ځنګدن راغلي دینه

▲ خط مي لیکلو ته رایاد شوي

کلم مي مات شو کاغذ اوبسکي تويونه

▲ جدایي مه راولي خدایه

مرگ مي قبول دی جدایي نه کېلومه

▲ بېلتون په لوره غونډه ناست دی

کلم په لاس دی دوه یاران جدا کوي

لنډۍ: همدا احساس بیا په لنډۍ کې هم دښخینه له خولي را څرګندېږي چې له
خپل معشوق سره د مینې څرګندونه کوي:

▲ په عسکری دې خپه نه يم

خپه په دې یمه چې گوشتي ته دې لېږينه

لنډۍ: د سپینو او تورو جامو ذکر بیا په لنډۍ یو کې په دې احساس شوی دی:

▲ څنګه په سپینو جامو ګرځي

رب دې عاشق که چې خیرن دې و وینمه

په لنډۍ یو کې خوځنده یا حسي انځورونه چې د انساني ژوند اړخونه څرګندوي
ډېر ښکاري. په دغو هنري او شاعرانه انځورونو کې له باد، سپوږمۍ، لمر، کابو،
بوټو، ګودر، منګي او په ټوله کې له ناشعوره څېزونوسره خبرې کېږي.

▲ د مازيګر زېږیه لمره!

په روغو وایه د رنځورو سلامونه

▲ ځمکې د خدای روی می دروری
چې خاورې نه کړې نازولي صورتونه

▲ د دامان باده یار ته وایه
د ځنکدن سلگی وهم تا یادومه

▲ سپینې سپورمی حال راته وایه
چې می جانان مجلس له چا سره کوینه

▲ سپورمیه سر وهه راخیره
یار می د گلو لو کوي گوتې ربینه

د هنري ارزښت له مخې مور دوی ډوله لېنډۍ لرو:

۱: هغه لنډۍ چې په مصنوعي توگه رامنځته شوي يا بديعي بڼېگنې يا ادبي
صنعتونه يې مصنوعي وي.

▲ خبرې کړې شونډې دې رېرېدي
لکه سورگل چې د سبا شمال وهينه

▲ کد دې شمشاد زلفي دې پانې
دا نړۍ وروځي دې کوکنار کرلي دینه

▲ خبرې لنډې، لنډې و که
د لارې سر دی څوک به ځي څوک به راځينه

اسطوره هم په ولسي ادب کې يوه ځانگړی ځای لري، اسطوريي کيسې زياتره
ولسي رنگ لري.

په لنډۍ يو کې (د پيري، بنامار، دېب، سيمرغ او...) اسطوري ډېرې تکرار شوي
دي، اسطوره هم د ولس د ذهنيت زېږنده ده، نو پر همدې بنسټ هغه څه چې د ولس
له خوا رامنځته شوي وي او په ولس کې مشهور وي، هغه دولسي يا فولکلوري د
ادب په بېلابېلو ژانرونو کې ځان راښيي:

۱۵. ۱۹ ژې (ژ). عبدالباري جهاني يوه ځل بيا د لنډیو په باره کي تر سرليک لاندې په مقاله کي په لاندې بڼه کښلي دي.

،، ما کال يوه نيم مخکې ،، د پښتو نظم ځينې توکي او اړخونه ،، تر عنوان لاندې يوه مضمون ليکلی و. په هغه کې مي د لنډیو په باره کې هم څه ليکلي وو. زه خوشاله يم زما هغه مضمون د پښتو ژبې د پوهانو او منقدينو ترڅنگ، لږ تر لږه، د يوه تکړه ليکوال او اوستاد ښاغلي آصف بهاند توجه ور واپړوله. ښاغلی بهاند زما د ليکنې له دې اړخ سره چې لنډی مي، لږ تر لږه په پخوا زمانه کې، چې پښتني مېرمنې د سواد له نعمت څخه بي برخي وي، د اکثريت او حتا (حتي) ټولو پوهانو د نظر په خلاف، چې اکثريت لنډی د ښځو مال بولي، د نارينه وو مال بللی دی، مخالف دی.

ښاغلی بهاند وايي زه د جهاني له دې نظر سره چې پښتني مېرمنې د سواد د نه لرلو له امله د لنډیو جوړولو وړ نه بولي مخالف يم او دا د يوې پښتني له استعداده منکرېدل گڼم او د ټولني د يوه قشر پر استعداد باندې يې خاورې اړول گڼم. د لنډیو په باب له پيل نه تر نن پورې ډېره سلنه فوکلوريسټان په دې عقیده دي چې د لنډیو ډېرې سلنې تخليقونکي، پښتني پېغلې او مېرمنې دي چې د بند ټولنيز چاپيريال او په دې چاپيريال کې پر دوی باندې د شويو ظلمونو انعکاس او د خپل دردېدلي زړه غږ يې په کې اوچت کړی دی.

ښاغلی بهاند د خپلې ادعا د اثبات او زما د نظر د ردولو له پاره د ځينو ليکوالانو لکه حبيب الله رفيع، سليمان لايق او محمد اعظم سيسټاني نظرونه وړاندې کوي. په داسې حال کې چې يوازې د ليکوالانو، که څه هم ډېر مشهور او پوه کسان به وي، نظرونه د چا د نظر او عقيدې د ردولو له پاره کفايت نه کوي بلکه بايد لازم شواهد، اسناد او نوې خبرې وړاندې شي.

لومړی خو ما، خدای مه کړه، د پښتنو ښځو او پېغلو له استعداد او پوهې څخه هېڅ وخت انکار نه دی کړی. دغه گړی، په افغانستان کې دننه او له افغانستان څخه د باندې، داسې ځوانې نجونې او مېرمنې لرو چې نه يوازې په شعر او نثر کې له نارينه وو سره سيالي کولی شي بلکه د ډېرو نارينه ليکوالانو، شاعرانو او څېړونکو زور نه په رسېږي. خو زما خبره د نن څخه سل دوي سوه يا درې څلور سوه کاله مخکي زمانې ته متوجه ده. هغه زمان چې ښځو سواد نه درلود او په قفسونو کې ساتل کېدلي.

نه یوازې یې سواد نه درلود بلکه د ټولني ظالمانه حاکمو قوانینو د یوه پردې
ځلمي سره د مینې د څرګندولو په بدل کې د هغوی سروونه غوځول. لري به نه خو،
د یوه وپشتمې پېړۍ په شرایطو کې چې د لویو او پرمخ تللو ښارونو په منځ کې
ځوانې نجلۍ ته د خپلې خوبنې د ځلمي د انتخابولو حک (حق) نه ورکول کېږي او
حتا له کوره اېستل کېږي او یا له ځلمي سره یوه ځای وژل کېږي. نو سل کاله مخکې
تصور کول خو بیا ډېر گران کار نه دی.

ښاغلی بهاند د خپل نظر د اثبات او زما د نظر د ردولو له پاره د ښاغلي سلیمان
لايق خبرې را اخلې چې د لنډۍ یو په باب یوه لیکلي اثر په مقدمه کې یې د لنډۍ یو
ډېره زیاته برخه د ښځو مال بللی دی، وايي چې ښځو د لنډۍ یو په واسطه د ظالمانو
اجتماعي رواجونو په مقابل کې رغ او چت کړی دی او د عدالت غوښتنه یې کړې
ده. ښاغلی سلیمان لایق یوه څو لنډۍ د مثال په توګه راوړي.

▲ پرېږده چې بند په بند مي پري کړي

ما چې د ژبو یاري کړه مرگ ته ورتلمه

▲ پلاره کوله دي ايره شه

سورکی منه دي په کارغانو و خورمه

ښاغلی آصف بهاند وروسته لیکي چې اوستاد اعظم سیستانی هم د لایق د نظر
په څېر همداسې گڼي چې د لنډۍ یو پراخه برخه د ښځینه له خوا تخلیق شوي دي.
ښاغلی بهاند وروسته د زهیر شینواري نظر راوړي چې هغه هم په دې عقیده دی
چې د لنډۍ یو ډېره زیاته فیصدي د ښځو له خوا لیکل شوي دي.

لومړی خو زه د ټولو منقذینو، په تېره بیا د پښتو لنډۍ یو د څېړونکو، توجه دې
غلط مشهور ته را اړوم چې فکر کوي د پښتو اکثریت لنډۍ ښځو او نجونو ویلي
دي.

په دې لنډۍ یو کې یې د سوځنده مینې اظهار کړی دی، کله یې خپل ځلمي مینان
د جنگ میدانونو، تورې وهلو، مرانې ته تشویق کړي دي او کله یې د اجتماعي بې
عدالتۍ یو په مقابل کې بغاوت کړی دی.

په داسې حال کې چې خبره داسې نه ده بلکه په ثبت شویو لنډۍ یو کې (که
چېرې ښځو ته منسوبې شوي لنډۍ رښتیا هم د ښځو ویولو) اوس هم د نارینه وو
ونډه زیاته ده.

د پېښور د پښتو اکاډیمۍ مخکنۍ رییسې ډاکټرې سلما شاهین د پښتو لنډۍ یو په راغونډولو ډېره خواري کړې او د روحي سندرې په نوم کتاب کې یې څه د پاسه پېنځه لس زره لنډۍ راغونډې کړې دي. د کتاب په هر مخ کې د رېویشت لنډۍ راغلي دي او ما په اټکلي ډول د کتاب دوي، دوي مخه را وړول. نتیجه د هغو څېړونکو مخالفه ده چې گومان کوي د لنډۍ یو له سلو ډېره زیاته د ښځو له خوا ویل شوې دي.

۳۴۰-۳۴۱ مخونو په شپږ څلوېښتو لنډۍ یو کې یوولس ښځو ته منسوبې دي. د ۴۶۲-۴۶۳ مخونو کې د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه یوازې څلور لنډۍ ښځو ته منسوبې دي. د ۱۴۲-۱۴۳ مخونو د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه شپاړس لنډۍ، د ۲۰۸-۲۰۹ مخونو د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه ۱۴ لنډۍ، د ۲۶۰-۲۶۱ مخونو د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه ديارلس لنډۍ، د ۴۷۸-۴۷۹ مخونو د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه شپاړس لنډۍ او د ۹۸-۹۹ مخونو د شپږ څلوېښتو لنډۍ یو څخه یوازې شپږ لنډۍ ښځو ته منسوبې دي.

زه د ټولو لیکوالانو، په تېره بیا د پښتني فوکلور د دې ارزښتمن ژانر په باب څېړونکو او لیکوالانو نظریاتو ته احترام لرم خو صرف دوی نه پوښتنه ورڅخه کوم چې دوی کله دا تصور کړی دی چې د یوه لوی خان یا غریب پښتانه په کور کې یوه ښایسته نجلی پر کوم ځوان باندې مینه وي، د مینې اظهار په شعرونو او سوځنده غلبلو کې و کړي. د هغې پیغلې ځای به چېرې وي؟

▲ جانانه راشه ځان اوبه که

پر سپین بارخو مې خولې دم ولاړې دینه

▲ دا پیغلتوب مې په غم زور که

خیالي ځوانان را باندې مري خونکاره شومه

تاسې فکر و کړئ؛ یوه پیغله په خپل کلي یا شا او خوا کې دونه مشهوره شوې ده چې د هغې سره د مینې په سیالي کې د رقیبو ځلمیو ترمنځ په جنگونو کې څو ځوانان وژل کېږي، دا پیغله لا بیا هم ژوندۍ ده، لا لنډۍ جوړ وي، په کور او محیط کې یې ښایي پلار او کاکا په جگ سر گرځي. هېڅ نه ورته وایي!! او یا په وازه خوله نارې وهې، خپل یار د خپل سپین بارخو په خولو د اوبولو له پاره را بولي او څوک څه ورته ویلی نه شي یا نه ورته وایي.

▲ ولې دې بد راسره و کړه

ما په همزولو کې ویل چې یار لرمه

نجلۍ د کلي په همزولو کې د یار نوم اخلي، د هغه په یاري ویاړي او لا پر اوږو باندي سر ورته پاته دی!

▲ سپورمی د خدای روی می دروری

جانان می مه رسوا کوه ماله راینه

▲ سپینی سپورمی ته می خوله واخله

د کلا سیوري ته می مه بیایه ډارنه

پېغله نجلۍ ته په شپه کې جانان راځي، دا د رسوايي له وېرې ترورمی ته ترجیح ورکوي، سپورمی ته خواست کوي چې د دې جانان او د هغه سره دې پټه مینه رسوا نه کړي؛ خو په بله لنډۍ کې پېغله دونه زړه وره شوې ده چې خپل هغه جانان ته چې د شپې یې کلي ته ورغلی دی. دا د خولي د اخیستلو له پاره د کلا سیوري ته گوښه کوي، د ډارن او بې غیرته خطاب کوي. آیا دا خبرې د منلو وړ دي؟

دلته یوازې یوه دلیل راوړلی شو او هغه دا چې د لنډیو ویونکي معلوم نه دي او نا معلومو پېغلو او مېرمنو ویلي دي. بیا به نو سزا چا کومې پېغلي ته ورکوله. آیا دا خبره مور منلی شو چې پېغلو او ځوانو مېرمنو به عاشقانه لنډۍ ویلي، هغه به یې خپرولي او د دوی راز به پټ ساتل کې دی؟ په تېره بیا چې خبره زرهاوو پېغلو او د سونو کلونو زمانې ته ورسېږي.

د طالب جان او گل بشرې په فولکوری داستان کې، د باچا لور پر طالب باندي مینه کېږي؛ مخکې له هغه چې له طالب سره نکاح و تړي او یا یې پلار په خبر شي، میاشتي او حتا کلونه له هغه سره پټه مینه کوي. د هغه حجرې ته ورځي او ساعتونه ورسره تېروي.

▲ سر له کتبه که را پور ته

ستا د کتاب تر حاشیو ډېر دي زما خالونه

▲ سر له کتبه که را پور ته

په سترگو ږوند شي پر کتاب در وخته

له بده مرغه زموږ ځینو لویو محققینو دغه خیالي او د ناممکناتو مجموعي فولکوري داستان، نورو دغه راز داستانونو ته د رښتونو کیسو په سترگه کتلي او طالب جان او گل بشره او نور فولکوري قهرمانان یې د پښتو ژبې په شاعرانو کې شمېرلي دي. ما د پښتو فولکوري نکلونو لنډ تحلیل په نوم کتاب کې دې موضوعاتو ته نسبتاً مفصله اشاره کړې ده. دلته به ټولې خبرې د یوه لنډ مضمون تر حوصلي وټلی کار وي.

پوهندوی آصف بهاند وروسته د پښتو لنډۍ یو د لرغونتوب په برخه کې زما خبرې ته اشاره کړې ده او لیکي چې جهاني لکه څرنګه چې د پښتنو مېرمنو له لوري د لنډۍ یو د تخلیق په برخه کې شک ښودلی دی. داسې یې د لنډۍ یو تاریخي قدامت ته هم د شک په سترګه کتلي دي. خو ښاغلي بهاند په دې برخه کې هم یوازې د څو تنو پوهانو او شاعرانو په ویناوو او لیکنو استناد کړی دی، چې زما په نظر یوازې د نظریاتو راوړل، په هغوی استناد کول د یوې عقیدې د ردولو او خپلې عقیدې د ثابتولو له پاره کافي نه دي.

ما هېڅ وخت د پښتني لنډۍ یو د لرغونتوب څخه انکار نه دی کړی بلکه د یوه پښتانه شاعر په حیث د پښتنو د دې ښکلي فولکور په افتخار کې ځان شریک ګڼم. خو زه وایم د لنډۍ یو د څلورنیم یا پښځه زره کلن لرغونتوب د اثبات له پاره یوازې د یوې لنډۍ مثال راوړل کافي نه دي.

زه وایم پښتنو د څلورو پېنځو زرو کلونو په جریان کې، د سیمې د نورو اوسېدونکو قومونو په څېر، نه یوازې د اوسېدلو سیمې بلکه کولتورونه او مذهبونه تبدیل کړي دي نو باید چې په خپلو لنډۍ یو کې یې د ویدي سرودونو، مهابهارت، راماین او... نورو شهکارونو په څېر د سیمو، خدایانو، تاریخي پېښو او قهرمانانو یادونه کړې وي. او که یې یادونه نه وي کړې نو بیا مور په څښي استناد کوو.

یوازې احساساتي کلمات کفایت نه کوي. د ښاغلي بهاند دا خبره کافي نه ده چې وایي زموږ پښتنو سواد نه درلود نو ځکه به یې د زرګونو کلونو زړې لنډۍ د خلکو له یاده وټلي او ثبت سوي نه وي. ویدي سرودونه او مهابهارت، چې بشر په خپل ټول ادبي تاریخ کې په دغه عظمت منظوم او پراخ شهکارونه ایجاد کړي نه دي او یوازې مهابهارت د ایلیاد او اودیسه لس چنده ضخامت او اوږدوالی لري او د ۱،۸، ۱ میلیونو کلماتو څخه جوړ شوی دی؛ مخکې له هغه چې د کاغذ پر مخ ولیکل شي څو سوه کلونه سینه پر سینه انتقال او په دې جریان کې کرار، کرار بشپړ شو. له بلې خوا که یوازې د سواد نه شته والی د لنډۍ یو د نه ثبتېدلو علت وي نو دا اوس حاضر څه باندې سل زره ثبت شوي لنډۍ له کومه راغلي دي.

که مور د درېو څلورو سوو کلونو د لنډۍ یو د ثبتولو له پاره حافظه لرو نو زه یقین لرم چې د څلور زره کاله مخکې لنډۍ یو څخه به، که نور هېڅ نه وی، لږ تر لږه سل دوې سوه راته پاتې وی. البته زما مطلب بیا هم د لنډۍ یو له لرغونتوب او قدامت څخه انکار نه دی بلکه وایم چې د یوه تحقیقاتي مضمون یا کتاب د لیکلو له پاره یوه څه دقیق او مستند دلایل په کار دي او خپلو راتلونکو نسلونو ته باید په اټکلونو او غلط مشهور باندې قناعت ورنه کړو. په تاریخي، علمي، ادبي تحلیلونو او متونو کې له اټکل او قیاس څخه کار اخیستل کېږي. خو داسې نه چې ټول اسناد او تحلیل مو پر روایاتو او اټکلونو ولاړ وي.

د پښتو ژبې یوه لیکوال د یوې لنډۍ د تاریخي لرغونتوب د ثابتولو له پاره مجهول ته په مجهول جواب ورکوي. دی یوه لنډۍ د مثال په توګه راوړي:

▲ که د خالو لښکري راغلي

زه به ګومل ته د خپل یار دیدن ته ځمه

،، پورتنۍ لنډۍ ناکره ده، کره بڼه یې چې په تاریخ مرصع کې راغلي په لاندې بڼه ده:

▲ که د خانو لښکري راغلي

زه به ګوملي ته د یار سلام ته ځمه

(افضل، ۱۸۸۵ زېږدي، ۱۲۱ چوپړی) او (شهبوار، ۱۳۹۱ ل ل کال، ۱۰ چوپړی)،،

لیکوال ادعا کوي چې خانو (کره: ملک خانو، ناکره: ملک خالو) د سلطان محمود غزنوي سره د هېند د فتوحاتو په جګړو کې ملګری او د هغه یوه لوی قوماندان وو.

نو په دې حساب دا لنډۍ لږ تر لږه زر کاله پخوا ویل شوې ده. البته هېڅ تاریخي متن د سلطان محمود په لښکرو کې د خانو په نوم د کوم جنرال یا پښتانه قوماندان یادونه نه ده کړې.

که چېرې چا په دې اړه کومه کېسه کړي وي نو هغه یوازې فولکلوري ارزښت لري او د تاریخي پېښې په حیث اسناد نه شو په کولی. مور باید د خپلو ځوانو څېړونکو او زده کونکو ماغزه په دغه راز بېځایه لیکنو مغشوش نه کړو.

پوهندوی آصف بهاند، چې زه یې په زړه کې کدر لرم او د ده پوهه او استعداد مې پر خپل اولس باندې پېرزو دی، د لنډۍ یو د لرغونتوب په برخه کې، بیا هم د ځینو لیکوالانو پر احساساتي کلماتو او اظهاراتو باندې استناد کوي او په دې لړ کې د ګران اسدالله غضنفر یوې مقالې ته اشاره کوي چې د شاعر پیرمحمد کاروان او شپون نظریات یې را اخیستي دي. غضنفر صیب وايي، ما له بناغلي کاروان او استاد شپون سره د لنډۍ یو د لرغونتوب په باره کې مرکې لرلې چې بناغلي کاروان د پښتو لنډۍ د پښتنو د ارواګانو همزولي وبللي چې ډېر خوند یې را کړ. استاد شپون هم د لنډۍ یو په باب د لنډۍ یو غونډې خورې خبرې وکړې.

د بناغلي کاروان خبره خو د هغه د شاعرانه مزاج محصول ده، د شعر او شاعرۍ په درد خورې خو شپون یوه څه په تفصیل رږغېدلی دی او باید چې همداسې رږغېدلی وي. شپون وايي زه له مارګن شترن سره تګاب ته تللی وم. د ده، اووه څلوېښت ژبې زده وې. یوازې یې د پښتو ژبې اووه لهجې یادي وې. دی هغه وخت اتیا کلن وو. غره ته یې وکتل و یې ویل:

▲ په لویو غرو د خدای نظر وي

په سر یې واورې اوروي چاپېر گلونه

او بیا یې مور ته و ویل ،، که افغانستان تکه، تکه شي. که یې غرونه ونړېږي او سیندونه یې وچ شي، پښتانه ټول محوه شي خو لنډۍ به پاتې وي. له دغو لنډۍ یو به بېرته پښتانه را زرغونېږي او بېرته به افغانستان جوړ شي،،

لومړی خو، د شپون په خپله اصطلاح، د اووه څلوېښتو ژبو زده کړه د تأمل وړخبره ده. که سړی هر څو ناهغه شي نو د یوې ژبې د زده کړې له پاره، هغه هم په داسې توګه چې یوازې د پښتو اووه لهجې یې زده وي، لږ تر لږه دوی کلونو وخت ته ضرورت لري چې په دې حساب باید بناغلي مورګنسترن د خپل ژوند څلورنیوې کلونه د ژبو زده کړو ته ورکړي وي. نورو ژورو علمي تحقیقاتو ته به یې، چې له ده څخه یې د نړۍ په کچې مشهور مستشرق جوړ کړ، چندانې وخت نه وای پیدا کړی.

خو مورګنسترن له ۱۸۹۲ څخه تر ۱۹۷۸ پورې یانې شپږ اتیا کاله ژوند کړی دی. قسمت د اووه څلوېښتو ژبو د زده کولو له پاره کافي ژوند نه وو باندې پېرزو کړی. په دې کې هېڅ شک نه شته چې د مارګنسترن ډېرې ژبې زده وې. هغه په اته لس کلنۍ کې سانسیکریټ ژبه زده کړې وه. لاتیني ژبه یې لا مخکې زده کړې وه او وروسته یې انګریزي، پښتو، دري، اوزبکي او بلوچي ژبې زده کړي. په ټولو ژبو یې خبرې کولې خو د دې ټولو ژبو شمېر لسو ته هم نه رسېږي.

البته مور به د شپون صاحب په احترام پېنځه لس ژبي هم ورسره ومنو.

خو زه گومان نه کوم چې د مارګنسترن په سطح یوه لوی عالم او مستشرق به د لنډیو په باره کې، چې ساده او بنګلی فولګوري ژانر دی، دونه بېځایه او احساساتي اظهارات کړي وي. نه غرونه نرپري، نه سیندونه و چپري او نه پښتانه له منځه ځي.

که دا نا ممکنې پېښې، خدای مه کړه، رښتیا شي نو بیا په تشو لنډیو کې د دونه لویو حوادثو د مخنیوي زور هم نه شته.

زه نه پوهېږم چې د غضنفر په څېر یوه درانه لیکوال ته، چې زه یې مضامین معمولاً په ډېر شوق لولم، دومره احساساتي او بېځایه کلماتو، چې د نیمې خولې خندا ارزښت هم نه لري، په یوه ثانیه چورت وهلو نه ارزي، څرنگه دونه خوند ورکړی چې په خپله مقاله کې یې ځای ورکړی دی. گودر:

یوه موضوع چې په پښتني لنډیو کې ډېره زیاته راغلي ده هغه گودر دی. د گودر څخه پېغلې منګي ډکوي او په لاره کې ځلمي ورته ولاړ دي. هر یوه د خپلي خوښې کړي بنګلې پېغلې سره پټه یارانه کوي. ډېرو خارجیانو به چې افغانستان یې یا نه دی لیدلی او یا یې پوره نه دی لیدلی. د دې لنډیو څخه داسې اخیسته کړې وي چې گودر د پښتنو ځلمیانو او نجونو د دیدن او ملاقات کولو ځای دی.

ډېر هغه پښتانه ځلمي به چې د فولګوري ادب او رښتونو کیسو او پېښو په توپیر نه پوهېږي هم په دې عقیده وي چې گودر به یوه وخت د ځلمیانو او بنایستو پېغلو د ملاقات ځای وو. په داسې حال کې چې د گودر څخه د اوبو د وړلو په وخت کې د گودر په دوي کیلوميټري کې د نارینه سیوری هم څوک نه شي لیدلی او چې اوزګری هغه لوري ته ورشي سر یې غوڅېږي.

د گودر په باره کې ویل شوي لنډی د ځلمیانو تش خیال پلو او د زره آرزو wishful thinking ده. د گودر په باره کې ویل شوي لنډی خپل فولګوریک ادبي ارزښت لري. ځینې یې ډېرې بنایستي دي. یوه وخت به گودر نه وي خو دا لنډی به سوونه کلونه ژوندی پاته وي او په مجلسونو کې به اورول کېږي.

▲ که دیدن کړي گودر ته راشه

زه به منګی په لپو ورو، ورو ډکومه

▲ گودر ته ځم را پسي راشه
زه به له نورو نجونو وروسته پاتي شمه

▲ گودر ته ځم را پسي راشه
ما په منگي کې پراتې راوري دینه

▲ گودر ته ځم راپسي راشه
منگي مې دوي دي نړۍ ملا مې ماتوینه

▲ چې ټول گودر په ښایسته کپړي
هغې نجلۍ ته مور منگۍ نه ورکونه

د گودر او د گودر سره نږدې، د ځوانو مینانو ترمنځ د ټپو ملاقاتونو په باب
ډېرې زیاتې لنډۍ ویلې شوي دي او د آدم خان او درخانی چې د نکلونو ډولونه یې
ډېر زیات دي، په یوه نکل کې د دواړو ترمنځ لومړۍ لیږنه د گودر سره نږدې شوې
ده. زما له لومړۍ ځوانۍ، اته لس کلنۍ یا نولس کلنۍ، څخه د گودر سره نږدې د
یوه ځلمي او پېغلي ترمنځ د اوږدې مکالمې هغه برخه چې اورېدلې مې ده تر اوسه
په یاد ده. زه گومان کوم چې دا مکالمه به د لنډیو په کتابونو کې نه وي راغلي او
دلته یې راوړل بی گټې نه بولم.

▲ پر گودر راغلي برابره
یا خولگی راکه یا منگۍ درماتومه

▲ زه چې و تاته خولگی درکم
زه به د بوري مورکې څه ځواب کومه

▲ مور ته دې داسې ځواب ورکه
چې له منگي سره پر مځکه و لوېدمه

▲ مور به مې داسې راته وايي
منگۍ دې روغ پر خوله دې راوړل پرهارونه

▲ مور ته دې داسې ځواب ورکه
منگۍ پر خټو زه پر کانو پرېوتمه

▲ زما د مورکۍ ځواب دې و کر
اوس مې پر سپينه خولگۍ کښېکاره غاښونه

▲ خولگۍ دې داسې مزه راکړه
چې سپين نبات يې پر دوکان و شرمونه

له دې وروسته دوي لنډۍ په داسې لوڅو کليماتو ويل شوي دي چې زما له پاره يې دلته ليکل گران دي. د پښتو لنډۍ يو تر نيمايي زياته برخه، په ساده او ښکلي کليواله ژبه، د لوڅې او پټې مينې سندرې دي. نور نو تقريباً په هر باب يوه څه په کې موندل کېږي. سړۍ ويلې شي چې د کليوالو او مالدارو پښتنو د معاشري او اجتماعي ماحول تقريباً بشپړ تصوير دی. تر ټولو ښه خبره دا ده چې د پښتنو د خپل منځي دښمنۍ يو او ترېور گلوي يو په باره کې يا هېڅ لنډۍ نه شته او يا که شته نو د نشت په شمار دي، اکثریت لنډۍ د سوځنده او ځلمۍ مينې خوږې سندرې دي. ماته د لنډۍ يو دغه مينه ناک او سوله ايز اړخ تر هر څه زيات خوند راکوي.

پوهندوي آصف بهاند وروسته يوې بلي مسألې ته اشاره کوي او هغه دا چې وايي ،، د لنډۍ يو په باب د جهاني په نظرياتو کې تر ټولو نوی، د پام وړ او د بحث وړ نظر دا دی چې دی وايي هر څوک کولای شي لنډۍ و وايي، په خپل نامه يې ثبت کړي، څو په دې ډول د لنډۍ يو ويلو او ليکلو يوه رقابت را منځ ته شي. دی داسې استدلال کوي چې پخوانۍ يو خلکو سواد نه درلود، لنډۍ يې په خپل نامه نه شواى ثبتولی او لنډۍ به سينه په سينه تر نورو نسلونو پورې لېږدول کېدلې. دی وايي چې هغه کسان چې وايي لنډۍ دي د شخص په نامه نه ثبتېږي، دا يوه نا پوهېدنه يا غلت فهمي ده چې که د لنډۍ شاعر مالوم نه وي، ارزښت به يې لا ډېر وي. جهاني د خپل بحث په يوه ځای کې داسې ليکلي دي:،،

ځينې څېړونکي بيا په دې عقیده دي چې اوس هم شاعران کولی شي چې لنډۍ جوړي کړي او ويې ليکي، خو په دې شرط چې لنډۍ به په خپلو نومونو نه ثبتوي. د دې عقيدې او نظر اساس هغه غلت فهمي ده چې گواکې د لنډۍ يو ارزښت په دې کې دی چې شاعران او ويونکي يې څرگند نه دي. په داسې حال کې چې د داسې زرگونو لنډۍ يو ويونکي څرگند نه دي چې دومره له هنري ارزښت څخه برخې دي چې نه پر کاغذ باندې په ليکلو او نه ذهن ته په سپارلو ارزې.

دا چې زړې لنډۍ مور ته سینه پر سینه را رسېدلې دي علت یې دا دی چې زمور اولسونو سواد نه درلود؛ لنډۍ یې لیکلې نه شوی او چا په خپلو نومونو د لنډۍ یو د ثبتولو کمال نه درلود. ځکه نو لنډۍ نه لیکل شوي وي او نه یې شاعران څرگند وه.

خو که چېرې یوه شاعر د سل گونو او زرگونو ښو لنډۍ یو د لیکلو استعداد ولري، مور څرنگه هغه په خپل کلام او کمال له فخر کولو له حق څخه محرومولی شو؟ پخوا چې لنډۍ لیکل شوي نه وي خو چا لیکلې نه شوی؛ اوس چې یې لیکلې شي، پرېردئ چې په خپلو نومونو یې ثبت کړي او د رقابت په میدان کې ښي، ښکلې او غښتلې لنډۍ ایجاد شي. یانې د لنډۍ یو د اسیل والي او سوچه والي اساس دا نه دی چې لیکل شوي نه دي او اولسونو سینه پر سینه نقل کړي دي. بلکه خبره د لنډۍ یو په ښایست، موضوع، متانت او تاثیر کې ده.

که یوه لنډۍ ښایسته، سوچه او متینه وي؛ که یې شاعر معلوم وي او که نه وي اولسونه به یې حتماً خوښوي، سینه ته به یې سپاري، له یوې حوزې څخه به یې بلې ته نکلوي او خپل گډ مال به یې بولي. د شاعر له مړینې څخه سل کلونه وروسته به له اولس سره اوسېږي.

بھاند وروسته لیکي چې ،، که د لنډۍ یو ثبتولو د بیلا بېلو ستونزو په لړ کې د جهاني صاحب نظر ومنل شي چې هر څوک هر ډول لنډۍ کولی شي په خپل نامه ثبت کړي، دا پوښتنه به د ځینو فولکلوریسټانو او څېړونکو له خوا مطرح شي چې مثلاً همدا نن څوک یوه لنډۍ په داسې تورو او مضمون ثبتوي چې ښایي پخوا به په عین تورو او عین مضمون لیکل شوي او ثبت شوي وي. هغه بیا څنگه کېږي، دا مسله به څنگه کېږي چې فولکلور د اولس مال دی او لنډۍ هم د فولکلور یوه برخه ده. څنگه کې دی شي چې د خلکو مال دي د یوه شخص په نامه ثبت شي،،

ښاغلی بھاند صاحب! په عین تورو او عین مضمون که یوه بیت یا یوه لنډۍ مخکې موجوده وي او څوک یې کټ مټ را نقلوي نو دا خو ادبي غلا ده. که دا غلا له کوم ډېوان څخه وي او که د اولسي ادب څخه وي خبره یوه ده؛ په هغه باره کې څوک څه نه وايي. خو که لنډۍ د پښتنو د معاشرې او اجتماعي شرایطو را پېژندونکې فولکلوري ژانر بولو، که دا د مینانو او ځوانو عاشقانو د سوي مینې غلبې، د بېلتانه په اور کېابېدل، له ځینو ناورو کورنۍ یو او اجتماعي مقرراتو او رواجونو سره مخالفت او کله، کله د اجتماعي بې عدالتۍ یو په مقابل کې د ځوانو نجونو او ځلمیانو بغاوت بولو نو دا ټول شیان خو اوس هم موجود دي.

مور څرنګه کولی شو چې خپل ځلمي د لنډۍ یو په فورم کې د مینې له اظهارولو او یا د اجتماعي بې عدالتۍ یو په مقابل کې له عکس العمل ښودلو څخه منع کړو؟ مور به هغوی ته څرنګه و وایو چې تاسې د لنډۍ یو له جوړولو پرته بل د هر ډول شعرونو او نظمونو د جوړولو حق لرئ.

تاسې له کوم فارسي ژبي څخه اوریدلي چې وایي د رباعي یا دوه ایزو جوړول منع دي او که څوک کومه دوه ایزه جوړه کړي نو دا ادبي غلا ده.

همدا اوس زموږ هزاره وروڼه هره ورځ په لس هاوو دوه ایزې، چې د هغوی د فولکلور یوه غني او ښایسته برخه او فورم دی نه تولیدوي؟ نو تاسې باید شاعرانو، په تېره بیا ځلمو شاعرانو ته دا وښایست چې تر کوم کال یا کلونو او یا زماني پورې د لنډۍ یو جوړول او ویل اړین عمل او اولسي کار وو. تر هغه وروسته د لنډۍ یو جوړول ناروا او د لایق صاحب په قول د فولکلور د فورم او فکر د غلا کولو عمل ګڼل شوی دی.

لایق صاحب دا کار په رډه رڼا ورځ غلا کول او د تاریخ مسخ کول بولي.

مور د لنډۍ یو په فورم کې د ورته مضامینو د کارولو په سل هاوو مثالونه لرو.

او په کتابونو کې ثبت شوي هم دي.

د دې لنډۍ یو ویونکي په هېڅ توګه معلوم نه دي؛ د لنډۍ یو د ویلو تاریخ یې هم څرګند نه دی. ویونکي یې ښایي مړه وي او که ژوندي وي مور یې نه پېژنو.

مور به څوک د لنډۍ یو په غلا نیسو او څرنګه به یې اولسي، ملي او یا د ضرورت او امکان په صورت کې بین المللي محکمې ته سپارو. د مثال په ډول:

▲ په طبيبانو نه رغبړم

د یار په تش دیدن به روغ شم نه راځینه

▲ په طبيبانو نه رغبړم

زه ستا د حُسن تمانچو ویشلی یمه

د لنډی پو، ټپو، ټیکی پو او مصری پو انگر
څېرن چوڀری (ریس—رچ پانې)

▲ په طبیبانو نه رغېرم
زه سترگو تورو د لایلا وهلی یمه

▲ په طبیبانو نه رغېرم
ماله په کار دې د اشنا تش دیدنونه

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
پېغلو تومبلي دې په زلفو کې گلونه

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
پېغلي بڼکاره شوي لکه لمر په دیوالونه

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
جینکو راورل په اوربل کې زېر گلونه

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
خلمي په سر د پولو ږدي لنډ کدمونه

▲ په علامه د سپرلي پوه شوم
د خاورو گاري نه شنرا د گنگرو ځینه

▲ په غم پیدا په غم کې لوی شوم
په غم به مړ شم غم به قبر له ورځمه

▲ په غم پیدا په غم کې لوی شوم
په غم لړلي یارانې ستړی دې کرمه

▲ په غم پیدا په غم کې لوی شوم
غم کې به مړ غم کې به توري خاوري شمه

▲ په غم پیدا په غم کې لوی شوم

وړکوټی مړ وی چې می نه لیدی غمونه

دا مثالونه په سل گونو دي او مور د خپلو لوستونکو وخت نه سو ورباندې ضایع کولی. اوس خبره دا ده چې مور به په دې لنډۍ کې کومه یوه اصله بولو او څوک به را نیسو چې هلکو!!!؟ دا د اولس مال مو ولې غلا کړی او تاریخ او فولکور مو څرنگه مسخ کړی دی. دا کار خصوصاً هغه وخت ډېر گران دی چې د لنډۍ یو، فرضی، غلا کوونکي مړه وي او مور د چا د گریوان نیولو او د ډېر قهر (ځاڅ) په صورت کې د څېرلو وس ونه لرو.

اوس خبره په دې کې ده چې اولس څوک او شاعر څوک دی؟ دا شاعر خو هم د اولس بچی دی. هغو کسانو چې لنډۍ یې لیکلې او په اولس کې یې خپرولي، هغوی له اسمان څخه راغلي ول؟ که اوس کوم شاعر یا شاعران را ولاړېږي د خلکیانو او پرچمیانو په وخت کې د پل څرخي د زندان ترڅي شپې ورځې او غیر انساني شکنجې د لنډۍ یو په کالب کې اچوي. شاعران را ولاړېږي پر کابل او د افغانستان پر نورو ښارونو باندې د مجاهدینو د حکومت او د تنظیمونو تر منځ د جنگونو له امله د ښارونو د تباه کېدلو په باب ښې له سوزه ډکې لنډۍ جوړوي او لیکي. که اوس شاعر یا شاعران په پېښور او د پاکستان په نورو ښارونو کې د افغان مهاجرینو سره د پاکستانی مقاماتو د بدسلوکو او د مهاجرینو د بدو ورځو په باب لنډۍ لیکي د دې کار عیب (ویار) او نقص په څه کې دی.

همدغه لنډۍ به پنځوس او سل کلونه وروسته زموږ د تاریخ یوه فصل وي. شاعران به یې مړه وي او لنډۍ به یې، که د دوی په نومونو چاپ شوي وي که نه وي، د نورو لنډۍ یو په څېر د اولس مال وي. نه لنډۍ او نه یې کالب کوم مقدس حیثیت لري. که مور په دوولس سېلابي بحر کې د زرگونو غزلونو د لیکلو حک لرو.

د لنډۍ یو په خواږه کالب کې هم د زرهاوو لنډۍ یو جوړلو مستحق یو او حتا زه خو خپل ځوانان دي ته را بولم چې د دې خواږه کالب د ژوندي ساتلو له پاره هغه ته نوي، نوي مضامین ور واچوي او یوازي د بېلتون او غماز څخه په شکایت کولو بسیا نه شي.

البته ځوانان باید کوبښ و کړي چې خپلې لنډۍ په خپلو خاصو ټولگو کې په خپلو نومونو چاپ کړي او د راټولو شویو یا را ټولو کړو لنډۍ یو په کتابونو کې یې وانه چوي. په دې توگه به هم د هر شاعر خپل، خپل شعري استعداد څرگند وي، هم به پخې او بېخونده لنډۍ سره بېلې شوي وي او هم به مو د لنډۍ یو امانت، چې له بده

مرغه تر اوسه نه دي خوندي شوي، ساتلي وي. که په دغه شکل مخ ته ولاړ شو نو بیا به له یوې خوا د اصیلو پخوانیو لنډیو پر حریم باندې تېری هم نه وي شوی او په همدغه خواره قالب کې به مو، راتلونکو نسلونو ته، د خپلو پیغامونو د رسولو کار جاري ساتلی وي.

په لنډیو کې د کیفیت او کمیت مسأله:

تر اوسه پورې چې څېړونکو د لنډیو د راټولولو په کارونو ځانونه ستړي کړي دي، خوارۍ او زحمتونه یې د ستاینې وړ دي، البته د هغوی په کارونو کې یوه لوی عیب دا دی چې د لنډیو په نوم او شکل یې هر څه لاسته ورغلي دي هغه یې را غونډي کړي دي.

د خپلو کتابونو ضخامت خو یې زیات کړی او د زیاتو او لا زیاتو لنډیو د راغونډولو په مسابقه کې یوه له بل څخه مخکې شوي دي، خو د بنایستو او اصیلو لنډیو رنگ یې بد کړی او خوند یې خراب کړی دی. د لنډیو د راټولولو کار باید دوام وکړي. بنایي اوس هم داسې لنډی وي، زه یقین لرم چې وي به، چې تر اوسه د لنډیو په کتابونو کې نه وي راغلي؛ خو تر ورسه، ورسه باید کیفیت ته پر کمیت باندې ترجیح ورکړه شي.

مور داسې ډېرې لنډی لرو چې د شکل له مخې هېڅ نیمگرتیا نه لري. کتب مت لنډی ده، خو د متن له مخې هېڅ خوند نه لري او له ورايه بنسکاري چې هسې د کتاب پاڼه په توره شوي. د لنډیو شمېر ورباندې زیات شوی دی.

دا لنډی بنایي د ډېرو زرو پاڼو څخه را نکل شوي وي؛ مگر د لنډیو په کالب کې هر څه د راغونډولو ارزښت نه لري. د مثال په توگه:

▲ په تېښته نه خلاصېږي یاره

مهر محکم دي د یاری ولگونه

▲ په توره ځان خاشي، خاشي کړه

زه به مرهم د سپيني خولي درباندي بردمه

▲ په ځکندن کې راله راشه

په څمارو سترگو مي ته کېږده لاسونه

▲ په ځکندن مې ځان حضور کړه
کښل مې لېان کړه چې بیا نه کړې ارمانونه

▲ خاونده ته مې مدد گار شي
نفس او شیطان مې اباسین ته غورځوینه

▲ د زني خال دې پېرنگی دی
ځکه دې پلار د انگریزي سلام کوینه

▲ د زړه مکان مې جانان لوت کړو
د خوشالی سامان یې تول و چلاونه

▲ دلاله سري پڼرې په پڼو کا
د فلانکي خان له پاره و غواره ملکونه

▲ دلاله شني لښتې به و خوري
که په ورتلو دې جانان ونه ژړونه

▲ دلاله فکر په کې و کړه
چې شال شری سره یوه ځای نه کړې مینه

د دغه راز لنډۍ یو شمېر سل گونو او بڼایي زرگونو ته ورسېږي، خو هېڅ
وخت به د کتابونو له پانو څخه بهر ونه وزي او هېڅکله به یې اولسونه خپلو سینو
ته ونه سپاري.

یوازې هغه لنډۍ د اولسونو په سینو کې ځای نیسي او یوازې هغه لنډۍ زموږ د
غني فولکلوري میراث برخه کېدلې شي چې له خولو را و وزي او پر زرونو کښېښي.

داسې لنډۍ شته چې ما څه باندې پنځوس کاله مخکې د لومړي ځل له پاره
اورېدلې او بیا مې تر نن ورځې پورې له یاده نه دي وتلې. په دې لنډۍ یو کې بڼایي
د ساده او معصومي پښتني مینې هغه رنگ پروت وي، هغه شرنګ و لري چې له
یوه ځل اورېدلو سره په زړه ننوزي او بیا د وتلو لاره نه لري.

▲ مسافري دې روزي مه شه
زه دې ملاله خوله ویده پرې ایښې یمه

▲ زیارت کوم نه را رسیږي
خدایه که گډ کړې دا د کانو زیارتونه

▲ تر دې پورې توپک دې څار شم
په اوږه ستا دی کږه زه د خیاله ځمه

▲ سپورمی پر منځ د اسمان راغله
زه خواړه ناسته مرور پخلا کومه

د پښتو فولکلور زیاته توجه غواړي. ویلیم جونز، جیمز ډار میسټر، تور برن او نورو د پښتنو د فولکلوري سندرو، نکلونو، متلونو او لنډیو په راټولولو کې ډېره مرسته کړې ده. د مرحوم محمد گل نوري، پروفیسر سیال کاکړ، ډاکټري سلما شاهین او نورو خواخوږو زیار او زحمت جلا، جلا د ستاینې وړ دی او د پښتو ژبه به یې پوروري پاته وي. خو د پښتو ژبې د فولکلور ډېرې برخې، په زیاته د فولکلوري سندرو برخه، چې ډېرې زیاتې تاریخي پېښې په کې نغښتې دي، ډېر زیات کار ته اړتیا لري او زه یقین لرم چې ډېرې داسې ارزښتناکې سندري به د تل له پاره ضایع شوي وي چې زموږ د تاریخ ناسیږلي رازونه به یې ویلی.، (عبدالباري، ۲۰۱۶ زیږدی)

		څېره ۲. ژ عبدالباري جهاني ،، يوه ځل بيا د لنډيو په باره کې ،، په دې ليکنه کې د لنډيو، مصر، ټپو او ټيکيو کچه، ۱۳۹۵ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)							
نټه	رناونکی/ پوښتنی نوم	عبدالباري جهاني	په باره کې يوه ځل بيا د لنډيو	چاپ کلي/ چاپ	لنډي/ ټيکي	مسموبی Related			
						Méséry مصري	Pikay ټيکي	Tapé ټپي	Lándéy لنډي
۲۱						۱۱	۱۸	۲۲	۲۲
						۲	۸	۱۱	۱۱
						۹	۱۰	۱۰	۱۱
						۲	۴	۱۰	۱۰
						۵	۲	۳	۳
								۱	۱
						۴	۱۰	۸	۸

۱۰. ۲۱ لښتليک: څېره ۲. ژ عبدالباري جهاني ،، يوه ځل بيا د لنډيو په باره کې ،، په دې ليکنه کې د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصريو کچه، ۱۳۹۵ لېږدي، (گڼه يې په: دانې)

۱۶. د انځورونو، څېرو او لښتليکو لړليک:

لومړي ټوک د انځورونو لړليک:.

- ۱-: د لټکې يا دوی سره مار (# ۱ انځور)..... ۱۸
- ۲-: دوی سره مار (# ۲ انځور)..... ۱۸
- ۳-: د لټکې يا دوی سره مار (# ۳ انځور)..... ۱۸
- ۴-: د لټکې يا لنډۍ (# ۴ انځور)..... ۱۸
- ۵-: د تور دوی سره مار يا چورنیا د نړۍ والي گني گنه ۶۱۰۷۶ يا توره لټکه،
يا توره لنډۍ (# ۵ انځور) ۱۹
- ۶-: لنډۍ (# ۶ انځور) ۱۹
- ۷-: د لنډۍ (# ۷ انځور) ۱۹
- ۸-: د دوی سره مار، لټکه يا لنډۍ (# ۸ انځور) ۱۹
- ۹-: لنډۍ (# ۹ انځور) ۲۰
- ۱۰-: لنډۍ خپل خواړه خوري (# ۱۰ انځور)..... ۲۰
- ۱۱-: د لنډۍ ايکسري (# ۱۱ انځور)..... ۲۰
- ۱۲-: لنډۍ په ډډمه ده او خوب کوي (# ۱۲ انځور) ۲۰
- ۱۳-: لنډۍ خپل لوري ته بدلون ورکوي، چې په کومه لاره سپڅه شي، زموږ
لر غونو پښتنو نيکونو لټکه له يوه بڼه پېيلې يا شعر سره تشبع کړی دی.
۲۱-: (# ۱۳ انځور) ۲۱
- ۱۴-: بڼکلی او خوږه لټکه، لنډۍ يا دوی سره مار، لنډۍ چمتو ده، څارني کوي.
رون بورم چې داسې مې و کښل د لنډۍ يو له پاره، کت مټ يې همدا فلسفي
اړخ ونډی دی، زموږ لر غونو پښتنو نيکونو لټکه له يوه بڼه شعر سره تشبع
کړی دی. چې ورته لنډۍ وايي او ټولي ځنگېرني يې سره ورته دي..... ۲۱
- ۱۵-: وران ټپ ۱۴۷۱-۲۴۷۴-۸-۱۰۰-۱۴ (# ۱۵ انځور) ۳۰
- ۱۶-: ۶۸۸۲۹ وونډس، ټپ، (WOUNDS ۶۸۸۲۹). (# ۱۶ انځور) ۳۰
- ۱۷-: د رنځور يار ټپ (# ۱۷ انځور) ۳۰
- ۱۸-: د نورستانی مېرمنو د واده انځور دی، چې د ټيکي چارپېريال انځور وي.
رون بورم چې داسې مې و کښل د ټيکي يو له پاره، کت مټ يې همدا فلسفي
اړخ ونډی دی، زموږ لر غونو پښتنو نيکونو ټيک له يوه بڼه پېيلې شعر
سره تشبع کړی دی. چې ورته ټيکي وايي، او ټولي ځنگېرني يې سره ورته
دي. (# ۱۸ انځور)..... ۳۷

- ١٩:- ډاگیر - سره زرو - له یوآر څخه - ٢٥٠٠ مخزېږدي. له نن څخه ٤٠١٧،
٤٦..... کاله وړاندې ده. (# ١٩ انځور)
- ٢٠:- لورستان - اوسپنزه - ژيرو - ډاگیر - ١٥٠٠ مخزېږدي. له نن څخه ٣٠١٧،
٤٦..... کاله وړاندې ده. نن د فبروري، ٢٨، ٢٠١٧ زېږدي دی. (# ٢٠ انځور)
- ٢١:- ویسیکس - رافیار - تیسټوډ - همفیشیري مصری. (# ٢١ انځور)..... ٤٦
- ٢٢:- ماراکون سپینو زرو مصری ١ ایل جي. په ډانگ پيلي روڼ بورم چي
داسي مي و کنبل د مصری یو له پاره، کت مت يي همدا فلسفي اړخ وندي
دی، زموږ لرغونو پښتنو نیکونو مصری له یوه بڼه پيلي (پېران، اشلوک،
شېر يا شعر) سره تشبي کړی دی. چي ورته مصری وايي، او ټولي
ځنگيرني يي سره ورته دي. (# ٢٢ انځور)..... ٤٧
- ٢٣:- خوندي شوی انځور د مصری ځاگري له مصری توري سره. چي د
انځور شاه سپين بگروند لري، گنه يي ٥٠٠٦٣٤٥٢ (# ٢٣ انځور)..... ٤٧
- ٢٤:- خوندي شوی انځور د مصری ځاگري له مصری توري سره. چي د
انځور شاه سپين بگروند لري، گنه يي ٦٣٢٧١١٢ (# ٢٤ انځور)..... ٤٧
- ٢٥:- مصری سکیمیتارا ٢ ایل جي (# ٢٥ انځور)..... ٤٧
- ٢٦:- یو آر - سیمپتار - د- ډبلیو اي بي. مصری (# ٢٦ انځور)..... ٤٨
- ٢٧:- ډاگیر - د هډوکي لاستي والا مصری (سپين موتي مصری)
٤٨..... (# ٢٧ انځور)
- ٢٨:- مملوک - نېکمر غه - مصری - د محمد رسول الله مصری (# ٢٨ انځور)
٤٨.....
- ٢٩:- توره - املاش - دوديزه - زر مخزېږدي کالنه (# ٢٩ انځور)..... ٤٨
- ٣٠:- می سینین - ډاگیر - د ځمريانو د ښکار مصری (# ٣٠ انځور)..... ٤٨
- ٣١:- د محمد رسول الله مصری (# ٣١ انځور)..... ٤٨
- ٣٢:- د ليکاني يا کلم په بڼه څو خوري مصری. (# ٣٢ انځور)..... ٤٨
- ٣٣:- د لنډیو، ټیو، ټیکي یو او مصری یو، د رنگونو ښکاروندي جدول څخه
گټه پورته کولو، د رنگونو د ټاکلو کړنلاري انځور. * زه څو سکريڼو
څخه په یوه محال گټني اخلم، زما د کمپيوټر د ښېښي انځور.
٦٧..... (# ٣٣ انځور)
- ٣٤:- گل باچا الفت د پښتو سندرې کتاب چي ١٣٢٥ لېږدي (١٩٤٦ زېږدي)،
١١٢ چوپړي انځور. * ما يي انځور باستلی دی، د پڅښتی يي سور څکی
١٠٥..... نت سور رنگ لري. (# ٣٤ انځور)

۳۵:-گل باچا الفت د پښتو سندرې کتاب چې ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)،
۱۱۸ چوپړي انځور. د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندني
گڼه ۱۲ ده، ۱۱۶ داني لنډی، مصری، ټپه او ټیکي په کې سره گډې ټولې
شوي دي. * مایي انځور باسټلی دی، له A۴ یې د چوپړو (مخونو) جوسه
لږ اوږد دی. (# ۳۵ انځور)..... ۱۰۶

۳۶:- محمد دین ژواک د پښتني سندرې لومړۍ برخه ۱۳۳۴ لېږدي ج چوپړي
انځور. د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندني گڼه ۴ ده او
سريل گڼه يې ۱۲۵۹۴ ده، پرله پسې نمبر د پښتو ټولني ۱۱۵ ده، چې ټولې
په کې ۷۳۰۰ داني لنډی، مصری، ټپه او ټیکي په کې سره گډې ټولې شوي
دي. چې ۱۳ داني لنډی، مصری، ټپه او ټیکي په کې په ننتوزي کې صديق
الله رښتين سره گډې په کې کښلې دي. * مایي انځور باسټلی دی، له A۴
یې د چوپړو (مخونو) جوسه لږ اوږد دی. (# ۳۶ انځور)..... ۱۲۰

لومړي ټوک د څېړو لړليک:.

۵. ۱ څېره ۱. الف په وار، وار (د هرو ۱۰،۰۰۰ لیکل شوي شعرونو)،
۱۴..... ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

۵. ۲ څېره ۱. ب په وار، وار (د هرو ۱۰،۰۰۰ ويل شوي شعرونو)،
۱۴..... ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال

۱۰. ۳ روبښايی يارنا د لنډي څپي او اوږدې څپي ترمنځ د رنگونو څرنگوالی
۵۷.....

۱۰. ۴ څېره ۱. ۲. ۱ پېنځه څلوېښتو پښتو شعرونو او يوه سلو شپېته بېلا بېلو
نورو پښتو شعرو رنگونو ښکاروندی (د رنگونو
کود)، ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال..... ۶۶

۱۴. ۵ څېره ۱. الف زما د کتاب څلېر کې د دود څخه زما د لنډیو، ټپو،
ټیکي یو او مصری یو کچې، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه يې په:
داني)..... ۹۵

۱۴. ۶ څېره ۱. ۳ ب زما په نیمکی یو او زما په ایزو کې د لنډیو، ټپو، ټیکي یو
او مصری یو کچې، ۲۰۰۷ - ۰۱ - ۱۶ (گڼه يې په: داني)..... ۹۵

۱۴. ۷ څېره ۱. ۳ ب له دې ټولو اړاډیوگانو څخه د پښتو لنډی، ټپي، ټیکي او
مصری د دوی پر څپو په ورځ کې یوه خپړپړي..... ۱۰۴

لومړي ټوک د لښتیلیکو (جدولونو) لړلیک:

- ۱.۱۴. ۱ لښتیلیک څېره ۱.۳ پ. و، څلېر کې د دوو دود، زما په لیکي کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)..... ۹۶
- ۱.۱۴. ۲ لښتیلیک: څېره ۱.۳ ت. زما اېزو کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۲۰۰۶ - ۱۷ (گڼه یې په: دانې)..... ۹۶
- ۱.۱۵. ۳ لښتیلیک: څېره ۲. الف گل پاچا الفت و، پښتو سندرې، لیکي کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۱۳۲۵ لېږدی (۱۹۴۶ زېږدی)، (گڼه یې په: دانې)..... ۱۱۹
- ۱.۱۵. ۴ لښتیلیک: څېره ۲. ب محمد دین ژواک و، پښتني سندرې، لومړی برخه لیکي، په نننوزي د ج چوپړي کې د صديق الله رښتین د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۱۳۳۴ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)..... ۱۲۳
- ۱.۱۵. ۵ لښتیلیک: څېره ۲. ب - ۱ پښتو ټولنه و، پښتو څېړني، د پوهاند صديق الله رښتین په اوومه گڼه مقاله پښتو پېژندنه کې، ۵۰ چوپړي، کې د صديق الله رښتین د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۱۳۵۴ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)..... ۱۲۴
- ۱.۱۵. ۶ لښتیلیک: څېره ۲. پ پښتو ټولنه و، پښتو څېړني، د پوهاند دوکتور سيد بهاء الدين مجروح په مقاله لنډۍ یو کې د پښتني مېرمنې یوه خاصه څېره، ۱۴۶ چوپړي، کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۱۳۵۴ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)..... ۱۲۸
- ۱.۱۵. ۷ لښتیلیک: څېره ۲. ت پښتو ټولنه و، پښتو څېړني، د سليمان لایق په مقاله لنډۍ سرلیک او په لنډۍ یو کې د تغیر او بدلون پروسه، څلورم او پېنځه دېرشم چوپړي کې د لنډۍ یو، ټیو، ټیکۍ یو او مصری یو کچې، ۱۳۶۱ لېږدی، (گڼه یې په: دانې)..... ۱۴۵
- ۱.۱۵. ۸ لښتیلیک: څېره ۲. ت - ۱ قلم ټولنه و، چي لایق په لنډۍ یو باندې کنفرانس ورکوي، د باز محمد عابد ثبت او

- کښلی متن، ۱۳۸۷ لېږدی، ټول چوپړي، کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۶۱ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۵۸
- ۹.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. ب، د پښتو شعر ځمکچپوهني (هندسي) جوړښت ،، محمد محمد اسمعيل يون، ۷ او ۱۳۸ چوپړي، کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۷۷ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۶۱
- ۱۰.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. ج، د پښتو دولسي ادب لاري،، څېړنوال دوست محمد دوست شينواری، لنډۍ سرليک کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۵ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۶۵
- ۱۱.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. چ جانان، د پښتو لنډۍ یو کي محروميت،، په دي ليکنه کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۵ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۷۰
- ۱۲.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. ځ، د پښتو اولسي شاعري کي د ټپي اهميت،، فياض علي شاه اخونزاده، ليکنه کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۶ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۷۵
- ۱۳.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. څ محمد حامد حليمي، د لنډۍ د گلونو په سمندر کي،، په دي ليکنه کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۶ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۸۴
- ۱۴.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. څ ولايت خان څدران، د پښتو لنډۍ یو په اړه يوه څو خبري،، په دي ليکنه کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۷ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۹۰
- ۱۵.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. د آلمان ږغ راډيو، د پښتو کي لنډۍ څه ته وايي؟ ،، حبيب الله رفيع د مرکي کښلی متن، ليکنه کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي، ۱۳۸۹ لېږدی، (گڼه يي په: دانې) ۱۹۴
- ۱۶.۱۵ لښتيلیک: څېره ۲. د-۱ حبيب الله رفيع د هارون حکيمي د مرکي د پوښتنو ځوابونو کي، د پښتو لنډۍ یو ژوند څلورنيمو زرو کلونو ته رسوي،، په دي ليکنه

- کي د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کچي،
١٣٨٩ لېږدي، (گڼه يې په: دانې) ٢٠٤
- ١٧.١٥ لېنتيلیک: ٢. څېره ٢. د محمود نظري ،، په لنډيو کې طنزي او خندونکي
توکي ،، په دې ليکنه کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو
او مصری یو کچي، ١٣٨٩ لېږدي، (گڼه يې په:
دانې)..... ٢١٠
- ١٨.١٥ لېنتيلیک: ٢. څېره ٢. ر سرباز خان ،، پښتو ادب کې د ټپي يا لنډۍ مقام
،، په دې ليکنه کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او
مصری یو کچي، ١٣٨٩ لېږدي، (گڼه يې په:
دانې)..... ٢٢٢
- ١٩.١٥ لېنتيلیک: ٢. څېره ٢. ر پوهنمل سرفراز مومند څخه ،، د ډيپلوم
اېنجينېر عبدالکادر مسعود غوښتنه ،، په دې
ليکنه کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو
کچي، ١٣٩١ لېږدي، (گڼه يې په: دانې) ٢٢٥
- ٢٠.١٥ لېنتيلیک: ٢. څېره ٢. ز پوهندوی لال پاچا ازمون ،، د لنډۍ او دوبيټي
پر تله! ،، کړي. ما ځنې لنډۍ او د پر ترښتې
ځنې راخېستي، دوبيټي او تله يې پاتې په دې
ليکنه کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری
کچي، ١٣٩٤ لېږدي، (گڼه يې په: دانې) ٢٣٥
- ٢١.١٥ لېنتيلیک: ٢. څېره ٢. ژ عبدالباري جهاني ،، يوه ځل بيا د لنډۍ یو په
باره کې ،، په دې ليکنه کې د لنډۍ یو، ټپو،
ټیکۍ یو او مصری کچي، ١٣٩٥ لېږدي، (گڼه
يې په: دانې) ٢٥٢

۱۷. د کره لیکنی پښتو په پښتو تشریحی وییکو چوپړی، د پښتو ابېڅی په سټه په لاندې لښتیلیک کی کښل شوی:

بېلگې:-

وی د ابېڅی په سټه مانا، د چوپړی گڼه له ټکی لرونکی کامې او ټکی نه
ورسته په شمېر باندي ښودل شوی.

۱. ای (ا، الف)

ابا:

پلار، د مور خاوند، د مور څښتن، د مور ساتونکی، د مور
میره، والد.؛ ۷۳ چوپړی کی (پاڼه کی، مخ کی، صفحه
کی، مخگڼه کی) شتون لري.

ابېڅه:

یوه توری، یوه حروف، ښځېنه لږ نوم دی یا مفرده ښځېنه
وی ده. لکه: ا (ای)، ب (بی)، ت (تی).؛ ۷۶
ډېر نوم د تورو دی ښځېنه وی ده، ټول توري، ټوله
الفابا، الفابیت له ای څخه تر یې پورې.

ابېڅی:

لکه: زمور د پښتو ژبي ۷۶ ابېڅی:
الف، ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، ځ، څ، خ، د، ډ، ر، ړ،
ز، ژ، بر، س، ش، ښ، غ، ک، گ، ل، م، ن، ڼ، و
(اوږد واو)، و (لنډ واو)، و (بېواک واو)، ه، زورواله
هی (ه یا ه)، زورکی هی (ه یا ه)، ی، ی، ی، ی، ی، ی
ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ف، ق
دودیز: ا؛ غږېز (فونومیک): a؛ نوم: ای (اه، زور)؛
بېلگه: اره، ار؛ غږېزلیک: ar, ará.

؛ ۳، ۱۰، ۲۲، ۳۱، ۳۸، ۴۹، ۶۳، ۶۷، ۱۰۱، ۲۵۹،
۲۶۳ او ۲۶۶ چوپړو کی شتون لري (او ۲۸ واری نور
په بېلا بېلو چوپړو کی راغلی دی).

ابېڅی:

یوه توری، یوه حروف، نر لږ نوم دی یا مفرده نر ویکی
دی. ا (ای)، ب (بی) ت (تی).؛ ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۸۱، ۲۷۳
او ۲۷۸ چوپړو کی راغلی دی.

ابېڅی

ډېر نوم د تورو دی نر وی ده، ټول توري، ټوله الفابا،
الفابیت له ای څخه تر یې پورې.
لکه: زمور د پښتو ژبي ۴۹ ابېڅی:

الف، ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، ځ، څ، خ، د، ډ، ر، ړ،
ز، ژ، بر، س، ش، ښ، غ، ک، گ، ل، م، ن، ڼ، و
(اوږد واو)، و (لنډ واو)، و (بېواک واو)، ه، زورواله
هی (ه یا ه)، زورکی هی (ه یا ه)، ی، ی، ی، ی، ی، ی

اخته: ټ، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ف، ق).؛ ۲۷۳ مشغول.؛ ۱۲۵ او ۲۵۳

ارو: راگ دی: سا دی دې گي دې مانا دې په دې گي ما پانې سا.؛ ۲۶۰

اشنا: ملگری، دوست، انډیوال.؛ ۹، ۲۲ او ۲۴۸ (ټول ټال ۴۶ واري نور)

انگر: اکر، حالت او وضع (بد انگر)؛ ۲۶۰

اوب: اوبدل یا (باقت).؛ ۷۶

اوردپېری: اورد پیراوی.؛ ۶

اوردمنگی: اورد عمری.؛ ۶

اېنجینېر: یوه فرانسوي وی ده. هغه څوک چې طبیعت په خبرو راولي، د طبیعت ژبه ده چې زي روح شیان په خبرو راولي، بردابنت، طاقت، ظرفیت، څرگند والي او ځانگړني يي معلوموي. او په اصطلاح کې هغه متخصص ته وايي چې د یو شي په باره کې په ذهن کې پلان جوړوي او بیا يې د خطونو په واسطې سره ترسیم او تیاره وي.؛ ۲، ۳، ۱۰ او ۲۸۷، ټول ۲۱ واري راغلی دی.

۲. آ

آر: اصل.؛ ۶

آروتی: شرطی.؛ ۶

آند: فکر، نظر، اند.؛ ۶

۳. بي (ب)

بور: راتول.؛ ۲۶۰

بورولي: راتول کړي، راتولولي.؛ ۲۶۰

بورم: راتولوم.؛ ۲۱، ۳۰، ۳۷، ۴۷، ۷۶، ۲۵۳ او ۲۵۴

بوروم: راتولوم.؛ ۳۵، ۹۳ او ۱۰۵

بولن: معقول، بولني (معقولې).؛ ۲۶۰

بيديا: ټټنگ، بيابان، دښته، صحراء.؛ ۲۶۹

بېلگه: نمونه، ورته بڼه، مثال.؛ ۴، ۱۲، ۱۳، ... او ۱۷۹ (۱۴ واري نور په بېلابېلو چوپړو کې راغلی دی)

۴. پي (پ)

- پار: ساعت، وار. ۴. ۲۶۱
 - پړ: چپه، نسکور، ژیرمخۍ، زیرمخۍ، ملامت. ۴. ۲۶۱
 - پښت: نسل. ۴. ۴۶
 - پښبله: قافیه. ۴. ۷۰، ۷۳ او ۲۷۴
 - پلوه: اړخه. ۴. ۲۱، ۲۲۴ او ټول ټال ۱۹ دانې نور شتون لري.
 - پور: منزل. ۴. ۴۵، ۷۸، ۹۴ او ۱۵۳
 - پیداينت: زوکړه. ۴. ۳۸ او ۲۷۰
 - پښۍ: کائينات. ۴. ۲۶۱
 - پيبله: اشلوک، شېر، شعر، (نظم). ۴. ۲۵ او ۳۱
 - پيیرن: پيبله، اشلوک، شېر، شعر، (نظم). ۴. ۲۵ او ۳۱
۵. ټي (ت)

توګي: مواد. ۴. ۹، ۲۲، ... (ټول ټال ۱۸ واري نور)
تور: په پرتيا تورن، ملامتيا. ۴. ۲۶۱

۶. ټي (ټ)

ټپه: د وۍ يا ويګي له پامه (په لغات کې) ټپه هغه دوي سري
پيبلې (پيیرن، اشلوک، شېر يا شعر) ته وايي چې د ټپ
سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنګوالی او
څرګندوالی لري.
او په اصطلاح کې هغه ولسي، پياوړی، غښتلی،
هېښونکی، سندريز، خور، ګنلی، منلی، له اند، پند،
احساس او تخيل ډک شېر دی چې زموږ لرغونو پښتنو
نيکونو او نياګانو د پښتو ژبې د اېڅو وو، بن، ډ، ر، ن، ی
او ... ، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له
زوکړې له پيداينت سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت
يې هم کولی شي چې لرليد (رائلونکې بڼې) يې پرته له
ادبي بيرغي کولو (فلګياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په
خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

ټپې د مسرو شمېر يې ۲، د څپو شمېر يې ۲۲ له
دفتنگونو او پارنوييکيو پرته. (دفتنگونه د ټپې توکي دي
لکه: وۍ، او، نو وۍ!!، جان، اشنا، شيرينه، ګرانه، يا
الله، يه، و!، وای!، وه!، وه الله، الله وۍ!، ای!، وه الله
وۍ!!، وا وۍ، وای وای، وروره، يه الکه، يه پښتونه، يه
کربانه، کنه او داسې نور... .)

د پښېلي يا قافيي کلمي يا غونډلي نه لري. خو د دوېمي مسري په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره ټپه باید ده (زمور خپله ،هه، هـ يا هي ،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنی ه، لنډه ه، دوی سترګي ه ،هـ، دوی سترګي والا ه، يا عينکو والا، عصري او ځانبندوي، هه، وايو) چې د پښتو ژبې، نهويشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول يا غرن اواز پایته رسېدلي وي، ټپه د پښتو ژبې د فونولوژيکي (غريز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي.

په نورو ژبو کې د دې ډول بېيله (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک ليدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د ټپې په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو ټپو، باندې يوه رښت (دودی يا قانون) د تطبيق وړ دی، يانې داچې د هرې ټپې لومړۍ مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته، او دوېمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې ټپې، د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه؛ د دوېمي مسري څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خڼه وي؛ ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سيمه بيزو غږو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نيمه سيمه کې توپير لري. ۴. ۷، ۲۶، ... ۲۵۵ (ټول ټال ۹۵ واري نور)

ټپه يې يوون نوم دی، يا مفرده وی يې ټپه ده او ټپه ډېرنوم ټپو (نارينه وی) او ټپې (بنځېنه وی) کېږي. ۷، ۸، ۱۰ ... ۲۸۳ (ټول ټال ۱۷۵ واري نور)

ټپې:

د وی يا ويکيې له پامه ټپه ايزه هغې دري سري بېيلي ته وايي چې درو ټپو سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.

ټپه ايزي (ټپيزي):

او په اصطلاح کې هغه وګړنې، پياوړې، غښتلې، هېښونکې، سندريزه، خوږه، ګڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخيل ډکه بېيله ده چې زمور لرغونو پښتنو نيکونو او نياگانو د پښتو ژبې د ابېڅو وو، ډ، ږ، ن، ی او ... ،، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېدايښت سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت يې هم کولی شي چې لرليد (راتلونکې بڼې) يې پرته له

ادبي بیرغی کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنی په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کنبلی شي.

د کوشنی تپه ایزی د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنویکیو پرته دی. (دفتنگونه ، الیده ، اضافه، سرباری او اوسترباری، غونډلی یا کلمې دې چې سندرې ، اهنګ؛ ترنگتوک؛ یې لا خوړوي، په بله مانا دفتنگونه ، غبرگغرونه یا واکه مرکب ، هغه اوازو ته وایي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازې او لکه یوستوی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوزې د یوه غبرگغړ لومړی ټوک یوه خپلواک او دوېم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه ،دی، او زرکی واله یې یا درنه یې ،دی ، او داسې نور. دفتنگونه ،غبرگغرونه، ناتروویکي، تروویکي، ستربل، اوستربل، پارنویکي، بلنویکي، اندېښني، هیجانې چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای، وای، نو، الله، او، گرانه!، یه کرانه!، یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، فردوس خانه!، لغمانیه!، یه که څاره!، ای الکه! وروره!، بخته میره!، وی اه!، دغه راز هو، نه، بڼه، څنگه، ولي...، نومري ټول د تپه ایزی (ټیږی) توکي دي، چې لکه هرې مسري پیل کې، کله منځ او دیرای وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راوړي.

د پښلې کلمې یا غونډلې لري لري. خو ډېری وخت د لومړی، دوېمې او درېمې مسري په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړوي. هره لنډۍ ایزه باید ده (زموږ خپله ، ه، هیا هی ، چې ورته وړه ه، روغه ه، کوشنی ه، لنده ه، دوي سترګې ه ،هف، دوي سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانبودې، ه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گڼه ابېڅې ده. په اول یا غرن اواز پایته رسېدلې وي، تپه ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي.

او درېمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې تپه ایزی، د لومړی او دوېمې مسري څلورمه او اتمه

څپه او د درېمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، باندې زورنه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندې زورنه نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا لنډۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږې یا ترنمي څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ نهمې، اتلسمې، او یوه دېر شتمې څپې خور غږې د تپه ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د تپیزې یوه بل رغنده توک گڼل کېږي او نه شتون یې رغبت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېيلې په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني توکونه په یوه پېر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې نهمې، اتلسمې، او یوه دېر شتمې زورنې څپې له یوه څه اغیز سره تپه ایزې ته یوه خور غږې وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپه هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنگتوک یا ترنمي توک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پایني مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغبت پنځ کوي، د ایزې غوره توک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ایزې هغه دي چې د لنډۍ، تپې، تپکۍ او مصرۍ، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پښيلې، ځانګړې ځانګړنې، بېلونکې نخښې، سرباري اهنګینه پایني څپې ولري، د دېفتنګونه او پارنویکي سره، خو له نیمکۍ، انګۍ، لنډکۍ، بګتۍ، کېسۍ (شبي)، پارکۍ، کاکړۍ، نارې، بدلي، لوبې، سندري، چاربيټي، سپینې (ازادې پېيلې)، کېسه ګۍ، د اتن غبرګۍ، درې څپیزې، څلور څپیزې، پېنځه څپیزې، شپږ څپیزې، اووه څپیزې، اته څپیزې، نهه څپیزې، لس څپیزې، هایکویې، موندۍ (سر پرېکړۍ)، انځورګۍ، کینتوزۍ (سانتي)، نامانیزې، زخۍ، بې ټولۍ، ټولونجۍ، ناپښيليزې، ناپېيلۍ او سلسلۍ دي ټولو پېيلو سره د سګالو (موضوع، مسلي، دننه نی برخي، Dialogue) له سټې بېلوالی ولري، د دي له پاره چې دا ټول په ډېری بڼه له درې مسرو څخه رغبت

موندلی دی او زوکړه شوي، ان له ساده درې غونډله ایزه وينا او يادوني سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رت بېلوالی يا گړندی فرق يې وکولی شي، ورته گڼلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولی وشي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپيني ته را اوباسي چې زه خپل د ژبې يوه څو سره پېيله د څو سره ټپه ايزې نوم باندې نوموم، چې دې پښتو درې سرې پېيله له درو سره ټپ يا درو سره زخم يا درې زخمه يا درې ټپه، درو سره ټپه ايزې، څلور سره ټپ له څلور سره ټپه ايزې سره، پينځه سره ټپ له پينځه سره ټپه ايزې سره، شپږ سره ټپ له شپږ سره ټپه ايزې سره، اووه سره ټپ له اووه سره ټپه ايزې سره، اته سره ټپ له اته سره ټپه ايزې سره، نهه سره ټپ له نهه سره ټپه ايزې سره او لس سره ټپ له لس سره ټپه ايزې سره... ډېرې ورته ځانگړې ځانگړنې لري. ۴. ۲۶۲، ۶۶۶ ټول ټال ۱۴ نور.

واړه، درست . ۴. ۱۷

سويي لوري، کوزې، لاندي. ۴. ۲۶۵

د وى له پامه ټيکۍ هغه دوي سرې پېيلې ته وايي چې د ټيک سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگړنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري.

ټول:
ټپه:
ټيکۍ:

او په اصطلاح کې هغه ولسي، پياوړی، غښتلی، هېښونکی، سندريز، خوږ، گڼلی، منلی، له اند، پند، احساس او تخيل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نيکونو او نياگانو د پښتو ژبې د ابېڅو ،، بن، ډ، ر، ن، ی او ... ،، څخه وړاندي زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له زوکړې له پيداېښت سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت يې هم کولی شي چې لرليد (راتلونکې بڼې) يې پرته له ادبي بيرغي کولو (فلگياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

ټيکۍ د مسرو شمېر يې ۲، د څپو شمېر يې ۲۲ له دقتگونو او پارنويکيو پرته. (دقتگونه د ټيکۍ توکي دي لکه: وى، او، نو وى!!، جان، اشنا، شيرينه، گرانه، يا

الله، یه، وای، وای!، وه!، وه الله، الله وی!، ای!، وه الله وی!، وای، وای وی، وای وای، وروره!، یه پښتونه!، یه کربانه، کنه ...)، د پښېلې (قافیې) کلمې یا غونډلې نه لري. خو د دویمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره ټیکۍ باید ده (زمور خپله ،وه، هـ یا هـي ،، چې ورته وړه ه، روغه ه، کوشنی ه، لنده ه، دوی سترګې ه ،هـ، دوي سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودي، ه، وایو) چې د پښتو ژبې نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. په اول یا غرن اواز پایته رسېدلې وي. ټیکۍ د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول بېله (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د ټیکۍ په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو ټیکۍ یو، باندي یوه رښت د تطبیق وړ دی، یانې داچې د هرې ټیکۍ لومړۍ مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته، او دویمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې ټیکۍ د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دویمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خجنه وي. ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري.؛ ۳۸ چوپړی او ۲۳۲ واري نور راغلی دی

ټیکۍ یې یکره وی (یوون ویکۍ یا مفرد لغات) دی یا د ټیکۍ ډېر نوم دی.؛ ۲، ۶، ۲۶۶... (۷۳ واري نور راغلی دی)

ټیکۍ یو:

د وی یا ویکيې له پامه ټیکۍ ایزه هغې درې سرې بېلې ته وایي چې د څو سره ټیک سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري. او په اصطلاح کې هغه وګړنې، پیاوړې، غښتلې، هېښونکې، سندریزه، خوږه، ګلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه بېله ده چې زمور لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو ،، ډ، ږ، ن، ی او ... ،، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له

ټیکۍ ایزې
(ټیکیزې):

زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې ښې) یې پرته له ادبي بیرغي کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

د کوشنۍ ټیکي ایزې د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنویبکیو پرته دی. (دفتنگونه ، الیده ، اضافه، سرباري او اوسترباری، غونډلې یا کلمې دي چې سندره ، اهنګ؛ ترنگتوک؛ یې لا خوړوي، په بله مانا دیفتنگونه ، غبرګڼونه یا واکه مرکب ، هغه اوازو ته وايي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازي او لکه یوستوی اواز یوه وار پتلیز له خولي راوزي د یوه غبرګڼ لومړی ټوک یوه خپلواک او دوېم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه ،وی،، او زرکی واله یې یا درنه یې ،وی،، او داسې نور. دیفتنگونه ،غبرګڼونه، ناټروییکی، تروییکی، ستربل، اوستربل، پارنویبکی، بلنویبکی، اندېښنې، هیبجاني چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، به، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای وای. نو، الله، او، گرانه!، په کرانه!، په پښتیا، یا خلمیه!، هه بچیه!، فردوس خانه!، لغمانیه!، په که څاره!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولی...، نومړي ټول د ټپه ایزې (ټپیزې) ټوکي دي، چې لکه هرې مسري پیل کې، کله منځ او ډېرې وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راولي.

د پښلې کلمې یا غونډلې لري لري. خو ډېری وخت د لومړی، دوېمې درېمې، څلورمې او پېنځمې مسري په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړوي. هره ټیکي ایزه باید ده (زموږ خپله ،، هه، هه یا هی ،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوی سترګې ه، هه، دوی سترګې والا، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، هه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. په اول یا غرن اواز پایته رسېدلی وي، لنډی

ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. او د لومړۍ ټیکې ایزې څلورمه او د دویمې ټیکې ایزې پېنځمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې ټیکې ایزې، د لومړۍ او دویمې (د پورتنۍ څلور سرې مسرې درېیمه، او د پېنځه سرې مسرې څلورمه) مسرې څلورمه او اتمه څپه او درېمې مسرې (پاینۍ مسرې،) څلورمه، اتمه او دولسمه څپه، باندې زورنه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندې زورنه نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا ټیکې ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږې یا ترنمې څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې او څلوېښتمه (د پېنځه سره ټیکې ایزې یې نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېښتمې او نهه څلوېښتمې) څپې خور غږې د ټیکې ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د ټیکیزې یوه بل رغنده ټوک گڼل کېږي او نه شتون یې رغښت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېپلې په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني ټوکونه په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې وروستۍ نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې او څلوېښتمه

(د پېنځه سره ټیکې ایزې یې نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېښتمې او نهه څلوېښتمې) زورنې څپې له یوه څه اغېز سره ټیکې ایزې ته یوه خور غږې وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپته هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو انډول یې ترنگتوک یا ترنمې ټوک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پاینۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغښت پنځ کوي، د ایزې غوره ټوک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ایزې هغه دي چې د لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پشیلې، ځانگړې ځانگړنې، بېلونکي نخښې، سرباري اهنکینه پاینې څپې ولري، د دیفتنگونه او پارتوئیکي سره، خو له نیمکۍ، انگۍ، لنډکۍ، بگتۍ، کپسۍ (شپې)، پارکۍ، کاکړۍ، نارې، بدلې، لوبې، سندرې، چاربیټې، سپینې (ازادې پېیلې)، کپسه گۍ، د اتنې عبرگۍ، درې څپیزې، څلور څپیزې، پېنځه څپیزې، شپږ څپیزې، اووه څپیزې، اته څپیزې، نهه څپیزې، لس څپیزې، هایکویې، موندۍ (سر پرېکړۍ)، انځورگۍ، کپنتوزۍ (سانتي)، نامانېزې، زخۍ، بي ټولې، ټولونجۍ، ناپنېلېزې، ناپېیلې او سلسلې، دي ټولو پېیلو سره د سکالو (موضوع، مسلې، دننه نۍ برخې، Dialogue) له سټې بېلوالی ولري، د دي له پاره چې دا ټول په ډېرې بڼه له درې مسرو څخه رغېنت موندلی دی او زوکره شوي، ان له ساده درې غونډله ایزه وينا او یادونې سره.

نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رب بېلوالی یا گردنۍ فرق یې وکولی شي، ورته گنلې وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولی وشي.

د ټیکۍ ایزې د څپې شمېر بېلگه داسې ده چې درې سره لري ۳۱ څپیزې وي، څلور سره ټیکۍ ایزې ۴۰ څپیزې وي، پېنځه سره ټیکۍ ایزې ۴۹ څپیزې وي، شپږ سره ټیکۍ ایزې ۵۸ څپیزې وي، اووه سرې ټیکۍ ایزې ۶۷ څپیزې، اته سره ټیکۍ ایزې ۷۶ څپیزې وي، او نهه سرې ټیکۍ ایزې یې ۸۵ څپیزې وي او لس سره ټیکۍ ایزې ۹۴ څپیزې وي. چې تر ټولو غوره یې څلور سره ټیکۍ ایزې ۴۰ څپیزې رانېلولې لری لري او څلور دانې وویل شي. خوند رنگ، د نوي وخت او هندارو په بنکاروندو په سټه ولاړ راځي، ډېرې ښې یې اته سره ټیکۍ ایزې ۷۶ څپیزې وي چې دوي دانې وویل شي، ښې به بیا درې سرې ټیکۍ ایزې دي اته دانې یا دولس وویل شي، لږې ښې بیا پېنځه سره ټیکۍ ایزې یا پېنځیزونې ټیکۍ ایزې دي چې پېنځه دانې وویل شي ښې راځي، دا بیا له څلورو دانو شپږ سره ټیکۍ ایزو سره خوا په خوا ځای نیسي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې
زه خپل د ژبې یوه څو سره پېيله د څو سره ټیګۍ ایزې نوم
باندې نوموم، چې دې پښتو څلور او پښخه سره پېيله له
څلور سره او پښخه سره ایز ټیګ، پښخه سره رې رمټ
ایز یا پښخه سره سم برابر ایز او ایزې سره تشیع کوم،
چې ورته ټیګۍ ایزه وایي، په دغه ډول څېړې لري، درې
سره ټیګۍ ایزې، څلور سره ټیګۍ ایزې، پښخه سره ټیګۍ
ایزې، شپږ سره ټیګۍ ایزې، اووه سره ټیګۍ ایزې، اته
سره ټیګۍ ایزې، نهه سره ټیګۍ ایزې او لس سره ټیګۍ
ایزې... په بڼه مندل کېږي. د ټولو پام د ناوې ناویټوب
درناوې ته چې په همغه شېبو او چارپېریال کې ویل کېږي
نوموم یې. ټولې ځنګېرنې یې د ښادۍ د دې شېبو سره
ورته وي. هر څه د ناوې برابر وي سم برابر، یوازې د
ناوې ستاینه په کې کوي همدغه چارپېریال سره ډېرې
ورته ځانګړې ځانګېرنې لري.؛ ۲۶۷ او ۲۶۹

۷. جې (ج)

جانان: زما ریضائي نوم دی، زما ریضايي مور را باندې جانان
نوم ایښی و، په دغه نوم به یې نومولم ، ۲:) لالی،
معشوق، حبيب، محبوب.؛ ۹، ۲۵۷ او ۵۴ واري نور.
جرګه: د پښتو دود مجلس چې هلته فیصله کېږي.؛ ۱۰۳،
۱۵۲ او ۲۸۳
جغات: کوشش، رېر، زیار، زحمت .؛ ۱۲ او ۲۷۸
جګړې: جمع وی ده جنګونه، مفرده وییګې یې جګړه.؛ ۱۵،
۱۶، ۲۵، ۴۴ او ۱۲۱
جنبان: لمرزنده، لمرزیدونکی.؛ ۲۷۰

۸. چې (چ)

چوپړی یا مخ، پاڼه، ورقه، صفحه یې یګر وی ده، لکه د
چوپړي: کتاب او داسې نورو چوپړی.؛ ۲، ۹، ... ۲۸۸ او ۳۸
واري نور ټول ټال کښل شوی.

۹. ځي (خ)

خأخ: غصه، قهر. ۴. ۲۴۹
 خأنگري: خاصه . ۴. ۵، ۷، ۲۸۲ او ۳۸ واري نور.
 خأمني: كرجنى، مغرور . ۴. ۲۷۱
 خُغ: غويانو په اوړو يې ږدي، سپاره تر، موتي، پال، تير،
 رسی، جُوندي او غويه كنترول وي . ۴. ۲۷۱

۱۰. څي (خ)

څارل: تعقيبول . ۴. ۱۱
 څپيزو: څپه پيزو . ۴. ۲۷۱
 څڅېكۍ: گرندۍ، چټك، تيز، ژر، رټ، بېره. جمع وى يې څڅېكي
 ۴. ۲۷۱

څلېر: د بېديا تالاو، د صحرا تالاب، د ميري ډنډ، د سارا
 حوض، د صحرا ډنډ، د ټينگ حوض، د بنسټي ډنډ، په
 دشته كى ډنډ په ټينگ كى ډنډ په بېديا كى تالاو، جوړ،
 ترېلى، اود . ۴. ۷۶، ۹۵، ۹۶، ۱۰۳، ۲۵۵، ۲۵۶ او
 ۲۸۸

څورلېڅي: څورلېڅى، چورلېڅ، لټ، محور. ۴. ۲۷۱

۱۱. ځي (خ)

خولگۍ: وړه خوله، کوچنۍ خوله، مچو، مچي، مچكه، چپو،
 خولگوتۍ. ۴. ۱۰۱، ۱۰۸، ۱۰۹... او نور ۱۷ ټول ټال
 راغلى

۱۲. دي (د)

دا په دا: په دې سبب، په دې وجه، په دې خاطر. ۴. ۲۷۱
 دانې: گڼه. ۴. ۲، ۴، ۹ او ۲۸۱ (ټول ټال ۹۰ واري نور).
 دد: ځناور، څيرونكى څاروى، څيرونكى ژوى، وحشي
 حيوان. ۴. ۷۶

ددو: د دد جمع ده، ځناورو، څيرونكي څاروي، څيرونكي
 ژوي، وحشي حيوانات . ۴. ۹۵، ۹۶، ۲۵۵، ۲۵۶ او
 ۲۸۸

درناوې: د درناوى يې مفرده وى ده، احترام، قدر كول، ځيگى،
 ځيگتوب. ۴. ۲۷۰.

۲۷۲ چوپړی

د لنډۍ یو، تپو، ټیګۍ یو او مصری یو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

دود: دستور، د ژوند تگلاره، رواج . ۴۴، ۴۹ او ۴۹ واري
په نور په نورو چوپړو کې شتون لري.
دوې هومره، دوې چنده. ۲۷۱

دوې گرایه:
۱۳. ډي (ډ)

مطمعین، باوري . ۱۹۱، ۱۹۲

ډاډ:
۱۴. ري (ر)

ثانیې ۱۰۰ برخه. ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۷۷ او ۲۸۱
تیز، گړندی، څڅبکی . زور، په زړه ببر، تکره سر
تېره: بي بلکه: څرگنکد، بر جسته، وتلی . ۵۱، ۲۶۵،
۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱ او ۲۸۱
تیزپیغله، گړندی پیغله، څڅبکی پیغله. ۲۷۲
صنعت. ۲۷۲

رپ:

رټ:

رتی:

رغاوه:

۱۵. ري (ر)

۱۶. زي (ز)

تحصیل. ۱۲، ۲۶، ۸۱، ۱۵۷ او ۲۴۲
شین، سمسور، زراع، شنه. ۱۷۶
پیدایښت: ۲۶، ۲۷، ۳۶، ۴۶، ۱۰۵، ۱۶۱، ۱۶۴،
۲۶۹، ۲۷۵، ۲۷۷ او ۲۸۱

زده کړه:

زرغون:

زوکړه:

۱۷. ژي (ژ)

وېبپاڼګه، وېبزرېمه، ویکلېري، ډیکشنري، (ذخیره زبان)
. ۲۷۲

ژبپاڼګه:

جاپان . ۲۷۲

ژاپن:

وعدہ. ۱۹۲

ژمنه:

غارہ، کناره، جی، پیڅه، څنډه، ۲) ژي: د اوبو

ژي:

مشک، ۳) ژي: د پښتو الفبا لیکل شوی او کاپي شوی

۲۰ حروف، ۲۰ حوف . ۴۲

۱۸. ډي (ډ)

د زړه په غورو او ریډل، د زړه له کومې اوریدنه .
۲۷۲

۱۹. سې (س)

ستو: کوشنی قطر ه. ۲۷۳
ساز: برابر، ورته، مساوي، هم شکله، یوه بڼه. ۹۰، ۱۵۳،
۱۷۷ او ۱۸۹
سکالو: موضع، مضمون، مطلب، مسله. ۶، ۷، ۱۰، ۱۳، ۲۲،
۳۱، ۳۸، ۴۹، ۲۶۴، ۲۶۹، ۲۷۷، ۲۸۰ او ۱۸۶
سول: عقل. ۵۹

۲۰. شې (ش)

تیر، سوفار، خدنگ. ۲۷۳

۲۱. بڼې (بڼ)

د پخینو غږ. ۲۷۳
سرخج، بحث، مباحثې. ۲۷۳

۲۲. غي (غ)

غږیالي: ږوب، عضلاتي، تنومند. ۲۷۳
غورځاون: د یوې ډلې غړی. ۲۷۳
غوندي: ورته. ۱۵، ۴۵، ۴۹، ۵۲، ۵۹، ۶۰، ۷۷، ۹۵، ۱۵۳ او
۲۴۲

۲۳. کي (ک)

کت مټ: یوه شان، ورته، هم شکل. ۱۱، ۱۸۴ (تول ټال ۱۸
واري نور)
کړی: حلقه، دایره. ۳۵، ۷۲
کلام: ویناوې، خبرې. ۱۶۶
کلام: خبره، وینا. ۲۴۶

کم اصل: بي نسه، سوی اصل، دم، ناین، جولا، نداف، قوال،
بازینگر، نخی.؛ ۱۳۵، ۱۶۳ او ۱۷۹
کوکی: ډولیزوې، شا وزرې، (پکه بي بي، شاه پرک) ۲. مشره
خور.؛ ۲۷۳

۲۴. ګي (ګ)

ګر: ظلم، ستم.؛ ۱۷۲
ګس: کین، چپ.؛ ۳۷
ګوټپیر: ګوټلید، زاویه دید.؛ ۲۷۴

۲۵. لي (ل)

لالا: ستر ورور، ستر اوښی، ستر کاکا، مشری ورور، خور
مشر.؛ ۷۶ او ۱۰۱
لالیه: پر مېرمنې چې خپل خاوند ډېر ګران وي نو په لالیه یې
رابولي. شرین، خور، شات.؛ ۱۱۱، ۱۶۲، ۱۸۵ او
۲۷۴

لرلید: دوربین.؛ ۲۸۲
لرلید: ورستی ګنه، راتلونکي بڼه.؛ ۲۲، ۳۱، ۳۸، ۴۹، ۲۶۱،
۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۵ او ۲۷۸

لرې ویشتونکی:

لښدوک، سنپیر، لږویشتونکی ټوپک، لښدوک باندي
تارول (یوه ډول مرغه) په غلچکي ډول وپشتل، خپل ښکار
په پټ او لرې ځایه وپشتل، له لرې او پټ ځایه وپشتل،
یور یو وپشتل.؛ ۲۷۴

لر:

لر (ردیف) داسې تعریف کوو چې هغه غوندې، وییکی
(ویوکی یا وی) او ابېڅې چې په ټول او تله برابر یا مقفي
شعر په پای کې د ټولو قافیه والو مسرو په یوه بڼه او یوه
مانا تکرار راځي ورته ردیف وایو.

تر ټولو ډېرې پېیلی (پیرانو، شېرونو، شعرونه یا اشلوک)
د پښتو ژبې د ، ه ، ابېڅې باندي پښېله (قافیه) او لر
(ردیف) شوي دي. که د ، ه ، ابېڅې د هرې وییکی له بېل
بېل ابېڅې و منو نو د ، ه ، ابېڅې په کې لر (ردیف) راځي.
لکه وینه، دینه، شینه، ځینه، بڼه په د غو وییې پښېلی کې
د ، ه ، ابېڅې لر ده. یا قافيې دې چې د ه ردیف لري. ۷۳،
۲۷۴ ... (ټول ټال ۴۰ واري په بېلابېلو چوپړو کې
راغلي)

پروسه . ۴۴، ۱۴۱، ۱۸۶، ۲۱۲، ۱۶۹ او ۲۸۱
هغه کس چې په لغمان سیمه کې زوکړه شوی وي، هغه
تن چې په لغمان سیمه کې پیدا شوی وي، د نوموړې سیمې
ژوند گر. ۴، ۵۱، ۸۳، ۸۴، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۷۸
د لغمان ولایت پخوانی نوم دی. ۴، ۸۳
مخففات، چې د اصلي کلمو پر ځای یې د سر، پیل ابېڅی
یا د پیل پېژند ابېڅې راځي. لکه: ت. و (تخنیکي وی)،
ا. غ، و. و. غ،، (اقتصادي غونډله یا ټیزه غونډله)، اېنج
(اېنجنیر)، س (ساینسي)، ک (کیمیا)، ر (ریاضي)، ح
(حساب)، ا. ا. ج (افغانستان اسلامي جمهوریت) .. ۴.
۱۵۰ او ۲۸۴

لړۍ:
لغمانۍ:

لمپاکا:
لنډون:

په لغات کې لنډۍ هغه دوی سرې شعر ته وايي چې د لټکې
سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې، څرنگوالی او
څرگندوالی لري.
او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی،
هېښونکی، سندريز، خور، گنلی، منلی، له اند، پند،
احساس او تخیل ډک شعر دی چې زموږ لرغونو پښتنو
نیکونو او نیاگانو د پښتو ژبې د ابېڅو و، بن، ډ، ږ، ن، ی
او ... ه، څخه وړاندې زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له
زوکړې له پېدايښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت
یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې بڼې) یې پرته له
ادبي بیرغې کولو (فلگیاريزم، د بل چا افکار او لیکنې په
خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

لنډۍ:

لنډۍ د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له
دفتنگونو او پارنویبکیو پرته. (دفتنگونه د لنډۍ ټوکي دي
لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شيرينه، گرانه، یا
الله، یه، و!، وای!، وه!، وه الله، الله وی!، ای!، وه الله
وی!!، وای، وای وای، گرانه، وروره، یه کربانه! کنه
او داسې نور) د قافيي کلمې یا غونډلې نه لري.
خو د دویمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې
دوی ټول اهنګ بشپړ وي. هره لنډۍ باید ده (زموږ خپله
،، ه، یا هی،، چې ورته وره ه، روه ه، کوشنی ه، لنډه
ه، دوی سترګې ه، هه، دوی سترګې والا ه، یا عینکو والا،
عصري او ځانښودې، هه، وایو) چې د پښتو ژبې

نهوښتم، گڼه ابېڅي ده. په واول يا غرن اواز پای ته رسېدلې وي، لنډۍ د پښتو ژبې د فونولوژيکي (غږيز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول شعر (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک ليدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د لنډۍ په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو لنډۍ يو، باندې يوه رښت (قانون) د تطبيق وړ دی، يانې دا چې د هرې لنډۍ لومړۍ مسره بايد ۹ له دفتنگونو پرته او دوېيمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې لنډۍ، د لومړۍ څلورمه او اتهمه څپه او د دوېيمې مسرې څلورمه اتهمه او دولسمه څپه، خجنه وي او ډېرې وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سيمه بيزو غږو سره هم څپه په خپل کيفيت نه پاتې کېږي او په نيمه سيمه کې توپير لري. ؛ ۲۳ او ۲۷۶. (ټول ټال ۱۱۲۲ واري په دې کښلې کې راغلی دی.)

لنډۍ يو

لنډۍ يې يوون (يکر يا مفرده) وى ده، د لنډۍ ډېرونو يا جمع وى يا لغات لنډۍ يو کېږي. ؛ ۲۳ او ۲۷۶. (ټول ټال ۴۲۷ واري په دې کښلې کې راغلی دی.)

لنډۍ ايزي:

د وى يا ويکيې له پامه لنډۍ ايزه هغې درې سرې پييلې ته وايي چې د لټکې سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگړنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه وگړنۍ، پياوړې، غښتلې، هېښونکې، سندريزه، خوږه، گڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخيل ډکه پييله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نيکونو او نياگانو د پښتو ژبې د ابېڅو ،، ډ، ږ، ن، ى او ... ،، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پيدايښت سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت يې هم کولى شي چې لرلید (راتلونکې بنې) يې پرته له ادبي بيرغې کولو (پلجياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلې شي.

د کوشنۍ لنډۍ ايزي د مسرو شمېر يې ۳، د څپو شمېر يې ۳۱ له دفتنگونو او پارنوييکيو پرته دی. (دفتنگونه ، الیده ، اضافه، سرباري او اوسترباری، غونډلې يا کلمې دي چې سندره ، اهنګ؛ ترنگتوک؛ يې لا خور وي، په بله مانا ديفتنگونه ، غيرغږونه يا واکه

مرکب، هغه اوازو ته وايي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازي او لکه یوستوی اواز یوه وار پتلیز له خولي راوزي د یوه غیرګڼ لومړی توک یوه خپلواک او دوېم توک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه ،وی، او زرکی واله یې یا درنه یې ،وی، او داسې نور. دپفتګونه، غیرګڼونه، ناټروویکي، تروویکي، ستربل، اوستربل، پارنویکي، بلنویکي، اندېښني، هیجانې چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، په، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای وای. نو، الله، او، گرانه!، په کربانه!، په پښتیا!، په ځلمیه!، هه بچه!، په کربانه!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنګه، ولی...، نومړي ټول د لنډی ایزی توکي دي، چې کله د هري مسري پیل کي، کله منځ او ډیری وخت په پای کي ویل کیږي او د څپو په شمېر کي ډېروالی راولي.

د پښېلي کلمې یا غونډلي لري لري. خوډېری وخت د لومړی، دوېمی او درېمی مسري په پای کي ترنګتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنګتوک بشپړ وي. هره لنډی ایزه باید ده (زموږ خپله ،ه، هـ یا هی ،، چې ورته وړه ه، روغه ه، کوشنی ه، لنډه ه، دوی سترګي ه ،هه، دوی سترګي والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودي، ه، وایو) چې د پښتو ژبي، نهویشتم، ګڼه ابېڅي ده. په اول یا غرن اواز پایته رسېدلي وي، لنډی ایزه د پښتو ژبي د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړیږي. او درېمه مسره یې ۱۳ څپي وي له دفتګونو پرته.

د هري لنډی ایزی، د لومړی او دوېمی مسري څلورمه او اتمه څپه او د درېمی مسري څلورمه اتمه او دولسمه څپه، باندې زورنه وي او ډېری وخت په کي کومه څپه باندې زورنه نه احساسیږي.

له سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتی کیږي او په ځني سیمه کي بېلوالی لري. په بله وینا لنډی ایزی مېچي د څپیزه او خجیزه ټولوالي سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوي خوږ غږي یا ترنمي څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستی نهمي، اتلسمي، او یوه

دېر شتمې څپې خور غړي د لنډۍ ايزي مېچي د څپيزه او خجيزه تولوالي ترڅنگه د لنډۍ ايزي يوه بل رغنډه توک گڼل کېږي او نه شتون يې رغنبت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېيلې په توگه يې يوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غړ له لاسه ورکوي. دغه پاينې توکون په يوه پير کې له دغو درېواړو څپو څخه هره يوه د ور مخکې نهمې، اتلسمې، او يوه دېر شتمې زورنې څپې له يوه څه اغېز سره لنډۍ ايزي ته يوه خور غړي وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپته هره يوه څپه هم ايوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو انډول يې ترنگتوک يا ترنمي توک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پاينۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ايزي رغنبت پنځ کوي، د ايزي غوره توک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ايزي هغه دي چې د لنډۍ، تپې، تپکۍ او مصرۍ، له هرې يوې مسرې سره ورته لرونه، پښيلې، ځانگړې ځانگړنې، بېلونکې نخښې، سرباري اهنگينه پاينې څپې ولري، د دېفتنگونه او پارنويکي سره، خو له نيمکۍ، انگۍ، لنډکۍ، بگتۍ، کېسۍ (شېبې)، پارکۍ، کاکړۍ، نارې، بدلي، لوبې، سندرې، چاربيتې، سپينۍ (ازادې پېيلې)، کېسه گۍ، د اتن غبرگۍ، درې څپيزۍ، څلور څپيزۍ، پېنځه څپيزۍ، شپږ څپيزۍ، اووه څپيزۍ، اته څپيزۍ، نهه څپيزۍ، لس څپيزۍ، هايکوبۍ، مونډۍ (سر پرېکړۍ)، انځورگۍ، کېنتوزۍ (سانتۍ)، نامانېزۍ، زخۍ، بې ټولۍ، ټولونجۍ، ناپښېليزۍ، ناپېيلۍ او سلسلۍ دي ټولو پېيلو سره د سکالو (موضوع، مسلې، دننه نۍ برخې، Dialogue) له سټې بېلوالۍ ولري، د دې له پاره چې دا ټول په ډيرای بڼه له درې مسرو څخه رغنبت موندلی دی او زوکړه شوي، ان له ساده درې غونډله ايزه وينا او يادونې سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رب بېلوالۍ يا گړندۍ فرق يې وکولی شي، ورته گڼلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولی وشي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې
زه خپل د ژبې یوه څو سره پېيله د څو سره لنډۍ ایزې نوم
باندې نوموم، چې دې پښتو درې سرې پېيله له درې سرې
لټکې یا درې سرې لنډۍ ایزې، څلور سره لټکې له څلور
سره لنډۍ ایزې سره، پښځه سرې لټکې له پښځه سرې
لنډۍ ایزې سره، شپږ سره لټکې له شپږ سره لنډۍ ایزې
سره، اووه سرې لټکې له اووه سرې لنډۍ ایزې سره، اته
سرې لټکې له اته سرې لنډۍ ایزې سره، نهه سرې لټکې
له نهه سرې لنډۍ ایزې سره او لس سره لټکې له لس سره
لنډۍ ایزې سره... دېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې لري.
؛ ۲۶۴، ۲۶۷، ۲۷۷ او ۲۷۶.

لوبغاله یې مفرده وی ده، سټیډیوم، د لوبې میدان .؛ ۲۸۴
سمتونو، طرفونو، له اړنه، د لوری یې مفرده وی ده.؛
۲۱، ۳۷، ۶۷ او ۲۵۳ (ټول ټال ۴۶ واري نور راغلي
دی)

لوبغالی:
لوري:

هڅولي، جغات وړکولي، تشویق کولي.؛ ۱۲۷

لبیلې:
۲۶. می (م)

معنایې، معنوي.؛ ۱۵۹
د پېيلې نیمه کړۍ، نیم بند یا نیم بیت ته مسره وایې چې یوه
لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری دوي مسرې لري.؛ (ټول
ټال ۷۲ واري په بېلابېلو چوپړو کې راغلي)
مسره یې یوون نوم دی یا د مسره دېر نوم دی؛ د پېيلې یوې
کړۍ یا کړۍ، بند یا بیت ته مسرې وایې چې یوه لنډۍ،
ټپه، ټیکۍ او مصری یوه مسرې وي.؛ (ټول ټال
۷۲ واري په بېلابېلو چوپړو کې راغلي)
د لونځ ځای، چې یوازي الله تعالی ته په کې عبادت کېږي.
؛ ۴۶

مانیز:
مسره:
مسرې

مسجد:

د وی یا وییکی له پامه مصری هغه دوي سرې پېيلې ته
وایې چې د لرغون مصری تورې، مصری سره دېرې
ورته ځانگړې ځانگېرنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري.
او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړي، غښتلې،
هېښونکې، سندریزه، خوږه، گڼلې، منلې، له اند، پند،
احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو
نیکونو او نیاگانو د پښتو ژبې د اېڅو ووېښ، ډ، ږ، ن، ی

مصری:

او ... ، د مصری لرغون اهرمو غونډې چې ترننه یې نه جوړونکو او نه د هغوی نومونه معلوم نه دي څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکي بني) یې پرته له ادبي بیرغي کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

مصری د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له دفتنگونو او پارنویبکیو پرته. (دفتنگونه د مصری توکي دي لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، وای!!، وای!!، وه، وه الله، الله وی!!، ای!!، وه الله وی!!، وای وی، وای وی، نو، یه کربانه!!، وروره!!، کنه، ولي او اسي نور ...)، د پښېلي (قافيي) غونډلي (کلمي) نه لري. خو د دوېمي مسري په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړوي. هره مصری باید ده (زموږ خپله ،وه، هـيا هي ،، چې ورته وره ه، روجه ه، کوشنی ه، لنډه ه، دوی سترګي ه ،هـ، دوی سترګي والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانینودې، ه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گنه ابېڅي ده.

په واول یا غرن او از پای ته رسېدلي وي، مصری د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول پېيلې (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د مصری په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو مصری یو، باندې یوه رښت (دودی یا قانون) د پلي (تطبیق) وړ دی، یانې دا چې د هري مصری لومړی مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته، او دوېمه ۱۳ څپي وي له دفتنگونو پرته.

د هري مصری، د لومړی څلورمه او اتهمه څپه؛ د دوېمي مسري څلورمه اتهمه او دولسمه څپه، خجنه وي. ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په

نيمه سيمه کي توپير لري. ؛ ۶ ، ۴۹ ، ۵۰ ، ۲۸۸ . (ټول
ټال ۳۷۵ واري نور)

مصري يو: مصري يي پکړه وي ده، يا د مصري ډېرگني نوم دی. ؛
۱ ، ۲ ، ۳ ، ۴ ، ... ۲۸۰ . (ټول ټال ۸۰ واري نور)

د وی یا ویکي له پامه مصري ایزه هغي درې سرې
پېيلی ته وايي چې د څو سره مصري سره ډېري ورته
ځانگړي ځانگړني، څرنگوالی او څرگندوالی لري.
او په اصطلاح کي هغه وگړني، پياوړي، غبنتلي،
هېښونکي، سندريزه، خوره، گڼلي، منلي، له اند، پند،
احساس او تخيل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو
نيکونو او نياگانو د پښتو ژبي د اېڅو ،، ښ، ډ، ږ، ن، ی
او ... ،، څخه وړاندې زده، پېژندلي او د پښتو ژبي له
زوکړي له پېدايښت سره جوښت يي جوت کړي دي. پښت
يې هم کولی شي چې لرليد (راتلونکې ښي) يې پرته له
ادبي بيرغي کولو (فلگياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په
خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

مصري ايزي
(مصريزي)

د کوشنی مصري ايزي د مسرو شمېر يي ۳، د څپو
شمېر يي ۳۱ له دفتنگونو او پارنوييکيو پرته دی.
(دفتنگونه ، الیده ، اضافه، سرباري او اوسترباري،
غونډلي يا کلمي دي چې سندره ، اهنګ؛ ترنگتوک؛ يي
لا خوړوي، په بله مانا ديفتنگونه ، غبرگغرونه يا واکه
مرکب ، هغه اوازو ته وايي چې د خپلواک او نيمواک په
ملگرتيا منځ ته رازي او لکه پوستوی اواز يوه وار پتليز
له خولي راوزي د يوه غبرگغر لومړی ټوک يوه خپلواک
او دوېم ټوک يي يوه نيم واک اواز وي، کله زورکی واله
يې يا نرمه وي،، او زرکی واله يې يا درنه يې وي،، او
داسي نور. ديفتنگونه ، غبرگغرونه، ناټروويکي، ټروويکي،
سټرېل، اوسترېل، پارنوييکي، بلنوييکي، انډپښني،
هېجاني چغي، لکه: الله وي، وي، او، نو وي،!!، جان،
ځانه،!، خانه،!، اشنا، شيرينه، گرانه، يا الله، يه، وای،!
وه،!، وه الله، ای،!، وه الله وي،!!، وا وي، وای وای، نو،
الله، او، گرانه،!، يه کرپانه،!، يه پښتانا،!، يه ځلميه،!، هه
بچه،!، فردوس خانه،!، لغمانيه،!، يه که څاره،!، ای الکه!

وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، بڼه، څنگه،
ولې...،) نومري ټول د مصری ایزی توکي دي، چي کله
د هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډېری وخت په پای کې
ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راولي.

د پښېلي کلمې يا غونډلي لري لري. خو ډېری وخت
د لومړی، دوېمي درېمي، څلورمې، پېنځمې او شپږمې
مسري په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چي دوی ټول
ترنگتوک بشپړوي. هر ه مصری ایزه باید ده (زموږ خپله
،، ه، هیا هی،، چي ورته وره ه، روغه ه، کوشنی ه، لنډه
ه، دوی سترگي ه، ه، دوی سترگي والا ه، یا عینکو والا،
عصري او ځانښودي، ه، وایو) چي د پښتو ژبي
،نهویشتم، گڼه ابڅي ده. په واول یا غرن اواز پایته
رسېدلي وي، مصری ایزه د پښتو ژبي د فونولوژيکي
(غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. د
لومړی مصری ایزی پېنځمه او د دوېمي مصری ایزی
شپږمه مسره يي ۱۳ څپي وي له دفتنگونو پرته.

د هرې مصری ایزی، د لومړی او دوېمي (د پورتنی
پېنځه سره مسرې څلورمه، او د شپږ سره مسرې پېنځمه)
مسره څلورمه او اتمه څپه او د پېنځمه او شپږمې مسرې
(پایني مسرې)، څلورمه، اتمه او دولسمه څپه، باندي
زورنه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندي زورنه
نه احساسېږي.

له سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي
نه پاتي کېږي او په ځني سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا
مصری ایزی مېچي د څپیزه او خجیزه ټولوالی سره سره
پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږي یا ترنمي څپه پای
ته رسي. د هې ابڅی دی چي غږ يي نس څخه هوا په
حنجرې کښوي، چي خولي مخکي مو ورغوی او نیسی او
ه یا هه ووايي نو هوا ويچي او د نس ډکيدل او تشيدلو باندي
پوهېږی چي همدې ته ترنگتوک وايي، مانا دا چي د پیلني
مصری ایزو نهمي، اتلسمي، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې
او نهه څلوېښتمې (د پېنځه سره مصری ایزی يي ایزو
نهمي، اتلسمي، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې، پېنځه

څلوېښتمې او اته پېنځوستمې) څپې خوږغري د مصری ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د مصری یوه بل رنډه ټوک گنل کېږي او نه شتون یې رغښت له پوښتمې سره مخامخوي؛ د پېپلي په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خوږ غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني ټوکونه په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې وروستی نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې او نهه څلوېښتمې (د شپږ سره مصری ایزې نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې، پېنځه څلوېښتمې او اته پېنځوستمې) زورنې څپې له یوه څه اغېز سره مصری ایزې ته یوه خوږغري وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپته هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنگتوک یا ترنمي ټوک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پایني مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغښت پنځ کوي، د ایزې غوره ټوک او منځې راځي.

په ټوله کې غوره ایزې هغه دي چې د لنډی، ټپي، ټپکي او مصری، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پېپلي، ځانګړې ځانګړنې، بېلونکي نخښې، سرباري اهنګینه پایني څپې ولري، د دیفتنګونه او پارنویکي سره، خو له نیمکې، انګې، لنډکې، بګتې، کېسې (شې)، پارکې، کاکړې، نارې، بدلي، لوبې، سندرې، چاربيټې، سپینې (ازادې پېپلي)، کېسه گي، د اتن غبرګي، درې څپیزې، څلور څپیزې، پېنځه څپیزې، شپږ څپیزې، اووه څپیزې، اته څپیزې، نهه څپیزې، لس څپیزې، هایکوي، پټي (تي خورو اړوندې پېپلي)، موندی (سر پرېکړی)، انځورګي، کېنتوزی (سانتي)، نامانېزې، زخي، بي ټولي، ټولونجې، ناپېپليزې، ناپېپلي او سلسلې، دي ټولو پېپلو سره د سکالو (موضوع، مسلي، دننه نی برخې، Dialogue) له سټې بېلوالی ولري، د دي له پاره چې دا ټول په ډېرې بڼه له درې مسرو څخه رغښت موندلی دی او زوکره شوي، ان له ساده درې غونډله ایزه وينا او یادوني سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رب بېلوالی يا ګړندی فرق یې وکولی شي، ورته گنلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولی وشي.

د مصری ایزی د څپې شمېر بېلګه داسې ده چې درې سره لري ۳۱ څپزې وي، څلور سره مصری ایزی ۴۰ څپزې وي، پېنځه سره مصری ایزی ۴۹ څپزې وي، شپږ سره مصری ایزی ۵۸ څپزې وي، اووه سرې مصری ایزی ۶۷ څپزې، اته سره مصری ایزی ۷۶ څپزې وي، او نهه سرې مصری ایزی یې ۸۵ څپزې وي او لس سره مصری ایزی ۹۴ څپزې وي. چې تر ټولو غوره یې څلور سره مصری ایزی ۴۰ څپزې راننېولې لري او څلور دانې وویل شي. خوندور رنگ، د نوي وخت او هندارو په ښکاروندو په سټه ولاړ راځي، ډېرې ښې یې اته سره مصری ایزی ۷۶ څپزې وي چې دوی دانې وویل شي، ښې به بیا درې سرې مصری ایزی دي اته دانې یا دولس وویل شي، لږې ښې بیا پېنځه سره مصری ایزی یا پېنځیزوني مصری ایزی دي چې پېنځه دانې وویل شي ښې راځي، دا بیا له څلورو دانو شپږ سره مصری ایزو سره خوا په خوا ځای نیسي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسې چې زه خپل د ژبې یوه څو سره پېيله د څو سره یا څو مخه مصری ایزی نوم باندې نوموم، چې دې پښتو پېنځه او شپږ سره پېيله له پېنځه سره او شپږ سره مصری ایزی، مصری توري او مصری ایزی سره ورته ډېرې ځانګړې ځانګړنې لري، چې ورته مصری ایزه وايي، په دغه ډول څېرې لري، درې سره مصری ایزی، څلور سره مصری ایزی، پېنځه سره مصری ایزی، شپږ سره مصری ایزی، اووه سره مصری ایزی، اته سره مصری ایزی، نهه سره مصری ایزی او لس سره مصری ایزی... په ښه منډل کېږي. او مصری ایزی ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې داسې دي.؛ ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳ او ۲۸۴

- مل: بده، ملګری، انډېوال، دوست، اشنا، یار.؛ ۱۶، ۲۸۷
(ټول ټال ۲۰۶ واري نور)
منځه: منځی، هسته.؛ ۱۷، ۲۹، ... او ۲۴۳ (ټول ټال ۱۳ واري نور)
میر: مشر، سالار، ښاغلی.؛ ۲۱۴

۲۷. نې (ن)

ناوی:	ناوي، ناوکی.؛ ۳۸، ۴۰ او
نغوته:	عشاره، تلمیح، کنایه.؛ ۲۸۴
نگېړني:	حس، مونث جمع وویکی یې نگېړني ده.؛ ۲۸۴
ننداره:	لیدنه، کتنه، ۲: (ننداري یې جمع ده یا سینما. ۳: (نندارتون : نمایشگاه.؛ ۳۶، ۴۳، ۱۱۷ او ۱۵۴
نټه:	انکار، نه منل.؛ ۲۸۴
نټیالي:	منکر.؛ ۲۸۴
نوری:	جنس (نر او بڼخه).؛ ۱۵۵
نوموړي:	مېړنۍ، سرغندوي، سرلوري، سرفرازه.؛ ۶۰، ۲۶۴، ۲۶۸، ۲۷۴، ۲۷۷ او ۲۸۲
نی:	هفته.؛ ۲۶
نیاو:	عدل، داد.؛ ۲۸۴
نیاوټون:	ستره محکمه.؛ ۲۸۴
نیاو وزارت:	عدلي وزارت.؛ ۲۸۴

۲۸. نې (ن)

ټنکی: زنکی، جمعه یې زنکیان، هغه ماشومان چې پر مور
باندي ډېر زیات گران وي، د ناصرو قوم ځینی خلک
رنکی ته ټنکی وایي.؛ ۲۸۵

۲۹. وي (و)

واړه:	ټول، درست، گرسره.؛ ۳۵، ۹۵. (ټول تال ۲۷ واري)
واند:	تخیل، شېري خیال، د شعر پپیلی انځور.؛ ۲۲
وخت:	پېر، زمان، سهولټونه، گرځیدنه، څرخا، تاویدنه، چورلیدنه داعصابو پاریدنه، گینې اخیستنه، ترله وتنه: چکروهنه: بدلیدنه: کر لیچ: پېښه: کار، چوپړ، خدمت: وار، رون: سینگار: څیره، جوله، بڼه: طرز، چم: میلان. گرځول، چورلول: بڼه ورکول: رایه زړه کول: تاوول: ارول: ستلول: په بل مخ اړول: بې ځایه کول: بدلول: تنبول، په شاکول: مخ کول، توجه کول، سپارل: ترجمه کول، ژباړل: جوړول: گرځیدل، تاویدل، څرخیدل، چورلیدل، ستنیدل: اوښتل. لکه: زه به لوبغالی ته په یوه

نی ، منځنی (یک شنبه، سه شنبه،) تلم په یکی باندې،
لرلید داره بادې ټوپک مې و، په نینه ویشو کې گسمتي
یمه ځکه کېن لورې سترگه مې عادت د پټېدو نه لري. کلي
کې مو ځای نه و، په بیرنیو شیبو کې به یوه بل ته چمتو
وو؛ په خپل منځو کې به مو بڼې لوبوې کولې، لکه ډېاډب،
کیکیشن کای کراتي، کرکت، خوسی. ؛ ۶، ۱۱،
(ټول ټال ۱۱۳ واري نو)

وجیز، بڼې خبرې. ؛ ۱۵۷

کسبي. ؛ ۲۸۵

قوم، د سیمې وگړي، د سیمې ژوندگر، جرگه، د مشرانو
ناسته (اجلاس). ؛ ۲۴ ټول ټال ۱۲۸ واري نور

احساس، عاطفه. ؛ ۲۲

عاطفي، احساساتي. ؛ ۲۵

خلکو، ولس. ؛ ۴۱

عوض، تعویض، میز. ؛ ۲۸۵

تصمیم، عزم، اراده. ؛ ۲۸۵

عیب، کمی. ؛ ۲۴۹

لغات، وییکی، ویکی، ویي. ؛ ۷۳

لغات، وییکی. ؛ ۷۳، ...، ۱۸۳. (۱۲۹ واري نور)

د حیرانتیا اوز، بې برکته ناره یا غر، پرنویکی دی. ؛

۲۲، ...، ۲۸۱. (۱۰ واري نور)

لغاتپېژندنه. ؛ ۲۸۶

وراشه:

ورهنيزي:

ولس:

ولوله:

ولوليز:

وگړيو:

ونج:

وېلار:

ویار:

ویوکی:

وی:

وی:

ویپوهه:

۳۰. هي (ه يا هـ)

له یاده وتلی، په پام کې نه. ؛ ۹، ۱۱۵ او ۲۳۵

هېر:

۳۱. يي (ي)

خرس. ؛ ۲۸۶

پز:

د کبنتی لاستی. ؛ ۲۸۶

بېر:

۳۲. ي

بیسکل. ؛ ۲۸۵

یکی:

یک شنبه. ؛ ۲۸۵

یوه نۍ:

بارور، حاصلخېزه. ؛ ۲۸۶

بېرور:

ابره، ابیره، حاصل، ثمره. ؛ ۶

بېیره:

۳۳. ی

یون: یکر، واحد، یونټ.؛ ۲۶۶

۳۴. ی

۳۵. ی

دا لاندي ني په هغه ويكيو كي ترې گټنه اخستل كېږي چي كت مټ د عربي ژبي لغات وي، په پښتو ژبه كي دا توري نه كارول كېږي، خپلي ژبي وي لرو ورته.
۳۶. ټي (ټ)

۳۷. حي (ح)

۳۸. ذي (ذ)

۳۹. صي (ص)

زما نوم دی یا د ليکوال نوم دی، د عربي ژبي وی ده، د
الله رښتینی ملگری، د الله صادق دوست، ۲: د حضرت
آدم ع تخلص دی.؛ ۱۶ او ۱۲۸

صفي الله:
(صفي الله)

۴۰. ضي (ض)

۴۱. طي (ط)

۴۲. ظي (ظ)

۴۳. عي (ع)

۴۴. في (ف)

۴۵. ق

لنډون

په دې ټولگه كي مخفات د اصلي كلمو پر ځای يوازي دغه لاندېني راغلي دي.
اېنچ. ص. ف: اېنجينېر صفي الله و، فردوس و،.؛ ۲۸۷ چوپړی

۱۸. بیللو گراپی Bibliography

د هغو لیکنو لېست چې په یوه سکالو یا بوړونکي او کبنونکي پورې اړه ولري.

1. **Admin**, Posted on (۳۰ November ۲۰۱۰), Views: ۹۵۶ views, Tanegashima Municipal Government Hall, town officials said. [*Two headed Snakes-Twice as dangerous.*](#)
۲. **Aszafe**, (September ۰۲۰۱۴), important measurements of a newborn. <https://www.slideshear.net>
۳. **Edged weapons**, *BCE Sumerians are depicted wearing helmets, the sword, Ramses III wielding a sickle shaped sword* ۲۰۰۹.
۴. **Elgood**. 1979, p.203.
۵. **Lionel. Menasche**. (September 23rd 1997)& (2001, 5 ed.), *writing a Research Paper, Rev. end. (Pitt Series in English as a Second Language. ISBN 0472083694 (ISBN 13: 9780472083695).*
۶. **Hillary Mayell**, (March ۲۲, ۲۰۰۲), for National Geographic Kids News, *Life Is Confusing For Two-Headed Snakes.*
۷. **Jimmy Wales and Larry Snager**. Nonprofit Wikimedia Foundation, (January ۱۵, ۲۰۰۱), *Wikipedia, the Free encyclopedia Laghman province.* (January ۳۱, ۲۰۱۱, ۱۲:۰۰am)

۸. **John Benjamins**, (۲۰۰۶), *Philadelphia*,
(*m/The_Turns_of_Translation_Studies_New_Paradigms_or
_Shifting_Viewpoints*) p. 133
۹. **Lizette Borrelli**, (September ۰ ۲۰۱۴), *Healthy Living Male
Anatomy 101:8 little –known Facts about penis size-
medical daily*. www.medicaldaily.com>male anatomy
۱۰. **Britanica Junior** (*World Almannance* (published annually by
the new yark world- telegram and sun). *Encyclopaedia
Britannica, Inc.*, ۱۹۸۷,.
۱۱. **Mamluk Sword in the style of the Blessed Sword of the
Prophet Mohammed**
۱۲. **Namit Bhatia**, (۱۹۹۲), *The Oxford Companion to the
English Language, ed. Page 1*.
۱۳. **Omani**. *example is included in this sale as lot 151
Mohamed 2007, p.79, cat.43*
۱۴. **Petrie. W.M.Flinders**. *Karnak Stela of Amenhotep II A
History of Egypt, Part Two, p.155*.
۱۵. **Piero Morandi**, (1968), *Villa-Italian-Traveler-Kafiristan*,
Luca Villa, Page # 141
[\[https://edspace.american.edu/silkroadjournal/wpcontent/uploads/sites/۹۸۴/۲۰۲۱/۰۳/Villa-Italian-Traveler-Kafiristan.pdf\]](https://edspace.american.edu/silkroadjournal/wpcontent/uploads/sites/۹۸۴/۲۰۲۱/۰۳/Villa-Italian-Traveler-Kafiristan.pdf)

۱۶. Zahra Barnes, (Decembers ۱۶ ۲۰۱۴), *The size of your Vagina:is it Normal? – Womwn’s Health.*
www.womenshealthmag.com > health.

۱۷. **القران الکریم.** (۲۰۰۳ م کال)، د الله ج کتاب، یا کتاب الله، زما قران چې وایم یې (بعون الله وحده تمرطبع هذا المصحف الشريف فی مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة باشراف وزارة الحج والاقواف المملكة العربية السعودية عام ۱۴۰۶ ق ، مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف المراقبة البانیة رقم ۱۰۹۰۱ ، ج - ۰۱۷-۳۰۰۴)، (قران کریم، ۸ سورت یا انفال سورت ، ۹ آیت، چوپړی ۱۷۸).

۱۸. **برهان دین (الدین) صدیقی. مولانا.** (۲۰۰۶ میلادي کال)، د اسلامي معلوماتو ذخیره ، د مولانا غفران رشیدی کیرانوي د کتاب ژباړه، د مکتب دیوبند خپرندويي ټولني تخنیکي څانگه پېښور. ۴۷ چوپړي.

۱۹. **پښتو ټولنه.** (۱۳۵۴ لېږدی)، د پښتو څېړنو د نروال مرکز د نروال سیمینار د مقالو مجموعه، پښتو څېړني ، د چاپ کال ۱۳۵۶ لېږدی، چاپ شمېر ۱۰۰۰، پر له پسې نمبر ۲۲۳، د افغانستان د علومو اکادمي د کتابتون کي د موندني گڼه ۱۴ ده ، پښتو څېړني، پښتو ټولنه، ۵۰ چوپړی.

۲۰. **پیرو مرندي.** (۱۹۶۸ زېږدی)، گرځندوی په کافرستان کي ایټالیایوۍ دره، د انسان پېژندنې دوره او د توکم پېژندنې موزیم ټولونه، ۱۰ څېره، د نڅا تیارول، ۱۴۱ چوپړی.

۲۱. **پښه محمد. زهير.** (۱۳۱۰ لېږدی یا ۱۹۳۲ زېږدي)، غورشکه د لنډيو، خطي نسخه ملي ارشيف، استقلال لېسه کي کښلي، ۱۳۱۸ لېږدي کي پښتو ټولني ته سپارلي. اوس يي ملي ارشيف کي د موندني گڼه ۴/۵۲ پر له پسې گڼه ۴۶۳۸ ده، ۱۲۲ چوپړی.

۲۲. **حبيب الله رفيع.** (۱۳۴۹ لېږدی)، د خلکو سندري، افغانستان اکادمي، د تاريخ او ادب ټولنه، ۱۰۹ چوپړی.

۲۳. **حبيب الله رفيع.** (۲۰۱۰ زېږدی کال)، د پښتو لنډيو ژوند څلورنيمو زرو کلونو ته رسېږي ، هارون حکيمي مرکه. [۲۸، ۲۰۱۰، Sunday November ۱۲:۱۴ PM ۱۶:۰۳ د شپي.

۲۴. **حبيب الله رفيع**. (۲۰۱۰ زېږدی کال)، په پښتو کې لنډۍ څه ته وايي؟، د آلمان رغ راديو سره د اوستاد حبيب الله رفيع دمركي متن. په دې برېښليک يې وگورئ:
[http://www.khost-web.net/adabyat/landay/۵۸۸۱-۲۰۱۴-۰۸-۰۲-۱۰-۱۵-۵۲]،
[۲۰۰۸-۳-۲۴]، [۲۰۱۰، ۲۸، PM Sunday November ۱۲: ۱۴: ۱۹] د شپې.

۲۵. **جانان**. (۲۰۰۶ زېږدی کال)، په پښتو لنډيو کې ښځينه محرومیتونه، له اېنټرنېټ څخه يې ليکنه په نوم او د مقالې په نوم موندلې شې. برېښليک يې وگورئ:
[http://janaan.bloguna.tolafghan.com/posts/۷۱۵]، [۱۵، ۱۰، ۲۰۰۶]، [۰۷: ۲۹] د سهار.

۲۶. **جانباز سرفراز. مولوي. پوهنډوی**. (۲۰۱۳ ميلادي کال)، الرحيق المختوم، سيرت النبي زيارن، صفی الرحمن. ميارکپورۍ. پوهاند. د کتاب ليکوال. دوهم کتونکی رفع الله. عطاء. دکتور. ۳۱۶ چوپړي.

۲۷. **(د ليکوال پېژند څرگند نه دی)**. (۱۳۱۲ لېږدی يا ۱۹۳۴ زېږدي)، منتخبات لغات متفرقه پښتو، خطي نسخه (کلمې کښلې يا په قلم ليکلې) ملي ارشيف، په ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولني ته سپارلې شوي وه. اوس يې ملي ارشيف کې د موندني گڼه ۴/۸۲ پر له پسې گڼه ۵۳۸۲ ده، ۲۲۴ چوپړۍ.

۲۸. **دوست محمد دوست شينواری. څېړنوال**. (۲۰۰۶ ميلادي کال)، د پښتو د ولسي ادب لارې، لنډۍ سرليک، د دانش څېړندويي ټولني تخنيکي څانگه پېښور.

۲۹. **سرباز خان**. (۲۰۱۰ زېږدی کال)، پښتو ادب کښې د ټپي يا لنډۍ مقام، ټپه، لنډۍ، مصره، په پښتون فورمز کې پورته کړې لېکنه، په دې برېښليک يې وگورئ:
[http://www.pashtunforums.com/literature-/۹۰۵-۱۶۶۲-۱۶۹۰-۱۵۷۸-۱۶۰۸-۱۵۷۵-۱۵۸۳-۱۵۷۶-۱۷۰۵-۱۶۹۰-۱۷۴۴-۱۵۸۳-۱۶۶۰-۱۶۶۲-۱۷۴۴-۱۶۱۰-۱۵۷۵-۱۶۰۴-۱۶۰۶-۱۶۰۵-a.html]، [۱۶۷۳-۱۷۴۱-۱۶۰۵-۱۶۰۲-۱۵۷۵-۱۶۰۵]، [۲۰۱۰-۰۴-۲۷]، [۰۵: ۴۶] د سهار.

۳۰. **سرفراز مومند. پوهنمل**. (۲۰۱۲ زېږدی کال)، څخه د ديپلوم انجنير عبدالقادر مسعود غوښتنه.

۳۱. **سلطان عزيز. عزيز ابوحنيفه. مولوي**. (۱۳۹۱ لمريز لېږدی، ۱۴۳۳ سپوږميز لېږدی، ۲۰۱۳ زېږدی)، د عزيز التفاسير ليکونکې، د قران کریم پښتو ترجمه او تفسير، څېړندوی دارالکنوز العلمیة تخنيکي څانگه پېښور، ۶ ټوک، ۱۳ سپاره، ۱۳ سورت، الرعد، ۲۴ ايت ۴۱۲ چوپړي.

۳۲. سلیمان لایق. څېړونکی. (۲۰۰۸ زېږدی کال)، سلیمان لایق په لنډیو غږیږي، د اګست په ۲۱ نیټه قلم نړیوالې ټولني د لنډیو په هکله سلیمان لایق غږولی و او باز محمد عابد ثبت کړی و چې دا دی کټ مټ یې ستاسې په وړاندې څېروم.

۳۳. سلیمان لایق او مجاور احمد زیار مومند. (۱۳۶۱ لېږدیز لمريز کال)، پښتو لنډی، پښتو لنډی د شفاهي ادب او فولکلور د ډیفارټمنټ د علمي غړو د ۱۳۶۱ لېږدي گډه علمي پروژه، د لنډیو په باب تحلیلي څېړنه، د سلیمان لایق او د مجاور احمد مومند په زیار، د پښتو ټولني د ادبیاتو د څانګې له خوا، د پښتو ټولني د نشراتو نمبر یا پرله پسې نمبر یې ۸۲، افغانستان د علومو اکاډمۍ مرکزي علمي کتابتون گڼي کوډ ۱۵۲۴۷، عمومي مطبعه کابل، ۱۰۰۰ چاپ گڼه، چاپ کال ۱۳۶۴ لېږدی، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندني گڼه ۵۳ ده، څلورم چوپړی.

۳۴. سلما شاهین. ډاکټره. (۱۹۸۴ زېږدی)، روهي سندري، پېښور د پښتو اکاډمۍ مخکنۍ رئیسې، پېښور پوهنتون، ۳۸۰ چوپړی.

۳۵. سيد بهاء الدين مجروح. پوهاند. ډاکټر. (۱۳۵۴ لېږدی)، پښتو څېړني، د پښتو ټولني ادبیاتو د څانګې له خوا، د چاپ کال تله ۱۳۵۶ لېږدی، چاپ شمېر ۱۵۰۰، پر له پسې نمبر ۲۲۳، د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز د نړیوال سیمینار د مقالو مجموعه (۱۳۵۴)، د پښتو ټولني له لوري. د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندني گڼه ۱۴ پ، ۱۵۳ چوپړی.

۳۶. سيد عبدالسلام رستمي ابو زکريا. علامه الشیخ. (۱۳۹۲ لمريز ليردی، ۱۴۳۵ سپوږميز ليردی، ۲۰۱۴ زېږدی)، احسن الکلام لیکونکی، د قران کریم پښتو ترجمه او تفسیر، څېړندوی جامعه عربیة لاشاعة التوحيد و السنة بده بېره پېښور، ۵ ټوک، ۱۳ سپاره، ۱۳ سورت، الرعد، ۲۴ ایت ۲۸۳ چوپړي.

۳۷. سيد محی الدين هاشمي. محقق. (۱۳۸۶ لېږدیز لمريز کال)، ادب پوهنه ،ادبیات او ادابي څېړني، ۴۶ چوپړي.

۳۸. شهسوار سنګروال. پوهاند. تاريخ پروفیسور. (۱۳۹۱ ليردی- ۲۰۱۲ زيردی)، تاريخ مرصع تاريخي څېړنه، افغان ادبي جرگه - لندن څېړندوی، ۱۰ چوپړی.

۳۹. صفی الله فردوس. **ډیپلوم. انجنېر.** (۱۳۸۸ لېږدیز لمريز کال)، څلېر کې د ددو دود، زما د شعرونو ټولګه.

[http://www.ketabton.com/book/id/۸۲۰]، [January ۳۱ ۲۰۱۶]، ۲۲:۱۸ د شپې.

۴۰. صفی الله فردوس. **ماسټر. انجنېر.** (د کب ۱۲، ۱۳۰۰ لېږدیز لمريز کال)، د ټاټوبي ټنګتکور او پېيلې، وړیا پوهنغونډ ویکيپېډیا له پاره لیکنه، ۱۱ چوپړی. [د ټاټوبي ټنګتکور او پېيلې] [https://ps.wikipedia.org/wiki/]، [November ۱۱ ۲۰۲۲]، ۱۱:۴۰ د ورځې.

۴۱. **عبدالباري جهاني.** (۳۱، جنوري، ۲۰۱۶ زېږدی کال)، يو ځل بيا د لنډيو په باره کې ، تاند څېړندوی، تر اوسه ۳ درې وار ليدل شوي په انټرنټ پاڼه کې د څېړيدو له وخته. برېښليک يې وګورئ:

[http://www.taand.com/archives/۶۲۶۷۶]، [Written by: Tand, ۳ Replies]، [January ۳۱ ۲۰۱۶]، ۲۲:۱۸ د شپې.

۴۲. **عبدالروف بېنوا** (۱۳۳۷ لېږدی)، لنډۍ چان کونکې او فارسي مترجم، انګرېزي ژباړه يې محمد ابراهيم شريفي کړي، پښتو ټولنه، ۳۳۷ لېږدي کې د کابل عسکري مطبعې (د ملي دفاع وزارت مطبعه) څخه له چاپه تېره شوي ټولګه ده، په عامه کتابتون کې يې د موندنې ګڼه ۳۹۸/۲ ل ۴۵ ب دی، ۱۲۲ چوپړی.

۴۳. **عبدالروف بېنوا.** (۱۳۸۷ لېږدی)، پښتولنډۍ، دوېم چاپ، تاج الدين ايجاز زاوه وال اورډو ژباړه، په کندوز کې د رېډي گل مشاعرې په وياړ، دانش څېړندويه ټولنه، ۷۶ چوپړی.

۴۴. **فرهاد محمد غالب ترين. خویشګۍ.** (۲۰۰۳ م کال)، مشکات شريف پښتو ژباړه، څلورم ټوک، د بيان او د شعر بيان، ۴۵۸۰ ګڼه حديث، ۱۴ چوپړی.

۴۵. **فياض علی شاه. اخونزاده.** (۲۰۰۷ زېږدی کال)، د پښتو اولسي شاعري کې د ټپي اهميت، له برېښنايي پانې څخه.

۴۶. **گل باچا الفت.** د ادب ستوری. (۱۳۲۵ لېږدی يا ۱۹۴۶ زېږدی)، پښتو سندرې، گل باچا الفت د پښتو ټولني مبصر او د صحافت او تاليف د ځانګو امير، د پښتو ټولني د

نشراتو نمبر ۹۵، عمومي مطبعه کابل، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندني گڼه ۱۲ ده، ۱۱۲ - ۱۱۹ چوپړي.

۴۷. لال باچا ازمون. پوهندوی. (۲۳، اگست، ۲۰۱۵ زېږدي کال)، د لنډۍ او دوبيتي پرته! -، ۰۰۴ گڼه او تر اوسه ۱ یو وار لیدل شوي په انټرنټ پاڼه کې د خپریدو له وخته. انعکاس راډیو، (<http://www.enikaasradio.com>)

۴۸. محمد آقا شیرزاد او جمشید رشیدی. پوهنمل. (۱۳۸۵ لېږدیز لمريز کال)، پښتو ژبه او ادبیات، کابل، بېلا بېل چوپړي. ۹ چوپړی

۴۹. محمد اسمعیل یون. پوهیالی. (۱۳۷۷ لېږدیز لمريز کال)، د پښتو شعر هندسي جوړښت، کابل، ۴ چوپړی.

۵۰. محمد حامد حلیمي. (۲۰۰۷ زېږدي کال)، لنډۍ د گلونو په سمندر کې. په دې برېښلیک یې وگورئ: [\[http://www.benawa.com/pashto/print.php?id=11990\]](http://www.benawa.com/pashto/print.php?id=11990)، [۲۰۰۷-۰۵-۰۱]، ۱۸:۴۰ د شپې.

۵۱. محمد داود وفا. (۱۳۹۲ لېږدي)، د فلکلور پېژندنې لارښود، ختیځ اکاډمي ننگرهار، ۴۳ چوپړی.

۵۲. محمد دین ژواک. (۱۳۳۴ لېږدیز لمريز کال)، پښتني سندرې، لومړۍ برخه، د پښتو ټولني د ادبیاتو د څانگې له خوا، د پښتو ټولني د نشراتو نمبر یا پرله پسې نمبر یې ۱۱۵، افغانستان د علومو اکاډمي مرکزي علمي کتابتون گڼي کوډ ۱۲۵۹۴، عمومي مطبعه کابل، ۲۵۰۰ چاپ گڼه، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندني گڼه ۴ ده، د او ه چوپړی.

۵۳. محمد رحمت الله تنها. پوهنیار. (۲۵ د لینډۍ، ۱۳۹۱ لېږدي، ۱۵ ډېسمبر ۲۰۱۲ زېږدي)، مور په بي رنگه نړۍ کې ژوند کوو. په پورتنۍ نېټه د بي بي سي له پانې د گړینویچ په وخت: ۲۱:۲۱ - یونۍ خپور کړی، ۱ چوپړی.

۵۴. محمد رحيم الهام. پوهاند. ډاکټر. (۱۳۷۹ لېږدي)، لنډی ها، د اړیک سيار کتابتون اداره او مسلسل گڼه يي ۴۳، د عامه کتابتون کي د موندلو گڼه ۲/ ۳۹۸ ل ۳۸ الف: . ۱۶، ۸ او ۹ چوپړی

۵۵. محمد عمر. (۱۳۱۸ لېږدي يا ۱۹۴۰ زېږدي)، متلونه او لنډی (ذخيرة الغات پښتو)، خطي نسخه ملي ارشيف، ۱۳۱۸ لېږدي کي پښتو ټولني ته سپارلي. اوس يي ملي ارشيف کي د موندني گڼه ۴/۸۲ پر له پسي گڼه ۵۳۸۲ ده، ۶۳ چوپړی.

۵۶. محمود نظري. (۲۰۱۰ زېږدي کال)، په لنډيو کي طنزي او خندونکي ټوکي. په دې برېښليک يي وگورئ: [http://www.khost-web.net/adabyat/landay/۵۸۸۰-۱۰۱۳-۲۰۰۸-۰۱۴-۲۰۱۰]، [۲۰۱۰-۰۸-۰۲-۱۰-۱۳-۳۱ PM Sunday November ۲۸, ۲۰۱۰] [۹:۱۴:۱۲ PM Sunday November ۲۸, ۲۰۱۰] ۱۹:۴۳ د شپي. ۱۸:۴۰ د شپي.

۵۷. مجاور احمد زيار. پوهاند. دوکتور. (۱۳۸۵ لېږدي، ۲۰۰۶ زېږدي)، ليکلار بنور، يوه پښتو - کره پښتو، د نوي ژبپوهني په رڼا کي، ساپي پښتو څېړني او پراختيا مرکز، ۵۱ چوپړی.

۵۸. ولايت خان خدران. (۲۰۰۸ زېږدي کال)، د پښتو لنډيو په اړه يو څو خبري، سويډن، له انټرنېټ څخه يي ليکنه په نوم او د مقالې په نوم موندلی شئ. په دې برېښليک يي وگورئ:

[http://baheer.com/baheer/modules.php?name=News&file=article&sid=۳۷۷۶]، [شنبه، ۱۵ چنگاښ، ۱۳۸۷]، ۱۸:۴۰ د شپي.

**Landayyu, Tapo, Tekayyu and Mesrayyu
Courtyard Research Papers**

Volume I

M.BSc.Eng

***Safiullah
Firdows***

***Course: Residue Knowledge
Apprisor: Smallness Sensation
Date: April 02, 2024***

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**